

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ
Εν Αθήναις τη 22 Οκτωβρίου 1947
Αριθμός φύλλου 226

ΝΟΜΟΘ. ΔΙΑΤΑΓΜΑ υπ' αριθ. 423

Περί κυρώσεως της μεταξύ των Συμμάχων και συνησοπιμένων Δυνάμεων και της Ιταλίας Συνθήκης Ειρήνης της 10ης Φεβρουαρίου 1947 ΠΑΥΛΟΣ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Έχοντες υπ' όψει το Ψήφισμα Α' της 18 Σεπτεμβρίου 1947 της Δ' Αναθεωρητικής Βουλής των Ελλήνων «περί εξουσιοδοτήσεως προς έκδοσιν Ψηφισμάτων και Νομοθετικών Διαταγμάτων κατά την διάρκεια των διακοπών της Δ' Αναθεωρητικής Βουλής» μετ' απόφασιν της Επιτροπής Εξουσιοδοτήσεως της Βουλής, προτάσει του Ημετέρου Υπουργικού Συμβουλίου, αποφασίσασμεν και διατάσσομεν:

Άρθρον μόνον.

Η μεταξύ των Συμμάχων και Συνησοπιμένων Δυνάμεων και της Ιταλίας συνομολογηθείσα και εν Παρισίοις υπογραφείσα τη 10η Φεβρουαρίου 1947 Συνθήκη περί Ειρήνης εξ άρθρων 90 μετά 17 Παραρτημάτων, ης το κείμενον έπειται, έχει πλήρη και νόμιμον ισχύν.

Διά Β. Διατάγματος εφ' άπαξ εκδοθησομένου προτάσει του επί των Εξωτερικών Υπουργού δύναται να συσταθή παρά τω Υπουργείω Εξωτερικών γνωμοδοτική επιτροπή υπό τον τίτλον «Συμβούλιον Συνθηκών» προς μελέτην, ερμηνείαν και εφαρμογήν των Συνθηκών Ειρήνης. Διά του αυτού Διατάγματος θέλουσιν ορισθή τα της συνθέσεως και λειτουργίας του ως άνω Συμβουλίου. Απόφασιν του Υπουργού επί των Εξωτερικών θέλει ορίση τα της σχετικής δαπάνης δι' αμοιβήν των μελών και εν γένει την λειτουργίαν του Συμβουλίου, της σχετικής πιστώσεως βαρυνούσης τον ειδικόν προϋπολογισμόν του Υπουργείου των Εξωτερικών.

Εν Αθήναις τη 21 Οκτωβρίου 1947

ΠΑΥΛΟΣ

Β.

Το Υπουργικόν Συμβούλιον
Ο Πρόεδρος
ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗΣ ΣΟΦΟΥΛΗΣ

Τα Μέλη

ΧΡ. ΛΑΔΑΣ, Π. ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΗΛΗΣ, Κ. ΡΕΝΤΗΣ, ΑΝΤ. ΠΑΠΑΔΗΜΟΣ, Γ. ΒΑΡΒΟΥΤΗΣ, ΣΤ. ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ,
ΑΝΔΡ. ΜΠΙΡΑΚΗΣ, Δ. ΛΟΝΤΟΣ, Α. ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΗΣ, Α. ΟΡΦΑΝΙΔΗΣ, Θ. ΔΕΣΥΛΛΑΣ, Θ. ΚΙΖΑΝΗΣ,
ΦΩΚ. ΖΑΪΜΗΣ, Γ. ΣΤΡΑΤΟΣ, ΑΛ. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΥ, ΔΗΜ. ΔΙΓΚΑΣ, ΜΙΧ. ΜΑΥΡΟΓΟΡΔΑΤΟΣ,
Ν. ΜΠΑΛΑΤΑΤΖΗΣ-ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ.

Εθεωρήθη και ετέθη η μεγάλη του Κράτους σφραγίς.

Εν Αθήναις τη 21 Οκτωβρίου 1947

Ο επί της δικαιοσύνης Υπουργός

ΧΡΙΣΤΟΣ ΛΑΔΑΣ

ΣΥΝΘΗΚΗ ΕΙΡΗΝΗΣ ΜΕΤΑ ΤΗΣ ΙΤΑΛΙΑΣ

Αι Ηνωμένοι Πολιτεΐαι της Αμερικής, η Κίνα, η Γαλλία, το Ηνωμένον Βασίλειον της Μεγάλης Βρετανίας και της Βορείου Ιρλανδίας, η Ένωσις των Σοβιετικών Σοσιαλιστικών Δημοκρατιών, η Αυστραλία, το Βέλγιον, η Σοβιετική Σοσιαλιστική Δημοκρατία της Μπιελρωσσίας, η Βραζιλία, ο Καναδάς, η Αιθιοπία, η Ελλάς, αι Ινδία, η Νέα Ζηλανδία, αι Κάτω Χώραι, η Πολωνία, η Τσεχοσλοβακία, η Σοβιετική Σοσιαλιστική Δημοκρατία της Ουκρανίας, η

Νοτιοαφρικανική Ένωση, η Ομοσπονδιακή Λαϊκή Δημοκρατία της Γιουγκοσλαβίας, αναφερομένοι κατωτέρω υπό το όνομα «Σύμμαχοι και Συνησπισμένοι Δυνάμεις» αφ' ενός, και η Ιταλία αφ' ετέρου.

Δεδομένου ότι η Ιταλία, υπό το φασιστικόν καθεστώς, κατέστη εν των συμβαλλομένων μερών του Τριμερούς Συμφώνου μετά της Γερμανίας και της Ιαπωνίας, ότι επεχείρησε πόλεμον επιθετικόν, και, ως εκ τούτου, προέκλεσε κατάστασιν πολέμου μεθ' όλων των Συμμάχων και Συνησπισμένων Δυνάμεων και άλλων Ηνωμένων Εθνών και ότι υπέχει εν αναλόγῳ μέτρῳ ευθύνας διά τον πόλεμον.

Δεδομένου ότι, κατόπιν των νικῶν των συμμάχων δυνάμεων και με την βοήθειαν των δημοκρατικῶν στοιχείων του Ιταλικού λαού, το φασιστικόν καθεστὸς ανετράπη εν Ιταλία την 25ην Ιουλίου 1943, και ότι η Ιταλία, αφού εουνθηκολόγησεν άνευ όρων, υπέγραψε τους όρους της ανακωχῆς της 3ης και 29ης Σεπτεμβρίου του αυτού έτους.

Δεδομένου ότι, μετά την ρηθείσαν ανακωχήν, ένοπλοι Ιταλικάι δυνάμεις, τόσον της Κυβερνήσεως όσον και της Αντιστάσεως, έλαβον ενεργόν μέρος εις τον κατά της Γερμανίας πόλεμον, ότι η Ιταλία εκήρυξε τον πόλεμον κατά της Γερμανίας την 13ην Οκτωβρίου 1943 και κατέστη ούτω συνεμπόλεμος εις τον πόλεμον κατά της Γερμανίας.

Δεδομένου ότι αι Σύμμαχοι και Συνησπισμένοι Δυνάμεις και η Ιταλία επιθυμοῦσι να συναψῶσι συνθήκην ειρήνης ρυθμίζουσαν συμφώνως προς τας αρχάς της δικαιοσύνης, τα συνέπεια των προμνησθέντων γεγονότων εκκρεμούντα ζητήματα και αποτελούσαν την βάση των φιλικῶν σχέσεων μεταξύ αυτών, επιτρεπούσαν δ' ούτω εις τας Συμμάχους και Συνησπισμένας Δυνάμεις να υποστηρίξωσι τας αιτήσεις τας οποίας η Ιταλία θέλει υποβάλῃ προς συμμετοχήν εις την Οργάνωσιν Ηνωμένων Εθνών και προς προσχώρησιν εις πάσαν σύμβασιν συνομολογηθείσαν υπό την αιγίδα των Ηνωμένων Εθνών.

Διά τους λόγους τούτους, αποφάσισαν να κηρύξωσι την λήξιν της εμπολέμου καταστάσεως και να συνάψωσι προς τούτο την παρούσαν Συνθήκην Ειρήνης, ώρισαν δ' επί τῷ τέλει τούτῳ τους κάτωθι υπογεγραμμένους Πληρεξουσίους των, οίτινες μετά την παρουσίαισιν των πληρεξουσιῶν αυτών εγγράφων, ευρεθέντων εν πλήρει τάξει και κατά τους απαιτούμένους τύπους, συνεφώνησαν επί των ακολούθων άρθρων:

ΜΕΡΟΣ Ι΄ Εδαφικοί Όροι Τμήμα Ι. Σύνορα

Άρθρον 1.

Τα σύνορα της Ιταλίας θα παραμείνωσιν ως είχαν την 1ην Ιανουάριου 1938, υπό την επιφύλαξιν των τροποποιήσεων των διατυπωμένων εν τοις άρθροις 2, 3, 4, 11 και 22. Η γραμμή διαχαράξεως των συνόρων τούτων εμφανίζεται εις τους συνημμένους τη παρούση Συνθήκη χάρτας (Παράρτημα Γ'). Εν περιπτώσει ασυμφωνίας μεταξύ του κειμένου της περιγραφῆς των συνόρων και των χαρτῶν, θέλει παρέχει πίστιν το κείμενον.

Άρθρον 2.

Η μεθόριος μεταξύ Ιταλίας και Γαλλίας, ως είχε την 1ην Ιανουαρίου 1938, θέλει τροποποιηθῆι ως εξής:

1. Στενόν του Μικρού Αγίου Βερνάρδου.

Η νέα μεθόριος θα ακολουθήσῃ την γραμμὴν διαχωρισμοῦ των υδάτων αφισταμένη της σημερινῆς μεθορίου 2 χιλίόμετρα περίπου βορειοδυτικῶς του Ασύλου (Hospice) τέμνουσα την οδόν 1 χιλίόμετρον περίπου βορειοανατολικῶς του Ασύλου και ενουμένη εκ νέου μετά της σημερινῆς μεθορίου 2 χιλίόμετρα περίπου νοτιοανατολικῶς του Ασύλου.

2. Οροπέδιον του Mont Cenis.

Η νέα μεθόριος θα αποστή της σημερινῆς μεθορίου 3 χιλίόμετρα περίπου βορειοδυτικῶς της κορυφῆς Rochemelon, θα τέμνῃ την οδόν 4 χιλίόμετρα περίπου νοτιοανατολικῶς του ασύλου και θα ενωθῆ εκ νέου μετά της σημερινῆς μεθορίου 4 χιλίόμετρα περίπου βορειοανατολικῶς του Mont d' Ambin.

3. Mont Thabor-Chaberton.

α) Εις την περιοχὴν του Mont Thabor, η νέα μεθόριος θα αποστή της σημερινῆς μεθορίου 5 χιλίόμετρα περίπου ανατολικῶς του Mont Thabor και θα ακολουθήσῃ νοτιοανατολικὴν κατεύθυνσιν ἵνα ενωθῆ εκ νέου μετά της σημερινῆς μεθορίου 3 περίπου χιλίόμετρα δυτικῶς της Point de Charra.

β) Εις την περιοχὴν του Chaberton η νέα μεθόριος θα αποστή της σημερινῆς μεθορίου 3 χιλίόμετρα περίπου

βορειο-βορειοδυτικώς του Chaberton του οποίου θα ακολουθήση το ανατολικόν κρᾶσπεδον, θα τέμνη την οδόν 1 χιλίόμετρον περίπου από της σημερινῆς μεθορίου, μετά της οποίας θα ενωθῆ εκ νέου 2 χιλιόμετρα περίπου νοτιοανατολικώς της κόμης Montgenevre.

4. Ἄνω κοιλάδες της Tinee, της Vesubie και της Roya.

Ἡ νέα μεθόριος θα αποστή της σημερινῆς μεθορίου εἰς Colla Longa, θα ακολουθήση την γραμμὴν διαχωρισμοῦ των υδάτων διὰ του Mont Clapier, του Col de Tende και του Mont Marguareis, ὁπότε θα κατέλθῃ νοτίως διὰ του Mont Saccarello, του Mont Vacchi, του Mont Pietravecchia, του Mont Lega και θα φθάσῃ εἰς σημεῖον κείμενον 100 κατὰ προσέγγισιν μέτρα από της σημερινῆς μεθορίου πλησίον του Colla Pegairolle 5 χιλιόμετρα περίπου βορειοανατολικώς του Breil· ἐκεῖθεν κατευθυνόμενη νοτιοδυτικώς θα ενωθῆ εκ νέου μετά της σημερινῆς μεθορίου 100 μέτρα περίπου νοτιοδυτικώς του Mont Mergo.

Ἡ λεπτομερὴς περιγραφή των τμημάτων των συνόρων ἐφ' ὧν εφαρμόζονται αἱ τροποποιήσεις αἱ αναφερομένα εἰς τὰς ἀνωτέρω παραγράφους 1, 2, 3 και 4 ἐμφαίνεται εἰς το Παράρτημα II της παρούσης Συνθήκης, οἱ δὲ χάρται εἰς τους οποίους ἡ περιγραφή αὐτὴ ἀναφέρεται εὐρίσκονται εἰς το Παράρτημα I'.

Ἄρθρον 3.

Ἡ μεθόριος μεταξύ Ἰταλίας και Γιουγκοσλαβίας καθορισθήσεται ὡς ἐξής:

Ἡ νέα μεθόριος ἀκολουθεῖ γραμμὴν ἔχουσαν ἀφετηρίαν το σημεῖον συναντήσεως των συνόρων της Αυστρίας, της Ἰταλίας και της Γιουγκοσλαβίας, ὡς εἶχον τὰυτα την 1ην Ἰανουαρίου 1938, και ἀκολουθοῦσαν πρὸς νότον την μεθόριον του 1938 μεταξύ Γιουγκοσλαβίας και Ἰταλίας μέχρι του σημείου συναντήσεως της μεθορίου ταύτης και του διοικητικοῦ ορίου του διαχωρίζοντος τὰς ἰταλικὰς ἐπαρχίας της Friuli (Udine) και της Gorizia· ἀπὸ του σημείου τούτου, ἡ γραμμὴ συμπίπτει μετά του ρηθέντος διοικητικοῦ ορίου μέχρι σημείου κειμένου κατὰ προσέγγισιν 0,5 χμ. βορείως του χωρίου Mernico εἰς την κοιλάδα του Iudrio· ἀφισταμένη εἰς το σημεῖον τούτου του διοικητικοῦ ορίου του διαχωρίζοντος τὰς ἰταλικὰς ἐπαρχίας της Friuli και της Gorizia, ἡ γραμμὴ ἐκτείνεται πρὸς ἀνατολάς μέχρι σημείου κειμένου κατὰ προσέγγισιν 0,5 χμ. δυτικώς του χωρίου Vercoglia di Cosbana και ἐκεῖθεν κατευθύνεται πρὸς νότον μεταξύ των κοιλάδων του Quarnizzo και της Cosbana μέχρι σημείου κειμένου κατὰ προσέγγισιν 1 χμ. νοτιοδυτικώς του χωρίου Fleana, καμπτόμενη εἰς τρόπον ὥστε να τέμνη τον ποταμὸν Recca εἰς σημεῖον κείμενον κατὰ προσέγγισιν 1,5 χμ. ἀνατολικώς του Iudrio ἀφίνουσα ἀνατολικώς την οδὸν ἀπὸ Cosbana διὰ Nebola εἰς Castel Dobra· ἐκεῖθεν ἡ γραμμὴ συνεχίζεται νοτιοανατολικώς, διερχομένη ἀμέσως νοτίως της οδοῦ μεταξύ των σημείων 111 και 172, εἴτα νοτίως της οδοῦ ἀπὸ Vipulzano εἰς Uclanzi διὰ των σημείων 57 και 122, τέμνουσα την τελευταίαν ταύτην οδὸν 100 μέτρα περίπου ἀνατολικώς του σημείου 122 διὰ να στραφῆ πρὸς βορρᾶν κατευθυνόμενη πρὸς σημεῖον κείμενον 350 μέτρα νοτιοανατολικώς του σημείου 266· διερχομένη 0,5 χμ. περίπου βορείως του χωρίου San Floriano ἡ γραμμὴ ἐκτείνεται τότε πρὸς ἀνατολάς μέχρι του Monte Sabotino (σημεῖον 610), ἀφίνουσα πρὸς βορρᾶν το χωρίον Poggio San Valentino· ἀπὸ του Monte Sabotino, ἡ γραμμὴ, κατευθυνόμενη πρὸς νότον, διέρχεται τον Isonzo (Soca) εἰς το ὕψος της πόλεως Salcano, την οποίαν ἀφίνει ἐπὶ γιουγκοσλαβικοῦ ἐδάφους· εἴτα ἀκολουθεῖ ἀμέσως πρὸς δυσμὰς κατὰ μήκος την σιδηροδρομικὴν γραμμὴν ἀπὸ του Canale d' Isonzo εἰς Montespino μέχρι σημείου κειμένου 750 μέτρα περίπου νοτίως της οδοῦ της Gorizia εἰς Aisonizza· ἀποχωριζόμενη τότε της σιδηροδρομικῆς γραμμῆς, κάμπτεται πρὸς νοτιοδυτικὴν κατεύθυνσιν, ἀφίνουσα ἐπὶ γιουγκοσλαβικοῦ ἐδάφους την πόλιν San Pietro και ἐπὶ ἰταλικοῦ ἐδάφους το Ἄσυλον (Hospice) και την περὶ αὐτὸ οδὸν, διατέμνει εἰς 700 μέτρων περίπου ἀπόστασιν ἀπὸ του σταθμοῦ της Gorizia S. Marco την γραμμὴν συνδέσεως του προρρηθέντος σιδηροδρόμου και του σιδηροδρόμου ἀπὸ Sagrado εἰς Cormons προχωρεῖ κατὰ μήκος του νεκροταφείου της Gorizia, παραμένοντας ἐπὶ ἰταλικοῦ ἐδάφους, διέρχεται μεταξύ της δημοσίας οδοῦ αρ. 55 ἀπὸ Gorizia εἰς Τεργέστην, παραμένουσας ἐπὶ ἰταλικοῦ ἐδάφους, και της διασταυρώσεως των κειμένης εἰς το σημεῖον 54, ἀφίνουσα ἐπὶ γιουγκοσλαβικοῦ ἐδάφους τὰς πόλεις Vertoiba και Merna και φθάνει εἰς σημεῖον κείμενον κατὰ προσέγγισιν εἰς το σημεῖον 49· ἐκεῖθεν, ἡ γραμμὴ προχωρεῖ πρὸς νοτίαν κατεύθυνσιν διὰ μέσου του Carso 1 χμ. περίπου ἀνατολικώς της δημοσίας οδοῦ αρ. 55, ἀφίνουσα πρὸς ἀνατολάς το χωρίον Oracchiasella και πρὸς δυσμὰς το χωρίον Iamiano· ἀπὸ σημείου κειμένου κατὰ προσέγγισιν 1 χμ. ἀνατολικώς του Iamiano, ἡ γραμμὴ ἀκολουθεῖ το διοικητικὸν ὄριον το διαχωρίζον της ἐπαρχίας της Gorizia και της Τεργέστης μέχρι σημείου κειμένου κατὰ προσέγγισιν 2 χμ. βορειοανατολικώς του χωρίου San Giovanni και περίπου 0,5 χμ. βορειοδυτικώς του σημείου 208, και αποτελοῦντος κοινόν σημεῖον των συνόρων της Γιουγκοσλαβίας, της Ἰταλίας και του Ἐλεύθερου Ἐδάφους της Τεργέστης.

Ὁ χάρτης εἰς τον οποίον ἀναφέρεται ἡ περιγραφή αὐτὴ εὐρίσκεται εἰς το Παράρτημα I'.

Άρθρον 4.

Η μεθόριος μεταξύ Ιταλίας και του Ελεύθερου Εδάφους της Τεργέστης καθορισθήσεται ως έπεται:

Η νέα μεθόριος εκκινεί από σημείου κειμένου επί του διαχωριζόντος τας επαρχίας της Gorizia και της Τεργέστης διοικητικού ορίου 2 χμ. περίπου βορειοανατολικά του χωρίου San Giovanni και 0,5 χμ. περίπου βορειοδυτικά του σημείου 208, και αποτελούντος κοινόν σημείον των συνόρων της Γιουγκοσλαυίας, της Ιταλίας και του Ελεύθερου Εδάφους της Τεργέστης, κατευθύνεται νοτιοδυτικά μέχρι σημείου παρακείμενου τη δημοσία οδώ αρ. 14 και συναντήσεως των δημοσίων οδών αρ. 55 και 14 αίτινες βαίνουν από της Gorizia και του Monfalcone εκατέρωθεν εις Τεργέστην· εκείθεν, η γραμμή κατευθύνεται προς νότον μέχρι σημείου κειμένου επί του κόλπου του Panzano, εις ίσην απόστασιν από της Punta Sdobba εις τας εκβολάς του Isonzo (Soca), και από του Castello Vecchio εις Duino, 3,3 χμ. περίπου νοτίως του σημείου οπού εγκαταλείπει την ακτήν, σημείου κειμένου κατά προσέγγισιν 2 χμ. βορειοδυτικά της πόλης Duino· εκείθεν, η γραμμή φθάνει εις την ανοικτήν θάλασσαν διερχομένη εις ίσην απόστασιν από της ιταλικής ακτής και της ακτής του Ελευθέρου Εδάφους της Τεργέστης.

Ο Χάρτης εις ον αναφέρεται η περιγραφή αυτή ευρίσκεται εις το Παράρτημα Γ'.

Άρθρον 5.

1. Η τελική διαχάραξις των νέων συνόρων των καθοριζομένων υπό των άρθρων 2, 3, 4 και 22 της παρούσης Συνθήκης θέλει προσδιορισθή επί τόπου υπό Οροθετικών Επιτροπών αποτελουμένων εξ αντιπροσώπων των δύο ενδιαφερομένων Κυβερνήσεων.
2. Αι επιτροπαί αιταί θα αρχίσωσι τας εργασίας των αμέσως μετά την έναρξιν της ισχύος της παρούσης Συνθήκης, θα τερματίσωσι δε αυτάς το ταχύτερον δυνατόν και, εν πάση περιπτώσει, εντός προθεσμίας εξ μηνών.
3. Πάντα τα ζητήματα επί των οποίων δεν ήθελεν επέλθη συμφωνίαν εις τας Επιτροπάς ταύτας θα υποβάλλωνται εις τους εν Ρώμη Πρέσβεις των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής, της Γαλλίας, του Ηνωμένου Βασιλείου και της Σοβιετικής Ενώσεως, οίτινες, ενεργούντες κατά την διαδικασίαν την προβλεπομένην εν άρθρω 86, θέλουσιν εξασφαλίσει την τελικήν ρύθμισιν αυτών δι' οιασδήποτε μεθόδου της εκλογής των, συμπεριλαμβανομένου, εάν ήθελε παραστή ανάγκη, του διορισμού τρίτου αμερολήπτου Επιτρόπου.
4. Αι δαπάναι των οροθετικών Επιτροπών θα βαρύνωσιν εξ ημισείας εκατέραν των δύο ενδιαφερομένων Κυβερνήσεων.
5. Προς τον σκοπόν του τελικού επιτοπίου καθορισμού των εν άρθροις 3, 4 και 22 οριζομένων συνόρων, οι Επίτροποι θα έχωσι την άδειαν να αφίστανται κατά 0,5 χμ. της γραμμής της καθοριζομένης υπό της παρούσης Συνθήκης, ίνα προσαρμόσωσι τα σύνορα εις τας τοπικάς γεωγραφικάς και οικονομικάς συνθήκας, υπό την επιφύλαξιν ότι δεν θα θέσωσιν υπό κυριαρχία άλλην εκείνης ήτις προκύπτει εκ των ορισθείσων εις την παρούσαν Συνθήκην οροθεσιών, χωρίον τι ή πόλιν πλέον των 500 κατοίκων, ή σημαντική τινά οδόν ή σιδηροδρομικήν γραμμήν, ουδέ σημαντικόν τι κέντρον υδρεύσεως ή ηλεκτροπαραγωγής.

Τμήμα II. Γαλλία Ειδικοί Όροι

Άρθρον 6.

Η Ιταλία παραχωρεί εις την Γαλλία εν πλήρει κυριαρχία το πρώην ιταλικόν έδαφος το κείμενον επί της γαλλικής πλευράς της γαλλοϊταλικής μεθορίου, ως αύτη καθορίζεται εν άρθρω 2.

Άρθρον 7.

Η Ιταλική Κυβέρνησις θα παραδώση εις την Γαλλικήν Κυβέρνησιν όλα τα ιστορικά και διοικητικά αρχεία τα προγενέστερα του 1860 τα αφορώντα το έδαφος το παραχωρηθέν εις την Γαλλίαν διά της Συνθήκης της 24ης Μαρτίου 1860 και διά της Συμβάσεως της 23 Αυγούστου 1860.

Άρθρον 8.

1. Η Ιταλική Κυβέρνησις θα συμπράξη μετά της Γαλλικής Κυβερνήσεως διά την ενδεχόμενην εγκατάστασιν σιδηροδρομικής συνδέσεως μεταξύ Briançon και Modane διά Bardonneche.
2. Η Ιταλική Κυβέρνησις θα επιτρέπη ατελώς άνευ τελωνειακού ελέγχου, ελέγχου διαβατηρίων ή οιασδήποτε άλλης διατυπώσεως, την κίνησιν διά σιδηροδρόμου των ταξιδιωτών και των εμπορευμάτων των χρησιμοποιούντων, επί ιταλικού εδάφους, την ούτω εγκατασταθείσαν σιδηροδρομικήν σύνδεσιν, ίνα μεταβώσι, προς την μίαν ή την άλλην κατεύθυνσιν, από σημείου τινός ευρισκομένου εν Γαλλία· θα λάβη παν αναγκαίον μέτρον προς εξασφάλισιν της διελεύσεως υπό τους αυτούς όρους ατελείας και άνευ αδικαιολογήτου καθυστερήσεως των γαλλικών συρμών των χρησιμοποιούντων την εν λόγω σύνδεσιν.
3. Αι αναγκαίαι συμφωνίαι θα συναφθώσιν εν αυθέτω χρόνω μεταξύ των δύο Κυβερνήσεων.

Άρθρον 9.

1. Οροπέδιο του Mont Cenis

Έπι τω σκοπώ όπως εξασφαλισθώσιν εις την Ιταλίαν ευκολίαι όμοιαι προς ας αύτη διέθετε διά την υδρο-ηλεκτρικήν ενέργειαν και το ύδωρ τα παρεχόμενα υπό της λίμνης του Mont Cenis προ της παραχωρήσεως της περιοχής ταύτης εις την Γαλλίαν, η Ιταλία θα λάβη παρά της Γαλλίας διά διμερούς συμφωνίας τας τεχνικάς εγγυήσεις τας αναφερομένας εις το παράρτημα III.

Τμήμα III. Αυστρία Ειδικοί Όροι

Άρθρον 10.

1. Η Ιταλία θα συνάψη μετά της Αυστρίας συμφωνίας προς εξασφάλισιν της ελευθερίας κυκλοφορίας των ταξιδιωτών και των εμπορευμάτων μεταξύ Βορείου και Ανατολικού Τυρόλου, ή θα επιβεβαιώση τας υφισταμένας επί του θέματος συμφωνίας.
2. Αι Σύμμαχοι και Συνησπισμένοι Δυνάμεις έλαβον υπό σημείωσιν τας διατάξεις ών το κείμενον περιέχεται εν Παραρτήματι IV επί των οποίων αι Κυβερνήσεις της Ιταλίας και της Αυστρίας συνεφώνησαν την 5ην Σεπτεμβρίου 1946.

Τμήμα IV. Ομοσπονδιακή Λαϊκή Δημοκρατία της Γιουγκοσλαβίας Ειδικοί Όροι

Άρθρον 11.

1. Η Ιταλία παραχωρεί εις την Γιουγκοσλαβίαν, εν πλήρει κυριαρχία, το έδαφος το κείμενον μεταξύ των νέων συνόρων της Γιουγκοσλαβίας, ως ταύτα προσδιορίζονται εις τα άρθρα 3 και 22 και των ιταλογιουγκοσλαβικών συνόρων ως είχαν την 1ην Ιανουαρίου 1938 ως και την κοινότητα της Ζάρας και πάσας τας παρακειμένας νήσους και τας νησίδας τας περιλαμβανόμενας εις τας κατωτέρω ζώνας:

(α) περιοχή οριζομένη:

- προς βοράν υπό της παραλλήλου 42ο 50'Β
- προς νότον υπό της παραλλήλου 42ο 42'Β
- προς ανατολάς υπό του μεσημβρινού 17ο 10Α
- προς δυσμάς υπό του μεσημβρινού 16ο 25Α

(β) περιοχή οριζομένη:

- προς βοράν υπό γραμμής διερχομένης διά του Porto del Queito και παραμενούσης εις ίσην απόστασιν από της ακτής του Ελευθέρου Εδάφους της Τεργέστης και της ακτής της Γιουγκοσλαβίας και εκείθεν εκτεινομένης

μέχρι του σημείου 45ο 15'Β-13ο 24Α.

προς νότον υπό της παραλλήλου 44ο 23'Β.

προς δυσμιάς υπό γραμμής συναντώσης τα ακόλουθα σημεία:

1) 45ο 15'Β-13ο 24Α

2) 44ο 51'Β-13ο 37Α

3) 44ο 23'Β-14ο 18'30"Α.

προς ανατολάς υπό της δυτικής ακτής της Ιστρίας, τας νήσους και το ηπειρωτικόν έδαφος της Γιουγκοσλαυίας.

Ο χάρτης των ως άνω περιοχών ευρίσκεται εις το Παράρτημα Ι.

2. Η Ιταλία παραχωρεί εις την Γιουγκοσλαυίαν, εν πλήρει κυριαρχία, την νήσον Pelagosa και τας παρακειμένας νησίδας.

Η νήσος Pelagosa θα παραμείνη αποστρατικοποιημένη.

Εις Pelagosa και τα γειτνιάζοντα ύδατα, οι Ιταλοί αλιείς θα απολαύσι των αυτών δικαιωμάτων, άτινα ανεγνωρίζοντο εις τους Γιουγκοσλαύους αλιείς προ της 6ης Απριλίου 1941.

Άρθρον 12.

1. Η Ιταλία θα αποδώση στην Γιουγκοσλαυίαν όλα τα αντικείμενα καλλιτεχνικού, ιστορικού, επιστημονικού, παιδαγωγικού ή θρησκευτικού χαρακτήρος (συμπεριλαμβανομένων όλων των πράξεων, χειρογράφων, εγγράφων και βιβλιογραφικού υλικού) ως και τα διοικητικά αρχεία (φάκελλους, μητρώα, σχέδια και έγγραφα πάσης φύσεως) άτινα, μεταξύ της 4ης Νοεμβρίου 1918 και της 2ας Μαρτίου 1924, επί τη ευκαιρία της ιταλικής κατοχής, απεκομίσθησαν εκτός των προσαρτηθέντων εις την Γιουγκοσλαυίαν κατά τους όρους των συνθηκών των υπογραφεισών εν Ραπάλλο την 12ην Νοεμβρίου 1920 και εν Ρώμη την 27ην Ιανουαρίου 1924 εδαφών. Η Ιταλία θα αποδώση επίσης τα αντικείμενα της αυτής φύσεως τα προερχόμενα εκ των ρηθέντων εδαφών και άτινα αφηρέθησαν υπό της ιταλικής Αποστολής ανακωχής της εδρευούσης εν Βιέννη μετά τον πρώτον παγκόσμιον πόλεμον.
2. Η Ιταλία θα παραδώση εις την Γιουγκοσλαυίαν όλα τα αντικείμενα τα προβλεπόμενα εν παραγράφω 1 του παρόντος άρθρου και τα οποία νομικώς αποτελούσι δημοσίαν περιουσίαν, άτινα αφηρέθησαν από της 4ης Νοεμβρίου 1918, από το έδαφος το προσαρτώμενον εις την Γιουγκοσλαυίαν κατά τους όρους της παρούσης Συνθήκης, ως και τα αντικείμενα τα ενδιαφέροντα το ρηθέν έδαφος, άτινα παρεδόθησαν εις την Ιταλίαν υπό της Αυστρίας και της Ουγγαρίας εις εκτέλεσιν των συνθηκών ειρήνης των υπογραφεισών εν Αγίω Γερμανώ την 10ην Σεπτεμβρίου 1919 και εν Τριανόν την 4ην Ιουνίου 1920 και της Συμβάσεως μεταξύ Αυστρίας και Ιταλίας της υπογραφείσης εν Βιέννη την 4ην Μαΐου 1920.
3. Εάν, εις ειδικάς περιπτώσεις, καθίσταται αδύνατον εις την Ιταλίαν να αποδώση εις την Γιουγκοσλαυίαν τα οριζόμενα εις τας παραγράφους 1 και 2 του παρόντος άρθρου αντικείμενα, η Ιταλία αναλαμβάνει την υποχρέωσιν να παραδώση εις την Γιουγκοσλαυίαν αντικείμενα της αυτής φύσεως η σπουδαιότητος αίσθητως ίση προς την των αφαιρεθέντων αντικείμενων, εν ω μέτρω είναι δυνατόν να προμηθευθή τις ταύτα εν Ιταλία.

Άρθρον 13.

Η ύδρευσις της κοινότητος Gorizia και των περιχώρων της θα διακανονισθή συμφώνως προς τας διατάξεις του Παραρτήματος V.

Τμήμα V. Ελλάς Ειδικοί Όροι

Άρθρον 14.

1. Η Ιταλία εκχωρεί εις την Ελλάδα εν πλήρει κυριαρχία τας νήσους της Δωδεκανήσου τας κατωτέρω απαριθμούμενας, ήτοι: Αστυπάλαιαν, Ρόδον, Χάλκην, Κάρπαθον, Κάσον, Τήλον, Νίσυρον, Κάλυμνον, Λέρον, Πάτιμον, Λιψόν, Σύμην, Κω και Καστελλόριζον, ως και τας παρακειμένας νησίδας.
2. Αι ανωτέρω νήσοι θα αποστρατιωτικοποιηθώσι και θα παραμείνωσιν αποστρατιωτικοποιημέναι.

3. Αι διατυπώσεις και οι τεχνικοί όροι της μεταβίβασης των νήσων τούτων εις την Ελλάδα θέλουσι καθορισθή διά συμφωνίας μεταξύ του Ηνωμένου Βασιλείου και της Ελλάδος και διακανονισμοί θέλουσιν επέλθῃ ἵνα ἡ ἀποχώρησις των ξένων στρατευμάτων τερματισθῇ το βραδύτερον εννενήκοντα ἡμέρας μετὰ τὴν ἐναρξίν τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης.

ΜΕΡΟΣ Β **Πολιτικοὶ Ὅροι** **Τμήμα Ι. Γενικοὶ Ὅροι**

Ἄρθρον 15.

Ἡ Ἰταλία θα ἀναλάβῃ ἅπαντα τὰ ἀναγκαῖα μέτρα διὰ νὰ ἐξασφαλίσῃ εἰς ἅπαντα ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν τῆς πρόσωπα, ἀνευ διακρίσεως φυλῆς, φύλου, γλώσσης ἢ θρησκείας τὴν ἀπόλαυσιν των δικαιωμάτων τοῦ ἀνθρώπου καὶ των θεμελιωδῶν ἐλευθεριῶν, συμπεριλαμβανομένης τῆς ἐλευθερίας τῆς ἐκφράσεως τῆς σκέψεως, τῆς ἐλευθερίας τοῦ τύπου καὶ τῆς δημοσιεύσεως, τῆς ἐλευθερίας τῆς λατρείας, τῆς ἐλευθερίας τῆς γνώμης καὶ τοῦ συνέρχεσθαι.

Ἄρθρον 16.

Ἡ Ἰταλία δὲν θα διώξῃ οὔτε θα ἐνοχλήσῃ τοὺς Ἰταλοὺς υπηκόους, ἰδίως τὰ μέλη των ἐνόπλων δυνάμεων διὰ μόνον το γεγονός ὅτι, κατὰ τὴν περίοδον μετὰ τῆς 10ης Ἰουνίου 1940 καὶ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης ἐξέφρασαν τὴν συμπάθειαν των διὰ τὴν ὑπόθεσιν των Συμμάχων καὶ Συνησπισμένων Δυνάμεων ἢ διότι ἐνήργησαν ὑπὲρ τῆς υποθέσεως ταύτης.

Ἄρθρον 17.

Ἡ Ἰταλία ἤτις, συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 30 τῆς Συμφωνίας Ἀνακωχῆς, ἔλαβε μέτρα πρὸς διάλυσιν των φασιστικῶν ὁργανώσεων ἐν Ἰταλία, ἀναλαμβάνει τὴν υποχρέωσιν ὅπως μὴ ἀνεχθῇ τὴν ἐπανασύστασιν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τῆς τοιαύτης φύσεως ὁργανώσεων, ἐχουσῶν πολιτικόν, στρατιωτικόν ἢ παραστρατιωτικόν χαρακτήρα, καὶ αἱ ὁποῖαι σκοπὸν ἔχουσι νὰ ἀποστερήσωσι τὸν ἰταλικὸν λαὸν των δημοκρατικῶν του δικαιωμάτων.

Ἄρθρον 18.

Ἡ Ἰταλία ἀναλαμβάνει τὴν υποχρέωσιν νὰ ἀναγνώρισῃ τὸ πλήρες κύρος των Συνθηκῶν Εἰρήνης μετὰ τῆς Ρουμανίας, τῆς Βουλγαρίας, τῆς Ουγγαρίας καὶ τῆς Φιλανδίας, ὡς καὶ των λοιπῶν συμφωνιῶν ἢ διακανονισμῶν οἵτινες συνωμολογήθησαν ἢ θέλουσι συνωμολογηθῆ ὑπὸ των Συμμάχων καὶ Συνησπισμένων Δυνάμεων καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν Αὐστρίαν, τὴν Γερμανίαν καὶ τὴν Ἰαπωνίαν ἐπὶ τῷ σκοπῷ τῆς ἀποκαταστάσεως τῆς Εἰρήνης.

Τμήμα Β. Ἰθαγένεια **Πολιτικά καὶ Ἀστικά δικαιώματα**

Ἄρθρον 19.

1. Οἱ Ἰταλοὶ υπήκοοι οἱ κατοικοῦντες τὴν 10ην Ἰουνίου 1940, ἐπὶ ἐδάφους ἐκχωρουμένου ὑπὸ τῆς Ἰταλίας εἰς ἕτερον Κράτος κατὰ τοὺς ὅρους τῆς παρούσης Συνθήκης, ὡς καὶ τὰ μετὰ τὴν ἡμερομηνίαν ταύτην γεννηθέντα τέκνα των, θα καταστῶσιν ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν των διατάξεων τῆς ἐπομένης παραγράφου, υπήκοοι τοῦ Κράτους εἰς τὸ ὁποῖον τὸ ἐδαφος ἐκχωρεῖται καὶ θα ἀπολαύωσι πλήρους ἀστικῆς καὶ πολιτικῆς ἰκανότητος, συμφώνως πρὸς τὴν νομοθεσίαν τὴν ὁποίαν τὸ διάδοχο Κράτος θα ἐκδώσῃ πρὸς τὸν σκοπὸν τούτων, ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης. Ἡ ἀποκτησις τῆς ἰθαγένειας τοῦ ἐνδιαφερομένου Κράτους θα συνεπάγηται τὴν ἀπώλειαν τῆς Ἰταλικῆς Ἰθαγένειας.
2. Ἡ Κυβέρνησις τοῦ Κράτους εἰς τὸ ὁποῖον τὸ ἐδαφος ἐκχωρεῖται θα λάβῃ ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης, τὰ προσήκοντα νομοθετικά μέτρα διὰ νὰ δώσῃ εἰς ἅπαντα τὰ πρόσωπα τὰ ἀναφερόμενα εἰς τὴν παράγραφον 1 καὶ ἔχοντα ἡλικίαν ἀνω των δεκαοκτώ ἐτῶν (ἢ εἰς τὰ ἔγγαμα πρόσωπα,

αδιαφόρως εάν έχωσιν ή όχι την ηλικίαν ταύτην) των οποίων η συνήθης γλώσσα είναι η ιταλική, το δικαίωμα επιλογής της ιταλικής ιθαγένειας εντός προθεσμίας έτους από της ενάρξεως της ισχύος της παρούσης Συνθήκης. Παν πρόσωπον ασκήσαν ούτω την επιλογήν, θέλει διατηρήση την ιταλικήν ιθαγένειαν και δε θα θεωρήται ως αποκτήσαν την ιθαγένειαν του Κράτους εις το οποίον το έδαφος εκχωρείται. Η επιλογή του συζύγου δεν θα συνεπάγεται και την της σύζυγου. Η επιλογή του πατρός ή, εάν ο πατήρ απεβίωσεν, η επιλογή της μητρός θα συνεπάγεται αυτομάτως και την επιλογήν όλων των μη εγγάμων τέκνων ηλικίας κάτω των δεκαοκτώ ετών.

3. Το Κράτος εις το οποίον το έδαφος εκχωρείται θα δύναται να απαιτήση παρά των προσώπων τα οποία θα ασκήσωσι το δικαίωμα επιλογής όπως μεταφέρωσι την κατοικίαν των εις Ιταλίαν εντός προθεσμίας έτους από της ημερομηνίας καθ' ην ησκήθη η επιλογή.
4. Το Κράτος εις το οποίον το έδαφος εκχωρείται θα εξασφαλίση, συμφώνως προς τους θεμελιώδεις αυτού νόμους, εις άπαντα τα πρόσωπα τα ευρισκόμενα επί του εδάφους τούτου, άνευ διακρίσεως φυλής, φύλου, γλώσσης ή θρησκείας, την απόλαυσιν των δικαιωμάτων του ανθρώπου και των θεμελιωδών ελευθεριών, συμπεριλαμβανομένης της ελευθερίας της εκφράσεως της σκέψεως, της ελευθερίας τύπου και δημοσιεύσεως, της ελευθερίας της λατρείας, της ελευθερίας της γνώμης και του συνέρχεσθαι.

Άρθρον 20.

1. Εντός προθεσμίας έτους από της ενάρξεως της ισχύος της παρούσης Συνθήκης, οι Ιταλοί υπήκοοι οι έχοντες ηλικίαν άνω των δεκαοκτώ ετών (ή τα έγγαμα πρόσωπα αδιαφόρως εάν έχωσι ή όχι την ηλικίαν ταύτην) των οποίων η συνήθης γλώσσα είναι μία των γιουγκοσλαυικών γλωσσών (σερβική, κροατική, ή σλοβενική) και των οποίων η κατοικία ευρίσκεται επί ιταλικού εδάφους, θα δύναται να αποκτήσωσι την γιουγκοσλαυικήν ιθαγένειαν, εάν αι γιουγκοσλαυικάί αρχαί δεχθώσι την αίτησιν, την οποίαν δέον να υποβάλωσιν εις τον διπλωματικόν ή προξενικόν αντιπρόσωπον της Γιουγκοσλαυίας εν Ιταλία.
2. Εν τοιαύτη περιπτώσει η Γιουγκοσλαυική Κυβέρνησις θα διαβιβάση εις την Ιταλικήν Κυβέρνησιν, διά της διπλωματικής οδού, τους καταλόγους των προσώπων τα οποία θα έχωσιν ούτω αποκτήσει την γιουγκοσλαυικήν ιθαγένειαν. Τα εις τους καταλόγους τούτους αναφερόμενα πρόσωπα θέλουσιν απωλέση την ιταλικήν ιθαγένειαν από της επισήμου ταύτης ανακοινώσεως.
3. Η Ιταλική Κυβέρνησις θα δύναται να απαιτήση παρά των προσώπων τούτων όπως μεταφέρωσι την διαμονήν των εις Γιουγκοσλαυίαν εντός προθεσμίας έτους από της ημερομηνίας της ρυθείσης επισήμου ανακοινώσεως.
4. Οι εν παραγράφω 2 του άρθρου 19 τιθέμενοι κανόνες εν σχέσει προς τα αποτελέσματα των επιλογών επί των συζύγων και των τέκνων, θα έχωσιν εφαρμογήν και επί των προσώπων των προβλεπομένων υπό του παρόντος άρθρου.
5. Αι διατάξεις του παραρτήματος XIV, παράγραφος 10, της παρούσης Συνθήκης, αι αφορώσαι την μεταφοράν της περιουσίας των προσώπων των επιλεγομένων την ιταλικήν ιθαγένειαν, έχουσιν επίσης εφαρμογήν επί της μεταφοράς της περιουσίας των προσώπων των επιλεγομένων την γιουγκοσλαυικήν ιθαγένειαν κατά τους υπό του παρόντος άρθρου προβλεπομένους όρους.

Τμήμα III. Ελεύθερον Έδαφος της Τεργέστης

Άρθρον 21.

1. Δυνάμει του παρόντος άρθρου συνιστάται το Ελεύθερον Έδαφος της Τεργέστης, του οποίου η έκτασις ορίζεται υπό της Αδριατικής θαλάσσης και των καθοριζομένων εν άρθροις 4 και 22 της παρούσης Συνθήκης συνόρων. Το Ελεύθερο Έδαφος της Τεργέστης αναγνωρίζεται υπό των Συμμάχων και Συνησπισμένων Δυνάμεων και υπό της Ιταλίας, αίτινες συμφωνούσιν ότι η ακεραιότης του και η ανεξαρτησία θα εξασφαλίζονται υπό του Συμβουλίου Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών.
2. Η κυριαρχία της Ιταλίας επί της ζώνης της αποτελούσης το Ελεύθερον Έδαφον της Τεργέστης, ως τούτο ορίζεται εν παραγράφω 1 του παρόντος άρθρου, θα τερματισθή άμα τη ενάρξει της ισχύος της παρούσας Συνθήκης.
3. Άμα τω τερματισμώ της Ιταλικής κυριαρχίας επί της εν λόγω ζώνης, το Ελεύθερον Έδαφος Τεργέστης θα διοικηθή συμφώνως προς τας διατάξεις κανονισμού σχετικού προς το προσωρινόν καθεστώς, τον οποίον θέλει συντάξει το Συμβούλιον των Υπουργών των Εξωτερικών και εγκρίνη το Συμβούλιον Ασφαλείας. Ο κανονισμός

ούτος θέλει παραμείνη εν ισχύϊ μέχρις της ημέρας της ορισθησομένης υπό του Συμβουλίου Ασφαλείας διά την έναρξιν της ισχύος του Διαρκούς Καταστατικού το οποίον θα πρέπει να έχη εγκριθή υπ' αυτού. Από της ημερομηνίας ταύτης, το Ελεύθερον Έδαφος θα διέπηται υπό των διατάξεων του Διαρκούς τούτου Καταστατικού. Τα κείμενα του Διαρκούς Καταστατικού και του Κανονισμού του αφορώντος το προσωρινόν καθεστώς περιέχονται εις τα παραρτήματα VI και VII.

4. Το Ελεύθερο Έδαφος της Τεργέστης δεν θα θεωρήται ως εκχωρούμενον έδαφος, υπό την έννοιαν του άρθρου 19 του παραρτήματος XIV της παρούσης Συνθήκης.
5. Η Ιταλία και η Γιουγκοσλαυία αναλαμβάνουσι την υποχρέωσιν να παράσχουσιν εις το Ελεύθερον Έδαφος της Τεργέστης τας εγγυήσεις τας καθοριζόμενας εν τω παραρτήματι IX.

Άρθρον 22.

Η μεθόριος μεταξύ Γιουγκοσλαυίας και του Ελεύθερου Εδάφους της Τεργέστης θέλει καθορισθή ως εξής:

1. Η νέα μεθόριος εκκινεί από σημείου εκείνου επί του διοικητικού ορίου του διαχωρίζοντος τας επαρχίας της Gorizia και της Τεργέστης, 2 χμ. περίπου βορειοανατολικώς του χωρίου San Giovanni και 0,5 χμ. περίπου βορειοδυτικώς του σημείου 208 και το οποίον αποτελεί το κοινόν σημείον των συνόρων Γιουγκοσλαυίας, Ιταλίας και του Ελεύθερου Εδάφους της Τεργέστης ακολουθεί το διοικητικόν τούτο όριον μέχρι του Όρους Lanaro (σημείον 546) εκείθεν δε, προς νοτιοανατολικήν κατεύθυνσιν, μέχρι του Όρους Cocusso (σημείον 672), διά του σημείου 461, Meducia (σημείο 475), Monte dei Pini (σημείο 476) και του σημείου 407 τέμνουσα την δημοσίαν οδόν αρ. 58 εκ Τεργέστη εις Sesana 3,3 χμ. περίπου νοτιοδυτικώς της πόλεως ταύτης αφήνουσα προς ανατολάς τα χωρία Voglianco και Oriè και κατά προσέγγισιν 0,4 χμ. δυτικώς του χωρίου Zolla.
2. Από το Όρος Cocusso η γραμμή συνεχίζεται με κατεύθυνσιν νοτιοανατολικώς, αφήνουσα το χωρίον Grozzana προς δυσμάς, φθάνει εις το Όρος Goli (σημείον 621) και εκείθεν, κατευθυνόμενη νοτιοδυτικώς, τέμνει την οδόν από Τεργέστης εις Cosina εις το σημείον 455 και την οιδηροδρομικήν γραμμήν εις το σημείον 485, διέρχεται διά των σημείων 416 και 326, αφήνουσα εις την Γιουγκοσλαυίαν τα χωρία Becia και Castel, τέμνει την οδόν από το Ospro εις Gabrovizza d' Istria, 100 μέτρα περίπου νοτιοανατολικώς του Ospro· εκείθεν η γραμμή διέρχεται τον ποταμόν Risana και τέμνει την οδόν από Villa Decani και εις Risano επί σημείου κειμένου 350 μέτρα περίπου δυτικώς του Risano αφήνουσα εις την Γιουγκοσλαυίαν το χωρίον Risano και την οδόν από Risano εις San Sergio· εκείθεν η γραμμή συναντά την διασταύρωσιν των οδών την κειμένην 1 χμ. περίπου βορειοανατολικώς του σημείου 362, διερχομένη διά των σημείων 285 και 354.
3. Εκείθεν η γραμμή συναντά σημείον κείμενον κατά προσέγγισιν 0,5 χμ. ανατολικώς του χωρίου τούτου, αφήνουσα προς δυσμάς τα χωρία Bucciai και Truscoło και προς ανατολάς το χωρίον Terseceo, και εκείθεν κατευθύνεται νοτιοδυτικώς, νοτιοανατολικώς της οδού της συνδέουσης τα χωρία Cernova και Chernoί, αφήνουσα την οδόν ταύτην 0,8 χμ. ανατολικώς του χωρίου Cucciani και εκείθεν, προς γενικήν νοτιο-νοτιοδυτικήν κατεύθυνσιν, διερχομένη 0,4 χμ. περίπου δυτικώς του χωρίου Sterna-Filaria, αφήνουσα προς ανατολάς την οδόν την συνδέουσαν το χωρίον τούτο μετά του Piemonte, διερχομένη 0,4 χμ. περίπου δυτικώς της πόλεως του Piemonte και 0,5 χμ. περίπου ανατολικώς της πόλεως της Castagna και φθάνουσα εις τον ποταμόν Quieto εις σημείον κείμενον κατά προσέγγισιν 1,6 χμ. νοτιοδυτικώς της πόλεως της Castagna.
4. Εκείθεν η γραμμή ακολουθεί την κύριαν ευθυγραμμισμένην διώρυγα του Quieto μέχρι των εκβολών του ποταμού τούτου και, διατέμνουσα το Porto del Quieto, φθάνει εις την ανοικτήν θάλασσαν παραμένουσα εις ίσην απόστασιν από της ακτής του Ελευθέρου Εδάφους της Τεργέστης και της ακτής της Γιουγκοσλαυίας. Ο χάρτης εις τον οποίον αναφέρεται η ανωτέρω περιγραφή ευρίσκεται εις το παράρτημα I.

Τμήμα IV. Ιταλικαί αποικίαι

Άρθρον 23.

1. Η Ιταλία παραιτείται απάντων των δικαιωμάτων και τίτλων επί των ιταλικών εδαφικών κτήσεων εν Αφρική, ήτοι επί της Λιβύης, της Ερυθραίας και της Ιταλικής Σομαλίας.
2. Αι ρηθείσαι κτήσεις θα παραμείνωσιν υπό την σημερινήν αυτών διοίκησιν μέχρις ου ρυθμισθή η οριστική αυτών τύχη.

3. Η οριστική τύχη των κτήσεων τούτων θα καθορισθῆ διὰ κοινῆς συμφωνίας ὑπὸ των Κυβερνήσεων των Ηνωμένων Πολιτειῶν της Αμερικής, της Γαλλίας, του Ηνωμένου Βασιλείου και της Σοβιετικῆς Ενώσεως, ἐντὸς προθεσμίας ἑτους ἀπὸ της ἐνάξεως της ἰσχύος της παρούσης Συνθήκης και κατὰ τους ὅρους της κοινῆς δηλώσεως της γενομένης ὑπὸ των Κυβερνήσεων τούτων την 10ην Φεβρουαρίου 1947 και ης το κείμενον παρατίθεται εἰς το Παράρτημα XI.

Τμήμα V. Ειδικά Συμφέροντα της Κίνας

Ἄρθρον 24.

Ἡ Ἰταλία παραιτεῖται πρὸς ὄφελος της Κίνας ἀπάντων των προνομίων και πλεονεκτημάτων των απορρεόντων ἐκ των διατάξεων του τελικοῦ πρωτοκόλλου του υπογραφέντος ἐν Πεκίνῳ την 7ην Σεπτεμβρίου 1901 μεθ' ὅλων των συμπληρωματικῶν αὐτοῦ παραρτημάτων, διακοινώσεων και ἐγγράφων και ἀποδέχεται την κατάργησιν, ὡς πρὸς ἐαυτήν, των ρηθέντων πρωτοκόλλου, παραρτημάτων, διακοινώσεων και ἐγγράφων. Ἡ Ἰταλία παραιτεῖται ἐπίσης πάσης ἀξιώσεως ἀποζημιώσεως ἐκ του γεγονότος τούτου.

Ἄρθρον 25.

Ἡ Ἰταλία ἀποδέχεται την ἀκύρωσιν του συμβολαίου ὅπερ ἐπέτυχε παρά της Κινέζικης Κυβερνήσεως, δυνάμει του οὗ οὗ τῆ παρεχωρήθη ἡ ἰταλικὴ ἐκχώρησις του Τιεντσίν και δέχεται να παραδώσῃ εἰς την Κινεζικὴν Κυβέρνησιν πᾶσαν περιουσίαν και ἀπαντα τα ἀρχεῖα τα ἀνήκοντα εἰς την κοινότητα της ρηθείσης ἐκχωρήσεως.

Ἄρθρον 26.

Ἡ Ἰταλία παραιτεῖται πρὸς ὄφελος της Κίνας των δικαιωμάτων τα ὁποῖα τῆ παρεχωρήθησαν ἀναφορικῶς πρὸς τας διεθνεῖς ἐκχωρήσεις της Σαγκάης και του Αμσὶ και δέχεται να παραδώσῃ εἰς την Κινεζικὴν Κυβέρνησιν την διοίκησιν και τον ἐλεγχον των ρυθισῶν ἐκχωρήσεων.

Τμήμα VI. Ἀλβανία

Ἄρθρον 27.

Ἡ Ἰταλία ἀναγνωρίζει και ἀναλαμβάνει την υποχρέωσιν ὅπως σεβάσθῃ την κυριαρχίαν και ἀνεξαρτησίαν του Ἀλβανικοῦ Κράτους.

Ἄρθρον 28.

Ἡ Ἰταλία ἀναγνωρίζει ὅτι ἡ νῆσος Σάσων ἀποτελεῖ μέρος του Ἀλβανικοῦ ἐδάφους και παραιτεῖται πάσης διεκδικήσεως ἐπὶ της νήσου ταύτης.

Ἄρθρον 29.

Ἡ Ἰταλία παραιτεῖται ρητῶς πρὸς ὄφελος της Ἀλβανίας πάσης περιουσίας (ἐξαιρέσει των ἀκινήτων των κανονικῶς κατεχομένων ὑπὸ των διπλωματικῶν και προξενικῶν ἀποστολῶν), παντός δικαιώματος ἐκχωρήσεως, συμφερόντος και πλεονηκτικῆτος πάσης φύσεως ἐν Ἀλβανίᾳ, ἀνηκόντος εἰς το Ἰταλικὸν Κράτος ἢ εἰς ἡμικρατικὰ ἰταλικά ἰδρύματα.

Ἡ Ἰταλία παραιτεῖται ἐπίσης της διεκδικήσεως οἰωνδῆποτε ἐιδικῶν συμφερόντων ἢ ἰδιαιτέρας ἐπιρροῆς, κτηθέντων ἐν Ἀλβανίᾳ συνέπεια της ἐπιθέσεως της 7ης Ἀπριλίου 1939 ἢ δυνάμει συνθηκῶν και συμφωνιῶν συναφθεισῶν πρὸ της ἡμερομηνίας ταύτης.

Οἱ οικονομικοὶ ὅροι της παρούσης Συνθήκης της ὁποίας δύνανται να ἐπικαλεσθῶσιν οἱ Σύμμαχοι και Συνησπισμένοι Δυνάμεις, θα ἔχωσιν ἐφαρμογὴν ἐπὶ των λοιπῶν ἰταλικῶν περιουσιῶν και ἄλλων οικονομικῶν σχέσεων μεταξύ της Ἀλβανίας και της Ἰταλίας.

Άρθρον 30.

Οι Ιταλοί υπήκοοι εν Αλβανία θα απολαύωσι του αυτού νομικού καθεστώτος ούτινος και οι υπήκοοι των άλλων ξένων χωρών· εν τούτοις η Ιταλία αναγνωρίζει το κύρος άπαντων των μέτρων τα οποία ήθελε λάβη η Αλβανία διά την ακύρωσιν και την τροποποίησιν των εκχωρήσεων ή ειδικών δικαιωμάτων των παραχωρηθέντων εις Ιταλούς υπήκοους, υπό τον όρον ότι τα μέτρα ταύτα θα πραγματοποιηθώσιν εντός προθεσμίας έτους από της ενάρξεως της ισχύος της παρούσης Συνθήκης.

Άρθρον 31.

Η Ιταλία αναγνωρίζει ότι άπασαι αι συμφωνίαί και διακανονισμοί οι επέλθοντες μεταξύ της Ιταλίας και των υπ' αυτής εγκατασταθεισών εν Αλβανία αρχών από της 7ης Απριλίου 1939 μέχρι και της 3 Σεπτεμβρίου 1943 είναι άκυροι.

Άρθρον 32.

Η Ιταλία αναγνωρίζει το κύρος άπαντων των μέτρων τα οποία η Αλβανία ήθελε κρίνη αναγκαίων να λάβη διά να επιβεβαιώση τας ανωτέρω διατάξεις ή διά να τας θέση εις εφαρμογήν.

Τμήμα VII. Αιθιοπία

Άρθρον 33.

Η Ιταλία αναγνωρίζει και αναλαμβάνει την υποχρέωσιν να σεβασθή την κυριαρχίαν και την ανεξαρτησίαν του Αιθιοπικού Κράτους.

Άρθρον 34.

Η Ιταλία παραιτείται ρητώς προς όφελος της Αιθιοπίας πάσης περιουσίας (εξαιρέσει των ακινήτων των κανονικώς κατεχομένων υπό των διπλωματικών, ή προξενικών αποστολών) παντών των δικαιωμάτων, συμφερόντων και πλεονεκτημάτων πάσης φύσεως κτηθέντων εις οιαδήποτε στιγμήν εν Αιθιοπία υπό του Ιταλικού Κράτους, ως και πάσης ημικρατικής περιουσίας, ως αύτη καθορίζεται υπό της πρώτης παραγράφου του παραρτήματος XIV της παρούσης Συνθήκης.

Η Ιταλία παραιτείται επίσης πάσης διεκδικήσεως ειδικών συμφερόντων ή ιδιαίτερας επιρροής εν Αιθιοπία.

Άρθρον 35.

Η Ιταλία αναγνωρίζει το κύρος άπαντων των μέτρων τα οποία η Αιθιοπική Κυβέρνησις έλαβεν ή ήθελε λάβη εις το μέλλον όπως ακυρώση μέτρα ληφθέντα υπό της Ιταλίας έναντι της Αιθιοπίας, μετά την 3ην Οκτωβρίου 1935, καθώς και τα αποτελέσματα των.

Άρθρον 36.

Οι Ιταλοί υπήκοοι εν Αιθιοπία θα απολαύωσι του αυτού νομικού καθεστώτος ούτινος και οι υπήκοοι των λοιπών ξένων κρατών· εν τούτοις, η Ιταλία αναγνωρίζει το κύρος πάντων των μέτρων τα οποία ήθελον ληφθή υπό της Αιθιοπικής Κυβερνήσεως διά την κατάργησιν ή την τροποποίησιν των εκχωρήσεων ή των ιδιαίτερων δικαιωμάτων των παραχωρηθέντων εις Ιταλούς υπήκοους, υπό τον όρον ότι τα μέτρα ταύτα θέλουσι ληφθή εντός προθεσμίας έτους από της ενάρξεως της ισχύος της παρούσης Συνθήκης.

Άρθρον 37.

Έντος προθεσμίας δεκαοκτώ μηνών από της ενάρξεως της ισχύος της παρούσης Συνθήκης, η Ιταλία θα αποδώσει άπαντα τα έργα τέχνης, όλα τα θρησκευτικά αντικείμενα, αρχαία και αντικείμενα ιστορικής αξίας, τα ανήκοντα εις την Αιθιοπία ή εις τους υπηκόους της, και μεταφερθέντα εκ της Αιθιοπίας εις την Ιταλίαν από της 3ης Οκτωβρίου 1935.

Άρθρον 38.

Ως ημερομηνία από της οποίας αι διατάξεις της παρούσης Συνθήκης θα έχωσιν εφαρμογήν όσον αφορά άπαντα τα μέτρα και γεγονότα πάσης φύσεως τα συνεπαγόμενα την ευθύνην της Ιταλίας ή των Ιταλών υπηκόων έναντι της Αιθιοπίας, ορίζεται η 3η Οκτωβρίου 1935.

Τμήμα VIII. Διεθνείς Συμφωνίαι

Άρθρον 39.

Η Ιταλία αναλαμβάνει την υποχρέωσιν να αποδεχθή άπάσας τας συναφθείσας ή συναφθησομένας συμφωνίας διά την εκκαθάρισιν της Κοινωνίας των Εθνών, του Διαρκούς Δικαστηρίου Διεθνούς Δικαιοσύνης ως και της Διεθνούς Οικονομικής Επιτροπής εν Ελλάδι.

Άρθρον 40.

Η Ιταλία παραιτείται παντός δικαιώματος, παντός τίτλου και πάσης απαιτήσεως απορρεόντων εκ του καθεστώτος των Εντολών ή εκ πάσης φύσεως υποχρεώσεων προκυπτουσών εκ του καθεστώτος τούτου, ως και παντός ειδικού δικαιώματος του Ιταλικού Κράτους αφορώντος οιονδήποτε των υπό εντολήν εδαφών.

Άρθρον 41.

Η Ιταλία αποδέχεται τας διατάξεις της Τελικής Πράξεως της 31 Αυγούστου 1945 και της γαλλοβρετανικής συμφωνίας της αύτης ημέρας επί του καθεστώτος της Ταγγέρης ως και άπάσας τας διατάξεις τας οποίας αι υπογράψασαι Δυνάμεις ήθελον υιοθετήση επί τω σκοπώ της εφαρμογής των διεθνών τούτων πράξεων.

Άρθρον 42.

Η Ιταλία αναλαμβάνει την υποχρέωσιν ν' αποδεχθή άπάσας τας συμφωνίας αι οποίαι ήθελον συναφθή υπό των ενδιαφερομένων Συμμάχων και Συνησπισμένων Δυνάμεων διά την τροποποίησιν των συνθηκών των σχετικών προς την λεκάνην του Κογκό επί τω σκοπώ όπως εναρμονίσωσι ταύτας προς τον Χάρτην των Ηνωμένων Εθνών και θέλει αναγνωρίση το κύρος των συμφωνιών τούτων.

Άρθρον 43.

Η Ιταλία παραιτείται πάντων των δικαιωμάτων και συμφερόντων, άτινα αύτη δύναται να έχη δυνάμει του άρθρου 16 της Συνθήκης της Λωζάννης της υπογραφείσης την 24ην Ιουλίου 1923.

Τμήμα IX. Διμερείς Συνθήκαι

Άρθρον 44.

1. Εκάστη των Συμμάχων ή Συνησπισμένων Δυνάμεων θέλει γνωστοποιήση εις την Ιταλίαν εντός εξαμήνου προθεσμίας από της ενάρξεως της ισχύος της παρούσης Συνθήκης, τας διμερείς συνθηκάς τας οποίας σύνηψε μετά

της Ιταλίας προ του πολέμου και των οποίων επιθυμεί την διατήρησιν ή την επαναφοράν εν ισχύι. Ουχ' ήτιον άπασαι αι διατάξεις των περί των ο λόγος Συνθηκών αι μη συνάδουσαι προς την παρούσαν Συνθήκην, θέλουσι καταργηθή.

2. Άπασαι αι τοιαύτης φύσεως συνθήκαι, αίτινες ήθελον αποτελέση αντικείμενον της γνωστοποιήσεως ταύτης θα καταχωρηθώσιν εις την Γραμματείαν της Οργανώσεως των Ηνωμένων Εθνών, συμφώνως προς το άρθρον 102 του Χάρτου των Ηνωμένων Εθνών.
3. Άπασαι αι τοιαύτης φύσεως συνθήκαι αίτινες δεν ήθελον αποτελέση αντικείμενον τοιαύτης γνωστοποιήσεως θα θεωρηθώσιν ως κατηργημένα.

ΜΕΡΟΣ ΙΙΙ **Εγκληματία Πολέμου**

Άρθρον 45.

1. Η Ιταλία θα λάβη άπαντα τα αναγκαία μέτρα προς εξασφάλισιν της συλλήψεως και της παραδόσεως, όπως εισαχθώσιν εις δίκην.
 - α) των προσώπων των κατηγορουμένων ότι διέπραξαν, διέταξαν εγκλήματα πολέμου και εγκλήματα κατά της ειρήνης ή της ανθρωπότητας, ή συνήργησαν εις ταύτα.
 - β) των υπηκόων πάσης Συμμάχου ή Συνησιομένης Δυνάμεως, των κατηγορουμένων ότι παρέβησαν τους νόμους της χώρας των διά της εκτελέσεως πράξεων προδοσίας ή διά της συνεργασίας μετά του εχθρού κατά την διάρκειαν του πολέμου.
2. Τη αιτήσει της Κυβερνήσεως ενός εκ των ενδιαφερομένων Ηνωμένων Εθνών, η Ιταλία οφείλει να εξασφαλίση επί πλέον την εμφάνισιν, ως μαρτύρων, προσώπων υπαγομένων εις την δικαιοδοσίαν της, των οποίων η κατάθεσις είναι αναγκαία διά την δίκην των προσώπων των προβλεπομένων υπό της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου.
3. Πάσα διαφωνία αφορώσα την εφαρμογήν των διατάξεων των παραγράφων 1 και 2 του παρόντος άρθρου θα υποβάλληται υπό πάσης ενδιαφερομένης Κυβερνήσεως εις τους εν Ρώμη Πρέσβεις των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής, της Γαλλίας, του Ηνωμένου Βασιλείου και της Σοβιετικής Ενώσεως, οίτινες θα συμφωνώσιν επί του εγειρομένου σημείου.

ΜΕΡΟΣ ΙV **Στρατιωτικοί, Ναυτικοί και Αεροπορικοί Όροι** **Τμήμα Ι. Διάρκεια Εφαρμογής**

Άρθρον 46.

Έκαστος των στρατιωτικών, ναυτικών και αεροπορικών όρων της παρούσης Συνθήκης θα παραμείνη εν ισχύι εφ' όσον χρόνον δεν ήθελε τροποποιηθή, εξ ολοκλήρου ή εν μέρει, διά συμφωνίας μεταξύ των Συμμάχων και Συνησιομένων Δυνάμεων και της Ιταλίας, ή αφ' ου η Ιταλία καταστή μέλος της Οργανώσεως των Ηνωμένων Εθνών, διά συμφωνίας μεταξύ του Συμβουλίου Ασφαλείας και της Ιταλίας.

Τμήμα ΙΙ. Γενικοί Περιορισμοί

Άρθρον 47.

1. α) Το σύστημα των ιταλικών μονίμων οχυρώσεων και στρατιωτικών εγκαταστάσεων κατά μήκος των γαλλοϊταλικών συνόρων, ως και ο οπλισμός αυτών θέλουσι καταστραφή ή αφαιρεθή.
β) Το σύστημα τούτο νοητέον ως περιλαμβάνον μόνον τα οχυρώματα πεζικού και πυροβολικού είτε καθ' ομάδας είτε μεμονωμένως μικρά οχυρά οιουδήποτε τύπου, προστατευόμενας εγκαταστάσεις προσωπικού, υλικόν και εφόδια ως και πυρομαχικά, σταθμούς παρατηρητηρίων και στρατιωτικές ενσυρμάτους γραμμάς, οιαδήποτε και αν η η σπουδαιότης αυτών από απόψεως συντηρήσεως και σταδίου κατασκευής, είτε είναι αύται κατασκευασμένα εκ μετάλλου, τοιχοποιίας ή σκυροκονιάμματος είτε εσκαμμένα εντός βράχου.

2. Η καταστροφή ή η αφαιρέσεις αι προβλεπομένα εις την 1ην ως άνω παράγραφον θα εκτελεσθώσιν εντός των ορίων αποστάσεως 20 χιλιομέτρων, αρχομένης εξ οιουδήποτε σημείου των συνόρων ως ταύτα καθορίζονται υπό της παρούσης Συνθήκης, και δέον να περατωθώσιν εντός προθεσμίας έτους από της ενάρξεως της ισχύος της παρούσης Συνθήκης.
3. Η ανοικοδόμησις των οχυρωματικών και εγκαταστάσεων τούτων απαγορεύεται.
4. α) Ανατολικώς των γαλλοιταλικών συνόρων, απαγορεύεται η κατασκευή των εξής οχυρωματικών έργων: μόνιμοι οχυρώσεις ένθα είναι δυνατή η εγκατάστασις όπλων δυναμένων να βάλλωσιν επί γαλλικού εδάφους ή εγκαταστάσεις όπλων δυναμένων να βάλλωσιν επί γαλλικού εδάφους ή των γαλλικών χωρικών υδάτων· μόνιμοι στρατιωτικά εγκαταστάσεις δυνάμεναι να χρησιμοποιηθώσι διά την διοίκησιν και κατεύθυνσιν πυρών επί γαλλικού εδάφους ή των γαλλικών χωρικών υδάτων· μόνιμα μέσα ανεφοδιασμού και εναποθηκεύσεως οικοδομηθέντα αποκλειστικώς διά την χρήσιν των ανωτέρω οχυρωμάτων έργων και εγκαταστάσεων.
- β) Η απαγόρευσις αυτή δεν περιλαμβάνει ετέρους τύπους μη μόνιμων οχυρωματικών έργων ή επιφανειακών εγκαταστάσεων αποκλειστικώς διά τας ανάγκας εσωτερικής φύσεως και τοπικής αμύνης των συνόρων.
5. Επί παρακτίου ζώνης 15 χιλιομέτρων βάθους, εκτεινομένης από των γαλλοιταλικών συνόρων μέχρι του ανατολικού μεσημβρινού 9ο30', η Ιταλία δεν θα δικαιούται ούτε να εγκαταστήση νέας βάσεις ή μόνιμους ναυτικές εγκαταστάσεις ούτε να επεκτείνη τας υφισταμένας βάσεις ή εγκαταστάσεις. Η παρούσα διάταξις δεν αντίκειται εις μετατροπάς μικράς σημασίας των υφισταμένων ναυτικών εγκαταστάσεων ούτε και εις την συντήρησιν αυτών, υπό τον όρον ότι η συνολική δύναμις των εγκαταστάσεων τούτων δεν θα αυξηθή.

Άρθρον 48.

1. α) Άπαν αι μόνιμοι ιταλικά οχυρώσεις και εγκαταστάσεις αι υφιστάμεναι κατά μήκος των ιταλογιουγκοσλαυικών συνόρων, συμπεριλαμβανομένου του οπλισμού των, θέλουσι καταστραφή ή αφαιρεθή.
- β) Αι εν λόγω οχυρώσεις και εγκαταστάσεις νοούνται ως περιλαμβάνουσαι μόνον οχυρωματικά έργα πεζικού και πυροβολικού, είτε ως συγκροτήματα είτε κεχωρισμένα, μικρά οχυρά οιουδήποτε τύπου, προστατευόμενας εγκαταστάσεις προσωπικού, υλικόν και εφόδια ως και πυρομαχικά, σταθμούς παρατηρητηρίων και στρατιωτικής ενουρμάτους γραμμάς, οιοδήποτε αν η η σπουδαιότης αυτών από απόψεως συντηρήσεως σταδίου κατασκευής, είτε είναι αύται κατασκευασμένα εκ μετάλλου, τοιχοποιίας ή σκυροκονιάσματος είτε εσκαμμένα εντός βράχου.
2. Η καταστροφή ή η αφαιρέσεις αι προβλεπομένα υπό της ως άνω παραγράφου 1 θα εκτελεσθώσιν εντός των ορίων αποστάσεως 20 χιλιομέτρων αρχομένης εξ οιουδήποτε σημείου των συνόρων ως ταύτα καθορίζονται υπό της παρούσης Συνθήκης και δέον να περατωθώσιν εντός προθεσμίας έτους από της ενάρξεως της ισχύος της παρούσης Συνθήκης.
3. Η ανοικοδόμησις των οχυρωματικών έργων και εγκαταστάσεων τούτων απαγορεύεται.
4. α) Δυτικώς των ιταλογιουγκοσλαυικών συνόρων απαγορεύεται η κατασκευή των ακολούθων οχυρωματικών έργων: μόνιμα οχυρωματικά έργα ένθα είναι δυνατόν να γίνη εγκατάστασις όπλων δυναμένων να βάλλωσιν επί γιουγκοσλαυικού εδάφους ή των γιουγκοσλαυικών χωρικών υδάτων, μόνιμοι στρατιωτικοί εγκαταστάσεις δυνάμεναι να χρησιμοποιηθώσι διά την διοίκησιν και κατεύθυνσιν πυρών επί γιουγκοσλαυικού εδάφους ή των γιουγκοσλαυικών χωρικών υδάτων· μόνιμα μέσα ανεφοδιασμού ή εναποθηκεύσεως οικοδομηθέντα αποκλειστικώς διά την χρήσιν των ανωτέρω οχυρωματικών έργων και εγκαταστάσεων.
- β) Η απαγόρευσις αυτή δε αφορά ετέρους τύπους μη μόνιμων οχυρωματικών έργων ή στρατωνισμούς και επιφανειακάς εγκαταστάσεις αποκλειστικώς προοριζομένας διά τας ανάγκας εσωτερικής φύσεως και τοπικής αμύνης των συνόρων.
5. Επί παρακτίου ζώνης 15 χιλιομέτρων βάθους εκτεινομένης από των συνόρων μεταξύ της Ιταλίας και της Γιουγκοσλαυίας και της Ιταλίας και του Ελευθέρου Εδάφους της Τεργέστης μέχρι της βορείου παραλλήλου 44ο50' και εις τας νήσους τας κειμένας κατά μήκος της παρακτίου ταύτης ζώνης, η Ιταλία δεν θα δικαιούται ούτε να εγκαταστήση νέας βάσεις ή μόνιμους ναυτικές εγκαταστάσεις· ούτε να επεκτείνη τας υφισταμένας βάσεις ή εγκαταστάσεις. Η παρούσα διάταξις δεν αντίκειται εις μετατροπές μικράς σημασίας των υφισταμένων ναυτικών εγκαταστάσεων και βάσεων ούτε εις την συντήρησιν αυτών, υπό τον όρον ότι η συνολική δύναμις των εγκαταστάσεων και των βάσεων τούτων δεν θα αυξηθή.
6. Εις την χερσόνησον της Απουλίας, ανατολικώς του ανατολικού μεσημβρινού 17ο45', η Ιταλία δεν θα δικαιούται ούτε να κατασκευάση μόνιμον τινά εγκατάστασιν στρατιωτικήν, ναυτικήν, ή στρατιωτικής αεροπορίας, ούτε να επεκτείνη τας υφισταμένας εγκαταστάσεις. Η παρούσα διάταξις δεν αντίκειται εις μετατροπάς μικράς

σημασίας των υφισταμένων εγκαταστάσεων, ούτε εις συντήρησιν των, υπό τον όρον ότι η συνολική δύναμις των εγκαταστάσεων τούτων δεν θα αυξηθή. Εν τούτοις η κατασκευή στρατωνισμών διά τας δυνάμεις ασφαλείας τας αναγκαίας δι' αποστολάς εσωτερικής φύσεως και διά την τοπικήν άμυναν των συνόρων θα επιτρέπηται.

Άρθρον 49.

1. Η Παντελλάρια, αι Πελάγιοι νήσοι, (Lampedusa, Lampione και Linosa) ως και η Pianosa (εν τη Αδριατική)θα αποστρατιωτικοποιηθώσι και θα παραμείνωσιν αποστρατιωτικοποιημένοι.
2. Η αποστρατικοποίησις αυτών δέον να περατωθή εντός προθεσμίας έτους από της ενάρξεως της ισχύος της παρούσης Συνθήκης.

Άρθρον 50.

1. Εν Σαρδηνία άπασαι αι εγκαταστάσεις πυροβολικού επακτίου αμύνης, ο οπλισμός αυτών ως και άπασαι αι ναυτικάι εγκαταστάσεις αι κείμεναι εις μικροτέραν απόστασιν των 30 χιλιομέτρων από των γαλλικών χωρικών υδάτων ή θέλουσι μεταφερθή εις την Ηπειρωτικήν Ιταλίαν, ή θέλουσι καταστραφή εντός προθεσμίας έτους από της ενάρξεως της ισχύος της παρούσης συνθήκης.
2. Εν Σικελία και Σαρδηνία, άπασαι αι μόνιμοι εγκαταστάσεις ως και το υλικόν τα προοριζόμενα διά την συντήρησιν και την εναποθήκευσιν τορπιλλών, θαλασσιών ναρκών και βομβών, είτε θέλουσι καταστραφή, είτε θέλουσι μεταφερθή εις την Ηπειρωτικήν Ιταλίαν εντός προθεσμίας έτους από της ενάρξεως της ισχύος της παρούσης συνθήκης.
3. Ουδεμία βελτίωσις, ανοικοδόμησις, η επέκτασις των υφισταμένων εγκαταστάσεων ή των μονίμων οχυρωματικών έργων της Σικελίας και της Σαρδηνίας θα επιτρέπηται εν τούτοις, εξαιρουμένων των ζωνών της Βορείου Σαρδηνίας των καθοριζομένων υπό της ως άνω παραγράφου 1, θα επιτρεπήται η κανονική συντήρησις των εγκαταστάσεων τούτων ή των μονίμων οχυρωματικών έργων και των όπλων τα οποία είναι ήδη εγκατεστημένα εν αυτοίς.
4. Εν Σικελία και Σαρδηνία, θα απαγορευήται εις την Ιταλίαν να κατασκευάση οιανδήποτε εγκατάστασιν ή οχύρωμα ναυτικόν, στρατιωτικόν ή στρατιωτικής αεροπορίας εξαιρέσει των στρατωνισμών των δυνάμεων ασφαλείας αίτινες θα ήσαν αναγκαίαι δι' αποστολάς εσωτερικής φύσεως.

Άρθρον 51.

Η Ιταλία δεν δύναται να κατέχη, κατασκευάζη ή πειραματίζηται με:

- 1) οιανδήποτε όπλον ατομικής ενεργείας,
- 2) αυτοκινούμενα ή κατευθυνόμενα βλήματα ή μηχανήματα σχέσιν έχοντα με την εκτόξευσιν αυτών (εκτός των τορπιλλών και μηχανημάτων εκτοξεύσεως τορπιλλών, των αποτελούντων μέρος του σύνθητους οπλισμού των επιτρεπομένων διά της παρούσης Συνθήκης πολεμικών πλοίων),
- 3) οιαδήποτε πυροβόλα με βεληνεκές μείζον των 30 χιλμ.
- 4) θαλασσίας νάρκας η τορπίλλας τύπων ουχί δι' επαφής λειτουργούσας διά μηχανισμού επιδράσεως,
- 5) οιανδήποτε τορπίλλην δυναμένην να επανδρωθή.

Άρθρον 52.

Η απόκτησις, εντός ή εκτός Ιταλίας υλικού πολεμικού γερμανικής ή ιαπωνικής προελεύσεως, ή κατασκευασμένου βάσει γερμανικών ή ιαπωνικών σχεδίων, ως και η κατασκευή τοιούτου υλικού θα απαγορευώνται εις την Ιταλίαν.

Άρθρον 53.

Η Ιταλία οφείλει να μη κατασκευάζη ή κατέχη υπό δημοσίαν ή ιδιωτικήν ιδιότητα, υλικόν πολέμου υπερβαίνον εις ποσότητα ή τύπου διαφορετικού εκείνου το οποίον είναι αναγκαίον εις τας ενόπλους δυνάμεις τας επιτρεπομένας υπό των κατωτέρω τμημάτων III, IV και V.

Άρθρον 54.

Ο συνολικός αριθμός των βαρέων και μέσων αρμάτων των ιταλικών ενόπλων δυνάμεων δεν δύναται να υπερβή τα 200.

Άρθρον 55.

Εν ουδεμία περιπτώσει, αξιωματικός ή υπαξιωματικός της πρώην φασιστικής πολιτοφυλακής ή του πρώην φασιστικού δημοκρατικού στρατού θα είναι δεκτός να υπηρετήσει επί βαθμώ αξιωματικού ή υπαξιωματικού εις τον στρατόν, το ναυτικόν ή την αεροπορίαν της Ιταλίας, ως και εις τους Καραβινιέρους, εξαιρέσει εκείνων οστίνες ήθελον αποκατασταθή επί αρμοδίου οργανισμού, συμφώνως προς τον ιταλικόν νόμον.

Τμήμα III. Περιορισμοί επιβλητέοι εις το ιταλικόν ναυτικόν

Άρθρον 56.

1. Το υφιστάμενον ιταλικόν ναυτικόν θέλει περιορισθή εις τας μονάδας τας απαριθμουμένας εν παραρτημάτι ΧΙΙΑ.
2. Πρόσθετοι μονάδες, μη αναφερομένα εν παραρτημάτι ΧΙΙ και χρησιμοποιούνται προς τον αποκλειστικόν σκοπόν της αλιείας ναρκών, επιτρέπεται να διατηρηθώσι μέχρι τέλους της περιόδου της ναρκαλιείας ήτις θέλει προσδιορισθή υπό της Διεθνούς Κεντρικής Επιτροπής Ναρκαλιείας εις τα Ευρωπαϊκά Ύδατα.
3. Εντός προθεσμίας δύο μηνών μετά την λήξιν της ρηθείσης περιόδου, τα σκάφη εκείνα τα οποία θα έχη λάβη το ιταλικόν ναυτικόν παρ' άλλων Δυνάμεων υπό τύπον δανείου, θα επιστραφώσιν εις τας Δυνάμεις ταύτας, άπασαι δε αι λοιπαί πρόσθετοι μονάδες θα αφοπλισθώσι και μετατραπώσι προς πολιτικήν χρήσιν.

Άρθρον 57.

1. Η Ιταλία θα λάβη τα ακόλουθα μέτρα ως προς τας μονάδας του ιταλικού ναυτικού τας ειδικώς οριζόμενας εν παραρτημάτι ΧΙΙ Β.
 - α) Τα ρηθέντα σκάφη θέλουσι τεθή εις την διάθεσιν των Κυβερνήσεων των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής, της Γαλλίας, του Ηνωμένου Βασιλείου και της Σοβιετικής Ενώσεως.
 - β) Τα πολεμικά σκάφη άτινα κατ' εφαρμογήν του ως άνω εδαφίου (α) δέον να παραδοθώσι, θα είναι πλήρως εφοδιασμένα και έτοιμα διά πάσαν επιχείρησιν μεθ' όλων των αναγκαίων διά την χρήσιν των όπλων, πλήρους αποθέματος ανταλλακτικών και όλου του αναγκαίου τεχνικού υλικού.
 - γ) Η παράδοσις των ως άνω καθοριζόμενων πολεμικών σκαφών θα πραγματοποιηθή εντός προθεσμίας τριών μηνών από της ενάρξεως της ισχύος της παρούσης Συνθήκης, πλην της περιπτώσεως των πλοίων τα οποία δεν είναι δυνατόν να επισκευασθώσιν εκ νέου εντός τριών μηνών και διά τα οποία η προθεσμία παραδόσεως δύναται να παραταθή υπό των Τεσσάρων Κυβερνήσεων.
 - δ) Τα αποθέματα ανταλλακτικών ως και τα αποθέματα υλικού διά την χρήσιν των όπλων των αντιστοιχούντων εις τα ως άνω καθοριζόμενα πλοία δέον, εφ' όσον είναι δυνατόν να παραδοθώσι ταυτοχρόνως μετά των πλοίων. Το συμπλήρωμα των αποθεμάτων των ανταλλακτικών και των αποθεμάτων υλικού, διά την χρήσιν των όπλων θέλει χορηγηθή εις ποσότητας και εις ημερομηνίας ορισθησομένας υπό των Τεσσάρων Κυβερνήσεων και εν πάση περιπτώσει εντός προθεσμίας κατ' ανωτάτον όριον ενός έτους από της ενάρξεως της ισχύος της παρούσης Συνθήκης.
2. Ο τρόπος των ως άνω αναφερομένων μεταβιβάσεων και παραδόσεων θέλει ορισθή υπό Επιτροπής των Τεσσάρων Δυνάμεων ήτις θέλει ιδρυθή διά χωριστού πρωτοκόλλου.
3. Εν η περιπτώσει εν η πλείονα των σκαφών των αναφερομένων εν παραρτημάτι ΧΙΙ Β και τα οποία πρόκειται να μεταβιβασθώσιν, ήθελον τυχόν απολεσθή ή υποσιτή βλάβην μη δυναμένην να επισκευασθή προ της προβλεπομένης διά την μεταβίβασιν ημερομηνίας, οιαδήποτε και αν είναι η αιτία της απώλειας ή της βλάβης, η Ιταλία αναλαμβάνει την υποχρέωσιν να αντικαταστήση το σκάφος, ή τα σκάφη ταύτα, διά σκαφών ίσου εκτοπίσματος λαμβανομένων εκ των αναφερομένων εν παραρτημάτι ΧΙΙ Α. Εν τοιαύτη περιπτώσει το προς αντικατάστησιν

σκάφος ή σκάφη θα εκλέγονται υπό των εν Ρώμη Πρεσβών των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής, της Γαλλίας, του Ηνωμένου Βασιλείου και της Σοβιετικής Ενώσεως.

Άρθρον 58.

1. Η Ιταλία θα εφαρμόση τα ακόλουθα μέτρα αναφορικός προς τα εις κατάστασιν μη ενεργείας υποβρύχια και τα πολεμικά σκάφη.
Αι καθοριζόμεναι προθεσμίαι δέον να εννοούνται ως αρχόμεναι από της ημερομηνίας της ενάρξεως της ισχύος της παρούσης Συνθήκης.
 - α) Τα δυνάμενα να πλεύσωσι παλεμικά σκάφη επιφανείας άτινα δεν αναφέρονται εν τω Παραρτημάτι XII, περιλαμβανομένων και των υπό ναυπήγησιν και εις κατάστασιν πλεύσεως πολεμικών σκαφών, θα καταστραφώσιν ή θα διαλυθώσιν εντός προθεσμίας εννέα μηνών.
 - β) Τα υπό ναυπήγησιν επί της εσχάρας πολεμικά σκάφη θα καταστραφώσιν ή θα διαλυθώσιν εντός προθεσμίας εννέα μηνών.
 - γ) Τα εις κατάστασιν πλεύσεως υποβρύχια άτινα δεν αναφέρονται εν τω Παραρτημάτι XII Β. θα βυθισθώσιν εις την ανοικτήν θάλασσαν και εις βάθος μεγαλύτερον των 100 οργυιών εντός προθεσμίας τριών μηνών.
 - δ) Τα πολεμικά σκάφη τα βυθισμένα εντός Ιταλικών λιμένων και διαύλων εισόδου των λιμένων τούτων, άτινα παρεμποδίζουν την ομαλήν ναυσιπλοϊαν, θα καταστραφώσιν επί τόπου εντός προθεσμίας δύο ετών, ή θα δύναται να ανελκυσθώσι και κατόπιν να καταστραφώσιν ή να διαλυθώσι.
 - ε) Τα πολεμικά σκαφή τα βυθισμένα εντός μικρού βάθους ιταλικών υδάτων, άτινα δεν παρεμποδίζουν την ομαλήν ναυσιπλοϊαν, θα τεθώσιν εντός προθεσμίας ενό έτους εις κατάστασιν μη επιτρέπουσαν την ανέλκυσιν των.
 - στ) Τα πολεμικά σκάφη τα δυνάμενα να μετατρέπώσιν άτινα δεν περιλαμβάνονται εις τον ορισμόν του πολεμικού υλικού, και άτινα δεν αναφέρονται εν τω Παραρτημάτι XII θα δύναται να μετατρέπώσι διά πολιτικήν χρησιμοποίησιν ή θα πρέπει να καταστραφώσιν εντός προθεσμίας δύο ετών.
2. Η Ιταλία αναλαμβάνει την υποχρέωσιν, πριν η εφαρμογή τα μέτρα βύθισης ή καταστροφής των πολεμικών σκαφών και υποβρυχίων, των αναφερομένων εν τη προηγούμενη παραγράφω, να περισυλλέξη τα υλικά και εξαρτήματα άτινα θα δύναται να χρησιμεύσωσι προς συμπλήρωσιν των αποθεμάτων εφόδιων και εφεδρικών αποθεμάτων ανταλλακτικών και υλικού άτινα θα πρέπει να χορηγηθώσι δυνάμει της παραγράφου 1 του άρθρου 57 δι' όλα τα εν τω Παραρτημάτι XII Β, καθοριζόμενα σκάφη.
Η Ιταλία θα δύναται επίσης, υπό τον έλεγχον των εν Ρώμη Πρέσβεων των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής, της Γαλλίας, του Ηνωμένου Βασιλείου και της Σοβιετικής Ενώσεως, να περισυλλέξη παν εφόδιον και παν ανταλλακτικόν μη έχον τον χαρακτήρα εξοπλισμού και δυνάμενον εύχερωσ να μετατραπή προς τον σκοπόν πολιτικής χρησιμοποίησεως του εν τη Ιταλική οικονομία.

Άρθρον 59.

1. Ουδέν πλοϊόν γραμμής θέλει ναυπηγηθή, αποκτηθή ή αντικατασταθή υπό της Ιταλίας.
2. Ουδέν αεροπλανοφόρον, υποβρύχιον ή έτερον βυθιζόμενον σκάφος, τωπιλλάκατος και οιοσδήποτε ειδικός τύπος σκάφους εισβόλης θέλει ναυπηγηθή, αποκτηθή, χρησιμοποιηθή ή δοκιμασθή υπό της Ιταλίας.
3. Το συνολικόν τυποποιημένον εκτόπισμα των μαχίμων σκαφών του Ιταλικού Στόλου, πλην των πλοίων γραμμής περιλαμβανομένων των υπό ναυπήγησιν ευρισκομένων σκαφών μετά την ημερομηνίαν της καθελκύσεως, δεν πρέπει να υπερβαίνη τους 67.500 τόννους.
4. Η αντικατάστασις των μαχίμων σκαφών δέον να ενεργήται υπό της Ιταλίας, εντός του ορίου εν παραγρ. 3 οριζόμενου εκτοπίσματος. Η αντικατάστασις των βοηθητικών σκαφών εις ουδένα θα υπόκειται περιορισμόν.
5. Η Ιταλία αναλαμβάνει την υποχρέωσιν όπως μη προβεί εις την απόκτησιν ή μη αναλάβη την ναυπήγησιν ουδενός μαχίμου σκάφους προ της 1ης Ιανουαρίου 1950, εξαιρέσει της περιπτώσεως καθ' ην θα καθίστατο αναγκαίον να αντικατασταθή μονάς τις, πλην πλοίου γραμμής, εκ δυστυχήματος απολεσθείσα, και εν τοιαύτη περιπτώσει το εκτόπισμα του νέου σκάφους δεν θα έδει να υπερβαίνη κατά πλέον των δέκα τοις εκατόν, το εκτόπισμα του απολεσθέντος σκάφους.
6. Οι εν τω παρόντι άρθρω χρησιμοποιούμενοι όροι καθορίζονται διά την εφαρμογήν της παρούσης Συνθήκης εν τω Παραρτημάτι XIII Α.

Άρθρον 60.

1. Η συνολική δύναμις εις άνδρας του ιταλικού ναυτικού, μη συμπεριλαμβανομένου του προσωπικού της ναυτικής αεροπορίας, δέον να μη υπερβαίνει τους 25.000 αξιωματικούς και άνδρας.
2. Κατά την περίοδον της αλιείας των ναρκών, ως αύτη θέλει καθορισθή υπό της Διεθνούς Κεντρικής Επιτροπής Ναρκαλιείας προς εκκαθάρισιν των εις τα Ευρωπαϊκά Ύδατα ναρκών, η Ιταλία θα έχη την άδειαν να χρησιμοποιή, προς τον σκοπόν τούτον, συμπληρωματικών αριθμών αξιωματικών και ανδρών όστις δεν δύναται να υπερβή τους 2.500.
3. Η μόνιμος δύναμις εις άνδρας του ναυτικού η υπερβαίνουσα την επιτρεπομένην υπό της παραγράφου 1 θέλει περιορισθή προοδευτικώς εις τους αριθμούς και εντός των προθεσμιών των κατωτέρω οριζομένων, υπολογιζομένων από της ενάρξεως της ισχύος της παρούσης Συνθήκης:
 - α) 30.000 εντός προθεσμίας εξ μηνών.
 - β) 25.000 εντός προθεσμίας εννέα μηνών.Δύο μήνας μετά την αποπεράτωσιν των εργασιών της ναρκαλιείας υπό του ιταλικού ναυτικού, το συμπληρωματικόν προσωπικόν το επιτρεπόμενον υπό της παραγράφου 2 θέλει απολυθί ή συμπεριληφθί εις την ως άνω οριζομένην δύναμιν.
4. Εκτός της δυνάμεως της αναφερομένης εις τας παραγράφους 1 και 2 και του προσωπικού της ναυτικής αεροπορίας του επιτρεπομένου υπό του άρθρου 65, ουδέν πρόσωπον θα δύναται, υπό οιανδήποτε μορφήν να εκπαιδευθί ναυτικώς υπό την έννοιαν του παραρτήματος XIII Β.

Τμήμα IV. Περιορισμοί επιβλητέοι εις τον ιταλικόν στρατόν

Άρθρον 61.

Ο ιταλικός στρατός, συμπεριλαμβανομένης της φρουράς των συνόρων, θα περιορισθί εις δύναμιν 185.000 ανδρών, περιλαμβάνουσας το προσωπικόν διοικήσεως, τας μαχίμους μονάδας και τας υπηρεσίας και εις 65.000 караβινιέρους, εν τούτοις ο εις ή ο άλλος των δύο τούτων αριθμών δύναται να ποικίλη κατά 10.000, υπό τον όρον ότι η συνολική δύναμις δεν θα υπερβή τους 250.000 ανδρών. Η οργάνωσις και ο οπλισμός των ιταλικών δυνάμεων της ξήρας ως και η κατανομή των ανά το ιταλικόν έδαφος θέλουσι καθορισθί κατά τρόπον ανταποκρινόμενον αποκλειστικώς εις έργα εσωτερικής φύσεως, εις τας ανάγκας της τοπικής αμύνης των συνόρων και της αντιαεροπορικής αμύνης.

Άρθρον 62.

Το προσωπικόν του ιταλικού στρατού το υπερβαίνον τους επιτρεπομένους υπό τους ως άνω άρθρου 61 αριθμούς θέλει απολυθί εντός προθεσμίας εξ μηνών από της ενάρξεως της ισχύος της παρούσης Συνθήκης.

Άρθρον 63.

Ουδεμία στρατιωτική εκπαίδευσις υπό την έννοιαν του παραρτήματος XIII Β, θα παρέχεται εις πρόσωπα μη ανήκοντα εις τον ιταλικόν στρατόν ή εις την δύναμιν των караβινιέρων.

Τμήμα V. Περιορισμοί επιβλητέοι εις την ιταλικήν αεροπορίαν

Άρθρον 64.

1. Η ιταλική στρατιωτική αεροπορία, συμπεριλαμβανομένης ολοκληρώου της ναυτικής αεροπορίας, θα περιορισθί εις 200 αεροπλάνα, μαχητικά και αναγνωρίσεως και εις 150 αεροπλάνα μεταφορικά, ναυαγοσωστικά, εκπαιδευτικά (σχολικού τύπου), και συνδέσμου. Εις τους συνολικούς τούτους αριθμούς συμπεριλαμβάνονται και τα εφεδρικά αεροπλάνα. Εξαιρουμένων των μαχητικών και των αεροπλάνων αναγνωρίσεως, ουδέν άλλο αεροπλάνον θα φέρη οπλισμόν. Η οργάνωσις και ο οπλισμός της ιταλικής αεροπορίας ως και η κατανομή της ανά το ιταλικόν έδαφος θέλουσι σχεδιασθί κατά τρόπον ανταποκρινόμενον εις τα έργα εσωτερικής φύσεως, εις τας ανά-

γκας της τοπικής αμύνης των συνόρων και της αμύνης κατά των αεροπορικών επιδρομών.

2. Η Ιταλία δεν θα κατέχη ούτε θα αποκτήση οιονδήποτε αεροπλάνον σχεδιασθέν κυρίως ως βομβαρδιστικόν και φέρον εσωτερικάς εγκαταστάσεις διά την μεταφοράν βομβών.

Άρθρον 65.

1. Το προσωπικόν της ιταλικής στρατιωτικής αεροπορίας, συμπεριλαμβανομένου του της ναυτικής αεροπορίας, θα περιορισθή εις δύναμιν συνολικήν 25.000 ανδρών, περιλαμβάνουσαν το προσωπικό διοικήσεως, τας μαχίμους μονάδας και τας υπηρεσίας.
2. Ουδεμία στρατιωτική αεροπορική εκπαίδευσις, υπό την έννοιαν του παραρτήματος XIII Β, θα παρέχεται εις πρόσωπα μη ανήκοντα εις την ιταλικήν στρατιωτικήν αεροπορίαν.

Άρθρον 66.

Η ιταλική αεροπορική δύναμις η υπερβαίνουσα τους αριθμούς τους επιτρεπομένους υπό του ως άνω άρθρου 65 θέλει διαλυθή εντός προθεσμίας εξ μηνών από της ενάρξεως της ισχύος της παρούσης Συνθήκης.

Τμήμα VI. Τύχη του πολεμικού υλικού Ως προσδιορίζεται εις το παράρτημα XIII Γ

Άρθρον 67.

1. Άπαν το πολεμικόν υλικόν ιταλικής προελεύσεως, το υπερβαίνον το επιτρεπόμενον ποσόν διά τας ενόπλους δυνάμεις τας προσδιοριζομένας εις τα Τμήματα III, IV και V θα τεθή εις την διάθεσιν των Κυβερνήσεων των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής, της Γαλλίας, του Ηνωμένου Βασιλείου και της Σοβιετικής Ένώσεως συμφώνως προς τας οδηγίας τας οποίας αι εν λόγω Κυβερνήσεις ήθελον δώσει εις την Ιταλίαν.
2. Άπαν το πολεμικόν υλικόν συμμαχικής προελεύσεως, το υπερβαίνον το επιτρεπόμενον ποσόν διά τας ενόπλους δυνάμεις τας προσδιοριζομένας εις τα Τμήματα III, IV και V, θα τεθή εις την διάθεσιν της ενδιαφερομένης Συμμάχου ή Συνησπισμένης Δυνάμεως συμφώνως προς τας οδηγίας τας οποίας αύτη ήθελε δώσει εις την Ιταλίαν.
3. Άπαν το πολεμικόν υλικόν γερμανικής ή ιαπωνικής προελεύσεως, το υπερβαίνον το επιτρεπόμενον ποσόν διά τας ενόπλους δυνάμεις τας προσδιοριζαμένας εις τα Τμήματα III, IV, και V ως και όλα τα σχέδια γερμανικής ή ιαπωνικής προελεύσεως συμπεριλαμβανομένων των ηλιογραφιών, πρωτοτύπων, πειραματικών υποδειγμάτων και σχεδίων, θα τεθώσιν εις την διάθεσιν των Τεσσάρων Κυβερνήσεων συμφώνως προς τας οδηγίας τας οποίας ήθελον αύται δώσει εις την Ιταλίαν.
4. Η Ιταλία παραιτείται απάντων των δικαιωμάτων της επί του ως αναφερομένου υλικού πολέμου και θα συμμορφωθή προς τας διατάξεις του παρόντος άρθρου εντός προθεσμίας έτους από της ενάρξεως της ισχύος της παρούσης Συνθήκης, υπό την επιφύλαξιν των διατάξεων των ως άνω άρθρων 56 και 58.
5. Η Ιταλία θα προμηθεύση εις τας Τέσσαρας Κυβερνήσεις, εντός προθεσμίας εξ μηνών από της ενάρξεως της ισχύος της παρούσης Συνθήκης, καταλόγους ολοκληρού του πολεμικού υλικού του υπερβαίνοντος το ανωτέρω επιτρεπόμενον ποσόν.

Τμήμα VII. Προληπτική ενέργεια κατά του επανοπλισμού της Γερμανίας και της Ιαπωνίας

Άρθρον 68.

Η Ιταλία αναλαμβάνει την υποχρέωσιν να παράσχη πλήρη την συνεργασίαν της εις τας Συμμάχους και Συνησπισμένας Δυνάμεις επί τω σκοπώ όπως περιαγάγωσι την Γερμανίαν και την Ιαπωνίαν εις αδυναμίαν να λάβωσι μέτρα, εκτός του γερμανικού και του ιαπωνικού εδάφους, αποβλέποντα εις τον επανοπλισμόν των.

Άρθρον 69.

Η Ιταλία αναλαμβάνει την υποχρέωσιν να μη επιτρέπη, επί ιταλικού εδάφους, την χρησιμοποίησιν ή την εκπαίδευσιν τεχνικών, συμπεριλαμβανομένου του προσωπικού της στρατιωτικής ή πολιτικής αεροπορίας, οστίνες είναι ή υπήρξαν υπήκοοι της Γερμανίας ή της Ιαπωνίας.

Άρθρον 70.

Η Ιταλία αναλαμβάνει την υποχρέωσιν όπως μη αποκτήσῃ ή κατασκευάσῃ ουδέν πολιτικόν αεροπλάνον, γερμανικού ή ιαπωνικού τύπου, ή περιλαμβάνον σημαντικά στοιχεία γερμανικής ή ιαπωνικής κατασκευής ή επινοήσεως,

Τμήμα VIII. Αιχμάλωτοι Πολέμου

Άρθρον 71.

1. Οι Ιταλοί αιχμάλωτοι πολέμου θα παλλιννοστήσωσι το ταχύτερον δυνατόν συμφώνως προς τας συναφθείσας συμφωνίας μεταξύ εκάστης των Δυνάμεων των κρατουσών τους αιχμαλώτους τούτους και της Ιταλίας.
2. Άπασαι αι δαπάναι τας οποίας συνεπάγεται η μεταφορά των Ιταλών αιχμαλώτων πολέμου συμπεριλαμβανομένων των δαπανών διατροφής, από των οικείων κέντρων παλλιννοστήσεως των εκλεγησομένων υπό της Κυβερνήσεως της ενδιαφερομένης Συμμάχου ή Συνησπισμένης Δυνάμεως, μέχρι του τόπου εισόδου εις το Ιταλικόν έδαφος, θα βαρύνωσι την Ιταλικήν Κυβέρνησιν.

Τμήμα IX. Αλιεία ναρκών

Άρθρον 72.

Από της ενάρξεως της ισχύος της παρούσης Συνθήκης η Ιταλία θα κληθή να καταστή μέλος της Επιτροπής διά την μεσογειακήν ζώνην της Διεθνούς Οργανώσεως Ναρκαλιείας των Ευρωπαϊκών υδάτων, και αναλαμβάνει την υποχρέωσιν να διατηρή εις την διάθεσιν της Κεντρικής Επιτροπής Ναρκαλιείας άπαντα τα προς ναρκαλιείαν μέσα αυτής μέχρι τέλους της μεταπολεμικής περιόδου ναρκαλιείας ως θέλει προσδιορισθή υπό της Κεντρικής Επιτροπής.

ΜΕΡΟΣ V. Αποχώρησις των Συμμαχικών δυνάμεων

Άρθρον 73.

1. Άπασαι αι ένοπλοι δυνάμεις των Συμμάχων και Συνησπισμένων Δυνάμεων θα αποσυρθώσιν όσον το δυνατόν ταχύτερον και εν πάσει περιπτώσει εντός το πολύ προθεσμίας εννενηκοντα ημερών από της ενάρξεως της ισχύος της παρούσης Συνθήκης.
2. Άπαντα τα ιταλικά περιουσιακά στοιχεία άτινα δεν αποτέλεσαν αντικείμενον αποζημιώσεως και άτινα ευρίσκονται εις την κατοχήν των ενόπλων Δυνάμεων των Συμμάχων και Συνησπισμένων Δυνάμεων εν Ιταλία κατά την ημερομηνίαν της ενάρξεως της ισχύος της παρούσης Συνθήκης θα αποδοθώσιν εις την Ιταλικήν Κυβέρνησιν εντός της αυτής προθεσμίας των εννενηκοντα ημερών ή αντ' αυτών θα παρασχεθῇ ανάλογος αποζημίωσις.
3. Άπαντα τα παρά Τραπεζαίαι ενεργητικά και τα μετρητά τα ευρισκόμενα εις χείρας των ενόπλων δυνάμεων των Συμμάχων και των Συνησπισμένων Δυνάμεων κατά την στιγμήν της ενάρξεως της ισχύος της παρούσης Συνθήκης, τα οποία η Ιταλική Κυβέρνησις επρομήθευσεν εις αυτάς δωρεάν, θα αποδοθώσιν ως την τελευταίαν ταύτην υπό τους αυτούς όρους, εν εναντία δε περιπτώσει, η Ιταλική Κυβέρνησις θα πιστωθῇ δι' αντιστοίχου ποσού.

ΜΕΡΟΣ VI
Απαιτήσεις δημιουργηθείσαι εκ του πολέμου
Τμήμα I' . Επανορθώσεις

Άρθρον 74.

A' . Επανορθώσεις προς όφελος της Ενώσεως των Σοβιετικών Σοσιαλιστικών Δημοκρατιών.

1. Η Ιταλία θα καταβάλη εις την Σοβιετικήν Ένωσιν επανορθώσεις αξίας 100.000.000 δολλαρίων των Ηνωμένων Πολιτειών κατά την διάρκειαν επιτατούς περιόδου αρχομένης από της ενάρξεως της ισχύος της παρούσης Συνθήκης. Κατά τα δύο πρώτα έτη δεν θα γίνωσιν παροχαί εκ της τρεχούσης βιομηχανικής παραγωγής.
2. Αι επανορθώσεις θα προέρχωνται εκ των κατωτέρω πηγών:
 - α) Εν μέρος εκ των ιταλικών βιομηχανικών εγκαταστάσεων και των μηχανημάτων των προοριζομένων διά την κατασκευήν πολεμικού υλικού, άτινα ούτε αναγκαία είναι διά την εξυπηρέτησιν των επιτρεπομένων στρατιωτικών δυνάμεων, ούτε δύναται να προσαρμοσθώσιν αμέσως εις πολιτικήν χρήσιν και άτινα θα αφαιρεθώσιν από την Ιταλίαν δυνάμει του άρθρου 67 της παρούσης Συνθήκης.
 - β) Εκ των ιταλικών ενεργητικών εν Ρουμανία, Βουλγαρία και Ουγγαρία υπό την επιφύλαξιν των εν τη παραγράφω 6 του άρθρου 79 καθοριζομένων εξαιρέσεων.
 - γ) Εκ της τρεχούσης βιομηχανικής παραγωγής της Ιταλίας συμπεριλαμβανομένης της παραγωγής των εξορυκτικών βιομηχανιών.
3. Αι ποσότητες και αι κατηγορίαι των παραδοτέων εμπορευμάτων θα αποτελέσωσιν αντικείμενον συμφωνιών μεταξύ της Κυβερνήσεως της Σοβιετικής Ενώσεως και της Ιταλικής Κυβερνήσεως· η επιλογή τούτων θέλει ενεργηθή και αι σχετικαί παροχαί ποσοτήτων θέλουσι κλιμακωθί κατά τρόπον μη παρεμποδίζοντα την οικονομικήν ανασυγκρότησιν της Ιταλίας και μη επιβάλλοντα πρόσθετα βάρη εις τας λοιπάς Συμμάχους και Συνισπησμένας Δυνάμεις. Αι δυνάμει της παραγράφου ταύτης συναφθησόμεναι συμφωνίαι θα ανακοινωθώσιν εις τους εν Ρώμη Πρέσβεις των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής, της Γαλλίας, του Ηνωμένου Βασιλείου και της Σοβιετικής Ενώσεως.
4. Η Σοβιετική Ένωσις θα προμηθεύση εις την Ιταλίαν, υπό εμπορικούς όρους, τας πρώτας ύλας ή τα προϊόντα τα οποία η Ιταλία κανονικώς εισάγει και τα οποία είναι αναγκαία διά την παραγωγήν των εν λόγω εμπορευμάτων· Η πληρωμή των πρώτων υλών ή των προϊόντων τούτων θα γίνηται διά της αφαιρέσεως της αξίας των εκ της αξίας των παραδιδομένων εις την Σοβιετικήν Ένωσιν εμπορευμάτων.
5. Οι Τέσσαρες Πρέσβεις θα προσδιορίσωσι την αξίαν των ιταλικών ενεργητικών των μεταβιβαστέων εις την Σοβιετικήν Ένωσιν.
6. Ως βάσις υπολογισμού διά τον διακανονισμόν τον προβλεπόμενον υπό του παρόντος άρθρου θα λαμβάνηται το δολλάριον των Ηνωμένων Πολιτειών κατά της προς τον χρυσόν ισοτιμίαν την 1ην Ιουλίου 1946, ήτοι 35 δολάρια διά μίαν ουγκιάν χρυσοῦ.

B' . Επανορθώσεις προς όφελος της Αλβανίας, της Αιθιοπίας, της Ελλάδος και της Γιουγκοσλαβίας.

1. Η Ιταλία θα καταβάλη επανορθώσεις εις τα ακόλουθα Κράτη:

Την Αλβανίαν: επανορθώσεις αξίας 5.000.000 δολλαρίων των Ηνωμένων Πολιτειών.
Την Αιθιοπίαν: επανορθώσεις αξίας 25.000.000 δολλαρίων των Ηνωμένων Πολιτειών.
Την Ελλάδα: επανορθώσεις αξίας 105.000.000 δολλαρίων των Ηνωμένων Πολιτειών.
Την Γιουγκοσλαυίαν: επανορθώσεις αξίας 125.000.000 δολλαρίων των Ηνωμένων Πολιτειών.

Αι καταβολαί αύται θα πραγματοποιηθώσι κατά την διάρκειαν περιόδου επιτά ετών από της ενάρξεως της ισχύος της παρούσης Συνθήκης. Κατά τα δύο πρώτα έτη δεν θα γίνωσιν παροχαί εκ της τρεχούσης βιομηχανικής παραγωγής.
- Αι παροχαί δι' επανορθώσεις θα προέρχωνται εκ των κατωτέρω πηγών:
- α) Εν μέρος εκ των ιταλικών βιομηχανικών εγκαταστάσεων και των μηχανημάτων των προοριζομένων διά την κατασκευήν πολεμικού υλικού, άτινα δεν είναι αναγκαία διά την εξυπηρέτησιν των επιτρεπομένων στρατιωτικών δυνάμεων και δεν δύναται να προσαρμοσθώσιν αμέσως εις πολιτικήν χρήσιν και άτινα θα αφαιρεθώσιν από την Ιταλίαν δυνάμει του άρθρου 67 της παρούσης Συνθήκης.

- β) Εκ της τρεχούσης βιομηχανικής παραγωγής της Ιταλίας συμπεριλαμβανομένης της παραγωγής των εξορυκτικών βιομηχανιών.
- γ) Εξ οιαδήποτε ετέρων κατηγοριών παροχών εις κεφάλαια ή υπηρεσίας, εξαιρέσει των ιταλικών ενεργητικών άτινα, κατά τους όρους του άρθρου 79 της παρούσης Συνθήκης υπάγονται εις την δικαιοδοσίαν των Κρατών των απαριθμουμένων εις την ως άνω παράγραφον 1. Αι παροχαί γενόμεναι κατ' εφαρμογήν της παρούσης παραγράφου θα περιλάβωσι τα επιβατικά πλοία Σατούρνια και Βουλκάνια ή το εξ αυτών, εάν, μετά την εκτίμησιν της αξίας αυτών υπό των Τεσσάρων Πρέσβειων, ήθελον ζητηθή, εντός περιόδου ενενήκοντα ημερών, υπ' ενός εκ των απαριθμουμένων εις την ως άνω παράγραφον 1 Κρατών. Αι κατ' εφαρμογήν της παρούσης παραγράφου παροχαί δύνανται επίσης να συμπεριλάβωσι και σπόρους.
3. Αι ποσότητες και αι κατηγορίαι των παρασχετέων εμπορευμάτων και υπηρεσιών θα αποτελέσωσι το αντικείμενον συμφωνιών μεταξύ των δικαιουμένων εις επανορθώσεις Κυβερνήσεων και της Ιταλικής Κυβερνήσεως· η επιλογή τούτων θέλει ενεργηθή και αι παραδόσεις αυτής θέλουσι κλιμακωθή κατά τρόπον μη παρακωλύοντα τη οικοδομικήν ανασυγκρότησιν της Ιταλίας και μη επιβάλλοντα πρόσθετα βάρη εις τας λοιπάς Συμμάχους και Συνησποσμένας Δυνάμεις.
4. Τα Κράτη τα δικαιούμενα να λάβωσιν επανορθώσεις εκ της τρεχούσης βιομηχανικής παραγωγής θα προμηθεύσωσιν εις την Ιταλίαν, υπό εμπορικούς όρους, τας πρώτας ύλας ή τα προϊόντα τα οποία η Ιταλία κανονικώς εισάγει και τα οποία είναι αναγκαία διά την παραγωγήν των εν λόγω εμπορευμάτων. Η πληρωμή των πρώτων τούτων υλών ή των προϊόντων τούτων θα γίνηται διά της αφαιρέσεως της αξίας των εκ της αξίας των παραδιδόμενων εμπορευμάτων.
5. Ως βάσις υπολογισμού διά τον διακανονισμόν τον προβλεπόμενον υπό του παρόντος άρθρου θα λαμβάνηται το δολλάριον των Ηνωμένων Πολιτειών κατά της προς τον χρυσόν ισοτιμίαν του την 1ην Ιουλίου 1946, ήτοι 35 δολλάρια διά μίαν ουγκιάν χρυσοῦ.
6. Αι απαιτήσεις των απαριθμουμένων υπό της παραγράφου 1 και Β μέρους του παρόντος άρθρου Κρατών, εν ω μέτρω υπερβαίνουν τα ποσά τα προσδιοριζόμενα υπό της παραγράφου ταύτης, θα ικανοποιώνται εκ των ιταλικών ενεργητικών των υπαγομένων εις την δικαιοδοσίαν εκάστου των Κρατών τούτων δυνάμει του άρθρου 79 της παρούσης Συνθήκης.
7. α) Οι Τέσσαρες Πρέσβεις θα συντονίζωσι και θα ελέγχωσι την εκτέλεσιν των διατάξεων του Β μέρους του παρόντος άρθρου. Θα συνεννοούνται μετά των αρχηγών των εν Ρώμη διπλωματικών αποστολών των Κρατών, των αναφερομένων εν τη παραγράφω 1 και Β μέρους και, εάν συντρέχη λόγος, μετά της Ιταλικής Κυβερνήσεως και θα παρέχωσι την συμβολήν των εις τα ενδιαφερόμενα μέρη. Προς εφαρμογήν του παρόντος άρθρου οι Τέσσαρες Πρέσβεις θα συνεχίσωσι τα καθήκοντα των μέχρις ου εκπνεύση η περίοδος η προβλεπόμενη υπό της παραγράφου 1 του Β μέρους διά τας παραδόσεις λόγω επανορθώσεων.
- β) Προς αποφυγήν των συγκρούσεων και των διπλών κατακυρώσεων κατά την κατανομήν της παραγωγής των ιταλικών πόρων μεταξύ των διαφόρων δικαιουμένων εις επανορθώσεις Κρατών δυνάμει του Β μέρους του παρόντος άρθρου, εκάστη δικαιούχος Κυβέρνησις δυνάμει του Β μέρους του παρόντος άρθρου και η Ιταλική Κυβέρνησις θα ειδοποιώσι τους Τέσσαρας Πρέσβεις περί της ενάρξεως διαπραγματεύσεων επί τω σκοπώ συνάψεως συμφωνίας κατά τας διατάξεις της ως άνω παραγράφου 3 ως και περί της προόδου των εν λόγω διαπραγματεύσεων. Εν η περιπτώσει ήθελεν εγερθή διαφορά κατά τας διαπραγματεύσεις ταύτας, οι Τέσσαρες Πρέσβεις θα είναι αρμόδιοι να αποφασίσωσι περί πάντος ζητήματος υποβληθησομένου εις αυτούς υπό της μίας ή της ετέρας εκ των ρηθεισών Κυβερνήσεων, ή υπό πάσης άλλης Κυβερνήσεως δικαιουμένης εις επανορθώσεις δυνάμει του Β μέρους του παρόντος άρθρου.
- γ) Αι συνομολογούμεναι συμφωνίαί θα ανακοινούνται υπό τους Τέσσαρας Πρέσβεις. Ούτοι θα δύνανται να συστήνωσιν όπως συμφωνία ή τις δεν θα ετέλει ή θα έπαυε τελούσα εν αρμονία προς τας υπό της παραγράφου 3 ή του ως άνω εδαφίου (β) τεθείσας αρχάς, τροποποιηθή κατά τον προσήκοντα τρόπον.

Γ'. Ειδικαί διατάξεις αφορώσαι τας προκαταβολικάς παροχάς.

Ουδεμία διάταξις του μέρους Α' και του μέρους Β' του παρόντος άρθρου θα θεωρήται ως αποκλείουσα κατά τα δύο πρώτα έτη, τας παροχάς τας λαμβανομένας εκ της τρεχούσης παραγωγής τας προβλεπομένας υπό της παραγράφου 2 (γ) του μέρους Α' και υπό της παραγράφου 2 (β) του Β' μέρους, εάν αι τοιαύται παροχαί γίνονται εις εκτέλεσιν συμφωνιών μεταξύ δικαιουμένης εις επανορθώσεις Κυβερνήσεως και της Ιταλικής Κυβερνήσεως.

Δ'. Επανορθώσεις προς όφελος άλλων Κρατών.

1. Οι απαιτήσεις των λοιπών Συμμάχων και Συνησιωμένων Δυνάμεων θέλουν ικανοποιηθή εκ των υπαγομένων εις την δικαιοδοσίαν εκάστης εξ αυτών Ιταλικών ενεργητικών διά του άρθρου 79 της παρούσης Συνθήκης.
2. Οι απαιτήσεις παντός Κράτους επωφελομένου εκ της εκχωρήσεως εδαφών κατ' εφαρμογήν της παρούσης Συνθήκης και μη αναφερομένου εις το Β' μέρος του παρόντος άρθρου θα ικανοποιώνται επίσης διά της μεταβιβάσεως εις το ρηθέν Κράτος, άνευ πληρωμής εκ μέρους του, των βιομηχανικών εγκαταστάσεων και των μηχανημάτων των ευρισκομένων επί των παραχωρηθέντων εδαφών, των χρησιμοποιουμένων είτε διά την διανομήν ύδατος, είτε διά την παραγωγήν και την διανομήν αερίοφωτος και ηλεκτρικού ρεύματος και ανηκόντων εις οιαδήποτε Ιταλικήν εταιρείαν της οποίας η έδρα ευρίσκεται εν Ιταλία ή έχει μεταφερθή εν Ιταλία, ως και διά της μεταβιβάσεως παντός άλλου ενεργητικού των εν λόγω εταιρειών εις τα παραχωρηθέντα εδάφη.
3. Η ευθύνη η προκύπτουσα εξ οικονομικών υποχρεώσεων ηγγυημένων δι' υποθηκών, προνομίων ή άλλων βαρών επί των ιδιοκτησιών τούτων θέλει αναληφθή υπό της Ιταλικής Κυβερνήσεως.

Ε'. Αποζημιώσεις διά περιουσίας κατασχεθείσας λόγω επανορθώσεων.

Η Ιταλική Κυβέρνησις αναλαμβάνει της υποχρέωσιν να αποζημιώσει παν φυσικόν ή νομικόν πρόσωπον του οποίου ή περιουσία κατεσχέθη λόγω της εφαρμογής των διατάξεων του παρόντος άρθρου των αφορωσών τας επανορθώσεις.

Τμήμα ΙΙ. Αποδόσεις υπό της Ιταλίας

Άρθρον 75.

1. Η Ιταλία αποδέχεται τας αρχάς της Δηλώσεως των Ηνωμένων Εθνών της 5ης Ιανουαρίου 1943 και θα αποδώση το ταχύτερον δυνατόν τα περιουσιακά στοιχεία τα οποία αφήρεσεν εκ του εδάφους ενός οιαδήποτε των Ηνωμένων Εθνών.
2. Η υποχρέωσις αποδόσεως εφαρμόζεται επί πάντων των περιουσιακών στοιχείων των οποίων δύναται να διαπιστωθή η ταυτότης των ευρισκομένων νυν εν Ιταλία και τα οποία αφηρέθησαν διά της βίας ή δι' εξαναγκασμού, εκ του εδάφους ενός των Ηνωμένων Εθνών, υπό μιάς των Δυνάμεων του Άξονος, οιαδήποτε και αν είναι αι μεταγενέστεραι συναλλαγαι διά των οποίων ο σημερινός κάτοχος των εν λόγω περιουσιακών στοιχείων εξησφάλισε την κατοχήν αυτών.
3. Η Ιταλική Κυβέρνησις θα αποδώση εν καλή καταστάσει τα προβλεπόμενα υπό του παρόντος άρθρου περιουσιακά στοιχεία και θα αναλάβη όλας τας δαπάνας δι' εργατικά υλικά ή μεταφορικά τας γενομένας προς τούτο εν Ιταλία.
4. Η Ιταλική Κυβέρνησις θα συνεργασθή μετά των Ηνωμένων Εθνών διά την αναζήτησιν και την απόδοσιν των αγαθών των υποκειμένων εις απόδοσιν κατά τους όρους του παρόντος άρθρου και θα παράσχη δι' εξόδων της πάσας τας αναγκαίας ευκολίας.
5. Η Ιταλική Κυβέρνησις θα λάβη τα αναγκαία μέτρα διά να αποδώση τα περιουσιακά στοιχεία τα προβλεπόμενα υπό του παρόντος άρθρου άτινα κρατούνται εντός τρίτης χώρας υπό προσώπων υπαγομένων εις την Ιταλικήν δικαιοδοσίαν.
6. Η αίτησις περί αποδόσεως περιουσιακών στοιχείων θα επιδίδηται εις την Ιταλικήν Κυβέρνησιν υπό της Κυβερνήσεως της χώρας από του εδάφους της οποίας το περιουσιακόν στοιχείον αφηρέθη, νοουμένου ότι το τροχαίον υλικόν θα θεωρείται ότι αφηρέθη από του εδάφους εις το οποίον αρχικώς ανήκεν. Αι αιτήσεις δέον να επιδοθώσιν εντός εξαμήνου προθεσμίας από της ενάρξεως της ισχύος της παρούσης Συνθήκης.
7. Η απόδειξις της ταυτότητος και της κυριότητος του περιουσιακού στοιχείου θα βαρύνη την αιτούσαν Κυβέρνησιν. Η απόδειξις ότι το περιουσιακόν στοιχείον δεν αφηρέθη δια της βίας ή δι' εξαναγκασμού θα βαρύνη την Ιταλικήν Κυβέρνησιν.
8. Η Ιταλική Κυβέρνησις θα αποδώση εις την Κυβέρνησιν του ενδιαφερομένου Ηνωμένου Έθνους άπαντα τον νομισματικόν χρυσόν τον διαρπαγέντα υπό της Ιταλίας ή παρανόμως μεταφερθέντα εις Ιταλίαν, ή θα παραδώση εις την Κυβέρνησιν του ενδιαφερομένου Ηνωμένου Έθνους ποσότητα χρυσού ίσου βάρους και του αυτού τίτλου προς την αφαιρεθείσαν ή την παρανόμως μεταφερθείσαν ποσότητα. Η Ιταλική Κυβέρνησις αναγνωρίζει ότι

η υποχρέωσις αὐτὴ οὐδόλως ἐπιρραζέται ἐξ οἰαοδήποτε μεταφορᾶς καὶ ἀφαιρέσεως χρυσοῦ αἰτινες δυνατόν να ἐνεργήθησαν ἐκ τοῦ ἰταλικοῦ ἐδάφους πρὸς ὄφελος ἐτέρων Δυνάμεων τοῦ Ἄξονος ἢ οὐδετέρας τινὸς χώρας.

9. Ἐαν, εἰς ἐιδικὰς περιπτώσεις, καθίσταται ἀδύνατον εἰς τὴν Ἰταλίαν να προβῆ εἰς τὴν ἀπόδοσιν ἀντικειμένων καλλιτεχνικοῦ, ἱστορικοῦ ἢ ἀρχαιολογικοῦ ἐνδιαφέροντος ἀνηκόντων εἰς τὴν πνευματικὴν περιουσίαν τοῦ Ἠνωμένου Ἐθνους ἐκ τοῦ ἐδάφους τοῦ οὐοίου τα ἀντικείμενα ταῦτα ἀφηρέθησαν ὑπὸ ἰταλῶν ὑπηκόων, τῶν ἰταλικῶν ἀρχῶν ἢ τοῦ ἰταλικοῦ στρατοῦ, διὰ χρήσεως βίας ἢ ἐξαναγκασμοῦ, ἡ Ἰταλία ἀναλαμβάνει τὴν υποχρέωσιν να παραδώσῃ εἰς τὸ ἐνδιαφερόμενον Ἠνωμένον Ἐθνος ἀντικείμενα τῆς αὐτῆς φύσεως ἢ αἰσθητῶς ἀντιστοιχοῦ ἀξίας πρὸς τὴν τῶν ἀφαιρεθέντων ἀντικειμένων, ἐν ὧ μῆτρῳ εἶναι δυνατόν να προμηθευθῆ τις ταῦτα ἐν Ἰταλία.

Τρῆμα ΠΙ. Παραίτησις ἀπαιτήσεων ὑπὸ τῆς Ἰταλίας

Ἄρθρον 76.

1. Ἡ Ἰταλία παραιτεῖται, ἐν ὀνόματι τῆς Ἰταλικῆς Κυβερνήσεως καὶ τῶν ἰταλῶν ὑπηκόων, τοῦ δικαιώματος να προβάλῃ ἐναντι τῶν Συμμάχων καὶ Συνησπισμένων Δυνάμεων πάσαν ἀπαιτήσιν οἰαοδήποτε φύσεως προκύπτουσαν ἀμέσως ἐκ τοῦ πολέμου ἢ ἐκ ληφθέντων μέτρων συνέπειά τῆς υφισταμένης ἐμπολέμου καταστάσεως ἐν Ἐυρώπῃ μετὰ τὴν 1ην Σεπτεμβρίου 1939, εἴτε ἡ Σύμμαχος ἢ Συνησπισμένη Δύναμις ὑπῆρξεν ἐμπολέμος πρὸς τὴν Ἰταλίαν τὴν ἐποχὴν ἐκείνην εἴτε ὄχι. Περιλαμβάνονται δε εἰς τὴν παραίτησιν ταύτην:
 - α) Αἱ ἀπαιτήσεις αἱ σχετικαὶ πρὸς ἀπωλείας ἢ ζημίας προκληθεῖσιν ἐξ ἐνεργειῶν τῶν ἐνόπλων δυνάμεων ἢ τῶν ἀρχῶν Συμμάχων ἢ Συνησπισμένων Δυνάμεων:
 - β) Αἱ ἀπαιτήσεις αἱ προκληθεῖσιν ἐκ τῆς παρουσίας, ἐκ τῶν ἐπιχειρήσεων, ἢ ἐκ τῆς δράσεως τῶν ἐνόπλων δυνάμεων ἢ τῶν ἀρχῶν Συμμάχων ἢ Συνησπισμένων Δυνάμεων ἐπὶ τοῦ ἰταλικοῦ ἐδάφους.
 - γ) Αἱ ἀπαιτήσεις αἱ ἀναφερόμεναι εἰς ἀποφάσεις καὶ πράξεις τῶν Δικαστηρίων Λειῶν καὶ Συμμάχων ἢ Συνησπισμένων Δυνάμεων, τῆς Ἰταλίας συμφωνούσης ὅπως ἀναγνωρίσῃ ὡς ἐγκύρους καὶ ὡς ἐκτελεστὰς ἀπάσας τὰς ἀποφάσεις καὶ πράξεις τῶν ρηθέντων Δικαστηρίων Λειῶν τὰς ἐκδοθεῖσας τὴν 1ην Σεπτεμβρίου 1939 ἢ μετὰ τὴν ἡμερομηνίαν ταύτην καὶ ἀφορώσας ἰταλικά πλοία, ἰταλικά ἐμπορεύματα ἢ τὴν καταβολὴν τῶν ἐξόδων.
 - δ) Αἱ ἀπαιτήσεις αἱ προκύπτουσαι ἐκ τῆς ἀσκήσεως τῶν δικαιωμάτων τοῦ ἐμπολέμου ἢ ἐκ μέτρων ληφθέντων ἐπὶ τῷ σκοπῷ τῆς ἀσκήσεως τῶν δικαιωμάτων τούτων.
2. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἀρθροῦ θα ἀποκλείωσιν ἐξ ὀλοκληροῦ καὶ ὀριστικῶς ἀπάσας τὰς ἀπαιτήσεις τῆς φύσεως τῶν ὑπὸ τοῦ ἀρθροῦ τούτου προβλεπομένων, καὶ αἱ ὀποῖαι θα θεωρηθῶσι δυνάμει τούτου ἀπεσβεσμένοι οἰαοδήποτε καὶ ἂν εἶναι τα ἐνδιαφερόμενα μέρη.

Ἡ Ἰταλικὴ Κυβέρνησις δέχεται να καταβάλῃ δικαίαν ἀποζημίωσιν εἰς λιρέτας ἵνα ἱκανοποιήσῃ τὰς ἀπαιτήσεις προσώπων τα ὀποῖα ἐπρομηθευσαν, κατόπιν ἐπιτάξεως, ἐμπορεύματα ἢ ὑπηρεσίας εἰς τὰς ἐνόπλους δυνάμεις τῶν Συμμάχων ἢ Συνησπισμένων Δυνάμεων ἐπὶ ἰταλικοῦ ἐδάφους, ὡς καὶ τὰς ἀπαιτήσεις ἐναντίον τῶν ἐνόπλων δυνάμεων τῶν Συμμάχων ἢ Συνησπισμένων Δυνάμεων τὰς σχετικὰς πρὸς ζημίας προκληθεῖσας ἐπὶ τοῦ ἰταλικοῦ ἐδάφους καὶ μὴ προκύπτουσας ἐκ πολεμικῶν πράξεων.
3. Ἡ Ἰταλία παραιτεῖται ἐπίσης, ἐν ὀνόματι τῆς Ἰταλικῆς Κυβερνήσεως καὶ τῶν ἰταλῶν ὑπηκόων, τοῦ δικαιώματος να προβάλῃ ἀπαιτήσεις τῆς φύσεως τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τῆς παραγράφου 1 τοῦ παρόντος ἀρθροῦ, κατὰ παντός Ἠνωμένου Ἐθνους ὀπερ διέκοψε τὰς διπλωματικὰς σχέσεις μετὰ τῆς Ἰταλίας καὶ ἔλαβε μέτρα ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τῶν Συμμάχων καὶ Συνησπισμένων Δυνάμεων.
4. Ἡ Ἰταλικὴ Κυβέρνησις θα ἀναλάβῃ πλήρη εὐθύνην δι' ὀλον τὸ συμμαχικὸν στρατιωτικὸν νόμισμα τὸ ἐκδοθέν ἐν Ἰταλίᾳ ὑπὸ τῶν συμμαχικῶν στρατιωτικῶν ἀρχῶν, συμπεριλαμβανομένου παντός τοιαύτης φύσεως νομίσματος κυκλοφορούντος κατὰ τὴν ἡμερομηνίαν τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης.
5. Ἡ παραίτησις τὴν ὀποῖαν προσυπογράφει ἡ Ἰταλία κατὰ τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου 1 τοῦ παρόντος ἀρθροῦ ἐκτείνεται ἐφ' ὀλων τῶν ἀπαιτήσεων ἐκ τῶν ληφθέντων μέτρων ὑπὸ μίας οἰαοδήποτε ἐκ τῶν Συμμάχων καὶ Συνησπισμένων Δυνάμεων τῶν ἀφορώντων τα ἰταλικά πλοία, μετὰξὺ τῆς 1ης Σεπτεμβρίου 1939 καὶ τῆς ἡμερομηνίας τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης, ὡς καὶ ἐφ' ὀλων τῶν ἀπαιτήσεων τῶν πιστώσεων τῶν προκυπτουσῶν ἐκ νυν ἐν ἰσχύϊ συμφωνιῶν περὶ τῶν αἰχμαλώτων πολέμου.
6. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἀρθροῦ δέον να μὴ θεωρηθῶσιν ὡς θίγουσαι τὰ δικαιώματα ἰδιοκτησίας ἐπὶ τῶν ὑποβρυχίων καλωδίων, αἰτίνα, κατὰ τὴν ἐνάρξιν τοῦ πολέμου, ἀνήκον εἰς τὴν Ἰταλικὴν Κυβέρνησιν ἢ εἰς ἰταλοὺς

σηκούς. Η παράγραφος αυτή δεν θα αποτελέση πρόσκομμα εις την εφαρμογήν επί των υποβρυχίων καλωδίων του άρθρου 79 και του παραρτήματος XIV.

Άρθρον 77.

1. Από της ενάρξεως της ισχύος της παρούσης Συνθήκης αι περιουσίαι εν Γερμανία του ιταλικού Κράτους και των ιταλών υπηκόων δεν θα θεωρούνται πλέον ως εχθρικά περιουσία και άπαντες οι περιορισμοί οι προκύπτοντες εκ του εχθρικού χαρακτήρος αυτών θέλουσιν αρθή.
2. Αι περιουσίαι του ιταλικού κράτους και των ιταλών υπηκόων των οποίων είναι δυνατόν να εξακριβωθή η ταυτότης και τας οποίας αι γερμανικά στρατιωτικά δυνάμεις ή αρχαί αφήρεσαν, δια της βίας ή δια καταναγκασμού, εκ του ιταλικού εδάφους και μετέφεραν εις Γερμανίαν μετά την 3ην Σεπτεμβρίου 1943, θα αποτελέσωσιν αντικείμενον αποδόσεως.
3. Η αποκατάστασις των δικαιωμάτων ιδιοκτησίας ως και η απόδοσις των ιταλικών εν Γερμανία περιουσιών θα πραγματοποιηθώσι συμφώνως προς τα υπό των κατεχουσών την Γερμανία Δυνάμεων αποφασισθησόμενα μέτρα.
4. Μη θιγομένων των παρουσών διατάξεων ως και πάσης άλλης διατάξεως ληφθησομένης υπό των κατεχουσών την Γερμανία Δυνάμεων προς όφελος της Ιταλίας και των ιταλών υπηκόων, η Ιταλία παραιτείται, εν ονόματι εαυτής και εν ονόματι των ιταλών υπηκόων πάσης απαιτήσεως κατά της Γερμανίας και των γερμανών υπηκόων, μη διακανονισθείσης την 8ην Μαΐου 1945, εξαιρέσει των προκυπτουσών εκ συμβολαίων ή άλλων υποχρεώσεων αίτινες ήσαν εν ισχύϊ ως και δικαιωμάτων κτηθέντων προ της 1ης Σεπτεμβρίου 1939. Η παραίτησις αυτή θα θεωρήται ως εφαρμοζομένη επί των απαιτήσεων, εφ' αμασών των αξιώσεων διακυβερνητικού χαρακτήρος των αφορωσών συμφωνίας συναφθείσας κατά την διάρκειαν του πολέμου, και εφ' αμασών των αξιώσεων των αφορωσών απώλειας ή ζημίας γενομένης κατά την διάρκειαν του πολέμου.
5. Η Ιταλία αναλαμβάνει την υποχρέωσιν να λάβη άπαντα τα αναγκαία μέτρα δια να διευκολύνη τας μεταβιβάσεις των γερμανικών περιουσιών των ευρισκομένων εν Ιταλία αι οποίας ήθελον αποφασισθή υπό εκείνων εκ των κατεχουσών την Γερμανίαν Δυνάμεων αίτινες έχουσιν αρμοδιότητα να διαθέτωσι τας γερμανικάς περιουσίας τας ευρισκομένας εν Ιταλία.

ΜΕΡΟΣ VII

Περιουσίαι, Δικαιώματα και Συμφέροντα

Τμήμα I. Περιουσίαι των Ηνωμένων Εθνών εν Ιταλία

Άρθρον 78.

1. Η Ιταλία, εφ' όσον δεν το έπραξεν εισέτι, θα αποκαταστήση άπαντα τα νόμιμα δικαιώματα και συμφέροντα εν Ιταλία των Ηνωμένων Εθνών και των υπηκόων των, ως ταύτα υφίσταντο την 10ην Ιουνίου 1940, και θα αποδώση εις τα εν λόγω Ηνωμένα Έθνη και εις τους υπηκόους των άπάσας τας ανήκουσας αυτοίς περιουσίας εν Ιταλία εις ην κατάστασιν νυν ευρίσκονται.
2. Η Ιταλική Κυβέρνησις θα αποδώση άπάσας τας περιουσίας, δικαιώματα και συμφέροντα τα προβλεπόμενα υπό του παρόντος άρθρου, ελεύθερα πάσης υποθήκης, ή οιουδήποτε βάρους δι' ων θα ήτο δυνατόν να έχωσιν επιβαρυνθή λόγω του πολέμου και άνευ εισπραξέως οιουδήποτε ποσού λόγω της αποδόσεως υπό της Ιταλικής Κυβερνήσεως. Η Ιταλική Κυβέρνησις θα καταργήση άπαντα τα μέτρα, συμπεριλαμβανομένων των μέτρων κατασχέσεως, μεσεγγυήσεως, ή ελέγχου, τα ληφθέντα υπ' αυτής όσον αφορά τας περιουσίας των Ηνωμένων Εθνών μεταξύ της 10ης Ιουνίου 1940 και της ημερομηνίας της ενάρξεως της ισχύος της παρούσης Συνθήκης, η αίτησις δέον να υποβληθή εις τας ιταλικάς αρχάς εντός μεγίστης προθεσμίας δώδεκα μηνών υπολογιζομένης από της αυτής ημερομηνίας, εξαιρουμένων των περιπτώσεων καθ' ας ο αιτών θα ήτο εις θέσιν να αποδείξη ότι τω ήτο αδύνατον να υποβάλη την αίτησίν του εντός της προθεμίας ταύτης.
3. Η Ιταλική Κυβέρνησις θα ακυρώση τας μεταβιβάσεις τας αφορώσας περιουσίας, δικαιώματα και συμφέροντα πάσης φύσεως ανήκοντα εις υπηκόους των Ηνωμένων Εθνών, όταν αι εν λόγω μεταβιβάσεις προέκυψαν εκ μέτρων βίας ή καταναγκασμού ληφθέντων κατά την διάρκειαν του πολέμου υπό των Κυβερνήσεων των Δυνάμεων του Άξονος ή υπό των οργάνων των.
4. α) Η Ιταλική Κυβέρνησις θα ευθύνηται δια την επαναφοράν εις τελείαν κατάστασιν των αποδοθεισών περιου-

σιών εις τους υπηκόους των Ηνωμένων Εθνών δυνάμει της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου. Όταν δεν είναι δυνατόν να αποδοθή περιουσία τις, ή όταν, λόγω του πολέμου, υπήκοος Ηνωμένου Έθνους, υπέστη απώλειαν λόγω προσβολής ή ζημίας προξενηθείσης εις περιουσίαν κειμένην εν Ιταλία, ή Ιταλική Κυβέρνησις θα αποζημιώση τον ιδιοκτήτην καταβάλλουσα ποσόν εις λιρέτας μέχρι δύο τρίτων του αναγκαίου ποσού κατά την ημέραν της πληρωμής, δια να επιτρέψη εις τον δικαιούχον είτε την αγοράν ισαξίας περιουσίας είτε τον συμφηφισμόν της απωλείας ή της ζημίας ην υπέστη. Εν ουδεμίᾳ περιπτώσει επί ζητημάτων αποζημιώσεως, οι υπήκοοι των Ηνωμένων Εθνών δεν πρέπει να τύχωσι μεταχειρίσεως ολιγώτερον ευνοϊκής της παρεχομένης εις τους ιταλούς υπηκόους.

β) Οι υπήκοοι των Ηνωμένων Εθνών οι κατέχοντες αμέσως ή εμμέσως μετοχικά συμφέροντα εις εταιρείας ή συνεταιρισμούς οίτινες δεν έχουσι την ιθαγένειαν των Ηνωμένων Εθνών, εν τη εννοία της παραγράφου 9 (α) του παρόντος άρθρου, αλλ' υπέστησαν απώλειαν συνεπεία προσβολών ή ζημιών προσγενομένων εις τας περιουσίας των εν Ιταλία θα λάβωσιν αποζημιώσιν συμφώνως προς το ανωτέρω εδάφιον (α).

Η αποζημίωσις αὕτη θα υπολογισθῆ εν αναλογία της συνολικῆς απωλείας ή ζημίας ην υπέστη η εταιρεία ή ο συνεταιρισμός, το δε ποσόν αὐτῆς εν σχέσει προς το σύνολον της προσγενομένης απωλείας ή ζημίας θα ἔχη την αὐτὴν αναλογίαν ην το υπό των ρηθέντων υπηκόων κατεχόμενον μερίδιον συμφερόντων εν σχέσει προς το συνολικόν κεφάλαιον της περί ης πρόκειται εταιρείας ή συνεταιρισμοῦ.

γ) Η αποζημίωσις θα καταβληθῆ καθαρά πάσης παρακρατήσεως, φόρου ή άλλων βαρῶν. Θα δύναται να χρησιμοποιηθῆ ελευθέρως εν Ιταλία, αλλά θα υπόκειται εις τους κανονισμούς τους αφορώντας τον ἔλεγχον συναλλαγμάτων, οίτινες ήθελον ισχύει εν δεδομένη στιγμῇ εν Ιταλία.

δ) Η Ιταλική Κυβέρνησις θα καταβάλῃ εις τους υπηκόους των Ηνωμένων Εθνῶν αποζημιώσιν εις λιρέτας, κατά την προβλεπομένην υπό του ανωτέρω εδαφίου (α) αναλογίαν δια να συμφηφίση την απώλειαν ή τας ζημίας τας προκυπούσας εξ ειδικῶν μέτρων ληφθέντων κατά τον πόλεμον κατά των περιουσιῶν των και ἀτινα δεν αφεῶρων τας ιταλικὰς περιουσίας. Το παρὸν εδάφιον δεν ἔχει εφαρμογὴν ἐπὶ διαφυγόντος κέρδους.

5. Ἀπαντα τα λογικὰ ἐξοδα, τα οποία θα προκαλέσῃ εν Ιταλία η εξακριβωσις των αιτήσεων, συμπεριλαμβανομένης και της εκτιμήσεως των απωλειῶν και των ζημιῶν, θα βαρύνωσι την Ιταλικὴν Κυβέρνησιν.

6. Οι υπήκοοι των Ηνωμένων Εθνῶν, ως και αι περιουσίαι αὐτῶν θα εἶναι ἀπηλλαγμένοι πάντων των φόρων, συνεισφορῶν ή εξαιρετικῶν τελῶν εις ους η Ιταλική Κυβέρνησις ή οιαδήποτε ιταλική αρχή θα εἶχεν υποβάλλει τα εις κεφάλαια ενεργητικὰ αὐτῶν εν Ιταλία μεταξύ της 3ης Σεπτεμβρίου 1943 και της ημερομηνίας της ἐνάρξεως της ισχύος της παρούσης Συνθήκης, ἐπὶ τῷ σκοπῷ ὅπως καλύψῃ τας εκ του πολέμου δαπάνας ή τας δημιουργηθείσας εκ της συντηρήσεως των δυνάμεων κατοχῆς ή εκ των καταβλητέων ἐπανορθώσεων εις Ηνωμένον Ἔθνος. Ἀπαντα τα εἰσπραχθέντα ποσὰ θα ἀποδοθῶσι.

7. Παρά τας μεταβιβάσεις των εδαφῶν τας προβλεπομένας υπό της παρούσης Συνθήκης, η Ιταλία θα παραμείνη υπεύθυνος δια τας προκληθείσας απωλείας ή ζημίας, κατά την διάρκειαν του πολέμου, εις περιουσίας των υπηκόων των Ηνωμένων Εθνῶν τας ευρισκομένας εις τα εκχωρούμενα εδάφη ή εις το Ελεύθερον εδαφος της Τεργέστης. Αι περιλαμβανόμεναι εις τας παραγράφους 3, 4, 5 και 6 του παρόντος άρθρου υποχρεώσεις θα βαρύνωσιν ὁμοίως την Ιταλικὴν Κυβέρνησιν εν σχέσει προς τας περιουσίας των υπηκόων των Ηνωμένων Εθνῶν τας ευρισκομένας εις τα εκχωρούμενα εδάφη ή εις το Ελεύθερον εδαφος της Τεργέστης, αλλά μόνον εν ὧ μέτρῳ δεν ἀντιφάσκουσι προς τας διατάξεις της παραγράφου 14 του παραρτήματος X και της παραγράφου 14 του παραρτήματος XIV της παρούσης Συνθήκης.

8. Ο ιδιοκτήτης των εν λόγω περιουσιῶν και η Ιταλική Κυβέρνησις θα δύναται να συνάψωσι συμφωνίας αἰτινες θα υποκατασταθῶσιν εις τας διατάξεις του παρόντος άρθρου.

9. Δια την εφαρμογὴν του παρόντος άρθρου:

α) Η ἔκφρασις «υπήκοοι των Ηνωμένων Εθνῶν» ἐφαρμόζεται ἐπὶ των φυσικῶν προσώπων των ἐχόντων την ιθαγένειαν ενός οιοδήποτε εκ των Ηνωμένων Εθνῶν, ως και ἐπὶ των εταιρειῶν ή συνεταιρισμῶν των ιδρυθέντων συμφώνως προς τους νόμους ενός εκ των Ηνωμένων Εθνῶν, κατά την ἐναρξιν της ισχύος της παρούσης Συνθήκης, υπό τον ὅρον ὅτι τα ρηθέντα φυσικά πρόσωπα, εταιρεῖαι ή συνεταιρισμοὶ ἐκέκτηντο ἤδη την ιδιότητα ταύτην την 3ην Σεπτεμβρίου 1943, ημερομηνίαν της ἀνακωχῆς μετὰ της Ιταλίας.

Η ἔκφρασις «υπήκοοι των Ηνωμένων Εθνῶν» περιλαμβάνει ἐπίσης ἀπαντα τα φυσικά πρόσωπα και τας εταιρείας ή τους συνεταιρισμούς, οίτινες κατά τας διατάξεις της ισχυούσης κατά τον πόλεμον εν Ιταλία νομοθεσίας, ἔτυχον της μεταχειρίσεως ως ἐχθροῦ.

β) Ο ὅρος «ιδιοκτήτης» σημαίνει τον υπηκόον Ηνωμένου Ἐθνους, ως καθορίζεται υπό του ως ἄνω εδαφίου (α), ὅστις ἔχει νόμιμον τίτλον ἐπὶ της εν λόγω περιουσίας και ἐφαρμόζεται ἐπὶ του διαδόχου του ιδιοκτήτου, υπό

τον όρον ότι ο διάδοχος ούτος είναι επίσης υπήκοος ενός των Ηνωμένων Εθνών εν τη εννοία του εδαφίου (α). Εάν ο διάδοχος ηγόρασε την περιουσίαν όταν αυτή είχε ήδη υποστή την βλάβην, ο πωλητής θα διατηρή τα προς αποζημίωσιν δικαιώματά του τα προκύπτοντα εκ του παρόντος άρθρου, χωρίς να θίγονται αι, κατά την εσωτερικήν νομοθεσίαν, υφιστάμεναι υποχρεώσεις μεταξύ του πωλητού και του αγοραστού.

- γ) Ο όρος «περιουσίαι» σημαίνει πάσαν κινητήν ή ακίνητον περιουσίαν, ενσώματων ή ασώματων, συμπεριλαμβανομένων των δικαιωμάτων βιομηχανικής, πνευματικής ή καλλιτεχνικής ιδιοκτησίας, ως και άπαντα τα δικαιώματα ή τα συμφέροντα, οιασδήποτε φύσεως επί των περιουσιών. Μη θιγομένων των ανωτέρω γενικών διατάξεων, αι περιουσίαι των Ηνωμένων Εθνών και των υπηκόων των περιλαμβάνουσιν άπαντα τα σκάφη θαλασσίας ή εσωτερικής ναυσιπλοίας μετά των παρακολουθημάτων αυτών τα οποία ανήκον εις τα Ηνωμένα Έθνη ή τους υπηκόους αυτών, ή ήσαν νηολογημένα εις το έδαφος ενός των Ηνωμένων Εθνών ή έπλεον υπό την σημαίαν ενός των Ηνωμένων Εθνών, και τα οποία μετά την 10ην Ιουνίου 1940, είτε ευρεθέντα εντός των ιταλικών υδάτων είτε αχθέντα εις ταύτα δια της βίας, ετέθησαν υπό τον έλεγchon των ιταλικών αρχών ως εχθρικά περιουσίαι, ή έπαυσαν να είναι εις την ελευθέραν διάθεσιν των Ηνωμένων Εθνών ή των υπηκόων των, εν Ιταλία, ως εκ των υπό των ιταλικών αρχών ληφθέντων μέτρων ελέγχου των σχετιζομένων προς την ύπαρξιν εμπολέμου καταστάσεως μεταξύ τινών εκ των Ηνωμένων Εθνών και της Γερμανίας.

Τμήμα II. Ιταλικαί περιουσίαι κείμεναι επί του εδάφους των Συμμάχων και Συνησποισμένων Δυνάμεων

Άρθρον 79.

1. Εκάστη των Συμμάχων και Συνησποισμένων Δυνάμεων θα έχη το δικαίωμα να κατάσχη, να παρακρατήση ή να εκκαθαρίση απάσας τας περιουσίας, δικαιώματα και συμφέροντα, άτινα κατά την ημερομηνίαν της ενάρξεως της ισχύος της παρούσης Συνθήκης ευρίσκονται επί του εδάφους της και ανήκουσιν εις την Ιταλίαν ή εις Ιταλούς υπηκόους, και να λάβη παν άλλο μέτρον εν σχέσει προς τας περιουσίας ταύτας, δικαιώματα και συμφέροντα. Θα έχει ωσαύτως το δικαίωμα να χρησιμοποιή τας περιουσίας ταύτας ή το προϊόν της εκκαθαρίσεως αυτών προς οιασδήποτε σκοπούς της αρεσκείας της, μέχρι του ποσού των απαιτήσεων αυτής ή των υπηκόων της κατά της Ιταλίας ή των ιταλών υπηκόων (συμπεριλαμβανομένων των πιστώσεων), αίτινες δεν θα είχαν πλήρως διακανονισθή δυνάμει ετέρων άρθρων της παρούσης Συνθήκης. Άπασαι αι ιταλικαί περιουσίαι, ή το προϊόν της εκκαθαρίσεώς των, αι επί πλέον του ποσού των ρηθεισών απαιτήσεων θα αποδοθώσι.
2. Η εκκαθάρισις των ιταλικών περιουσιών και τα μέτρα διαθέσεως, ων θα αποτελέσωσι το αντικείμενον δέον να ενεργηθώσι κατά την νομοθεσίαν της ενδιαφερομένης Συμμάχου ή Συνησποισμένης Δυνάμεως. Προκειμένου περί των ρηθεισών περιουσιών ο ιταλός ιδιοκτήτης δεν θα έχη άλλα δικαιώματα πλην εκείνων άτινα δύναται να παράσχη εις αυτόν η εν λόγω νομοθεσία.
3. Η Ιταλική Κυβέρνησις αναλαμβάνει την υποχρέωσιν να αποζημιώση τους ιταλούς υπηκόους των οποίων αι περιουσίαι ήθελον κατασχεθή δυνάμει του παρόντος άρθρου και εις τους οποίους δεν ήθελον αποδοθή αι εν λόγω περιουσίαι.
4. Ουδεμία προκύπτει εκ του παρόντος άρθρου υποχρέωσις, δι' οιασδήποτε των Συμμάχων ή Συνησποισμένων Δυνάμεων, όπως αποδώση εις την Κυβέρνησιν ή εις τους ιταλούς υπηκόους δικαιώματα βιομηχανικής ιδιοκτησίας, ούτε να συνυπολογίση τα δικαιώματα ταύτα κατά τον υπολογισμόν των ποσών τα οποία θα δύνανται να παρακρατηθώσι δυνάμει της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου. Η Κυβέρνησις εκάστης Συμμάχου ή Συνησποισμένης Δυνάμεως θα έχη το δικαίωμα να επιβάλη επί των δικαιωμάτων και των συμφερόντων των πηγαζόντων εκ της βιομηχανικής ιδιοκτησίας επί του εδάφους της Συμμάχου ή Συνησποισμένης Δυνάμεως ταύτης, των κτηθέντων υπό της Ιταλικής Κυβερνήσεως ή των υπηκόων αυτής προ της ενάρξεως της ισχύος της παρούσης Συνθήκης, οίους περιορισμούς, όρους, ή μειώσεις, η Κυβέρνησις της ενδιαφερομένης Συμμάχου ή Συνησποισμένης Δυνάμεως ήθελε θεωρήση αναγκαίους εν τω εθνικώ συμφέροντι.
5. α) Τα ιταλικά υποβρύχια καλώδια τα συνδέοντα σημεία κείμενα επί γιουγκοσλαυικού εδάφους θα θεωρώνται ιταλική ιδιοκτησία εν Γιουγκοσλαυία, έστω και αν μέρος των καλωδίων τούτων ευρίσκεται έξω των γιουγκοσλαυικών χωρικών υδάτων.
β) Τα ιταλικά υποβρύχια καλώδια τα συνδέοντα σημείον κείμενον επί του εδάφους Συμμάχου ή Συνησποισμένης Δυνάμεως μετά σημείου κειμένου επί ιταλικού εδάφους θα θεωρώνται ιταλική ιδιοκτησία κατά την έννοιαν

του παρόντος άρθρου όσον αφορά τας ακραίας εγκαταστάσεις ή τα μέρη των καλωδίων τα κείμενα εντός των χωρικών υδάτων της Συμμάχου ταύτης ή Συνησπισμένης Δυνάμεως.

6. Αι προσβλεπόμεναι υπό της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου περιουσίαι θα θεωρώνται ότι περιλαμβάνουσι τας ιταλικάς περιουσίας αίτινες απετέλεσαν αντικείμενον μέτρων ελέγχου λόγω της υφισταμένης εμπολέμου καταστάσεως μεταξύ της Ιταλίας και της Συμμάχου ή Συνησπισμένης Δυνάμεως εντός της δικαιοδοσίας της οποίας κείνται αι περιουσίαι, αλλά δεν θα περιλαμβάνουσι:
- α) Τας περιουσίας της Ιταλικής Κυβερνήσεως τας χρησιμοποιουμένας δια τας ανάγκας των διπλωματικών ή προξενικών αποστολών.
 - β) Τας περιουσίας τας ανηκούσας εις θρησκευτικά ιδρύματα ή ιδιωτικά φιλανθρωπικά ιδρύματα και εξυπηρετούντα αποκλειστικώς θρησκευτικούς ή φιλανθρωπικούς σκοπούς.
 - γ) Τας περιουσίας φυσικών προσώπων αίτινα είναι Ιταλοί υπήκοοι και εις ους επιτρέπη να παραμείνωσιν είτε επί εδάφους της χώρας επί της οποίας κείνται αι εν λόγω περιουσίαι, είτε επί του εδάφους ενός οιασδήποτε Ηνωμένου Έθνους, πλην των ιταλικών περιουσιών, αίτινες κατά μίαν οιασδήποτε στιγμής διαρκούντος του πολέμου, εγένοντο αντικείμενον μέτρων αίτινα δεν εφηρμόζοντο γενικώς επί των περιουσιών των ιταλών υπηκόων των διαμενόντων επί του εν λόγω εδάφους.
 - δ) Τα δικαιώματα ιδιοκτησίας τα γεννηθέντα μετά την επανάληψιν των εμπορικών και οικονομικών σχέσεων μεταξύ των Συμμάχων και Συνησπισμένων Δυνάμεων και της Ιταλίας ή γεννηθέντα εκ συναλλαγών μεταξύ Κυβερνήσεως Συμμάχου ή Συνησπισμένης Δυνάμεως και της Ιταλίας από της 3ης Σεπτεμβρίου 1943.
 - ε) Τα δικαιώματα πνευματικής και καλλιτεχνικής ιδιοκτησίας.
 - στ) Τας περιουσίας ιταλών υπηκόων τας κειμένας επί των εκχωρουμένων εδαφών, επί των οποίων θα εφαρμοσθώσιν αι διατάξεις του παραρτήματος XIV.
 - ζ) Εξαιρέσει των ενεργητικών των προβλεπομένων εις την παράγραφον 2 (β) του μέρους Α και την παράγραφον 1 του μέρους Δ' του άρθρου 74, αι περιουσίαι των φυσικών προσώπων των διαμενόντων επί των εκχωρουμένων εδαφών ή επί του Ελευθέρου Εδάφους της Τεργέστης, αίτινα δεν ασκούσι το δικαίωμα επιλογής υπέρ της ιταλικής ιθαγενείας, το οποίον παρέχει αυτοίς η παρούσα Συνθήκη, ως και αι περιουσίαι των εταιρειών ή συνεταιρισμών των οποίων η έδρα κείται επί των εκχωρουμένων εδαφών ή επί του Ελευθέρου Εδάφους της Τεργέστης, υπό τον όρον ότι αι εν λόγω εταιρείαι ή συνεταιρισμοί δεν είναι ούτε ιδιοκτησία προσώπων διαμενόντων εν Ιταλία ούτε ελέγχονται υπ' αυτών. Εις τας εν παραγράφω 2 (β) του μέρους Α' και παραγράφω 1 του μέρους Δ' του άρθρου 74 προβλεπομένας περιπτώσεις το ζήτημα της αποζημιώσεως θα κανονισθή συμφώνως προς τας διατάξεις του μέρους Ε' του άρθρου τούτου.

Τμήμα III. Δήλωσις των Συμμάχων και Συνησπισμένων Δυνάμεων εν σχέσει προς τας απαιτήσεις αυτών

Άρθρον 80.

Αι Συμμάχοι και Συνησπισμένοι Δυνάμεις δηλούσιν ότι τα παρεχόμενα αυτοίς δικαιώματα υπό των άρθρων 74 και 79 της παρούσης Συνθήκης, καλύπτουσιν απάσας τας αξιώσεις αυτών ως και τας των υπηκόων των δι' απωλείας ή ζημίας προκυψάσας εκ πολεμικών πράξεων, συμπεριλαμβανομένων των μέτρων των ληφθέντων λόγω της καταλήψεως των εδαφών των, καταλογιστέων εις την Ιταλίαν και λαβόντων χώραν εκτός του ιταλικού εδάφους, εξαιρουμένων εν τούτοις των απαιτήσεως των βασιζομένων επί των άρθρων 75 και 78.

Τμήμα IV. Χρέη

Άρθρον 81.

1. Η ύπαρξις εμπολέμου καταστάσεως δέον να μη θεωρήται καθ' εαυτήν ως θίγουσα την υποχρέωσιν προς εξόφλησιν χρηματικών οφειλών απορρεουσών εξ ενοχών και συμβολαίων αίτινα ήσαν εν ισχύϊ και δικαιωμάτων αίτινα είχαν κτηθή προ της υπάρξεως εμπολέμου καταστάσεως, χρεών αίτινα είχαν καταστή απαιτητά προ της ενάρξεως της ισχύος της παρούσης Συνθήκης, και αίτινα οφείλονται είτε υπό της Ιταλικής Κυβερνήσεως ή ιταλών υπηκόων εις την Κυβέρνησιν ή τους υπηκόους μιάς των Συμμάχων ή Συνησπισμένων Δυνάμεων, είτε υπό της Κυβερνήσεως ή των υπηκόων μιάς των Συμμάχων ή Συνησπισμένων Δυνάμεων προς την Ιταλικήν

- Κυβέρνησιν ή ιταλούς υπηκόους.
2. Πλήν ρητής αντιθέτου διατάξεως της παρούσης Συνθήκης, ουδεμία ρήτρα της Συνθήκης ταύτης δέον να ερμηνευθή ως θιγούσα τας σχέσεις οφειλετών προς δανειστάς απορρεούσας εκ συμβολαίων συνομολογηθέντων προ του πολέμου είτε υπό της Ιταλικής Κυβερνήσεως είτε υπό ιταλών υπηκόων.

ΜΕΡΟΣ VIII Γενικά Οικονομικά Σχέσεις

Άρθρον 82.

1. Εν αναμονή της συνάψεως εμπορικών συνθηκών ή συμφωνιών μεταξύ ενός οιουδήποτε των Ηνωμένων Εθνών και της Ιταλίας, η Ιταλική Κυβέρνησις οφείλει, κατά τους δεκαοκτώ μήνας, οίτινες θα επακολουθήσωσι την έναρξιν της ισχύος της παρούσης Συνθήκης, να παράσχη εις έκαστον των Ηνωμένων Εθνών, άτινα εν τη πράξει παρέχουσιν επ' αμοιβαίωτητι ανάλογον μεταχείρησιν εις την Ιταλίαν επί των θεμάτων τούτων, την ακόλουθον μεταχείρησιν:
- α) Διά παν ό,τι αφορά τα δικαιώματα και βάρη επί των εισαγωγών και εξαγωγών, την φορολογίαν εις το εσωτερικόν της χώρας επί των εισαγομένων εμπορευμάτων, και άπαντας τους σχετικούς κανονισμούς, τα Ηνωμένα Έθνη θα απολαύωσι της άνευ όρων ρήτρας του μάλλον ευνοούμενου Κράτους.
 - β) Η Ιταλία δεν θα ποιήται, υπό πάσαν άλλην έποψιν, ουδεμίαν αυθαίρετον διάκρισιν εις βάρος των εμπορευμάτων των προερχομένων εκ του εδάφους Ηνωμένου Έθνους ή των προοριζομένων δι' αυτό εν σχέσει προς τα ανάλογα εμπορεύματα τα προερχόμενα εκ του εδάφους οιουδήποτε άλλου Ηνωμένου Έθνους ή πάσης άλλης ξένης χώρας ή προοριζόμενα δι' αυτό.
 - γ) Οι υπήκοοι των Ηνωμένων Εθνών συμπεριλαμβανομένων των νομικών προσώπων θα απολαύωσι της εθνικής μεταχειρίσεως και της του μάλλον ευνοουμένου κράτους διά παν ό,τι αφορά το εμπόριον, την βιομηχανίαν, την ναυτιλίαν και τας λοιπάς μορφάς εμπορικής δράσεως εν Ιταλία. Αι διατάξεις αυταί δεν εφαρμόζονται επί της εμπορικής αεροπορίας.
 - δ) Η Ιταλία δεν θα παρέχη εις ουδεμίαν χώραν αποκλειστικόν ή προτιμήσεως δικαίωμα όσον αφορά την εκμετάλλευσιν των αεροπορικών εμπορικών υπηρεσιών διά τας διεθνείς μεταφοράς, θα προσφέρη ίσους όρους εις άπαντα τα Ηνωμένα Έθνη διά την επίτευξιν δικαιωμάτων εν σχέσει προς τας διεθνείς αεροπορικές εμπορικές μεταφοράς επί του ιταλικού εδάφους, συμπεριλαμβανομένου του δικαιώματος προσγειώσεως δι' ανεφοδιασμόν και επιδιόρθωσιν, και όσον αφορά την εκμετάλλευσιν των εμπορικών αεροπορικών υπηρεσιών διά διεθνείς μεταφοράς, θα παρέχη εις άπαντα τα Ηνωμένα Έθνη, συμφώνως προς την αρχή της αμοιβαίωτητος και της μη διακρίσεως, το δικαίωμα να υπερίπτανται του ιταλικού εδάφους άνευ σταθμού. Αι διατάξεις αύται δεν θίγουσι τα συμφέροντα της εθνικής αμύνης της Ιταλίας.
2. Αι ως άνω υπό της Ιταλίας αναληφθείσαι υποχρεώσεις νοούνται υπό την επιφύλαξιν των συνηθών εξαιρέσεων των εμπορικών συνθηκών των συναφθεισών υπό της Ιταλίας προ του πολέμου, αι διατάξεις αι αφορώσαι την αμοιβαίωτητα την παραχωρουμένην υφ' εκάστου των Ηνωμένων Εθνών νοούνται υπό την επιφύλαξιν των συνηθών εξαιρέσεων των υπ' αυτών συναφθεισών εμπορικών συνθηκών.

ΜΕΡΟΣ IX Διακανονισμός διαφορών

Άρθρον 83.

1. Άπασαι αι διαφοραί αίτινες δυνατόν να εγερθώσιν, εκ της εφαρμογής των άρθρων 75 και 78 ως και των παραρτημάτων XIV, XV, XVI και XVII, μέρος Β', της παρούσης Συνθήκης, θα υποβάλλονται εις επιτροπήν συνδιαλλαγής απαρτιζομένην εξ ενός αντιπροσώπου της Κυβερνήσεως του ενδιαφερομένου Ηνωμένου Έθνους και ενός αντιπροσώπου της Ιταλικής Κυβερνήσεως ενεργούντων εν ισοτιμία. Εάν ο διακανονισμός δεν επήλθεν εντός των τριών μηνών από της αποβολής της διαφοράς εις την επιτροπήν συνδιαλλαγής, εκάτερα των δύο κυβερνήσεων δύναται να ζητήση την προσθήκην τρίτου μέλους εις την επιτροπήν, εκλεγομένου διά κοινής συμφωνίας των δύο Κυβερνήσεων μεταξύ των υπηκόων τρίτου Κράτους. Ελλείψει συμφωνίας εντός προθεσμίας δύο μηνών μεταξύ των δύο Κυβερνήσεων επί της εκλογής του μέλους τούτου, αι Κυβερνήσεις αύται θα απευθυν-

θώσιν εις τους Πρέσβεις των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής, της Γαλλίας, του Ηνωμένου Βασιλείου και της Σοβιετικής Ενώσεως εν Ρώμη, οτινες θα υποδείξωσι το τρίτον μέλος της επιτροπής.

Έαν οι Πρέσβεις δεν καταλήξωσιν εις συμφωνίας εντός προθεσμίας μηνός επί της υποδείξεως του τρίτου μέλους, εκάτερον των μερών δύναται να ζητήση παρά του Γενικού Γραμματέως της Οργανώσεως των Ηνωμένων Εθνών να προβή εις την υπόδειξιν ταύτην.

2. Όταν συγκροτηθή επιτροπή συνδιαλλαγής κατ' εφαρμογήν της παραγράφου 1, θα έχη αρμοδιότητα να κρίνη απάσας τας διαφοράς αίτινες δυνατόν να εγερθώσι μεταγενεστέρως μεταξύ του ενδιαφερομένου Ηνωμένου Έθνους και της Ιταλίας εν σχέσει προς την εφαρμογήν των άρθρων 75 και 78, ως και των παραρτημάτων, XIV, XV, XVI και XVII, μέρος Β, της παρούσης Συνθήκης και θα εκτελή τας λειτουργίας αίτινες τη ανατίθενται υπό των διατάξεων τούτων.
3. Εκάστη επιτροπή συνδιαλλαγής θα ορίζη αυτή την δικονομίαν της, υιοθετούσα κανόνας συμφώνους προς την δικαιοσύνην και την ισοότητα.
4. Εκάστη Κυβέρνησις θα καταβάλη τας αποδοχάς του υπ' αυτής διοριζομένου μέλους της επιτροπής συνδιαλλαγής ως και πάντος πράκτορος ορισθησομένου υπ' αυτής ίνα την αντιπροσωπεύη ενώπιον της επιτροπής. Αι αποδοχαί του τρίτου μέλους θα ορίζωνται δι' ειδικής συμφωνίας μεταξύ των ενδιαφερομένων Κυβερνήσεως, και αι αποδοχαί αυταί, ως και αι κοιναί δαπάναι εκάστης επιτροπής θα καταβάλλωνται εξ ημισείας υπό των δύο Κυβερνήσεων.
5. Τα διαδικαία μέρη αναλαμβάνουσι την υποχρέωσιν όπως αι αρχαί αυτών παρέχωσιν απ' ευθείας εις την επιτροπήν συνδιαλλαγής πάσαν δυνατήν συνδρομήν.
6. Η απόφασις της πλειοψηφίας των μελών της επιτροπής θα θεωρήται ως απόφασις της Επιτροπής και θα γίνηται αποδεκτή υπό των διαδικίων μερών ως οριστική και υποχρεωτική.

ΜΕΡΟΣ X

Διάφοροι οικονομικοί όροι

Άρθρον 84.

Τα άρθρα 75, 78, 82 και το παράρτημα XVII της παρούσης Συνθήκης θα έχωσιν εφαρμογήν επί των Συμμάχων και Συνησπισμένων Δυνάμεων και επί εκείνων εκ των Ηνωμένων Εθνών άτινα διέκοψαν τας διπλωματικές σχέσεις μετά της Ιταλίας ή μετά των οποίων η Ιταλία διέκοψε τας διπλωματικές σχέσεις. Τα άρθρα ταύτα και το παράρτημα τούτο έχουσιν επίσης εφαρμογήν επί της Αλβανίας και της Νορβηγίας.

Άρθρον 85.

Αι διατάξεις των παραρτημάτων VIII, X, XIV, XV, XVI και XVII και αι των λοιπών παραρτημάτων θεωρούνται ότι αποτελούσιν αναπόσπαστο μέρος της παρούσης Συνθήκης, και θα έχωσι την αύτην αξίαν και τα αυτά αποτελέσματα.

ΜΕΡΟΣ XI

Ακροτελεύτιοι διατάξεις

Άρθρον 86.

1. Διά χρονικόν διάστημα μη υπερβαίνον τους δεκαοκτώ μήνας από της ενάρξεως της ισχύος της παρούσης Συνθήκης, οι Πρέσβεις των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής, της Γαλλίας, του Ηνωμένου Βασιλείου και της Σοβιετικής Ενώσεως εν Ρώμη, ενεργούντες από συμφώνου θα αντιπροσωπεύσωσι τας Συμμάχους και Συνησπισμένας Δυνάμεις δια να διαπραγματεύωνται μετά της Ιταλικής Κυβερνήσεως άπαντα τα ζητήματα τα σχετικά προς την εκτέλεσιν και την ερμηνείαν της παρούσης Συνθήκης.
2. Οι Τέσσαρες Πρέσβεις θα παρέχωσιν εις την Ιταλικήν Κυβέρνησιν τας συμβουλάς, τεχνικάς γνώμας και διευκρινίσεις αίτινες θα ήταν αναγκαίαι δια την εξασφάλισιν της ταχείας και αποτελεσματικής εκτελέσεως της παρούσης Συνθήκης, κατά τε το γράμμα και το πνεύμα αυτής.

3. Η Ιταλική Κυβέρνησις θα παρέχη εις τους Τέσσαρες Πρόσβεις απάσας τας αναγκαίας πληροφορίας και πάσαν συνδρομήν ης θα είχαν ανάγκην εν τη εκτέλεσει του έργου το οποίον τοις ανατίθεται υπό της παρούσης συνθήκης.

Άρθρον 87.

1. Εξαιρέσει των περιπτώσεων δι' ας άλλη διαδικασία προβλέπεται ρητώς υπό άρθρου της παρούσης Συνθήκης, πάσα διαφορά σχετική προς την ερμηνείαν και την εκτέλεσιν της Συνθήκης ταύτης, ήτις δεν διεκανονίσθη δι' απ' ευθείας διπλωματικών διαπραγματεύσεων, θα υποβάλληται εις τους Τέσσαρες Πρόσβεις, ενεργούντας ως προβλέπεται εν τω άρθρω 86, αλλ' εν τοιαύτη περιπτώσει, οι Πρόσβεις δεν θα δεσμεύωνται υπό των υπό του ρηθέντος άρθρου ορισόμενων προθεσμιών. Πάσα τοιαύτης φύσεως διαφορά ην δεν θα είχαν διακανονίσει εντός προθεσμίας δύο μηνών, εκτός εάν τα διάδικα μέρη συμφωνήσωσιν αμφοτέρα επί άλλου τινός τρόπου διακανονισμού, θα υποβάλληται, τη αιτήσει εκατέρου των διαδίκων μερών, εις επιτροπήν απαρτιζομένην εξ ενός αντιπροσώπου εκάστου μέρους και εξ ενός τρίτου μέλους εκλεγομένου διά κοινής συμφωνίας των δύο μερών μεταξύ των υπηκόων τρίτης χώρας. Ελλείψει συμφωνίας, εντός προθεσμίας μηνός, μεταξύ των δύο μερών επί της υποδείξεως του τρίτου τούτου μέλους, εκάτερον των μερών δύναται να ζητήση παρά του Γενικού Γραμματέως των Ηνωμένων Εθνών να προβή εις την υπόδειξιν ταύτην.
2. Η ληφθείσα απόφασις υπό της πλειοψηφίας των μελών της επιτροπής θα θεωρήται ως απόφασις της επιτροπής και θα γίνηται αποδεκτή υπό των μερών ως οριστική και υποχρεωτική.

Άρθρον 88.

1. Παν μέλος της Οργανώσεως των Ηνωμένων Εθνών, εμπόλεμον προς την Ιταλίαν και μη υπογράψαν την παρούσαν Συνθήκην, ως και η Αλβανία, δύναται να προσχωρήση εις την Συνθήκην και θα θεωρήται, από της προσχωρήσεώς του, ως Συνησπισμένη Δύναμις διά την εφαρμογήν της Συνθήκης.
2. Τα όργανα προσχωρήσεως θα κατατίθηνται παρά τη Κυβερνήσει της Γαλλικής Δημοκρατίας και θα έχωσιν αποτελέσματα από της καταθέσεώς των.

Άρθρον 89.

Αι διατάξεις της παρούσης Συνθήκης δεν θα παρέχωσιν ουδέν δικαίωμα ή ωφέλειαν εις ουδέν Κράτος αναφερόμενον εν τω προοιμίω της Συνθήκης ως μία των Ηνωμένων ή Συνησπισμένων Δυνάμεων ή εις τους υπηκόους αυτού, μέχρις ου το Κράτος τούτο καταστή μέρος εν τη Συνθήκη δια της καταθέσεως του οργάνου επικυρώσεως αυτού.

Άρθρον 90.

Η παρούσα Συνθήκη, της οποίας το γαλλικόν, αγγλικόν και ρωσικόν κείμενον παρέχουσι πίστιν, δέον να επικυρωθή υπό των Συμμάχων και Συνησπισμένων Δυνάμεων. Δέον επίσης να επικυρωθή υπό της Ιταλίας. Η Συνθήκη άρξεται ισχύουσα αμέσως μετά την κατάθεσιν των επικυρώσεων υπό των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής, της Γαλλίας, του Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και της Βορείου Ιρλανδίας και της Ενώσεως των Σοβιετικών Σοσιαλιστικών Δημοκρατιών. Τα όργανα επικυρώσεως θα κατατεθώσιν εντός του βραχυτέρου δυνατού χρονικού διαστήματος, παρά τη Κυβερνήσει της Γαλλικής Δημοκρατίας.

Όσον αφορά εκάστην των Συμμάχων ή Συνησπισμένων Δυνάμεων, των οποίων το όργανον επικυρώσεως ήθελε κατατεθή μεταγενεστέρως, η Συνθήκη άρξεται ισχύουσα κατά την ημερομηνίαν της καταθέσεως. Η παρούσα Συνθήκη θα κατατεθή εις τα αρχεία της Κυβερνήσεως της Γαλλικής Δημοκρατίας, ήτις θέλει παραδώση εις έκαστον των υπογραψάντων Κρατών βεβαιωμένον πιστόν αντίγραφον.

Εις πίστωσιν τούτων, οι υπογεγραμμένοι πληρεξούσιοι έθεσαν τας υπογραφάς και τας σφραγίδας των κάτωθεν της παρούσης Συνθήκης.

Εγένετο εν Παρισίοις, την δεκάτην Φεβρουαρίου χίλια εννεακόσια τεσσαράκοντα επτά εις γαλλικήν, αγγλικήν, ρωσικήν και ιταλικήν γλώσσαν.

ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΩΝ

Παράρτημα I.	Χάρται (ιδε ιδιαίτεραν συλλογήν).
Παράρτημα II.	Γαλλοϊταλική μεθόριος: λεπτομερής περιγραφή των τμημάτων της μεθορίου αντιστοιχούσα εις τας τροποποιήσεις τας προβλεπομένας υπό του άρθρου 2.
Παράρτημα III.	Εγγυήσεις σχετικαί προς το Mont Cenis και την περιοχήν Tenda-Briga.
Παράρτημα IV.	Διατάξεις επί των οποίων η Ιταλική και Αυστριακή Κυβέρνησις συνεφώνησαν την 5ην Σεπτεμβρίου 1946.
Παράρτημα V.	Ύδρευσις της Κοινότητος της Corizia και των περιχώρων της.
Παράρτημα VI.	Μόνιμον καθεστώς του Ελευθέρου Εδάφους της Τεργέστης.
Παράρτημα VII.	Όργανον σχετικόν προς το προσωρινόν καθεστώς του Ελευθέρου Εδάφους της Τεργέστης.
Παράρτημα VIII.	Όργανον σχετικόν προς τον Ελεύθερον Λιμένα της Τεργέστης.
Παράρτημα IX.	Τεχνικαί διατάξεις σχετικαί προς το Ελεύθερον Έδαφος της Τεργέστης.
Παράρτημα X.	Οικονομικαί και δημοσιονομικαί διατάξεις σχετικαί προς το Ελεύθερον Έδαφος της Τεργέστης.
Παράρτημα XI.	Κοινή Δήλωσις των Κυβερνήσεων των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής, της Γαλλίας, του Ηνωμένου Βασιλείου και της Σοβιετικής Ενώσεως, εν σχέσει προς τας εν Αφρική ιταλικάς εδαφικάς κτήσεις.
Παράρτημα XII.	Πίναξ των πολεμικών πλοίων. Α. Των διατηρητέων υπό της Ιταλίας. Β. Των παραδοτέων υπό της Ιταλίας.
Παράρτημα XIII.	Ορισμοί. Α. Ναυτικοί Όροι. Β. Στρατιωτική, ναυτική και αεροπορική εκπαίδευσις. Γ. Ορισμός και πίναξ του πολεμικού υλικού. Δ. Ορισμός των όρων «αποστρατιωτικοποίησης» και «αποστρατιωτικοποιημένος».
Παράρτημα XIV.	Οικονομικαί και δημοσιονομικαί διατάξεις σχετικαί προς τα εκχωρούμενα εδάφη.
Παράρτημα XV.	Ειδικαί διατάξεις αφορώσαι ωρισμένας κατηγορίας περιουσιών. Α. Βιομηχανική, πνευματική και καλλιτεχνική ιδιοκτησία. Β. Ασφάλεια.
Παράρτημα XVI.	Συμβόλαια, παραγραφή και πιστωτικοί τίτλοι.
Παράρτημα XVII.	Δικαστήρια λειών και δικαστικαί αποφάσεις.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ I

Χάρται

(ιδε ιδιαίτεραν συλλογήν)

- A-Σύνορα της Ιταλίας (άρθρον 1).
- B-Γαλλοϊταλική μεθόριος (άρθρον 2).
- Γ-Ιταλογιουγκοσλαβική μεθόριος (άρθρον 3).
- Δ-Σύνορα του Ελευθέρου Εδάφους της Τεργέστης, (άρθρα 4 και 22).
- E-Ναυτικά ζώναι προσδιοριζόμεναι εν τω άρθρω 11 της παρούσης Συνθήκης.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II

Γαλλοϊταλική μεθόριος

Λεπτομερής περιγραφή των τμημάτων της μεθορίου αντιστοιχούσα εις τας προβλεφθείσας εν άρθρω 2 τροποποιήσεις

Αυχήν του Petit Saint Bernard

Όρα Χάρτην 1|20.000ο - Ste Foy Tarentaise αρ. 1-2

Η νέα μεθόριος ακολουθεί γραμμήν η οποία εξέρχεται από την βραχώδη κορυφογραμμήν της Lancebranlette, είτα,

κατερχομένη προς ανατολάς, ακολουθεί την γραμμή διαχωρισμού των υδάτων μέχρι του σημείου 2180, οπότεν διέρχεται εις την Colonna Joux (2188). Εκείθεν, ακολουθούσα πάντοτε την γραμμή διαχωρισμού των υδάτων, η γραμμή ανέρχεται και πάλιν επί της Costa del Belvedere, της οποίας ακολουθεί τα βραχώδη επίπεδα ανέρχεται το Mt. Belvedere, του οποίου την κορυφήν παρακάμπτει, αφίνουσα ταύτην επί γαλλικού εδάφους εις απόστασιν 120 μέτρων από της μεθόριου και επανασυνδέεται δια των σημείων 2570, 2703, της Bella Valetta και του σημείου 2746, με τα παλαιά σύνορα του Mt. Valaisan.

Οροπέδιον του Mont Genis

Όρα Χάρτην 1|20.000ο του Lanslebourg Αρ. 5-6 και 7-8 και του Mont d' Ambin Αρ. 1-2

Η μεθόριος ακολουθεί γραμμήν η οποία εγκαταλείπει την παλαιάν μεθόριον εις το Mt. Tour, ακολουθεί προς δυσμάς το διοικητικόν όριον, το οποίον σημειούται επί του χάρτου, εισέρχεται εις τον T. Vitoun μόλις τον συναντά επί του βορείου κλάδου του και κατέρχεται τον ρουν αυτού μέχρι της Rocca della Torretta.

Ακολουθούσα, κατόπιν την γραμμήν των βραχωδών επιπέδων καταλήγει εις το ρεύμα το προερχόμενον από την Alpe Lamet και κατέρχεται μετ' αυτού μέχρι της βάσεως της βραχώδους κατωφερείας, κατά μήκος της οποίας διήκει επί 800 περίπου μέτρα μέχρι της στενωπού εις σημείον τι ευρισκόμενον περίπου 200 μ. βορείως του σημείου 1805.

Ανέρχεται κατόπιν εις την κορυφήν των γηλόφων οίτινες δεσπόζουσι του Ferrera Genisio εις απόστασιν 300 μέτρων περίπου και συνεχιζόμενη προς δυσμάς συναντά την οδόν ήτις παρακάμπτει από ανατολών το Rne Paradiso εις 400 μ. δυτικώς της καμπύλης (1854) ίνα την εγκαταλείψη αμέσως και να καμφθή προς νοτίαν κατεύθυνσιν.

Τέρνει την οδόν του Bar Genisia, εις 100 μ. περίπου νοτιοανατολικώς του καταφυγίου 5, διέρχεται την στενωπόν με κατεύθυνσιν προς την λίμνην S. Giorgio, ακολουθεί αισθητώς την καμπύλην 1900, μέχρι του ύψους του σημείου 1907, εκτείνεται προς νότον της λίμνης d' Arpon, και συναντά την βραχώδη κορυφογραμμήν επί της οποίας διήκει με νοτιοδυτικήν κατεύθυνσιν μέχρι της συμβολής των ρευμάτων των προερχομένων από τους παγετώνας του Bard (Ghiacciaio di Bard) εις τι σημείον ευρισκόμενον 400 περίπου μέτρα νοτιοδυτικώς της λίμνης d' Arpon.

Εκείθεν καμπιομένη προς νότον, ακολουθεί κατά προσέγγισιν την καμπύλην 2500, διέρχεται δια του σημείου 2579 και κατόπιν εκτεινομένη κατά μήκος της καμπύλης 2600, φθάνει εις την λίμνην della Vecchia, και επανευρίσκει εις το διοικητικόν όριον, το σημειούμενον εις τον χάρτην 700 μ. περίπου νοτιοδυτικώς της λίμνης, την οδόν Pso d' Avanza, η οποία την οδηγεί κατά μήκος των βραχωδών κατωφερειών εις την παλαιάν μεθόριον, εις ίσην απόστασιν από το Col de la Vecchia και το Col de Clapier.

Mont Thabor

Όρα Χάρτην 1|20.000ο της Nevache, Αρ. 1-2, 5-6 και 7-8

Από την κορυφήν της Planette εις το Rocher de Guion (Cima del Sueur).

Η νέα μεθόριος ακολουθεί γραμμήν η οποία αποσπάται από την παλαιάν μεθόριον εις την κορυφήν της Planette και κατευθυνομένη προς νότον, ακολουθεί την κορυφογραμμήν διά των σημείων 2980, 3178, της Rca Bernarde (3228), των σημείων 2842, 2780, 2877, του Pso della Gallina (2671) των σημείων 2720, 2806 και της Pta Quattre Sorelle, (2700).

Κατερχομένη την ανατολικήν ράχιν της κλιτύος ταύτης, η γραμμή αφίνει επί γαλλικού εδάφους το σημείον 2420 ένθα επανασυναντά και ακολουθεί προς ανατολάς την οδόν ήτις οδηγεί εις τας οικοδομάς τας ευρισκομένας 200 μ. περίπου από του σημείου 2253, της οδού ταύτης και των οικοδομών παραμενουσών επί γαλλικού εδάφους. Εισέρχεται κατόπιν εις μίαν στενωπόν διερχομένην περίπου 300 μ. βορειοδυτικώς του σημείου 1915, οπότεν φθάνει εις το βορειοδυτικόν άκρον της λεκάνης, ήτις εις την Vallée Etroite (Valle Stretta) τροφοδοτεί τας υδροηλεκτρικάς εγκαταστάσεις της Sette Fontane, αφίνουσα την λεκάνην και τας εγκαταστάσεις ταύτας επί ιταλικού εδάφους. Παρακάμπτουσα από νότου την λεκάνην, φθάνει εις την διασταύρωσιν των οδών επί του σημείου 1499.

Ακολουθεί κατόπιν την οδόν, ήτις ενούται εις τα κράσπεδα του δάσους με την καμπύλην 1500 μ. και ήτις την οδηγεί εις την Comra della Gorgia, εις τα πέριξ της καμπύλης 1580, ανέρχεται ακολουθώς την στενωπόν προς το σημείον 1974 και συναντά το άκρον των προεξοχών του βράχου της Sueur οροθετούμενον από τα σημεία 2272, 2268, 2239, 2266, 2267, άκρον επί του οποίου συγκρατείται μέχρι της συναντήσεώς της μετά της παλαιάς μεθόριου, της κορυφογραμμής του βράχου και της οδού ήτις διήκει κατά μήκος ταύτης παραμενουσών επί γαλλικού εδάφους.

Chaberton

Όρα Χάρτην 1Υ)20.000ο του Briançon Αρ. 3-4

Η νέα μεθόριος ακολουθεί γραμμήν, ήτις αφίνει την παλαιάν μεθόριον εις το σημείον 3042 (βορείως του σημείου 3070 και βορείως της κορυφής του Trois Scies) και ακολουθεί την βραχώδη κορυφογραμμήν μέχρι της Groce del Vallonetto.

Από της Groce del Vallonetto, κάμπεται προς νότον και κατά μήκος της βραχώδους κορυφογραμμής και συναντά την οδόν του Chaberton, εις το σημείον ένθα αύτη εισέρχεται εις τον περίβολον του Clot des Morts.

Διασχίζουσα την οδόν ταύτην και την στενωπόν ήτις την περιβάλλει η γραμμή ακολουθεί επί 1250 μέτρα κατά προσέγγισιν την καμπύλην 2300, ήτις ακολουθεί επί του εδάφους προς νοτιοδυτικήν κατεύθυνσιν σειράν βραχωδών προεξοχών και καταρρεύσεων, είτα τέμνουσα κατ' ευθείαν γραμμήν την ανατολικήν κλιτύν του Mont Chaberton, φθάνει εις σημείον ευρισκόμενον 400 περίπου μέτρα δυτικώς του σημείου 2160, αφίνουσα επί γαλλικού εδάφους τον διάμεσον σταθμόν, της εναερίου γραμμής η οποία ευρίσκεται εις το μέρος τούτο.

Εκείθεν κατευθύνεται κατ' ευθείαν γραμμήν, μεταξύ σειράς βραχωδών ερεισμάτων και αποτόμων χαραδρών, προς την μη εμφανιζομένην επί του χάρτου θέσιν της Fontaine des Chamois, πλησίον του σημείου 2228, (1,4 χιλ. περίπου νοτιοανατολικώς της Clavières) την οποίαν παρακάμπει από ανατολών, ακολουθούσα την δευτέραν καμπήν της οδού της ενούσης την θέσιν ταύτην με τον ωχυρωμένον στρατώνα του Chaberton, (επί της οδού της Cézanne (Cesana) εις Clavières, αφίνουσα τα ωχυρωμένα έργα της Fontaine des Chamois επί γαλλικού εδάφους.

Κατόπιν βαίνουσα κατ' αρχάς προς νοτίαν κατεύθυνσιν κατά μήκος του ορίου της επί του χάρτου σημειουμένης κοινότητος και ακολούθως του βραχώδους ερείσματος εις 400 περίπου μέτρα βορείως της οδού Clavières-Cezanne (Cesana) κάμπεται προς νοτιοδυτικήν κατεύθυνσιν, διερχομένη κάτωθεν των βραχωδών αποκρήμων ακτών και εις επαρκή απόστασιν από των τελευταίων τούτων ίνα επιτρέψη την κατασκευήν οδού διπλής κυκλοφορίας.

Παρακάμπουσα ούτω από βορρά το χωρίον της Clavières αφιέμενον επί ιταλικού εδάφους, συναντά τον Rio Secco, 200 μέτρα περίπου άνωθεν της γεφύρας της Clavières και κατέρχεται τον ρουν αυτού και κατόπιν τον ρουν της Doire Ripaire (Doria Riparia) μέχρι της οδού από Clavières εις Val. Gimont όπερ παραμένει εις την Ιταλίαν, οδόν την οποίαν ακολουθεί μέχρι της γεφύρας του Gimont.

Ανερχομένη τον ρουν αυτού επί 300 μ. περίπου η γραμμή εγκαταλείπει αυτόν δια να ακολουθήση την ημιονικήν οδόν η οποία την οδηγεί εις τον άνω σταθμόν της εναερίου γραμμής της Clavières (Col du Mont Fort du Boeuf) τον οποίον αφίνει επί γαλλικού εδάφους. Συναντά κατόπιν δια της κορυφής, την νυν μεθόριον εις το Mont La Plane συνοριακόν ορόσημον 251. Η οδός της κοιλάδος του Gimont παραμένει επί ιταλικού εδάφους.

Άνω κοιλάδες της Tinée, της Vesubie και της Roya.

1ο Από τας Cime de Colla Longa εις την Cima di Mercantour. Όρα Χάρτην 1)20.000ο St. Etienne de Tinée Αρ. 3-4 και 7-8 τα Trois Ponts Αρ. 5-6.

Η νέα μεθόριος ακολουθεί γραμμήν ήτις αποσπάται από της παλαιάς μεθορίου εις τας Cime de Colla Longa, και κατευθυνομένη προς ανατολάς, ακολουθούσα την γραμμήν διαχωρισμού των υδάτων, ακολουθεί κατά μήκος την βραχώδη κορυφογραμμήν διερχομένην από τα σημεία 2719, 2562, το Cle di Seccia, φθάνει εις τα σημεία 2760, εις την Testa dell' Autaret, διέρχεται δια του σημείου 2672, δια του Clede della Guearcia, (2456) και δια των σημείων 2640, 2693, 2689, φθάνει εις τα Rocche de Saboulé, των οποίων ακολουθεί κατά μήκος την βορείαν κορυφογραμμήν.

Ακολουθούσα την κορυφογραμμήν, φθάνει μέσω των σημείων 2537, 2513 του Pso del Lausfer, (2461) και του σημείου 2573 εις το Testa Austa del Lausfer, (2587), όπόθεν κάμπεται προς νότον μέχρι της Tosta Colla Auta, διερχομένη εν τω μεταξύ από της Cima del Lausfer (2544) και αφίνουσα το οροθετικόν σημείον εις την Ιταλίαν.

Εκείθεν μέσω του σημείου 2484 και ακολουθούσα την οδόν της κορυφογραμμής αφεθείσαν επί γαλλικού εδάφους, δια των σημείων 2240 και 2356, διασχίζει το Passo di S. Anna, διέρχεται από τα σημεία 2420 και 2407 και φθάνει εις σημείον ευρισκόμενον περίπου 80 μ. νοτίως του οροθετικού σημείου 2378 (Cima Moravacciera).

Ακολουθούσα την οδόν της κορυφογραμμής αφιεμένης επί γαλλικού εδάφους, διέρχεται από την Testa Ga del Caval και το σημείον 2331, αφεθέντα επί γαλλικού εδάφους, και κατόπιν εγκαταλείπουσα την οδόν συγκρατείται επί της κορυφογραμμής της Testa dell' Adreck (2475) και δια του Cle della Lombarda και του σημείου 2556 φθάνει την Cima della Lombarda (2801).

Καπτομένη προς νοτιανατολικήν κατεύθυνσιν, βαίνει τότε επί της βραχώδους κορυφογραμμής και δια του Psodi Peania, της Cima di Vermeil, του σημείου 2720 αφεθέντος επί γαλλικού εδάφους, της Testa Cla Grossa (2792) του

Pso del Lupo (2730) και του σημείου 2936 φθάνει το Mt. Malinvern.

Κατόπιν προς νότιαν κατεύθυνσιν, δια των σημείων 2701, 2612 και της Cima di Tavel (2802), και κατόπιν προς ανατολικήν κατεύθυνσιν, δια του σημείου 2823, φθάνει εις την Testa del Claus (2889).

Καμπτομένη εΐτα με γενικήν νοτιοανατολικήν κατεύθυνσιν, διασχίζει το Passo delle Portette, διέρχεται δια του σημείου 2814, της Testa delle Portette, του σημείου 2868, της Testa Margiola (2831), του Cairo di Prefouns (2840), του Passo del Prefouns (2620), της Testa di Tablasses (2851), του Passo di Bresses (2794), της Testa di Bresses (2820), και δια της Cima di Fremamorta (2731), του Cle Fremamorta, του σημείου 2625, του σημείου 2675 και του σημείου 2539, της Cima di Pagari (2686), της Cima di Naucetas (2706), των σημείων 2660 και 2673, του Cle di Ciriogia (2581), φθάνει εις την Cima di Mercantour (2775).

2ο Από της Cima di Mercantour εις το Mt. Clapier Όρα Χάρτην 1)20.000ο: τα Trois Ponts Ap. 5-6 και τον ιταλικόν 1)20.000ο Madonna delle Finestre.

Από της Cima di Mercantour, δια του σημείου 2705, του Cle Mercantour (2611), της Gina Chilie, (2998), των σημείων 2939 και 2955, της Testa della Rovina (2981), των σημείων 2844 και 2862, του Paso della Rovina (2981), των σημείων 2844 και 2862, του Paso della Rovina, του Caire dell' Agnel (2935, 2867, 2784) της Cima del Caire Agnel (2830) της Cima Mallarina (2860) της Cima Cairas (2831), της Cima Cougourda (2881, 2921) της Cima del Gaisses (1896) των σημείων 2766, 2824, της Cima del Lombard (2842) των σημείων 2831, 2717, 2591, 2600 και 2582, της Boccia Forno, της Cima delle Finestre (3657) του Col delle Finestre, των σημείων 2634, 2686 και 2917 φθάνει εις την Cima dei Gelas (3143), και κατόπιν δια του σημείου 3070 εις την Cima della Maledia (2601) ακολουθεί την ατραπόν του Passo del Pagari (2819), κατόπιν το επί του χάρτου σημειούμενον όριον της κοινότητος, φθάνει εις το Passo di Mt. Clapier (2827) και παρακάμπτει το Mt. Clapier (3045) από βορρά και ανατολών ακολουθούσα το επί του χάρτου χαραγμένον διοικητικόν όριον.

3ο Από το Mt. Clapier εις το Col de Tende.

Όρα ιταλικόν χάρτην 1)20.000ο της Madonna delle Finestre και της Colle di Tenda.

Από το Mt. Clapier η γραμμή ακολουθούσα το διοικητικόν όριον όπερ εμφανίζεται επί του χάρτου δια των σημείων 2915, 2887, και 2562, του Passo dell' Agnel και του σημείου 2679, φθάνει εις την Cima dell' Agnel (2775).

Κατευθυνομένη προς ανατολάς και ακολουθούσα πάντοτε το διοικητικόν όριον το σημειούμενον επί του χάρτου δια των σημείων 2845 και 2843 των Rce dell' Agnel, φθάνει εις την Cima della Scandeiera (2706) και διασχίζει το Colle del Sabbione (2332), διέρχεται δια των σημείων 2373, 2226, 2303 και 2313, δια της Cima del Sabbione (2610) δια του σημείου 2636, δια της Pta Peirafica, δια των σημείων 2609, 2585, 2572 και 2550 και φθάνει εις την Rca dell' Abisso (2755).

Παραμένουσα πάντοτε επί του διοικητικού ορίου του σημειούμενου επί του χάρτου έως ανατολικώς του σημείου 2360 και κατόπιν ακολουθούσα το άκρον των βραχώδων προεξοχών των προς βορράν του Rne Pian Misson όπόθεν φθάνει εις την οδόν ήτις διέρχεται δια του Mt. Becco Rosso, και την οποίαν ακολουθεί βορείως των σημείων 2181, 2116 και 1915 μέχρι της οδού την οποίαν ακολουθεί επί εν χιλιόμετρον περίπου με βορείαν κατεύθυνσιν, δια να ακολουθήση και πάλιν την ως άνω οδόν μέχρι της Colle di Tenda. Αι προαναφερθείσαι οδοί και το τμήμα οδού παραμένουσιν επί γαλλικού εδάφους.

4ο Από το Col de Tenda έως την Cima Missun. Όρα ιταλικόν χάρτην 1)20.000ο της Tenda και Certosa di Pesio.

Από το Col de Tende, η γραμμή αφίνουσα επί γαλλικού εδάφους την οδόν διέρχεται δια του σημείου 1887 και του σημείου 2206, εγκαταλείπει την οδόν ταύτην ίνα ακολουθήση επί της κορυφογραμμής το σημειούμενον επί του χάρτου διοικητικόν όριον και δια του σημείου 2262 φθάνει εις την Cima del Becco (2300).

Κατευθυνομένη προς βορράν, κατά μήκος του σημειούμενου επί του χάρτου διοικητικού ορίου διέρχεται δια του Col della Perla (2086) ακολουθεί την οδόν ήτις βαίνει κατά μήκος της βραχώδους κορυφογραμμής της Cima del Cuni μέχρι του Col della Boaira, όπου τον εγκαταλείπει δια να λάβη επί της κορυφογραμμής βορείαν κατεύθυνσιν. Αφίνει την εν λόγω οδόν επί γαλλικού εδάφους.

Εΐτα βαίνουσα κατά μήκος της βραχώδους κορυφογραμμής διέρχεται δια του σημείου 2275, φθάνει εις την Testa Ciaudon (2386) ακολουθεί τας βραχώδεις κρημνωρείας, διέρχεται δια της Colla Piana (2219) και φθάνει εις το σημείον 2355 του Mt. delle Carsene, αφιέμενον εις την Γαλλίαν, βαίνει κατά μήκος της βορείας βραχώδους κορυφογραμμής του όρους αυτού δια της Pta Straldi (2375), των σημείων 2321 και 2305 μέχρι του Paso Scarason, εΐτα αλλάσσει κατεύθυνσιν προς βορράν μέχρι του σημείου 2352· όπου συναντά το σημειούμενον επί του χάρτου διοικητικόν όριον.

κητικόν όριον το οποίον ακολουθεί μέχρι της Pta Marguareis (2651) δια των σημείων 2510 και 2532. Καμπτομένη κατόπιν προς νότον, ακολουθεί την κορυφογραμμήν, φθάνει εις την Gima di Fertega (2402) κατέρχεται κατά μήκος της βραχώδους κορυφογραμμής μέχρι του Colle delle Vecchie (2106) οπόθεν ακολουθεί μέχρι του Mt Bertrand την οδόν της κορυφογραμμής, την οποίαν αφίνει επί γαλλικού εδάφους, διερχομένη δια των σημείων 2190, 2162 δια της Cima del Vescove (2257) και της Dima Di Velega (2366). Από το Mt. Bertrand (2481) ακολουθεί το σημειούμενον επί του χάρτου διοικητικόν όριον μέχρι της Colla Rossa όπου επανευρίσκει την οδόν της κορυφογραμμής την οποίαν ακολουθεί δια των σημείων 2179 και 2252 μέχρι της Cima Missun (2356) ης την κορυφήν παρακάμπτει από ανατολών, εξακολουθούσα να ακολουθή την ιδίαν οδόν ήτις παραμένει επί γαλλικού εδάφους.

5ο Από την Cima Missun εις το Col de Pegairole Όρα χάρτην 1)20.000ο της Pointe de Lugo Αρ. 1-2 και 5-6.

Κατά μήκος της ιδίας ταύτης οδού της κορυφής, η γραμμή διασχίζει την Colla Cravirora και διέρχεται ανατολικώς του σημείου 2265 εις την Pta Farenga. Αφίνει την οδόν δια να παρακάμψη από ανατολών την Cima Ventosa, επανευρίσκει την οδόν του Passo di Tanarello, αφίνουσα εις την Γαλλίαν τας οικοδομάς αι οποίαι την περιβάλλουσι, βαίνει κατά μήκος του Mt. Tanarello, διασχίζει το Passo Basera (2038) παρακάμπτει το Mt. Saccarello, το οποίον αφίνει 300 μ. περίπου δυτικώς και ακολουθούσα την βραχώδη κορυφογραμμήν και κατόπιν την οδόν μέχρι του Passo di Collardente, προσεγγίζει την κορυφήν ήτις οδηγεί εις το Mont Collardente, αφίνουσα εις την Γαλλίαν το σημείον 1762 εις το ύψος του οποίου ακολουθεί μίαν οδόν παραμένουσαν επί ιταλικού εδάφους, φθάνει το Mt. Collardente, αφίνουσα εις την Γαλλίαν την οδόν ήτις το διασχίζει και την οποίαν θα ακολουθήση από την Bassa di Sanson ανατολικώς και νοτίως του σημείου 1769 μέχρι των οικοδομών (500 μ. περίπου ανατολικώς) της Testa della Nava (1934) αφιεμένων επί γαλλικού εδάφους.

Εγκαταλείπουσα την οδόν εις το ύψος των οικοδομών αυτών, συναντά δια της κορυφής την κορυφογραμμήν της Testa della Nava, παραμένουσαν επί γαλλικού εδάφους και την ακολουθεί μέχρι των οικοδομών νοτιανατολικώς της Cima di Marta ή Mt Vacche το οποίον παρακάμπτει από ανατολών.

Εκείθεν, κατά μήκος της κορυφογραμμής, ήτις παραμένει επί γαλλικού εδάφους παρακάμπτει το Mt Ceriana, εγκαταλείπει την οδόν δια να φθάση εις το Mt Grai (2014) και την συναντά εκ νέου εις τον αυχένα (1875) δια να παρακάμψη μετ' αυτής την Cima della Valetta και το Mt Pietravecchia μέχρι της βραχώδους κορυφογραμμής.

Διασχίζει κατόπιν την Gola dell' Incisa, συναντά κατά μήκος της κορυφής δια του σημείου 1759 το Mt Torraggio (1972), κατόπιν την Cima di Logambon, την Gola del Corvo, παρακάμπτει το Mt Bauco και το Mt Lega (1552, 1563 και 1556) και κατέρχεται δια της κορυφής μέχρι του Passo di Muratone.

Κατά μήκος της οδού της κορυφογραμμής παραμένουσης επί γαλλικού εδάφους, διέρχεται από το Mt Scarassan, νοτίως του Mt Battolino, νοτίως του σημείου 1358 και φθάνει εις Cla Pegairola.

6ο Από την Cla Pegairola, η γραμμή ακολουθεί το σημειούμενον επί του χάρτου διοικητικόν όριον, αφίνουσα την Cisterne εις την Γαλλίαν, ανέρχεται επί του όρους Simonasso, κατέρχεται μέχρι του αυχένος, βαίνει επί της οδού της Margheria-Suan, την οποίαν αφίνει επί γαλλικού εδάφους των ξυλίνων οικίσκων παραμενοντών επί ιταλικού εδάφους.

Ακολουθούσα πάντοτε την αυτήν οδόν παραμένουσαν επί γαλλικού εδάφους, διέρχεται ανατολικώς της Testa d' Alpe, δια της Fontana dei Draghi, δια των πηγών του σημείου 1406, δια του σημείου 1297, διήκει από ανατολών την Colla Sgora, διέρχεται δια των σημείων 1088, 1016 και 1026, διατέμνει την βραχώδη κορυφογραμμήν του όρους Colombin, ακολουθεί το όριον του καντονίου το οποίον σημειούται επί του χάρτου δια της Cima di Reglie (846 και 858) εγκαταλείπει το όριον αυτό του καντονίου νοτιοδυτικώς δια να κατέλθη εις την κορυφήν της Serra dell' Arpetta (543, 474 και 416) μέχρι της στενωπού του Roya του οποίου διαβαίνει τον ρουν 200 περίπου μέτρα βορειοδυτικώς της γεφύρας της Fanghetto.

Η γραμμή ανέρχεται κατόπιν την στενωπόν του Roya μέχρι σημείου κειμένου 350 μ. περίπου από της προαναφερθείσης γεφύρας. Αφίνουσα εις το σημείον τούτο τον Roya, λαμβάνει νοτιοδυτικήν κατεύθυνσιν μέχρι του σημείου 566. Από του σημείου τούτου προσανατολίζεται δυτικώς μέχρι συναντήσεώς της με την χαράδραν κατερχομένην προς Olivetta, ακολουθεί την χαράδραν, μέχρι της οδού αφίνουσα επί ιταλικού εδάφους τα κείμενα επί της οδού ταύτης οικήματα, ανέρχεται το V. di Troso επί 200 περίπου μέτρα και κατευθύνεται προς το σημείον 410 μέχρι της οδού από Olivetta εις San Cirolamo. Εκείθεν αφού ακολουθήση την οδόν ταύτην επί 100 μέτρα περίπου προς νοτιοανατολικήν κατεύθυνσιν αναλαμβάνει την γενικήν νοτιοδυτικήν κατεύθυνσιν μέχρι του σημείου 403, ακολουθούσα επί εικοσάδα μέτρων προς νότον την σημειουμένην επί του χάρτου οδόν. Από του σημείου 403, ακολουθεί την κορυφογραμμήν της Pta Vecche μέχρι του σημείου 379, κατόπιν προσανατολιζομένη εκ νέου νοτιοδυτικώς, διασχί-

ζει το T. Bevera, κατευθυνομένη δια της στενωπού προς το Mont Mergo, του οποίου παρακάμπει από νότον εις απόστασιν 50 μ. περίπου την κορυφήν (686) αφιεμένην επί γαλλικού εδάφους και συναντά την παρούσαν μεθόριον εις σημείον κείμενον 100 μέτρα περίπου νοτιοδυτικώς της ρηθείσης κορυφής.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙΙ

Εγγυήσεις σχετικά προς το Mont Cenis και την περιοχήν της Tende-la Brigue.

(*ίδε άρθρον 9*)

- A. Εγγυήσεις τας οποίας η Γαλλία οφείλει να παράσχη εις την Ιταλίαν επί τη ευκαιρία της εκχωρήσεως του οροπεδίου του Mont Cenis.
- I. Εγγυήσεις σχετικά προς την παροχήν ύδατος λαμβανομένου εκ της λίμνης του Mont Cenis δια την παραγωγήν υδροηλεκτρικής ενεργείας.
- α) Η Γαλλία θα ρυθμίση την ποσότητα ύδατος, όπερ εκχύνεται εκ της λίμνης του Mont Cenis εις τους υπογείους αγωγούς, τους τροφοδοτούντας τα υδροηλεκτρικά εργοστάσια της Gran Scala, του Venaus και του Momprantero κατά τρόπον ώστε να παρέχεται εις τα εργοστάσια ταύτα η ποσότης ύδατος ης η Ιταλία δύναται να έχη ανάγκην και κατά ρυθμόν ροής αναγκαιούντα εις την χώραν ταύτην.
- β) Η Γαλλία θα επισκευάση, θα διατηρήση εις καλήν κατάστασιν κινήσεως, και αναλόγως των αναγκών, θα ανανεώση όλας τας αναγκαίας εγκαταστάσεις δια την παροχήν ύδατος και την ρύθμισιν της ροής αυτού, συμφώνως προς την παράγραφον (α) εφ' όσον αι εν λόγω εγκαταστάσεις κείνται επί γαλλικού εδάφους.
- γ) Η Γαλλία θα πληροφορή την Ιταλίαν τη αιτήσκει της τελευταίας, περί της υπαρχούσης ποσότητος ύδατος εν τη λίμνη του Mont Cenis και θα τη παρέχη εν προκειμένω πάσαν άλλην πληροφορίαν εις τρόπον ώστε να καθίσταται δυνατόν εις την Ιταλίαν να προσδιορίζη κατά ποίαν ποσότητα και κατά ποίον ρυθμόν ροής, το ύδωρ πρέπει να εκχύνηται εις τους ρηθέντας υπογείους αγωγούς.
- δ) Η Γαλλία θα εφαρμόζη τας ως άνω διατάξεις τηρούσα δικαίαν οικονομίαν και θα καταλογίζη εις την Ιταλίαν τας πραγματικώς συνεπαγομένας δαπάνας.
- II. Εγγυήσεις σχετικά προς την ηλεκτρικήν ενέργειαν την παραγομένην υπό του υδροηλεκτρικού εργοστασίου της Gran Scala.
- α) Η Γαλλία θα εκμεταλλεύηται το υδροηλεκτρικόν εργοστάσιον της Gran Scala κατά τοιούτον τρόπον ώστε να παράγονται (υπό την επιφύλαξιν του ελέγχου της υδρεύσεως του προβλεπομένου εις την εγγύησιν 1) ποσότητες ηλεκτρισμού και κατά ρυθμόν ανταποκρινόμενον εις τας ανάγκας της Ιταλίας αφού καλυφθώσιν αι τοπικαί ανάγκαι (ανάγκαι αίτινες δέον να μη υπερβαίνωσιν ουσιοδώς τας παρούσας ανάγκας) της γειτνιαζούσης προς την Gran Scala περιοχής της κειμένης επί γαλλικού εδάφους.
- β) Η Γαλλία θα εκμεταλλεύηται το εργοστάσιον υψώσεως ύδατος το παρακείμενον τω εργοστασίω της Gran Scala κατά τρόπον ώστε να αποθήηται το ύδωρ εις την λίμνην του Mont Cenis εν ω μέτρω και κατά την στιγμήν καθ' ην αναγκαιοί τούτο εις την Ιταλίαν.
- γ) Η Γαλλία θα επισκευάζη, θα διατηρή εις καλήν κατάστασιν κινήσεως, και, κατά τας ανάγκας θα ανανεώνη απόλας τας εγκαταστάσεις τας απαρτιζούσας το εργοστάσιον της Gran Scala και το εργοστάσιον υψώσεως ως και το σύνολον των μηχανημάτων και την γραμμήν μεταγωγής της δυνάμεως, την συνδέουσαν το εργοστάσιον της Gran Scala μετά της Γαλλοϊταλικής μεθορίου.
- δ) Η Γαλλία θα εξασφαλίζη δια της γραμμής της συνδεούσης την Gran Scala μετά της Γαλλοϊταλικής μεθορίου, την μεταφοράν ρεύματος ανταποκρινομένην εις τας προρρηθείσας ανάγκας της Ιταλίας, και θα μεταδίδη το ρεύμα τούτο εις την Ιταλίαν εις το σημείον όπου η γραμμή μεταγωγής δυνάμεως διέρχεται δια της μεθορίου ίνα εισδύση εις ιταλικόν έδαφος.
- ε) Η Γαλλία θα διατηρή την έντασιν και την συχνότητα του ρεύματος του παρεχομένου, συμφώνως προς τας ως άνω διατάξεις, εις επίπεδον ανταποκρινόμενον εις τας απαιτήσεις τας οποίας λογικώς ήθελε διατυπώση η Ιταλία.
- στ) Η Γαλλία θα αποφασίση από κοινού μετά της Ιταλίας τα μέτρα δια την εγκατάστασιν τηλεφωνικής συνδέσεως μεταξύ της Gran Scala και της Ιταλίας επί τω σκοπώ όπως η εξασφάλισις της εκμεταλλεύσεως του εργοστασίου της Gran Scala, του εργοστασίου υψώσεως και της γραμμής μεταγωγής δυνάμεως, είναι σύμφωνος προς τας ως άνω διατυπωμένας εγγυήσεις.
- ζ) Η τιμήν την οποίαν δέον να καταλογίζη η Γαλλία, και την οποίαν δέον να καταβάλη η Ιταλία, δια το ρεύμα το παραγόμενον υπό του υδροηλεκτρικού εργοστασίου της Gran Scala και το οποίον θα τίθηται εις την διάθεσιν

της Ιταλίας (αφού καλυφθούν αι προρρηθείσαι τοπικαί ανάγκαι) θα είναι η αυτή προς την τιμήν την καταλογιζομένην εν Γαλλία διά την παροχήν αναλόγων ποσοτήτων ηλεκτρισμού υδροηλεκτρικής προελεύσεως επί γαλλικού εδάφους, εις τα περίξ του Mont Cenis ή εις άλλας περιοχάς ένθα οι όροι είναι εν συγκρίσει ανάλογοι.

III. Διάρκεια της εφαρμογής των εγγυήσεως.

Εκτός εάν άλλως συμφωνηθή μεταξύ Γαλλίας και της Ιταλίας, αι ανωτέρω εγγυήσεις θα παραμείνωσι διαρκώς εν ισχύϊ.

IV. Τεχνική Επιτροπή Εποπτείας.

Τεχνική Γαλλοϊταλική Επιτροπή Εποπτείας απαρτιζομένη εξ ίσου αριθμού μελών Γάλλων και Ιταλών θα σχηματισθή ίνα εποπτεύη και διευκολύνη την εκτέλεσιν των ως άνω εγγυητικών διατάξεων αίτινες αποσκοπούσι να εξασφαλίσωσιν εις την Ιταλίαν ευκολίας ομοίας προς εκείνας τας οποίας διέθετεν ως προς την υδροηλεκτρικήν ενέργειαν και τα ύδατα τα παρεχόμενα υπό της λίμνης του Mont Cenis προ της εκχωρήσεως της περιοχής ταύτης εις την Γαλλίαν. Έργον ωσαύτως της Τεχνικής Επιτροπής Εποπτείας θα είναι η συνεργασία μετά των αρμοδίων γαλλικών τεχνικών υπηρεσιών ίνα εξασφαλισθή όπως μη τίθηται εν κινδύνω η ασφάλεια των κάτω κοιλάδων.

B. Εγγυήσεις τας οποίας η Γαλλία πρέπει να παράσχη εις την Ιταλίαν επί τη ευκαιρία της παραχωρήσεως εις την Γαλλίαν της περιοχής της Tende-La Brigue.

1. Εγγυήσεις επιτρέπουσα την εξασφάλισιν εις την Ιταλίαν της ηλεκτρικής ενεργείας της παραγομένης υπό των δύο ηλεκτροδυναμικών μηχανών εναλλασσομένου ρεύματος των 16.213 περιόδων του υδροηλεκτρικού εργοστασίου του San Dalmazzo και της ηλεκτρικής ενεργείας 50 περιόδων της παραγομένης υπό των υδροηλεκτρικών εργοστασίων του Le Mesce, San Dalmazzo και Confine επί πλέον της ποσότητος ρεύματος της προερχομένης εκ των εργοστασίων τούτων ήτις δυνατόν να είναι αναγκαία εις την Γαλλίαν δια την τροφοδοτήσιν των περιοχών του Sospel, Menton και Νικαίας μέχρι της ολοκληρωτικής ανοικοδομήσεως των καταστραφέντων υδροηλεκτρικών εργοστασίων του Breil και του Fontan, εξυπακουομένου ότι η ποσότης αύτη θα βαίνη μειουμένη αναλόγως της προσδου της ανοικοδομήσεως των εργοστασίων τούτων, ότι η ποσότης αύτη δεν θα υπερβαίνη δύναμιν 5.000 χιλιβάτ και 3.000.000 ωριαίων χιλιβάτ κατά μήνα, και ότι εάν η ανοικοδόμησις των εργοστασίων τούτων δεν προσκόπτει εις ιδιαίτερας δυσκολίας, τα έργα θα εδει να τερματισθώσιν περί το τέλος του 1947 το βραδύτερον.

α) Η Γαλλία θα εκμεταλλεύηται τα ρηθέντα εργοστάσια εις τρόπον ώστε να παράγη (υπό την επιφύλαξιν των περιορισμών οίτινες θα επεβάλλοντο ενδεχομένως υπό του χρησιμοποιήσιμου όγκου ύδατος και λαμβανομένων υπ' όψιν, εφ' όσον είναι λογικώς δυνατόν, των αναγκών των χαμηλότερον κειμένων εργοστασίων ποσότητος ηλεκτρισμού κατά ρυθμόν ανταποκρινόμενον εις τας ανάγκας της Ιταλίας, πρώτον εις ρεύμα των 16213 περιόδων, δια τους ιταλικούς σιδηροδρόμους της Λιγουρίας και του μεσημβρινού Πεδεμοντιού, και δεύτερον εις ρεύμα των 50 περιόδων δια τας γενικάς ανάγκας, αφού καλυφθούν αι ανάγκαι της Γαλλίας δια το Sospel, Menton και Νίκαιαν, ως ανωτέρω ελέχθη, ως και τας τοπικάς ανάγκας της γειτνιαζούσης προς το San Dalmazzo περιοχής.

β) Η Γαλλία θα επιδιορθώση, θα διατηρήση εν καλή καταστάσει κινήσεως, και, κατά τας ανάγκας, θα ανανεώση όλας τας εγκαταστάσεις τας απαρτιζούσας τα υδροηλεκτρικά εργοστάσια του Le Mece, San Dalmazzo και Confine ως και τας γραμμάς και εγκαταστάσεις μεταγωγής δυνάμεως τας συνδεούσας τα εργοστάσια του Le Mesce και του San Dalmazzo αφ' ετέρου, και τας γραμμάς και τας κυρίας εγκαταστάσεις μεταγωγής δυνάμεως τας βαινούσας από του εργοστασίου του San Dalmezzo εις την γαλλοϊταλικήν μεθόριον.

γ) Η Γαλλία θα πληροφορή την Ιταλίαν, τη αιτήσιν της, περί της ροής ύδατος εις Le Mesce και Confine ως περί του όγκου ύδατος εις San Dalmazzo και θα παρέχη πάσαν άλλην της αυτής φύσεως πληροφορίαν κατά τρόπον επιτρέποντα εις την Ιταλίαν να προσδιορίζη τας ανάγκας της εις ηλεκτρικόν ρεύμα, συμφώνως προς τας διατάξεις της παραγράφου α.

δ) Η Γαλλία θα εξασφαλίζη, δια των κυρίων γραμμών των συνδεουσών το San Dalmazzo μετά της γαλλοϊταλικής μεθορίου, την μεταφοράν ρεύματος ανταποκρινομένου εις τας άνω ρηθείσας ανάγκας της Ιταλίας και θα παρέχη το ρεύμα τούτο εις την Ιταλίαν εις το σημείον όπου αι ρηθείσαι γραμμαί διέρχονται δια της μεθορίου

δια να εισδύσωσιν εις ιταλικόν έδαφος.

- ε) Η Γαλλία θα διατηρή την έντασιν και την συχνότητα του παρεχομένου, συμφώνως προς τας ως άνω διατάξεις ηλεκτρικού ρεύματος εις επίπεδον ανταποκρινόμενον εις τας πραγματικές ανάγκας της Ιταλίας.
- στ) Η Γαλλία θα λάβη, από κοινού μετά της Ιταλίας, μέτρα ίνα εγκαταστήση τηλεφωνικήν σύνδεσιν μεταξύ του San Dalmazzo και της Ιταλίας και θα παραμείνη εν επικοινωνία μετά της Ιταλίας ίνα εξασφαλισθή ότι η εκμετάλευσις των ρηθέντων υδροηλεκτρικών εργοστασίων και γραμμών μεταφοράς γίνεται συμφώνως προς τας ως άνω διατυπωθείσας εγγυήσεις.
2. Εγγυήσις σχετική προς την τιμήν την οποίαν η Γαλλία θα καταλογίση εις την Ιταλίαν δια το ρεύμα το τιθέμενον εις την διάθεσιν της Ιταλίας, συμφώνως προς την ως άνω παράγραφον 1, μέχρις ου αι παροχαί τερματισθώσι, συμφώνως προς την κατωτέρω παράγραφον 3.
Η τιμή την οποίαν η Γαλλία θα θέλει καταλογίση και η Ιταλία θέλει καταβάλη δια το υπό των εργοστασίων του Mesce, του San Dalmazzo και του Confine παραγόμενον ρεύμα, το οποίον θα τεθή εις την διάθεσιν της Ιταλίας, αφού καλυφθώσιν αι ανάγκαι της Γαλλίας δια το Sospel, το Menton και την Νίκαιαν, ως και αι τοπικάί ανάγκαι της γειτνιαζούσης προς το San Dalmazzo περιοχής, συμφώνως προς τας διατάξεις της παραγράφου α της εγγυήσεως 1, θα είναι η αυτή προς την εν Γαλλία υπολογιζομένην τιμήν δια την παροχήν αναλόγων ποσοτήτων ρεύματος υδροηλεκτρικής προελεύσεως επί γαλλικού εδάφους εις τα περίχωρα της άνω κοιλάδος του Roya ή εις άλλας περιοχάς ένθα οι όροι είναι εν συγκρίσει ανάλογοι.
3. Εγγυήσις κατά την οποίαν η Γαλλία θα χορηγή ηλεκτρικόν ρεύμα εις την Ιταλίαν κατά περίοδον λογικής διάρκειάς.
Εκτός εάν άλλως συμφωνηθή μεταξύ της Γαλλίας και της Ιταλίας, αι εγγυήσεις 1 και 2 θα παραμείνωσιν εν ισχύϊ μέχρι της 31ης Δεκεμβρίου 1961. Θα παύσωσιν εφαρμοζόμεναι κατά την ημερομηνίαν ταύτην ή την 31ην Δεκεμβρίου ενός οιουδήποτε των επομένων ετών, υπό τον όρον ότι η μία εκ των δύο χωρών θέλει ειδοποίηση εγγράφως την ετέρα, τουλάχιστον δύο έτη πρότερον περί της προθέσεώς της όπως τερματισθή η ισχύς των.
4. Εγγυήσις αφορώσα την ολοκληρωτικήν και δικαίαν χρησιμοποίησιν υπό της Γαλλίας και της Ιταλίας των υδάτων του Roya και των παραποτάμων αυτού επί τω σκοπώ της εκμεταλλεύσεως των υδροηλεκτρικών αυτού πόρων.
α) Η Γαλλία θα εκμεταλλεύηται τα υδροηλεκτρικά εργοστάσια της κοιλάδος του Roya τα κείμενα επί γαλλικού εδάφους, λαμβάνουσα υπ' όψιν, καθ' όσον είναι τούτο λογικώς δυνατόν, τας ανάγκας των εργοστασίων των κειμένων προς τα κάτω. Η Γαλλία θα καταστήση εκ των προτέρων γνωστόν εις την Ιταλίαν τον όγκον ύδατος, όστις κατά τας προβλέψεις, θα είναι διαθέσιμος καθ' εκάστην και θα παρέχη πάσαν άλλην πληροφορίαν της αυτής φύσεως.
β) Η Γαλλία και η Ιταλία θα επεξεργασθώσι, δια της οδού των διμερών διαπραγματεύσεων, συντονισμένον σχέδιον εκμεταλλεύσεως των υδραυλικών πόρων του Roya, όπερ θα ήτο δυνατόν να γίνη αποδεκτόν υπό αμφοτέρων των μερών.
5. Επιτροπή ή άλλος ανάλογος Οργανισμός, του οποίου ήθελε συμφωνηθή η ίδρυσις, θέλει συσταθή ίνα εποπτεύη την εκτέλεσιν του αναφερομένου εν τω εδαφίω β) της εγγυήσεως 4 σχεδίου και ίνα διευκολύνη την τήρησιν των εγγυήσεων 1 και 4.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ IV

Διατάξεις εφ' ων η Ιταλική και η Αυστριακή Κυβέρνησις συνεφώνησαν την 5ην Σεπτεμβρίου 1946
(ίδε άρθρον 10)

1. Οι γερμανόφωνοι κάτοικοι της επαρχίας του Bolzano ως και οι των γειτονικών διγλώσσων κοινοτήτων της επαρχίας του Trento θα απολαύσωσι δικαιωμάτων πλήρους ισότητος προς τους ιταλοφώνους κατοίκους, εν τω πλαισίω των ειδικών διατάξεων των αποσκοπούσων όπως περιφρουρήσωσι τον εθνικόν χαρακτήρα και την πνευματικήν και οικονομικήν ανάπτυξιν του γερμανοφώνου τμήματος πληθυσμού.
Συμφώνως προς τα ληφθέντα ή ληφθησόμενα νομοθετικά μέτρα, οι γερμανόφωνοι υπήκοοι θα απολαύσωσι των ακολούθων εγγυήσεων:

- α) στοιχειώδους και μέσης εκπαίδευσως εις την μητρικήν των γλώσσων.
 - β) χρησιμοποίησως ισοτίμως της γερμανικής και της ιταλικής γλώσσης εις τας δημοσίας υπηρεσίας, τα δημόσια έγγραφα και την διγλώσσον τοπωνυμίαν.
 - γ) δικαιώματος αποκαταστάσεως των γερμανικών οικογενειακών επωνύμων των εξιταλισθέντων κατά τα τελευταία έτη.
 - δ) ισοότητος δικαιωμάτων όσον αφορά την πρόσληψιν εις δημοσίας υπηρεσίας επί τω σκοπώ όπως πραγματοποιηθή εν προκειμένω μάλλον ικανοποιητική αναλογία μεταξύ των δύο εθνικών ομάδων.
2. Αι νομοθετικά και εκτελεστικά αρχαί των ρηθειςών ως άνω περιοχών, θα απολαύωσι καθεστώτος αυτονομίας του οποίου αι ουσιώδεις αρχαί θα καθορισθώσιν εν συνεννοήσει μετά των αντιπροσωπευτικών του γερμανοφώνου πληθυσμού τοπικών στοιχείων.
3. Επί τω σκοπώ όπως αποκατασταθώσι σχέσεις καλής γειτονίας μεταξύ Ιταλίας και Αυστρίας, η Ιταλική Κυβέρνησις αναλαμβάνει την υποχρέωσιν όπως, κατόπιν συνεννοήσεως μετά της Αυστριακής Κυβερνήσεως, και εντός προθεσμίας έτους από της υπογραφής της παρούσης συνθήκης.
- α) αναθεωρήση εν πνεύματι ευρείας ισοότητος το καθεστώς των επιλογών ιθαγενείας οίον προκύπτει εκ των συμφωνιών της 21ης Οκτωβρίου 1939.
 - β) συνάψη συμφωνίαν ορίζουσαν, επ' αμοιβαιότητι, το έγκυρον ωρισμένων τίτλων σπουδών και πανεπιστημιακών διπλωμάτων.
 - γ) διαπραγματευθή σύμβασιν δια την ελευθέραν διέλευσιν των ταξιδιωτών και εμπορευμάτων μεταξύ του Βορείου Τυρόλου και του Ανατολικού Τυρόλου είτε σιδηροδρομικώς, είτε, εν τω μέτρω του δυνατού, οδικώς.
 - δ) συνάψη ειδικάς συμφωνίας αποσκοπούσας την διευκόλυνσιν παραμεθορίου εμπορίου μεγαλυτέρας κλίμακος μεταξύ της Αυστρίας και της Ιταλίας και επιτρεπούσας τας τοπικάς ανταλλαγάς ωρισμένων ποσοτήτων αγαθών και προϊόντων της περιοχής.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ V

Υδρευσις της κοινότητος της Gorizia και των περιχώρων της (ίδε άρθρον 13)

1. Η Γιουγκοσλαυία θα εξασφαλίση υπό την ιδιότητα ιδιοκτήτου την συντήρησιν και την εκμετάλλευσιν των πηγών και των εγκαταστάσεων υδρεύσεως της Fonte Fredda και της Moncorona και θα εξασφαλίση την ύδρευσιν του τμήματος της κοινότητος της Gorizia του παραμένοντος, κατά τους όρους της παρούσης Συνθήκης, εις την Ιταλίαν. Η Ιταλία θα εξακολουθήση να εξασφαλίζη την συντήρησιν και την εκμετάλλευσιν της δεξαμενής και συστήματος παροχετεύσεως των ευρισκομένων επί ιταλικού εδάφους και τροφοδοτουμένων υπό των ως άνω αναφερομένων πηγών, θα εξακολουθήση επίσης παρέχουσα ύδωρ εις τας περιοχάς τας κειμένας επί γιουγκοσλαυϊκού εδάφους, αίτινες εξεχωρήθησαν εις την Γιουγκοσλαυίαν κατά τους ορισμούς της παρούσης Συνθήκης και αίτινες υδρεύονται δι' ύδατος προερχομένου εκ του ιταλικού εδάφους.
2. Αι ούτω παρεχόμεναι ποσότητες ύδατος θα αντιστοιχώσι προς εκείνας αίτινες παρείχοντο συνήθως εις την περιοχήν κατά το παρελθόν. Εν η περιπτώσει οι καταναλωταί του ενός ή του άλλου Κράτους θα είχαν ανάγκην συμπληρωματικών παροχών ύδατος, αι δύο Κυβερνήσεις θα εξετάζωσιν από κοινού το ζήτημα, επί τω σκοπώ όπως συνάψωσι συμφωνίαν επί πάντων των μέτρων άτινα θα ήσαν λογικώς αναγκαία προς ικανοποίησιν των αναγκών τούτων. Εν η περιπτώσει η διαθέσιμος ποσότης ύδατος ήθελε μειωθή εκ λόγων φυσικών αι ποσότητες ύδατος αι προερχόμεναι εκ των ανωτέρω αναφερομένων πηγών υδρεύσεως, αίτινες θα παρέχωνται εις τους καταναλωτάς τους ευρισκομένους εν Γιουγκοσλαυία και εν Ιταλία, θέλουσι μειωθή δι' εκατέρους κατ' αναλογίαν της προηγουμένης καταναλώσεώς των.
3. Το τίμημα το οποίον η κοινότης της Gorizia οφείλει να καταβάλη εις την Γιουγκοσλαυίαν δια το τιθέμενον εις την διάθεσίν της ύδωρ και το τίμημα το οποίον οι καταναλωταί οι διαμένοντες επί γιουγκοσλαυϊκού εδάφους οφείλουσι να καταβάλωσιν εις την κοινότητα της Gorizia θα υπολογίζωνται μόνον επί τη βάσει του κόστους της εκμεταλλεύσεως και της συντηρήσεως του συστήματος παροχετεύσεως, ως και επί τη βάσει του ποσού των νέων δαπανών εγκαταστάσεως αίτινες θα καθίσταντο αναγκαίαί δια την εκτέλεσιν των παρουσών διατάξεων.
4. Εντός προθεσμίας μηνός από της ενάρξεως της ισχύος της παρούσης Συνθήκης, η Γιουγκοσλαυία και η Ιταλία θα συνάψωσι συμφωνίαν καθορίζουσαν τας εκατέρωθεν ευθύνας τας προκυπτούσας δι' αυτάς εκ των ως άνω διατάξεων και ορίζουσαν τα καταβλητέα ποσά δυνάμει των διατάξεων τούτων. Αι δύο Κυβερνήσεις θα συστήσωσι μικτήν επιτροπήν επιφορτισμένην να επιβλέπη την εκτέλεσιν της ρηθείσης συμφωνίας.

5. Μετά την εκπνοήν δεκαετούς περιόδου από της ενάρξεως της ισχύος της παρούσης Συνθήκης, η Γιουγκοσλαβία και η Ιταλία θα προβώσιν εις νέαν εξέτασιν των ανωτέρω διατάξεων, λαμβάνουσαι υπ' όψιν την κατάστασιν κατά την εποχήν εκείνην, ίνα αποφασίσωσιν εάν συντρέχη λόγος αναθεωρήσεως αυτών, και θα επιφέρωσι τας τροποποιήσεις και τας προσθήκας επί των οποίων θα δυνηθώσι να συμφωνήσωσιν. Άπασαι αι διαφοραί αίτινες ήθελον προκύψη εκ της νέας ταύτης εξετάσεως, θα επιλυθώσι κατά την διαδικασίαν την προβλεπομένην εν τω άρθρω 87 της παρούσης Συνθήκης.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ VI **Μόνιμον καθεστώς του Ελευθέρου Εδάφους της Τεργέστης** **(ίδε άρθρον 21)**

Άρθρον 1.

Έκτασις του Ελευθέρου Εδάφους.

Το Ελεύθερον Έδαφος της Τεργέστης θα ορίζηται υπό των συνόρων των περιγραφομένων εις τα άρθρα 4 και 22 της παρούσης Συνθήκης και των οποίων η χάραξις θα γίνη συμφώνως προς το άρθρον 5 της παρούσης Συνθήκης.

Άρθρον 2.

Ακεραιότης και Ανεξαρτησία.

Το Συμβούλιον Ασφαλείας της Οργανώσεως των Ηνωμένων Εθνών εξασφαλίζει την ακεραιότητα και την ανεξαρτησίαν του Ελευθέρου Εδάφους. Η ευθύνη αύτη σημαίνει ότι το Συμβούλιον επιφορίζεται με:

- α) την τήρησιν των διατάξεων του Μονίμου Καθεστώτος, κυρίως όσον αφορά την προστασίαν των θεμελιωδών δικαιωμάτων του ανθρώπου·
- β) την τήρησιν της τάξεως και της ασφαλείας εντός του Ελευθέρου Εδάφους.

Άρθρον 3.

Αποστρατιωτικοποιήσις και ουδετερότης.

1. Το Ελεύθερον Έδαφος θα αποστρατιωτικοποιηθή και θα κηρυχθή ουδέτερον.
2. Ουδεμία ένοπλος δύναμις θα επιτρέπηται να ευρίσκηται εντός του Ελευθέρου Εδάφους, ειμή κατόπιν οδηγιών του Συμβουλίου Ασφαλείας.
3. Οι παραστρατιωτικοί σχηματισμοί, αι παραστρατιωτικά ασκήσεις και ενέργειαι απαγορεύονται εντός των ορίων του Ελευθέρου Εδάφους.
4. Η Κυβέρνησις του Ελευθέρου Εδάφους δεν θα συνάψη ούτε θα διαπραγματευθή στρατιωτικάς συμφωνίας ή συμβάσεις μετ' ουδενός Κράτους.

Άρθρον 4.

Δικαιώματα του ανθρώπου και θεμελιώδεις ελευθερίαι.

Το Σύνταγμα του Ελευθέρου Εδάφους θα εξασφαλίση εις παν πρόσωπον υπαγόμενον εις την δικαιοδοσίαν του Ελευθέρου Εδάφους, άνευ διακρίσεως εθνικής καταγωγής, φύλου, γλώσσης ή θρησκείας την απόλαυσιν των δικαιωμάτων του ανθρώπου και των θεμελιωδών ελευθεριών, και δη της ελευθερίας της λατρείας, της ελευθερίας της γλώσσης, της ελευθερίας της εκφράσεως της σκέψεως δια του λόγου και εγγράφως, της ελευθερίας της εκπαιδεύσεως, της ελευθερίας του συνέρχεσθαι και του συνεταιρίζεσθαι. Εις τους υπηκόους του Ελευθέρου Εδάφους θα εξασφαλισθώσιν ίσοι όροι δια την εισδοχήν εις δημοσίας υπηρεσίας.

Άρθρον 5.

Αστικά και πολιτικά δικαιώματα.

Ουδέν πρόσωπον αποκτήσαν την ιθαγένειαν του Ελευθέρου Εδάφους θα στερήται των αστικών και πολιτικών

αυτού δικαιωμάτων ειμή κατόπιν δικαστικής αποφάσεως και δια παράβασιν των ποινικών νόμων του Ελευθέρου Εδάφους.

Άρθρον 6.

Υπηκοότης.

1. Οι Ιταλοί υπήκοοι οίτινες είχαν κατοικίαν την 10ην Ιουνίου 1940 εντός των ορίων του Ελευθέρου Εδάφους και τα μετά την ημερομηνίαν ταύτην γεννηθέντα τέκνα των, θα καταστώσι πολίται εκ καταγωγής του Ελευθέρου Εδάφους και θα απολαύωσι πλήρως των αστικών και πολιτικών δικαιωμάτων. Γενόμενοι πολίται του Ελευθέρου Εδάφους θα απολέσωσι την ιταλικήν ιθαγένειαν.
2. Εν τούτοις, η Κυβέρνησις του Ελευθέρου Εδάφους θα ορίση ότι τα πρόσωπα τα προβλεπόμενα υπό της παραγράφου 1, τα άγοντα ηλικίαν άνω των 18 ετών (και τα έγγαμα πρόσωπα ανεξαρτήτως του αν συνεπλήρωσαν ή όχι την ηλικίαν ταύτην) και των οποίων η συνήθης γλώσσα είναι η ιταλική, θα έχωσι το δικαίωμα επιλογής υπέρ της ιταλικής ιθαγενείας εντός εξαμήνου προθεσμίας από της ενάρξεως της ισχύος του Συντάγματος κατά τους ορισθησομένους υπό τούτου όρους. Παν πρόσωπον ασκούν το δικαίωμα τούτο επιλογής θα θεωρήται ότι απέκτησεν εκ νέου την ιταλικήν ιθαγένειαν. Η επιλογή του συζύγου δεν θα συνεπάγεται και την της συζύγου. Παρά ταύτα η επιλογή του πατρός ή εάν ο πατήρ απέθανε, της μητρός, συνεπάγεται αυτομάτως την επιλογήν απάντων των αγάμων τέκνων των εχόντων ηλικίαν κάτω των 18 ετών.
3. Το Ελεύθερον Έδαφος δύναται να απαιτήση παρά των προσώπων τα οποία ήθελον ασκήση το δικαίωμα επιλογής, να μεταφέρωσι την διαμονήν των εν Ιταλία εντός προθεσμίας έτους από της ημερομηνίας καθ' ην η επιλογή ησκήθη.
4. Οι όροι κτήσεως της ιθαγενείας υπό προσώπων μη εχόντων ιδιότητα να αποκτήσωσι την εκ καταγωγής ιθαγένειαν, θέλωσι προσδιορισθή υπό της Συντακτικής Συνελεύσεως του Ελευθέρου Εδάφους και θέλωσιν αναγραφή εις το Σύνταγμα. Εν τούτοις, οι όροι ούτοι δέον να απαγορεύωσι την κτήσιν της υπηκοότητος υπό προσώπων τα οποία ανήκον εις την πρώην φασιστικήν αστυνομίαν (O.V.R.A.) και τα οποία δεν αποκατεστάθησαν υπό των αρμοδίων αρχών και δη υπό των συμμαχικών στρατιωτικών αρχών, αίτινες είχαν αναλάβει την διοίκησιν του εν λόγω εδάφους.

Άρθρον 7.

Επίσημοι γλώσσαί.

Αι επίσημοι γλώσσαί του Ελευθέρου Εδάφους θα είναι η ιταλική και η σλοβενική.

Το Σύνταγμα θα προσδιορίση τας περιστάσεις καθ' ας η κροατική θα είναι δυνατόν να χρησιμοποιήται ως τρίτη επίσημος γλώσσα.

Άρθρον 8.

Σημαία και θυρεός.

Το Ελεύθερον Έδαφος της Τεργέστης θα έχη την σημαίαν και τον θυρεόν του. Η σημαία αυτού θα είναι η πατροπαράδοτος σημαία της πόλεως της Τεργέστης, και ο θυρεός του, ο ιστορικός θυρεός αυτής.

Άρθρον 9.

Όργανα Διακυβερνήσεως.

Διά την διακυβέρνησιν του Ελευθέρου Εδάφους της Τεργέστης θα προβλέπηται Διοικητής, Κυβερνητικόν Συμβούλιον, Λαϊκή Συνέλευσις εκλεγόμενη υπό του λαού του Ελευθέρου Εδάφους και Δικαστικόν Σώμα. Αι οικείαι εξουσίαι των θα ασκώνται συμφώνως προς τας διατάξεις του παρόντος καταστατικού και του Συντάγματος του Ελευθέρου Εδάφους.

Άρθρον 10.

Σύνταγμα.

1. Το Σύνταγμα του Ελευθέρου Εδάφους θα καταρτισθή συμφώνως προς τας δημοκρατικές αρχάς και θα υιοθετηθή υπό Συντακτικής Συνελεύσεως με πλειοψηφίαν των δύο τρίτων των ψηφισάντων. Το Σύνταγμα δέον να είναι σύμφωνον προς τας διατάξεις του παρόντος Καταστατικού. Δεν θα άρξηται ισχύον προ της θέσεως εις εφαρμογήν του Καταστατικού.
2. Εάν ο Διοικητής θεωρή ότι διάταξις τις του Συντάγματος προταθείσα υπό της Συντακτικής Συνελεύσεως ή τροπολογία επενεχθείσα μεταγενεστέρως εις το Σύνταγμα, ευρίσκονται εις αντίφασιν προς το Καταστατικόν, θα δύναται να αντιταχθή εις την θέσιν αυτών εν ισχύϊ, υπό την επιφύλαξιν προσφυγής αυτού εις το Συμβούλιον Ασφαλείας εάν η Συνέλευσις δεν συμμερίζεται τας απόψεις του και δεν παραδέχεται τας συστάσεις του.

Άρθρον 11.

Διορισμός του Διοικητού.

1. Ο Διοικητής θα διορίζεται υπό του Συμβουλίου Ασφαλείας, κατόπιν συννενοήσεως μετά της Γιουγκοσλαυϊκής και της Ιταλικής Κυβερνήσεως. Δέον να μη είναι υπήκοος ούτε της Γιουγκοσλαυϊας, ούτε της Ιταλίας, ούτε του Ελευθέρου Εδάφους. Θα διορίζεται διά πενταετή περίοδον και η εντολή του θα δύναται να ανανεωθή. Αι αποδοχαί του και αι αποζημιώσεις του θα βαρύνωσι τα Ηνωμένα Έθνη.
2. Ο Διοικητής θα δύναται να επιφορτίση πρόσωπον της εκλογής του ίνα ασκή τα καθήκοντα αυτού, εάν θα είναι υποχρεωμένος προσωρινώς να απουσιάση, ή εάν, προσκαίρως, δεν θα είναι εις θέσιν να ασκήση τα καθήκοντά του.
3. Εάν το Συμβούλιον Ασφαλείας κρίνη ότι ο Διοικητής ημέλησε τα καθήκοντα του αξιώματός του, θα δύναται να αναστείλη την άσκησιν της εξουσίας υπ' αυτού, και, υπό την επιφύλαξιν των προσηκουσών εγγυήσεων ερεΰνης και ευχερείας του διοικητικού να ακουσθή, να τον παύση. Εν περιπτώσει αναστολής των καθηκόντων του, παύσεως, ανικανότητος ή θανάτου, το Συμβούλιον Ασφαλείας θα δύναται να υποδείξη ή να διορίση έτερον πρόσωπον, το οποίον θα ασκή τα καθήκοντα του Προσωρινού Διοικητού μέχρις ου ο Διοικητής θα παύση των ανίκανος να εκπληρώνη τα καθήκοντά του ή μέχρις ου διορισθή νέος Διοικητής.

Άρθρον 12.

Νομοθετική Εξουσία.

Η νομοθετική εξουσία θα ασκείται υπό Λαϊκής Συνελεύσεως, απαρτιζομένης εκ μιας μόνον Βουλής, εκλεγομένης επί τη βάσει της αναλογικής αντιπροσωπεύσεως, υπό των πολιτών αμφοτέρων των φύλων του Ελευθέρου Εδάφους. Αι εκλογαί δια την Συνέλευσιν θα διεξάγονται διά καθολικής ψηφοφορίας, ίσης δια πάντας, άμέσου και μυστικής.

Άρθρον 13.

Κυβερνητικόν Συμβούλιον.

1. Υπό την επιφύλαξιν των ευθυνών δι' ων ο Διοικητής είναι επιφορτισμένος κατά το παρόν Καταστατικόν, η εκτελεστική εξουσία εν τω Ελευθέρω Εδάφει θα ασκείται υπό Κυβερνητικού Συμβουλίου σχηματιζομένου υπό της Λαϊκής Συνελεύσεως και υπευθύνου προς αυτήν.
2. Ο Διοικητής θα έχη το δικαίωμα να παρίσταται εις όλας τας συνεδριάσεις του Κυβερνητικού Συμβουλίου. Θα δύναται να εκφέρη τας απόψεις του επί παντός ζητήματος σχετικού προς τας ευθύνas του.
3. Όταν εξετάζονται ζητήματα σχετικά προς τας ευθύνas του αξιώματός του υπό του Κυβερνητικού Συμβουλίου, ο Διευθυντής της Ασφαλείας και ο Διευθυντής του Ελευθέρου Λιμένος θα προσκαλώνται όπως παραστήσωσι εις τας συνεδριάσεις του Συμβουλίου και εκθέσωσι τας απόψεις των.

Άρθρον 14.

Άσκησης της Δικαστικής Εξουσίας.

Η δικαστική εξουσία εν τω Ελευθέρω Εδάφει θα ασκείται υπό δικαστηρίων ιδρυομένων συμφώνως προς το Σύνταγμα και τους νόμους του Ελευθέρου Εδάφους.

Άρθρον 15.

Ελευθερία και Ανεξαρτησία της δικαστικής εξουσίας.

Το Σύνταγμα του Ελευθέρου Εδάφους δέον να εγγυάται την πλήρη ελευθερίαν και ανεξαρτησίαν της δικαστικής εξουσίας και να προβλέπη κατ' έφεσιν διαδικασίαν.

Άρθρον 16.

Διορισμός των Δικαστών.

1. Ο Διοικητής θα διορίζει τους δικαστάς εκλέγων αυτούς μεταξύ των υποψηφίων των προτεινομένων υπό του Κυβερνητικού Συμβουλίου ή μεταξύ άλλων προσώπων αφού συμβουλευθή το Κυβερνητικόν Συμβούλιον, εκτός εάν το Σύνταγμα προβλέπη άλλον τρόπον διορισμού εις το δικαστικόν λειτούργημα· υπό την επιφύλαξιν των εγγυήσεων τας οποίας ήθελε παράσχη το Σύνταγμα, ο Διοικητής δύναται να παύη τους δικαστάς εάν η διαγωγή των είναι ασημβίβαστος προς τα δικαστικά αυτών καθήκοντα.
2. Η Λαϊκή Συνελεύσις θα δύναται, δια πλειοψηφίας των δύο τρίτων των ψηφισάντων, να καλέση τον Διοικητήν να προβή εις έρευναν επί πάσης κατηγορίας διατυπωμένης εναντίον μέλους του δικαστικού σώματος. Εάν η εν λόγω κατηγορία αποδειχθή βάσιμος δύναται να συνεπιφέρη την αναστολήν ασκήσεως καθηκόντων ή την παύσιν του ενδιαφερομένου.

Άρθρον 17.

Ευθύνη του Διοικητού ενώπιον του Συμβουλίου Ασφαλείας.

1. Ο Διοικητής εν τη ιδιότητι του αντιπροσώπου του Συμβουλίου Ασφαλείας θα έχη την ευθύνην να επιβλέπη την εφαρμογήν του παρόντος Καταστατικού, ιδίως όσον αφορά την προστασίαν των θεμελιωδών δικαιωμάτων του ανθρώπου, και να εξασφαλίζη την τήρησιν της δημοσίας τάξεως και της ασφαλείας διά της Κυβερνήσεως του Ελευθέρου Εδάφους, συμφώνως προς το παρόν Καταστατικόν, το Σύνταγμα και τους Νόμους του Ελευθέρου Εδάφους.
2. Ο Διοικητής θα υποβάλη εις το Συμβούλιον Ασφαλείας ετησίως εκθέσεις περί της εφαρμογής του Καταστατικού και περί της ασκήσεως των καθηκόντων του.

Άρθρον 18.

Δικαιώματα της Συνελεύσεως.

Η Λαϊκή Συνελεύσις θα έχη το δικαίωμα να προβαίνη εις την εξέτασιν ή την συζήτησιν παντός ζητήματος αφορώντος τα συμφέροντα του Ελευθέρου Εδάφους.

Άρθρον 19.

Νομοθεσία.

1. Η πρωτοβουλία του νομοθετείν ανήκει εις τα μέλη της Λαϊκής Συνελεύσεως, εις το Κυβερνητικόν Συμβούλιον, ως και εις τον Διοικητήν διά τα ζητήματα τα οποία, κατά την γνώμην του, αφορώσι τας ευθύνas του Συμβουλίου Ασφαλείας, ως ορίζονται υπό του άρθρου 2 του παρόντος Καταστατικού.
2. Ουδείς νόμος θα δύναται να ισχύση πριν ή εκδοθή. Η έκδοσις των νόμων θα γίνηται συμφώνως προς τας διατάξεις του Συντάγματος του Ελευθέρου Εδάφους.
3. Προ της εκδόσεώς του, πας νόμος ψηφισθείς υπό της Συνελεύσεως δέον να υποβάλληται εις τον Διοικητήν.
4. Εάν ο Διοικητής κρίνη ότι ο Νόμος ούτος αντιβαίνει προς το παρόν Καταστατικόν, θα δύναται εντός δεκαημέ-

ρου από της υποβολής του νόμου εις αυτόν, να τον επαναφέρει εις την Συνέλευσιν μετά των παρατηρήσεων και συστάσεων αυτού. Εάν ο Διοικητής δεν επαναφέρει τον νόμον τούτον εντός του ορισθέντος δεκαημέρου, ή εάν πληροφορήση την Συνέλευσιν, εντός της αυτής προθεσμίας, ότι ο νόμος δεν προκαλεί ουδεμίαν παρατήρησιν ή σύστασιν εκ μέρους του, ο νόμος θα εκδίδηται αμέσως.

- Εάν η Συνέλευσις εκδηλώσῃ την ἀρνήσιν της να αποσύρῃ τον νόμον τον οποίον τη επανέφερον ο Διοικητής ή να τον τροποποιήσῃ συμφώνως προς τας παρατηρήσεις ή συστάσεις του Διοικητού, ούτος, εάν δεν αποσύρῃ τας συστάσεις ή παρατηρήσεις του –και εν τοιαύτη περιπτώσει ο νόμος θα εκδίδηται άνευ αναβολής– θα υποβάλλῃ αμέσως το ζήτημα εις το Συμβούλιον Ασφαλείας. Ο Διοικητής θα διαβιβάσῃ επίσης άνευ αναβολής εις το Συμβούλιον Ασφαλείας πάσαν ανακοίνωσιν, την οποίαν, η Συνέλευσις θα επεθύμει να παράσῃ εις το Συμβούλιον επί του θέματος.
- Οι εις το Συμβούλιον Ασφαλείας υποβληθησόμενοι νόμοι δυνάμει των διατάξεων της προηγουμένης παραγράφου δεν θα εκδίδονται ειμή κατόπιν οδηγιών του Συμβουλίου Ασφαλείας.

Άρθρον 20.

Δικαιώματα του Διοικητού προκειμένου περί διοικητικών μέτρων.

- Ο Διοικητής δύναται να ζητήσῃ παρά του Κυβερνητικού Συμβουλίου να αναστείλῃ την εφαρμογὴν διοικητικῶν μέτρων, άτινα, κατά την γνώμην του, είναι ασυμβίβαστα προς τας ίδίαις αυτού ευθύναις, ως αύται καθορίζονται εν τῷ παρόντι καταστατικῷ (έλεγχος της εφαρμογῆς του καταστατικού· τήρησις της δημοσίας τάξεως και ασφαλείας· σεβασμός των δικαιωμάτων του ανθρώπου). Εν περιπτώσει αντιρρήσεως εκ μέρους του Κυβερνητικού Συμβουλίου, ο Διοικητής δύναται να αναστείλῃ την εφαρμογὴν των διοικητικῶν τούτων μέτρων, ο δε Διοικητής ή το Κυβερνητικόν Συμβούλιον δύνανται να παραπέμψωσι το όλον ζήτημα εις το Συμβούλιον Ασφαλείας ίνα αποφασίσῃ σχετικῶς.
- Όταν αι ευθύναι αυτού, οίαι ορίζονται υπό του Καταστατικού, διακυβεύονται, ο Διοικητής δύναται να προτείνῃ εις το Κυβερνητικόν Συμβούλιον όπως λάβῃ πάσης φύσεως διοικητικά μέτρα. Εάν το Κυβερνητικόν Συμβούλιον δεν αποδεχθῇ τας προτάσεις ταύτας, ο Διοικητής δύναται, μη θιγομένων των διατάξεων του άρθρου 22 του παρόντος Καταστατικού, να υποβάλλῃ το ζήτημα εις το Συμβούλιον Ασφαλείας, όπως τούτο αποφασίσῃ.

Άρθρον 21.

Προϋπολογισμός.

- Το Κυβερνητικόν Συμβούλιον θα επιφορτισθῇ με την κατάρτισιν του σχεδίου του προϋπολογισμού του Ελευθέρου εδάφους, το οποίον θα περιλαμβάνῃ τα προβλεπόμενα έσοδα και έξοδα, και την υποβολήν του σχεδίου τούτου εις την Λαϊκὴν Συνέλευσιν.
- Εν η περιπτώσει χρήσις τις του, προϋπολογισμού ήθελεν αρχίσει πριν ή ο προϋπολογισμός ψηφισθῇ δεόντως υπό της Συνελεύσεως, αι διατάξεις του προϋπολογισμού της προηγουμένης χρήσεως θέλουσιν εφαρμοσθῇ επί της νέας οικονομικῆς χρήσεως μέχρις ου ο νέος προϋπολογισμός ψηφισθῇ.

Άρθρον 22.

Ειδικαί εξουσίαι του Διοικητού.

- Ίνα είναι εις θέσιν να εκπληρώσῃ τα καθήκοντά του προς το Συμβούλιον Ασφαλείας, συμφώνως προς το παρόν καταστατικόν, ο Διοικητής δύναται, εις περιπτώσεις αίτινες κατά την κρίσιν του παρουσιάζουσιν άκρως επειγόντια χαρακτήρα και απειλοῦσι την ανεξαρτησίαν ή την ακεραιότητα του Ελευθέρου Εδάφους, την δημοσίαν τάξιν ή τον προς τα δικαιώματα του ανθρώπου σεβασμόν, να διατάξῃ απ' ευθείας και να εφαρμόσῃ τα προσήκοντα μέτρα, υπό την επιφύλαξιν ότι θέλει απευθύνῃ αμέσως εις το Συμβούλιον Ασφαλείας έκθεσιν επί του ζητήματος. Εν τοιαύτη περιπτώσει, ο Διοικητής δύναται, εάν κρίνῃ τούτο αναγκαίον, να αναλάβῃ την διεύθυνσιν των υπηρεσιῶν της Ασφαλείας.
- Η Λαϊκὴ Συνέλευσις δύναται να απευθύνῃ αίτησιν εις το Συμβούλιον Ασφαλείας εν σχέσει προς πάσαν πράξιν εκτελεσθείσαν υπό του Διοικητού εν τη ασκήσει εκείνων εκ των εξουσιῶν αυτού αίτινες προβλέπονται εν παραγράφῳ 1 του παρόντος άρθρου.

Άρθρον 23.

Δικαίωμα χάριτος και μετατροπής ποινής.

Το δικαίωμα χάριτος και μετατροπής ποινής θα ανήκει εις τον Διοικητήν και θα ασκείται υπ' αυτού συμφώνως προς τας εν τω Συντάγματι αναγραφόμενας διατάξεις.

Άρθρον 24.

Εξωτερικαί σχέσεις.

1. Ο Διοικητής θα μεριμνά όπως η διαχείρισις των εξωτερικών σχέσεων του Ελευθέρου Εδάφους είναι σύμφωνος προς τας διατάξεις του Καταστατικού, του Συντάγματος και των νόμων του Ελευθέρου Εδάφους. Επί τω σκοπώ τούτω, ο Διοικητής θα έχη την εξουσίαν να αντιτίθεται εις την θέσιν εν ισχύι συνθηκών ή συμφωνιών ενδιαφερουσών τας εξωτερικάς σχέσεις, αίτινες κατά την γνώμην του αντιφάσκουσι προς το Καταστατικόν, το Σύνταγμα ή τους νόμους του Ελευθέρου Εδάφους.
2. Αι συνθήκαι και αι συμφωνίαι, ως και τα προξενικά διπλώματα και τα εκτελεστήρια θα υπογράφονται από κοινού υπό του Διοικητού και υπ' ενός αντιπροσώπου του Κυβερνητικού Συμβουλίου.
3. Το Ελεύθερον Έδαφος δύναται ή θα δύναται να είναι συμβαλλόμενον μέρος εις διεθνείς συμβάσεις ή να καθίσταται μέλος διεθνών οργανισμών, υπό τον όρο ότι σκοπός των εν λόγω συμβάσεων ή οργανισμών είναι ο διακανονισμός οικονομικών, τεχνικών, πνευματικών ή κοινωνικών ζητημάτων, ή σχετικών προς την δημοσίαν υγείαν.
4. Οιαδήποτε οικονομική ένωσις ή οικονομικός συνεταιρισμός αποκλειστικού χαρακτήρος, μεθ' οιοδήποτε Κράτους είναι ασυμβίβαστος προς το Καταστατικόν του Ελευθέρου Εδάφους.
5. Το Ελεύθερον Έδαφος θα αναγνωρίση την πλήρη ισχύν της Συνθήκης Ειρήνης μετά της Ιταλίας και θα εφαρμόση τας αφορώσας αυτό διατάξεις της Συνθήκης ταύτης. Το Ελεύθερον Έδαφος θα αναγνωρίση επίσης την πλήρη ισχύν των λοιπών συμβάσεων ή συμφωνιών των συναφθεισών ή συναφθησομένων υπό των Συμμάχων και Συνησπισμένων Δυνάμεων δια την αποκατάστασιν της ειρήνης.

Άρθρον 25.

Ανεξαρτησία του Διοικητού και του προσωπικού του.

Εν τη εκτελέσει των καθηκόντων των, ο Διοικητής και το προσωπικόν αυτού δεν θα ζητήσωσιν ούτε θα δεχθώσιν οδηγίας ουδεμιάς Κυβερνήσεως ούτε άλλης αρχής, εξαιρέσει του Συμβουλίου Ασφαλείας. Θ' απέχωσι πάσης πράξεως ασυμβίβαστου προς την ιδιότητα αυτών ως διεθνών υπαλλήλων εξαρτωμένων αποκλειστικώς εκ του Συμβουλίου Ασφαλείας.

Άρθρον 26.

Διορισμός και παύσις των διοικητικών υπαλλήλων.

1. Οι διορισμοί εις τας δημοσίας υπηρεσίας, εν τω Ελευθέρω Εδάφει θα γίνονται λαμβανομένων υπ' όψιν αποκλειστικώς των επαγγελματικών ικανοτήτων, της αρμοδιότητος και της ακεραιότητος των υποψηφίων.
2. Οι υπάλληλοι των διοικητικών οργανισμών δεν θα παύωνται ειμή δι' ανεπάρκειαν ή βαρύ παράπτωμα και η παύσις δεν θα αποφασίζηται ειμή υπό την επιφύλαξιν προσηκουσών εγγυήσεων ερεύνης και ευχερείας του ενδιαφερομένου όπως ακουσθή. Αι εν λόγω εγγυήσεις καθορισθήσονται υπό του νόμου.

Άρθρον 27.

Διευθυντής Ασφαλείας.

1. Το Κυβερνητικόν Συμβούλιον υποβάλλει εις τον Διοικητήν κατάλογον των υποψηφίων δια την θέσιν του Διευθυντού Ασφαλείας. Ο διορισμός του Διευθυντού γίνεται υπό του Διοικητού όστις τον εκλέγει μεταξύ των προταθέντων αυτώ υποψηφίων ή μεταξύ άλλων προσώπων, αφού συμβουλευθή το Κυβερνητικόν Συμβούλιον. Δύναται επίσης να απολύση τον Διευθυντήν Ασφαλείας αφού συμβουλευθή το Κυβερνητικόν Συμβούλιον.
2. Ο Διευθυντής Ασφαλείας δέον να μην είναι υπήκοος ούτε της Γιουγκοσλαυίας ούτε της Ιταλίας.

3. Κανονικώς ο Διευθυντής της Ασφαλείας υπάγεται απ' ευθείας εις το Κυβερνητικόν Συμβούλιον και παρ' αυτού λαμβάνει οδηγίας, δια τα ζητήματα τα υπαγόμενα εις την αρμοδιότητά του.
4. α) Ο Διοικητής δέον να λαμβάνη τακτικώς αναφοράς του Διευθυντού Ασφαλείας και να συνεννοήται μετά του Διευθυντού περί παντός ζητήματος της αρμοδιότητος του τελευταίου.
β) Δέον να τηρήται ενήμερος υπό του Κυβερνητικού Συμβουλίου των οδηγιών τας οποίας τούτο δίδει εις τον Διευθυντήν Ασφαλείας και δύναται να εκφέρει την γνώμην του επ' αυτών.

Άρθρον 28.

Αστυνομική Δύναμις.

1. Δια την τήρησιν της δημοσίας τάξεως και ασφαλείας συμφώνως προς το Καταστατικόν, το Σύνταγμα και τους νόμους του Ελευθέρου Εδάφους, η Κυβέρνησις του Ελευθέρου Εδάφους έχει το δικαίωμα να διατηρή αστυνομικήν δύναμιν και υπηρεσίας Ασφαλείας.
2. Τα μέλη της Αστυνομίας και των υπηρεσιών Ασφαλείας θα στρατολογώνται υπό του Διευθυντού Ασφαλείας και θα δύναται να απολύωνται υπ' αυτού.

Άρθρον 29.

Το Σύνταγμα του Ελευθέρου Εδάφους δέον να προβλέπη την ίδρυσιν, επί τη βάσει της αναλογικής αντιπροσωπεύσεως, οργάνων τοπικής διοικήσεως, κατά τας δημοκρατικές αρχάς, ιδίως την της καθολικής, ίσης διά πάντας, αμέσου και μυστικής ψηφοφορίας.

Άρθρον 30.

Νομοματικόν Σύστημα.

Το Ελεύθερον Έδαφος θα έχη ιδιον νομοματικόν σύστημα.

Άρθρον 31.

Σιδηρόδρομοι.

Μη θιγομένων των δικαιωμάτων αυτού ιδιοκτησίας επί των σιδηροδρόμων εν τω εσωτερικώ των συνόρων του, και του ελέγχου αυτού επί της διοικήσεώς των, το Ελεύθερον Έδαφος θα δύναται να διαπραγματευθή μετά της Γιουγκοσλαυίας και της Ιταλίας συμφωνίας αποσκοπούσας την εξασφάλισιν λελογισμένης και οικονομικής εκμεταλλεύσεως των σιδηροδρόμων του. Δια τοιούτων συμφωνιών θα καθορίζεται η ευθύνη της εκμεταλλεύσεως των σιδηροδρόμων των κατευθυνομένων είτε προς Γιουγκοσλαυίαν είτε προς Ιταλίαν, ως και της εκμεταλλεύσεως του Κεντρικού σταθμού εκκινήσεως της Τεργέστης και των κοινών εις όλας τας γραμμάς τμημάτων. Εν τη τελευταία ταύτη περιπτώσει, η εκμετάλλευσις θα δύναται να εξασφαλισθή υπό ειδικής Επιτροπής απαρτιζομένης εξ αντιπροσώπων του Ελευθέρου Εδάφους, της Γιουγκοσλαυίας και της Ιταλίας υπό την προεδρίαν του αντιπροσώπου του Ελευθέρου Εδάφους.

Άρθρον 32.

Εμπορική Αεροπορία.

1. Τα εμπορικά αερόπλοια τα εγγεγραμμένα επί του εδάφους ενός οιοδήποτε εκ των Ηνωμένων Εθνών, το οποίον παρέχει τα αυτά δικαιώματα επί του εδάφους του εις τα εμπορικά αερόπλοια τα εγγεγραμμένα επί του Ελευθέρου Εδάφους, θα απολαύωσι των δικαιωμάτων των παρεχομένων εις την εμπορικήν αεροπορίαν των διεθνών συγκοινωνιών, ιδίως δε του δικαιώματος προσγειώσεως προς ανεφοδιασμόν και επισκευήν, του δικαιώματος προσγειώσεως προς ανεφοδιασμόν και επισκευήν, του δικαιώματος να υπερίπτανται άνευ σταθμού του Ελευθέρου Εδάφους, και να χρησιμοποιήωσι δια τας αεροπορικές μεταφοράς τους υποδειχθησομένους υπό των αρχών του Ελευθέρου Εδάφους αερολιμένας.
2. Τα δικαιώματα ταύτα θα υπόκεινται εις άλλους περιορισμούς πλην εκείνων οίτινες επιβάλλονται, επί της βάσεως της μη διακρίσεως, υπό των εν ισχύϊ νόμων και κανονισμών εις το Ελεύθερον Έδαφος και εις τα ενδιαφερό-

μενα Κράτη, ή προκύπτουσιν εκ του ειδικού χαρακτήρος του Ελευθέρου Εδάφους, ως ουδετέρου και αποστρατιωτικοποιημένου εδάφους.

Άρθρον 33.

Νηολόγησις πλοίων.

1. Το Ελευθέρων Έδαφος έχει την εξουσίαν να ανοίξη μητρώα δια την νηολόγησιν πλοίων και σκαφών ανηκότων είτε εις την Κυβέρνησιν του Ελευθέρου Εδάφους, είτε εις φυσικά πρόσωπα, είτε εις οργανισμούς έχοντας την κατοικίαν των εις το Ελευθέρων Έδαφος.
2. Τη αιτήσει της Τσεχοσλοβακίας και της Ελβετικής Συνομοσπονδίας, το Ελευθέρων Έδαφος θα ανοίξη ειδικά νηολόγια διά τα τσεχοσλοβακικά και ελβετικά πλοία και σκάφη. Μετά την σύναψιν της Συνθήκης Ειρήνης μετά της Ουγγαρίας και της συνθήκης της αποκαθιστώσης την ανεξαρτησίαν της Αυστρίας, το Ελευθέρων Έδαφος θα ανοίξη υπό τους αυτούς όρους, ειδικά νηολόγια διά τα αυστριακά και ουγγρικά πλοία και σκάφη. Τα νηολογημένα εις τα νηολόγια ταύτα πλοία και σκάφη θα φέρωσι την σημαίαν των οικείων αυτών κρατών.
3. Εν τη εφαρμογή των ως άνω διατάξεων, και υπό την επιφύλαξιν πάσης διεθνούς συμβάσεως συναφθησομένης τυχόν επί του προκειμένου τη συμμετοχή της Κυβερνήσεως του Ελευθέρου Εδάφους, το τελευταίον τούτο θα δύναται να ορίση διατάξεις αφορώσας την νηολόγησιν, την διατήρησιν εν τω νηολογίω ή την διαγραφήν, τοιαύτας ώστε να εμποδίζωνται αι καταχρήσεις αίτινες θα ελάμβανον χώραν εκ των ούτω παρασχεθεισών διευκολύνσεων. Όσον αφορά, ιδίως, τα κατά την ως άνω παράγραφον 1 νηολογηθέντα πλοία και σκάφη, η νηολόγησις θα περιορίζεται εις τα πλοία και σκάφη τα ελεγχόμενα εκ του Ελευθέρου Εδάφους και εξυπηρετούντα τακτικώς τας ανάγκας και τα συμφέροντα του Εδάφους. Προκειμένου περί πλοίων και σκαφών νηολογημένων κατά την ως άνω παράγραφον 2, η νηολόγησις θα περιορίζεται εις τα πλοία και σκάφη τα έχοντα την Τεργέστην ως λιμένα νηολογήσεως και εξυπηρετούντα κατά τρόπον τακτικόν και διαρκή τας ανάγκας των οικείων αυτών χωρών διά του λιμένος της Τεργέστης.

Άρθρον 34.

Ελεύθερος λιμήν.

Εις το Ελευθέρων Έδαφος της Τεργέστης θα ιδρυθή ελεύθερος λιμήν όστις θα διοικηται συμφώνως προς τας διατάξεις διεθνούς Οργάνου καταρτισθέντος υπό του Συμβουλίου των Υπουργών Εξωτερικών και εγκριθέντος υπό του Συμβουλίου Ασφαλείας. Το κείμενον του Οργάνου τούτου περιλαμβάνεται εν παραρτήματι εις την παρούσαν Συνθήκην (παράρτημα VIII). Η Κυβέρνησις του Ελευθέρου Εδάφους θα θέση εν ισχύϊ την αναγκαίαν νομοθεσίαν και θα λάβη όλα τα ωφέλιμα μέτρα ίνα θέση εις εφαρμογήν τας διατάξεις του Οργάνου τούτου.

Άρθρον 35.

Ελευθερία διαμετακομίσεως.

Εις τα σιδηροδρομικώς μεταφερόμενα εμπορεύματα μεταξύ του Ελευθέρου λιμένος και των Κρατών τα οποία εξυπηρετεί, θα εξασφαλισθή η ελευθερία διαμετακομίσεως, διά του Ελευθέρου Εδάφους και διά των Κρατών διά των οποίων εκτελείται η διαμετακόμισις συμφώνως προς τας συνθήσεις διεθνείς συμβάσεις, άνευ ουδεμιάς διακρίσεως και άνευ τελωνειακών δασμών, ή τελών άλλων, πλην εκείνων άτινα εισπράττονται επί τη ευκαιρία παρασχεθεισών υπηρεσιών.

Άρθρον 36.

Ερμηνεία του Καταστατικού.

Εξαιρουμένων των περιπτώσεων διά τας οποίας άλλη διαδικασία προβλέπεται ρητώς υπό τινος άρθρου του παρόντος Καταστατικού, πάσα διαφορά αναφερομένη εις την ερμηνείαν ή την εφαρμογήν του παρόντος Καταστατικού, μη διευθετηθείσα διά της οδού των απ' ευθείας διαπραγματεύσεων θα υποβάλληται εκτός εάν τα μέρη συμφωνήσωσιν επί άλλου τρόπου διευθετήσεως, τη αιτήσει του ενός ή του άλλου μέρους, εις επιτροπήν απαρτιζομένην εξ ενός αντιπροσώπου εκατέρου μέρους και ενός τρίτου μέλους, εκλεγομένου κοινή συμφωνία των δύο μερών μεταξύ των υπηκόων τρίτου Κράτους. Ελλείψει συμφωνίας, εντός προθεσμίας μηνός, μεταξύ των δύο μερών, επί της εκλογής

τρίτου μέλους, εκάτερον των μερών δύναται να ζητήσει παρά του Γενικού Γραμματέως των Ηνωμένων Εθνών να προβή εις την εκλογήν ταύτην. Η απόφασις της πλειοψηφίας των μελών της επιτροπής θα θεωρήται ως απόφασις της επιτροπής και θα γίνηται αποδεκτή υπό των μερών ως οριστική και υποχρεωτική.

Άρθρον 37.

Τροποποιήσις του Καταστατικού.

Το παρόν Καταστατικό αποτελεί το Διαρκές Καταστατικόν του Ελευθέρου Εδάφους, υπό την επιφύλαξιν πάσης τροπολογίας την οποίαν το Συμβούλιον Ασφαλείας ήθελεν επιφέρει μεταγενεστέρως. Η Λαϊκή Συνέλευσις θα δύναται, κατόπιν αποφάσεως λαμβανομένης κατά πλειοψηφίαν των δύο τρίτων των ψηφισάντων, να απευθύνη αιτήσεις εις το Συμβούλιον Ασφαλείας διά την τροποποίησιν του Καταστατικού.

Άρθρον 38.

Έναρξις της ισχύος του Καταστατικού.

Το παρόν Καταστατικόν θέλει ισχύση κατά την υπό του Συμβουλίου Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών ορισθησομένην ημερομηνίαν.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ VII

Όργανον σχετικόν προς το προσωρινόν καθεστώς του Ελευθέρου Εδάφους της Τεργέστης (ίδη άρθρον 21)

Αι διατάξεις του παρόντος Οργάνου εφαρμόζονται επί της διοικήσεως του Ελευθέρου Εδάφους της Τεργέστης μέχρις ου τεθή εις εφαρμογήν το Διαρκές Καταστατικόν.

Άρθρον 1.

Ο Διοικητής θα αναλάβη τα καθήκοντά του εν τω Ελευθέρω Εδάφει το ταχύτερον από της ενάρξεως της ισχύος της παρούσης Συνθήκης Ειρήνης. Μέχρις αναλήψεως των καθηκόντων του υπό του Διοικητού το Ελεύθερον Έδαφος θα εξακολουθή να διοικηται υπό των Συμμαχικών στρατιωτικών Αρχηγείων εκάστου ενεργούντος εν τη οικεία ζώνη.

Άρθρον 2.

Από της αναλήψεως των καθηκόντων του εν τω Ελευθέρω Εδάφει, ο Διοικητής θα έχη την εξουσίαν να σχηματίση προσωρινόν Κυβερνητικόν Συμβούλιον του οποίου θα εκλέξη τα μέλη μεταξύ των προσώπων των εχόντων κατοικίαν εν τω Ελευθέρω Εδάφει, αφού συμβουλευθή την Γιουγκοσλαυϊκήν και την Ιταλικήν Κυβέρνησιν. Ο Διοικητής θα δικαιούται να μεταβάλη την σύνθεσιν του προσωρινού Κυβερνητικού Συμβουλίου, οσάκις θα κρίνη τούτο αναγκαίον. Ο Διοικητής και το προσωρινόν Κυβερνητικόν Συμβούλιον θα ασκώσι τα καθήκοντά του κατά τον υπό των διατάξεων του Διαρκούς Καταστατικού προβλεπόμενον τρόπον, εν ω μέτρω αι διατάξεις αύται ήθελον αποδειχθή εφαρμόσιμοι και δεν υποκαθίστανται εις ταύτας αι διατάξεις του παρόντος Οργάνου. Παρομοίως θα εφαρμόζονται κατά την διάρκειαν του προσωρινού καθεστώτος αι λοιπαί διατάξεις του Διαρκούς Καταστατικού, εν ω μέτρω καταδεικνύεται το εφαρμόσιμον αυτών και εφ' όσον δεν υποκαθίστανται εις ταύτας διατάξεις του παρόντος Οργάνου.

Εις τας ενεργείας του, ο Διοικητής θα καθοδηγείται κυρίως υπό της μερίμνης διά τας ανάγκας και ευημερίαν του πληθυσμού.

Άρθρον 3.

Έδρα της Κυβερνήσεως θα είναι η Τεργέστη. Ο Διοικητής θα απευθύνη τας εκθέσεις του απ' ευθείας εις τον Πρόεδρον του Συμβουλίου Ασφαλείας, και διά της μεσολαβήσεως αυτού, θα παρέχη εις το Συμβούλιον όλας τας αναγκαίας πληροφορίας επί της διοικήσεως του Ελευθέρου Εδάφους.

Άρθρον 4.

Πρώτιστον καθήκον του Διοικητού είναι να επαγρυπνή επί της τηρήσεως της δημοσίας τάξεως και της ασφαλείας. Θα διορίση, προσωρινώς, Διευθυντήν Ασφαλείας, όστις θα αναδιοργανώση και θα διευθινή τας αστυνομικάς δυνάμεις και τας υπηρεσίας ασφαλείας.

Άρθρον 5.

- α) Από της ενάρξεως της ισχύος της παρούσης Συνθήκης, η δύναμις των εν τω Ελευθέρω Εδάφει σταθμευόντων στρατευμάτων δεν θα υπερβαίνει τους 5.000 άνδρας διά το Ηνωμένον Βασίλειον, 5.000 άνδρας διά τας Ηνωμένας Πολιτείας της Αμερικής και 5.000 διά την Γιουγκοσλαίαν.
- β) Αι στρατιωτικάί αύται δυνάμεις θα τεθώσιν εις την διάθεσιν του Διοικητού, διά περίοδον ενενήκοντα ημερών από της αναλήψεως των καθηκόντων του εν τω Ελευθέρω Εδάφει. Άμα ως τερματισθή η περίοδος αύτη, τα στρατεύματα ταύτα θα παύσωσι να είναι εις την διάθεσιν του Διοικητού και θα αποσυρθώσιν από του Εδάφους εντός συμπληρωματικής προθεσμίας τεσσαράκοντα πέντε ημερών, εκτός εάν ο Διοικητής πληροφορήση το Συμβούλιον Ασφαλείας ότι κρίνει αναγκαίαν, εν τω συμφέροντι του Εδάφους, την παραμονήν των στρατευμάτων τούτων εν όλω ή εν μέρει. Εν τη τελευταία ταύτη περιπτώσει αι ζητηθείσαι υπό του Διοικητού δυνάμεις θα παραμείνωσιν επί τεσσαράκοντα πέντε ημέρας το πολύ, από της στιγμής καθ' ην ο Διοικητής ήθελε πληροφορήση το Συμβούλιον Ασφαλείας ότι η εσωτερική τάξις εν τω Εδάφει δύναται να εξασφαλισθή υπό των Υπηρεσιών Ασφαλείας άνευ της βοήθειας ξένων στρατευμάτων.
- γ) Αι ενέργειαι αποχωρήσεως αι προβλεπόμεναι υπό της παραγράφου (β) δέον να εκτελεσθώσι κατά τρόπον διατηρούντα, όσον το δυνατόν, την εν τη παραγράφω (α) προβλεπομένην αναλογίαν μεταξύ των στρατευμάτων των τριών ενδιαφερομένων Δυνάμεων.

Άρθρον 6.

Ο Διοικητής θα έχει το δικαίωμα ανά πάσαν στιγμήν, να ζητήση βοήθειαν παρά των Διοικητών των στρατευμάτων τούτων, και η βοήθεια αύτη θα παρέχεται άνευ αναβολής. Εις πάσας τας περιπτώσεις καθ' ας είναι τούτο δυνατόν, ο Διοικητής θα συμβουλευθή τους ενδιαφερομένους Στρατιωτικούς Διοικητάς πριν ή δόση τας οδηγίας του, αλλά δεν θα αναμιγνύηται εις τας στρατιωτικής φύσεως ενεργείας τας λαμβανομένας εν σχέσει προς τας ενόπλους δυνάμεις εν τη εκτελέσει των οδηγιών του. Έκαστος Στρατιωτικός Διοικητής έχει το δικαίωμα να ανακοινώνη, δι' εκθέσεως, εις την Κυβέρνησίν του τας οδηγίας τας οποίας θα ελάμβανε παρά του Διοικητού, και θα πληροφορή τον Διοικητήν περί του περιεχομένου των εκθέσεων τούτων. Η ενδιαφερομένη Κυβέρνησις θα έχη το δικαίωμα να αρνήται όπως τα στρατεύματά της μετέχωσι της περί ης ο λόγος επιχειρήσεως και θα πληροφορή το Συμβούλιον Ασφαλείας περί της αρνήσεώς της.

Άρθρον 7.

Αι αναγκαίαι διατάξεις αι αφορώσαι τους τόπους σταθμεύσεως, την διοίκησιν και τον εφοδιασμόν των στρατιωτικών δυνάμεων των παρεχομένων υπό του Ηνωμένου Βασιλείου, των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής και της Γιουγκοσλαυίας, θα ορισθώσι διά συμφωνίας μεταξύ του Διοικητού και των Στρατιωτικών Διοικητών των Δυνάμεων τούτων.

Άρθρον 8.

Ο Διοικητής θα επιφορτισθή όπως εν συνεννοήσει μετά του προσωρινού Κυβερνητικού Συμβουλίου οργανώση την εκλογήν των μελών της Συντακτικής Συνελεύσεως υφ' ους όρους όριζει το Καταστατικόν διά τας εκλογάς της Λαϊκής Συνελεύσεως.

Αι εκλογαί θα διεξαχθώσι τέσσαρας μήνας το βραδύτερον από της αναλήψεως υπό του Διοικητού των καθηκόντων του. Εν η περιπτώσει καθίσταται τεχνικώς αδύνατος η διεξαγωγή των εκλογών εντός της προθεσμίας ταύτης, ο Διοικητής θα αναφερθή εις το Συμβούλιον Ασφαλείας.

Άρθρον 9.

Ο Διοικητής θα συντάξη τον προσωρινόν προϋπολογισμόν καθώς και τα προσωρινά προγράμματα εξαγωγών και εισαγωγών συμβουλευόμενος το προσωρινόν Κυβερνητικόν Συμβούλιον και θα μεριμνήσῃ ὅπως αἱ προσήκουσαι αποφάσεις ληφθῶσιν ὑπὸ τοῦ προσωρινού Κυβερνητικοῦ Συμβουλίου διὰ τὴν διαχείρισιν τῶν οικονομικῶν τοῦ Ἐλευτέρου Ἐδάφους.

Άρθρον 10.

Οἱ υφιστάμενοι νόμοι και κανονισμοί θα παραμείνωσιν ἐν ἰσχύϊ ἐκτός ἐάν καταργηθῶσιν ἢ ανασταλῆ ἡ εφαρμογὴ τῶν ὑπὸ τοῦ Διοικητοῦ, και μέχρις οὗ τοῦτο πραγματοποιηθῆ. Ο Διοικητής θα ἔχη τὸ δικαίωμα να τροποποιῆ τοὺς υφισταμένους νόμους και κανονισμοὺς, ὡς και να ἐκδώσῃ νέους νόμους και νέους κανονισμοὺς, ἐν συμφωνίᾳ πρὸς τὴν πλειοψηφίαν τοῦ προσωρινού Κυβερνητικοῦ Συμβουλίου. Οἱ τροποποιηθέντες οὔτοι νόμοι και κανονισμοί, οἱ νέοι οὔτοι νόμοι και οἱ νέοι οὔτοι κανονισμοί, ὡς και αἱ πράξεις τοῦ Διοικητοῦ αἱ καταργούσαι νόμους και κανονισμοὺς ἢ αναστέλλουσαι τὴν εφαρμογὴν τῶν θα εἶναι ἐγκυροί, ἐκτός ἐάν τροποποιηθῶσι, ανακληθῶσιν ἢ αντικατασταθῶσιν δι' αποφάσεων τῆς Λαϊκῆς Συνελεύσεως ἢ τοῦ Κυβερνητικοῦ Συμβουλίου, ενεργούντων ἐν τῇ οικείᾳ αὐτῶν ἀρμοδιότητι μετὰ τὴν ἐναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ Συντάγματος, και μέχρις οὗ τοῦτο τροποποιηθῆ.

Άρθρον 11.

Μέχρις οὗ ἰσχύσῃ χωριστὸν νομισματικὸν καθεστὼς διὰ τὸ Ἐλεύθερον Ἐδαφος, ἡ ἰταλικὴ λιρέττα θα εξακολουθήσῃ να εἶναι τὸ νόμιμον νόμισμα ἐν τῷ Ἐλευθέρῳ Ἐδάφει. Ἡ Ἰταλικὴ Κυβέρνησις θα προμηθεύσῃ εἰς τὸ Ἐλεύθερον Ἐδαφος τὰ μέσα ξένου συναλλάγματος και τὰ αναγκαioύντα αὐτῷ νομισματικὰ μέσα, ὑπὸ οὐχί ὀλιγώτερον εὐνοϊκοὺς ὅρους ἐκείνων οἵτινες εφαρμόζονται ἐν Ἰταλίᾳ.

Ἡ Ἰταλία και τὸ Ἐλεύθερον Ἐδαφος θα συνομολογήσωσι συμφωνίαν ἵνα θέσωσιν εἰς εφαρμογὴν τὰς ἀνωτέρω διατάξεις και ἵνα προβλέψωσι πάντα ἀναγκαioὺν διακανονισμόν μετὰ τῶν δύο Κυβερνήσεων.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ VIII

Ὅργανον περὶ τοῦ Ἐλευτέρου Λιμένος τῆς Τεργέστης (Ἴδε ἀρθρον 21)

Άρθρον 1.

1. Ἴνα εξασφαλισθῆ ἡ χρησιμοποίησις τοῦ λιμένος και τῶν διαμετακομιστικῶν ευκολιῶν τῆς Τεργέστης ὑπὸ τοῦ διεθνούς ἐμπορίου, ὡς και τῆς Γιουγκοσλαυίας, τῆς Ἰταλίας και τῶν Κρατῶν τῆς Κεντρικῆς Ευρώπης ὑπὸ ὅρους ἰσότητος και κατὰ τὰ ἐν χρῆσει ἔθιμα εἰς τοὺς ἄλλους ἐλευθέρους λιμένας τοῦ κόσμου:
 - α) θα ἰδρυθῆ ἐν τῷ Ἐλευθέρῳ Ἐδάφει τῆς Τεργέστης, λιμὴν ἐλεύθερος τελωνείων, τοῦ οποίου τὰ ὅρια θα προσδιορισθῶσιν ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ ἀρθρου 3 τοῦ παρόντος Ὀργάνου ἢ θα χαραχθῶσι συμφώνως πρὸς τὰς ρηθείσας διατάξεις.
 - β) Τὰ διὰ τοῦ Ἐλευτέρου Λιμένος τῆς Τεργέστης μεταφερόμενα ἐμπορεύματα θα ἀπολαύωσι τῆς ἐλευθερίας διαμετακομίσεως ὑπὸ τοὺς ἐν ἀρθρῷ 16 τοῦ παρόντος Ὀργάνου.

Άρθρον 2.

1. Ο Ἐλεύθερος Λιμὴν θα ἰδρυθῆ και θα διοικῆται ὡς δημόσιον ἴδρυμα τοῦ Ἐλευτέρου Ἐδάφους. Θα ἔχη τὴν πλήρη ἰκανότητα νομικοῦ προσώπου και θα λειτουργῆ συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Ὀργάνου.
2. Ἀπασαί αἱ Ἰταλικαὶ κρατικαὶ ἢ παρακρατικαὶ περιουσίαι, αἱ εὐρισκόμεναι ἐντὸς τῶν ὁρίων τοῦ Ἐλευτέρου Λιμένος, αἵτινες, κατὰ τοὺς ὅρους τῆς παρούσης Συνθήκης θα περιέλθωσιν εἰς τὸ Ἐλεύθερον Ἐδαφος, θα μεταβιβασθῶσιν ἀνεὺ πληρωμῆς εἰς τὸν Ἐλεύθερον Λιμένα.

Άρθρον 3.

1. Η ζώνη του Ελευθέρου Λιμένος θα περιλάβη την έκτασιν και τας εγκαταστάσεις των ελευθέρων ζωνών του λιμένος της Τεργέστης εν τοις ορίοις αυτών του 1939.
2. Η ίδρυσις εν τω Ελευθέρω Λιμένι ειδικών ζωνών υπαγομένων εις την αποκλειστικήν δικαιοδοσίαν ενός οιασδήποτε Κράτους είναι ασυμβίβαστος προς το καθεστώς του Ελευθέρου Εδάφους ως και το του Ελευθέρου Λιμένος.
3. Εν τούτοις, προς ικανοποίησιν των ειδικών αναγκών της γιουγκοσλαβικής και της ιταλικής ναυσιπλοΐας εν τη Αδριατική, ο Διευθυντής του Ελευθέρου Λιμένος, τη αιτήσει της ιταλικής ή της γιουγκοσλαβικής Κυβερνήσεως, και μετά σύμφωνον γνώμην της εν άρθρω 21 προβλεπομένης Διεθνούς Επιτροπής, δύναται να επιφυλάξη εις τα εμπορικά πλοία τα φέροντα την σημαίαν του ενός ή του άλλου των δύο τούτων Κρατών, την αποκλειστικήν χρήσιν θέσεων πλευρίσματος εις ωρισμένα σημεία του Ελευθέρου Λιμένος.
4. Εν η περιπτώσει ήθελε παραστή ανάγκη επεκτάσεως της ζώνης του Ελευθέρου Λιμένος, η επέκτασις αυτή θα δύναται να πραγματοποιηθή τη προτάσει του Διευθυντού του Ελευθέρου Λιμένος, δι' αποφάσεως του Κυβερνητικού Συμβουλίου, από συμφώνου μετά της Λαϊκής Συνελεύσεως.

Άρθρον 4.

Εξαιρέσει αντιθέτων διατάξεων του παρόντος Οργάνου, οι νόμοι και κανονισμοί, οι ισχύοντες εν τω Ελευθέρω Εδάφει θα εφαρμόζονται επί των προσώπων και των περιουσιών εντός των ορίων του Ελευθέρου Λιμένος και αι επιφορτισμένοι να εφαρμόζωσι τούτους αρχαί εν τω Ελευθέρω Εδάφει θα ασκώσι τα καθήκοντά των εντός των ρηθέντων ορίων.

Άρθρον 5.

1. Τα εμπορικά πλοία και τα εμπορεύματα πάσης χώρας θα απολαύωσιν άνευ περιορισμού του δικαιώματος εισόδου εις τον Ελευθέρον Λιμένα προς φόρτωσιν και εκφόρτωσιν, τόσον όσον αφορά τα υπό διαμετακόμισιν εμπορεύματα όσον και τα εμπορεύματα τα έχοντα προορισμόν ή προέλευσιν τον Ελευθέρον Λιμένα.
2. Αι αρχαί του Ελευθέρου Εδάφους δεν θα εισπράττωσιν, επί των εμπορευμάτων τούτων, λόγω της εισαγωγής των, της εξαγωγής των ή της διαμετακομίσεώς των διά του Ελευθέρου Λιμένος, ούτε δασμούς, ούτε τέλη πλην εκείνων άτινα θα εισεπράττοντο διά παρεχομένης υπηρεσίας.
3. Εν τούτοις, προκειμένου περί εμπορευμάτων εισαγομένων διά του Ελευθέρου Λιμένος προς κατανάλωσιν εντός των ορίων του Ελευθέρου Εδάφους ή εξαγομένων εκ του Εδάφους τούτου διά του Ελευθέρου Λιμένος, θα εφαρμόζονται οι νόμοι και οι κανονισμοί οι ισχύοντες επί του θέματος εν τω Ελευθέρω Εδάφει.

Άρθρον 6.

Η εναποθήκευσις, η συσσώρευσις, η εξέτασις, η διαλογή, η συσκευασία και ανασυσκευασία, και αι παρόμοιοι πράξεις αίτινες ελάμβανον κατά το σύνηθες χώραν εις τας ελευθέρas ζώνας του Λιμένος της Τεργέστης, θα επιτρέπωνται εις τον Ελευθέρον Λιμένα, συμφώνως προς τον γενικόν κανονισμόν, τον οποίον ήθελεν ορίση ο Διευθυντής του Ελευθέρου Λιμένος.

Άρθρον 7.

1. Ο Διευθυντής του Ελευθέρου Λιμένος θα δύναται επίσης να επιτρέπη την στοιχειώδη επεξεργασίαν των εμπορευμάτων εντός των ορίων της Ελευθέρas Ζώνης.
2. Αι λοιπαί βιομηχανικαί ενέργειαι θα επιτρέπωνται εντός των ορίων του Ελευθέρου Λιμένος διά τας επιχειρήσεις αίτινες υπήρχον εις τας ελευθέρas ζώνας του λιμένος της Τεργέστης προ της ενάρξεως της ισχύος του παρόντος Οργάνου. Το Κυβερνητικόν Συμβούλιον θα δύναται, προτάσει του Διευθυντού του Ελευθέρου Λιμένος, να επιτρέπη την εγκατάστασιν νέων βιομηχανικών επιχειρήσεων εντός των ορίων του Ελευθέρου Λιμένος.

Άρθρον 8.

Αι αρχαί του Ελευθέρου Εδάφους θα έχωσι την εξουσίαν να προβαίνωσιν εις επιθεωρήσεις εν τω εσωτερικώ του Ελευθέρου Λιμένος, εν ω μέτρω είναι τούτο αναγκαίον αιταίς ίνα επιβάλλωσι τον σεβασμόν των τελωνειακών ή άλλων κανονισμών των ισχυόντων εν τω Ελευθέρω Εδάφει προς παρεμπόδισιν του λαθρεμπορίου.

Άρθρον 9.

1. Αι αρχαί του Ελευθέρου Εδάφους θα έχωσι το δικαίωμα του καθορισμού και της εισπράξεως των λιμενικών τελών εν τω Ελευθέρω Λιμένι.
2. Ο Διευθυντής του Ελευθέρου Λιμένος θα καθορίση το ποσόν πάσης καταβολής σχετιζομένης προς την χρησιμοποίησιν των εγκαταστάσεων και των υπηρεσιών του Ελευθέρου Λιμένος. Τα εν λόγω ποσά δέον να είναι λογικά και να αντιστοιχώσιν εις τας δαπάνας εκμεταλλεύσεως διοικήσεως, συντηρήσεως και αναπτύξεως του Ελευθέρου Λιμένος.

Άρθρον 10.

Ουδέν μέτρον διακρίσεως βασιζόμενον επί της εθνικότητος των πλοίων, επί της ιδιοκτησίας των εμπορευμάτων ή επ' οιοδήποτε άλλου λόγου, θα είναι παραδεκτόν διά τον καθορισμόν και την είσπραξιν των λιμενικών τελών και των άλλων καταβολών των προβλεπομένων εν άρθρω 9, ως και διά την παροχήν υπηρεσιών και την χρησιμοποίησιν των εγκαταστάσεων του Ελευθέρου Λιμένος.

Άρθρον 11.

Η κυκλοφορία παντός προσώπου κατά την είσοδον και κατά την έξοδον εκ της ζώνης του Ελευθέρου Λιμένος θα υπόκειται εις τον ορισθησόμενον υπό των αρχών του Ελευθέρου Εδάφους κανονισμόν. Εν τούτοις ο κανονισμός ούτος θα συνταχθή κατά τοιούτον τρόπον ώστε να μη παρεμποδίζη παραλόγως την κυκλοφορίαν κατά την είσοδον και την έξοδον εκ του Ελευθέρου Λιμένος των προσώπων των ασκούντων εν τη ζώνη του Ελευθέρου Λιμένος νόμιμον ενασχόλησιν, οιαδήποτε και αν είναι η ιθαγένεια αυτών.

Άρθρον 12.

Οι εν ισχύϊ εν τω Ελευθέρω Λιμένι γενικοί και ειδικοί κανονισμοί ως και οι πίνακες των εισπρακτέων καταβολών εν τω Ελευθέρω Λιμένι δέον να δημοσιεύωνται.

Άρθρον 13.

Η παράκτιος ναυσιπλοία και η εσωτερική ακτοπλοία εντός των ορίων του Ελευθέρου Εδάφους θα ρυθμίζωνται διά κανονισμών εκδιδομένων υπό των αρχών του Ελευθέρου Εδάφους, των διατάξεων του παρόντος Οργάνου θεωρουμένων ως μη επιβαλλουσών εις τας αρχάς ταύτας ουδένα περιορισμόν ως προς τούτο.

Άρθρον 14.

Τα μέτρα υγειονομικής προστασίας ως και αι διατάξεις αι σχετικαί προς την καταπολέμησιν των ασθeneιών ζώων και φυτών θα εφαρμόζωνται όσον αφορά τα πλοία και τα φορτία εντός των ορίων του Ελευθέρου Λιμένος υπό των αρχών του Ελευθέρου Εδάφους.

Άρθρον 15.

Αι αρχαί του Ελευθέρου Εδάφους θα υποχρεώνται να παρέχωσιν εις τον Ελεύθερον Λιμένα το ύδωρ, το αερίοφως τον ηλεκτρικόν φωτισμόν και την ηλεκτρικήν ενέργειαν, τας συγκοινωνίας, τας εγκαταστάσεις εξυγιάνσεως και τας λοιπάς δημοσίας υπηρεσίας, ως και να εξασφαλίζωσι την αστυνομίαν και την προστασίαν κατά πυρκαϊάς.

Άρθρον 16.

1. Η Ελευθερία διαμετακομίσεως θα εξασφαλίζεται, συμφώνως προς τας συνήθεις διεθνείς συμβάσεις, υπό του Ελευθέρου Εδάφους και υπό των Κρατών διά των εδαφών των οποίων ενεργείται η διαμετακόμισις, εις τα εμπορεύματα τα μεταφερόμενα διά σιδηροδρόμου μεταξύ του Ελευθέρου Λιμένος και των υπ' αυτού εξυπηρετουμένων Κρατών, άνευ ουδεμιάς διακρίσεως, και άνευ τελωνειακών δασμών ούτε άλλων τελών, πλην των εισπραττομένων διά παρεχομένης υπηρεσίας.
2. Το Ελεύθερον Έδαφος και τα Κράτη τα αναλαμβάνοντα τας προκυπούσας εκ του παρόντος Οργάνου υποχρεώσεις και επί των εδαφών των οποίων ενεργείται η ως άνω διαμετακομιστική μεταφορά προς την μίαν ή την άλλην κατεύθυνσιν, θα πράξωσι παν ό,τι ανήκει εις την εξουσίαν των διά να διευκολύνωσιν υφ' όλας τας απόψεις και κατά παν δυνατόν μέτρον την ταχύτητα και την καλήν λειτουργίαν της μεταφοράς ταύτης εις λογικάς τιμάς δεν θα λάβωσιν, όσον αφορά την κίνησιν των εμπορευμάτων των προερχομένων ή κατευθυνομένων εις τον Ελεύθερον Λιμένα ουδέν διακριτικόν μέτρον προκειμένου περί τιμολογιών, υπηρεσιών και τελωνειακών, υγειονομικών, αστυνομικών ή άλλων κανονισμών.
3. Τα Κράτη τα αναλαμβάνοντα τας προκυπούσας εκ του παρόντος Οργάνου υποχρεώσεις δεν θα λάβωσιν ουδέν κανονιστικόν ή τιμολογιακόν μέτρον το οποίον θα έτρεπεν τεχνητός το εμπόριον από του Ελευθέρου Λιμένος προς όφελος άλλων θαλασσιών λιμένων. Τα υπό της Γιουγκοσλαυϊκής Κυβερνήσεως ληφθέντα μέτρα διά την διοχέτευσιν του εμπορίου προς τους λιμένας της μεσημβρινής Γιουγκοσλαυϊας δεν θεωρούνται ως μέτρα αποβλέποντα να εκτρέψωσι τεχνητός το εμπόριον.

Άρθρον 17.

Το Ελεύθερον Έδαφος και τα Κράτη τα αναλαμβάνοντα τας προκυπούσας εκ του παρόντος Οργάνου υποχρεώσεις θα παρέχωσιν εις τα εδάφη αυτών και επί βάσεως μη διακρίσεως, την ελευθερίαν ταχυδρομικής, τηλεγραφικής και τηλεφωνικής επικοινωνίας, συμφώνως προς τας συνήθεις διεθνείς συμβάσεις, μεταξύ της ζώνης του Ελευθέρου Λιμένος και πάσης χώρας, διά πάσαν επικοινωνίαν προελεύσεως ή προορισμού της ζώνης του Ελευθέρου Λιμένος.

Άρθρον 18.

1. Ο Ελεύθερος Λιμήν θα διοικείται υπό του Διευθυντού του Ελευθέρου Λιμένος όστις θα τον εκπροσωπή ως νομικόν πρόσωπον. Το Κυβερνητικόν Συμβούλιον θα προτείνη εις τον Διοικητήν κατάλογον υποψηφίων έχόντων τα προσόντα διά την θέσιν του Διευθυντού του Ελευθέρου Λιμένος. Ο Διοικητής θα διορίζη τον Διευθυντήν εκλέγων αυτόν μεταξύ των προταθέντων αυτώ υποψηφίων, αφού συμβουλευθή το Κυβερνητικόν Συμβούλιον. Εν περιπτώσει διαφωνίας, το ζήτημα θα υποβάλληται εις το Συμβούλιον Ασφαλείας. Ο Διοικητής θα δύναται επίσης να απολύση τον Διευθυντήν επί τη συστάσει της Διεθνούς Επιτροπής ή του Κυβερνητικού Συμβουλίου.
2. Ο Διευθυντής δέον να μη είναι Γιουγκοσλαύος ούτε Ιταλός υπήκοος.
3. Άπαντες οι λοιποί πράκτορες του Ελευθέρου Λιμένος θα διορίζωνται υπό του Διευθυντού. Διά πάντας τους διορισμούς πρακτόρων θα πρέπει να γίνη προτίμησις των πολιτών του Ελευθέρου Εδάφους.

Άρθρον 19.

Ο Διευθυντής του Ελευθέρου Λιμένος, υπό την επιφύλαξιν των διατάξεων του παρόντος Οργάνου, θα λαμβάνη άπαντα τα λογικά και αναγκαία μέτρα ίνα διοική, εκμεταλλεύηται, συντηρή και αναπτύσση τον Ελεύθερον Λιμένα και καταστήση τούτον Λιμένα λειτουργούντα κατά τρόπον ικανοποιητικόν και δυνάμενον να εξυπηρετή ταχέως ολόκληρον την κίνησιν του εμπορίου. Ιδίως, θα είναι υπεύθυνος διά την εκτέλεσιν λιμενικών έργων πάσης φύσεως εν τω Ελευθέρω Λιμένι, θα διευθύνη την εκμετάλλευσιν των λιμενικών εγκαταστάσεων και των λοιπών εξαρτημάτων του λιμένος, θα ορίζη, συμφώνως προς τους Νόμους του Ελευθέρου Εδάφους, τους όρους εργασίας εν τω Ελευθέρω Λιμένι και θα ελέγχη επίσης την εν τω Ελευθέρω Λιμένι εκτέλεσιν των σχετικών προς την ναυσιπλοΐαν διαταγών και κανονισμών των αρχών του Ελευθέρου Εδάφους.

Άρθρον 20.

1. Ο Διευθυντής του Ελευθέρου Λιμένος θα εκδώση οίους ήθελε κρίνει αναγκαίους γενικούς και ειδικούς κανονισμούς εν τη εξασκήσει των καθηκόντων τα οποία τω ανετέθησαν κατά το προηγούμενον άρθρον.
2. Θα συντάσση τον αυτόνομον προϋπολογισμόν του Ελευθέρου Λιμένος: η έγκρισις και η χρήσις του προϋπολογισμού τούτου θα γίνηται συμφώνως προς την νομοθεσίαν ήτις θέλει ψηφισθή υπό της λαϊκής Συνελεύσεως του Ελευθέρου Εδάφους.
3. Ο Διευθυντής του Ελευθέρου Λιμένος θα υποβάλη ετησίαν έκθεσιν περί της λειτουργίας του Ελευθέρου Λιμένος εις τον Διοικητήν και εις το Κυβερνητικόν Συμβούλιον του Ελευθέρου Εδάφους. Αντίγραφον της εκθέσεως ταύτης θα διαβιβάζεται εις την Διεθνή Επιτροπήν.

Άρθρον 21.

1. Θα ιδρυθή Διεθνής Επιτροπή του Ελευθέρου Λιμένος, κατονομαζομένη κατωτέρω «Η Διεθνής Επιτροπή», απαρτιζομένη εξ ενός αντιπροσώπου του Ελευθέρου Εδάφους και εκάστου των ακολούθων Κρατών: Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής, Γαλλίας, Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και της Βορείου Ιρλανδίας, Ενώσεως των Σοβιετικών Σοσιαλιστικών Δημοκρατιών, Ομοσπόνδου Λαϊκής Δημοκρατίας της Γιουγκοσλαβίας, Ιταλίας, Πολωνίας, Τσεχοσλοβακίας, Ελβετίας, Αυστρίας, Ουγγαρίας, υπό τον όρον ότι το εν λόγω Κράτος ανέλαβε τας εκ του παρόντος Οργάνου προκυπούσας υποχρεώσεις.
2. Ο Αντιπρόσωπος του Ελευθέρου Εδάφους θα είναι ο μόνιμος Πρόεδρος της Διεθνούς Επιτροπής. Εν περιπτώσει ισοψηφίας, η ψήφος του Προέδρου θα υπερισχύη.

Άρθρον 22.

Η Διεθνής Επιτροπή θα έχη την έδραν της εντός των ορίων του Ελευθέρου Λιμένος. Τα οικήματα αυτής και η δράσις της δεν θα υπάγωνται εις την δικαιοδοσίαν ουδεμιάς τοπικής αρχής. Τα μέλη και οι υπάλληλοι της Διεθνούς Επιτροπής θα απολαύωσιν εντός του Ελευθέρου Εδάφους, των αναγκαίων προνομίων και ασυλιών διά την ελευθέραν άσκησιν των καθηκόντων των. Η Διεθνής Επιτροπή θα οργανώση την γραμματείαν της, θα αποφασίση περί της διδασκαλίας της και θα καταρτίζη τον προϋπολογισμόν της. Αι κοιναί δαπάναι της Διεθνούς Επιτροπής θα κατανεμηθώσι δικαίως μεταξύ των αντιπροσωπευομένων εν αυτή Κρατών κατά τας αναλογίας αίτινες εγένετο δεκταί υπό της Διεθνούς Επιτροπής.

Άρθρον 23.

Η Διεθνής Επιτροπή θα έχη το δικαίωμα να προβαίνη εις ερεύνας και μελέτας διά παν ζήτημα αφορών την εκμετάλλευσιν, την χρησιμοποίησιν και την διοίκησιν του Ελευθέρου Λιμένος ή την από τεχνικής απόψεως διαμετακόμισιν μεταξύ του Ελευθέρου Λιμένος και των υπ' αυτού εξυπηρετούμενων Κρατών, συμπεριλαμβανομένης της ενοποιήσεως των προς εξασφάλισιν της εμπορικής κινήσεως ακολουθουμένων μεθόδων. Η Διεθνής Επιτροπή θα ενεργή είτε κατ' ιδίαν αυτής πρωτοβουλίαν, είτε εις τας περιπτώσεις καθ' ας οιονδήποτε Κράτος, ή το Ελεύθερον Έδαφος, ή ο Διευθυντής του Ελευθέρου Λιμένος επισύρουσι την προσοχήν αυτής επί τοιούτων ζητημάτων. Η Διεθνής Επιτροπή θα γνωστοποιή την αντίληψιν αυτής ή τας συστάσεις της επί των ζητημάτων τούτων εις το ενδιαφερόμενον Κράτος ή Κράτη, ή εις το Ελεύθερον Έδαφος, ή εις τον Διευθυντήν του Ελευθέρου Λιμένος. Αι συστάσεις αύται θα εξετάζωνται και θα λαμβάνωνται τα δέοντα μέτρα. Εν τούτοις, εάν το Ελεύθερον Έδαφος, ή το ενδιαφερόμενον Κράτος ή Κράτη θεωρώσιν ότι τα μέτρα ταύτα είναι ασυμβίβαστα προς τας διατάξεις του παρόντος Οργάνου, το ζήτημα θα δύναται να διακανονισθή, τη αιτήσει του Ελευθέρου Εδάφους ή ενός οιονδήποτε εκ των ενδιαφερομένων Κρατών, κατά την προβλεπομένην εν άρθρω 24 διαδικασίαν.

Άρθρον 24.

Πάσα διαφορά αφορώσα την ερμηνείαν ή την εκτέλεσιν του παρόντος Οργάνου μη διακανονισθείσα δι' απ' ευθείας διαπραγματεύσεων, δέον εκτός εάν τα διδιστάμενα μέρη συμφωνήσωσιν επί άλλου τρόπου διακανονισμού, να υποβάλληται, τη αιτήσει του ενός ή του άλλου μέρους, εις επιτροπήν απαρτιζομένην εξ ενός αντιπροσώπου εκάστου

μέρους και τρίτου μέλους εκλεγμένου από συμφώνου υπό των δύο μερών μεταξύ των υπηκόων τρίτης χώρας. Εάν, εντός προθεσμίας μηνός, τα δύο μέρη δεν καταλήξωσιν εις συμφωνίαν επί της εκλογής του τρίτου μέλους, το εν ή το άλλο εξ αυτών δύναται να ζητήσει παρά του Γενικού Γραμματέως των Ηνωμένων Εθνών να προβή εις τον διορισμόν αυτού. Η απόφασις της πλειοψηφίας των μελών θα θεωρήται ως απόφασις της Επιτροπής και θα γίνηται αποδεκτή υπό των μελών ως οριστική και υποχρεωτική.

Άρθρον 25.

Προτάσεις τροποποιήσεων του παρόντος Οργάνου θα δύναται να υποβληθώσιν εις το Συμβούλιον Ασφαλείας υπό του Κυβερνητικού Συμβουλίου του Ελευθέρου Εδάφους ή υπό τριών τουλάχιστον εκ των αντιπροσωπευομένων εις την Διεθνή Επιτροπήν Κρατών. Πάσα τροποποίησις εγκριθείσα υπό του Συμβουλίου Ασφαλείας θα ισχύη από της ορισθείσης υπό του Συμβουλίου ημερομηνίας.

Άρθρον 26.

Ως προς την εφαρμογήν του παρόντος Οργάνου, Κράτος τι θα θεωρήται ότι ανέλαβε τας υποχρεώσεις τας απορροούσας εκ του ρυθέντος Οργάνου εάν είναι συμβαλλόμενον μέρος εις την Συνθήκην Ειρήνης μετά της Ιταλίας ανεκοίνωσιν εις την Κυβέρνησιν της Γαλλικής Δημοκρατίας ότι αναλαμβάνει τας υποχρεώσεις ταύτας.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΧ

Τεχνικαί διατάξεις αφορώσαι το Ελεύθερον Έδαφος της Τεργέστης (ίδε άρθρον 21)

Α' Υδρευσις της βορειοδυτικής περιοχής της Ιστρίας.

Η Γιουγκοσλαυία θα εξακολουθή να υδρεύη την βορειοδυτικήν περιοχήν της Ιστρίας την κειμένην εντός των συνόρων του Ελευθέρου Εδάφους της Τεργέστης δι' ύδατος προερχομένου εκ της πηγής του San Giovanni de Pingente μέσω του συστήματος υδρεύσεως του Guieto, και δι' ύδατος προερχομένου εκ της πηγής της Santa Maria del Risano, μέσω του συστήματος του Risano χωρίς να δύναται αι παρεχόμεναι ποσότητες ύδατος να υπερβώσιν αισθητώς εκείνας αίτις παρείχοντο κανονικώς εις την περιοχήν· το ύδωρ τούτο παρέχεται κατά το ποσόν και ροήν, τας οποίας το Ελεύθερον Έδαφος ήθελε ζητήσει, αλλά δεν υπερβαίνη εντούτοις τα υπό των φυσικών συνθηκών επιβαλλόμενα όρια. Η Γιουγκοσλαυία θα εξασφαλίξη την συντήρησιν των αποχετεύσεων ύδατος, των δεξαμενών, των αντλιών, των διυλιστηρίων και λοιπών εγκαταστάσεων των ευρισκομένων επί γιουγκοσλαυικού εδάφους, ήτις θα ήτο αναγκαία προς εκπλήρωσιν της υποχρεώσεως ταύτης. Προσωρινή αναστολή των προρρηθεισών υποχρεώσεων δέον να παρασχεθή εις την Γιουγκοσλαυίαν ίνα δυνηθή να προβή εις τας αναγκαίας επιδιορθώσεις των εγκαταστάσεων υδρεύσεως αίτινες υπέστησαν βλάβην λόγω του πολέμου. Το Ελεύθερον Έδαφος θα καταβάλη, διά του ούτω παρεχόμενον ύδωρ, λογικόν τίμημα, αντιπροσωπεύον την συμμετοχήν του, εκτιμωμένην αναλογικώς επί τη βάσει της καταναλισκομένης ποσότητος ύδατος εν τω Ελευθέρω Εδάφει, εις τας συνολικάς δαπάνας εκμεταλλεύσεως και συντηρήσεως των συστημάτων υδρεύσεως του Guieto και του Risano. Εν η περιπτώσει το Ελεύθερον Έδαφος θα είχεν ανάγκην, εις το μέλλον, επι πλέον παροχών ύδατος, η Γιουγκοσλαυία αναλαμβάνει την υποχρέωσιν να μελετήση το ζήτημα από κοινού μετά των αρχών του Ελευθέρου Εδάφους και να λάβη, από συμφώνου μετ' αυτών, οία λογικά μέτρα ήθελον καταστή αναγκαία διά την ικανοποίησιν των αναγκών τούτων.

Β' Παροχή ηλεκτρικού ρεύματος.

1. Η Γιουγκοσλαυία και η Ιταλία θα συνεχίσωσι την σημερινήν παροχήν ηλεκτρικού ρεύματος εις το Ελεύθερον Έδαφος της Τεργέστης εφοδιάζουσαι το Έδαφος τούτο δι' ηλεκτρισμού κατά τας ποσότητας και κατά τον ρυθμόν τους ανταποκρινομένους εις τας ανάγκας του. Αι ποσότητες του παρεχομένου ρεύματος δεν θα υπερβαίνωσι κατ' ανάγκην, αισθητώς, εις την αρχήν, εκείνας αίτινες παρείχοντο κανονικώς εις την εν τω Ελευθέρω Εδάφει περιληφθείσαν περιοχήν, αλλά η Ιταλία και η Γιουγκοσλαυία θα παρέχωσι, τη αιτήσει του αυτού Ελευθέρου Εδάφους, ποσότητας ρεύματος επαξανόμενας συνεχώς αναλόγως των αναγκών του, υπο τον όρον ότι πάσα αίτησις, υπερβαίνουσα κατά 20ο/ο την κανονικώς παρεχομένην εις το Ελεύθερον Έδαφος ποσότητα υπό των διαφόρων πηγών παροχής ρεύματος, θέλει αποτελέσει το αντικείμενον συμφωνίας μεταξύ των ενδιαφερομένων Κυβερνήσεων.

2. Το τμήμα το οποίον θα ζητήσωσιν η Γιουγκοσλαυία και η Ιταλία και το οποίον θα καταβάλλη το Ελεύθερον Έδαφος διά το παρασχεθησόμενον εις αυτό ρεύμα δεν θα είναι ανώτερον της υπολογιζομένης εν Γιουγκοσλαυία και Ιταλία τιμής διά την παροχήν αναλόγων ποσοτήτων ηλεκτρισμού υδραυλικής προελεύσεως, παραγομένου υπό των αυτών πηγών ρεύματος των κειμένων εν γιουγκοσλαυϊκώ ή ιταλικώ εδάφει.
3. Η Γιουγκοσλαυία, η Ιταλία και το Ελεύθερον Έδαφος θα ανταλλάσωσι, κατά τρόπον διαρκή πληροφορίας σχετικές προς την ροήν και την ποσότητα των παρακαταθηκών ύδατος ως και προς την παραγωγήν ηλεκτρικού ρεύματος ενδιαφέροντος τα εργοστάσια τα τροφοδοτούντα την άλλοτε ιταλικήν επαρχίαν της Ιουλιανής Βενετίας, ίνα καθίσταται δυνατόν εις έκαστον των τριών μερών να προσδιορίση τας ανάγκας του.
4. Η Γιουγκοσλαυία, η Ιταλία και το Ελεύθερον Έδαφος θα διατηρώσιν εις καλήν κατάστασιν κινήσεως άπαντα τα εργοστάσια παραγωγής ηλεκτρισμού, τας γραμμάς διοχετεύσεως ρεύματος, υποσταθμούς, και λοιπάς αναγκαίας εγκαταστάσεις διά την εξασφάλισιν συνεχούς παροχής ρεύματος εις την άλλοτε ιταλικήν επαρχίαν της Ιουλιανής Βενετίας.
5. Η Γιουγκοσλαυία δέον να εγγυηθή ότι αι παρούσαι και αι μέλλουσαι εγκαταστάσεις παραγωγής υδραυλικής ενεργείας του Isonzo (Soca) θα τυγχάνωσι τοιαύτης εκμεταλλεύσεως ώστε αι ποσότητες ύδατος των οποίων η Ιταλία θα ηδύνατο να έχη ανάγκην περιοδικώς διά την άρδευσιν της περιοχής της κειμένης μεταξύ της Gorizia και της νοτιοδυτικώς της πόλεως ταύτης Αδριατικής ακτής, καθίσταται δυνατόν να λαμβάνωνται εκ του Isonzo (Soca). Η Ιταλία δεν δύναται να διεκδικήση το δικαίωμα καταναλώσεως μεγαλυτέρας ποσότητος ύδατος εκ του Isonzo (Soca) ή υπό ευνοϊκωτέρας συνθήκας εκείνων αίτινες ήσαν συνήθεις κατά το παρελθόν.
6. Η Γιουγκοσλαυία, η Ιταλία και το Ελεύθερον Έδαφος δέον να διαπραγματευθώσιν από κοινού σύμβασιν δυναμένην να γίνη αποδεκτή υπ' όλων των μερών και σύμφωνον προς τας ως άνω διατάξεις, αποσκοπούσαν εις την διατήρησιν της εκμεταλλεύσεως του ηλεκτρικού δικτύου του εξυπηρετούντος την παλαιάν ιταλικήν επαρχίαν της Ιουλιανής Βενετίας. Μικτή επιτροπή, εις την οποίαν αι τρεις Κυβερνήσεις θα αντιπροσωπεύωνται επί ίσοις όροις, θα ιδρυθή προς επιβλεψιν της εκτελέσεως των εκ των ως άνω παραγράφων 1 και 5 απορρεουσών υποχρεώσεων.
7. Κατά την λήξιν δεκαετούς περιόδου από της ημερομηνίας της ενάρξεως της ισχύος της παρούσης Συνθήκης, η Γιουγκοσλαυία, η Ιταλία και το Ελεύθερον Έδαφος θα υποβάλωσιν εις νέαν εξέτασιν τας ως άνω διατάξεις, λαμβάνουσαι υπ' όψιν τας τότε υφισταμένας συνθήκας, επί τω σκοπώ όπως καθορίσωσιν εκείνας εκ των ως άνω διατάξεων, αίτινες, ενδεχομένως, δεν θα ήσαν πλέον αναγκαίαι και επιφέρωσιν οίως ήθελον τα ενδιαφερόμενα μέρη συμφωνήσει τροποποιήσεις απαλείψεις ή προσθήκας. Πάσαι αι διαφοραί αίτινες θα ηδύνατο να αναφυώσι συνεπεία της νέας ταύτης εξετάσεως θα διακανονίζονται κατά την εν άρθρω 87 της παρούσης Συνθήκης οριζομένην διαδικασίαν.

Γ' Διατάξεις προς διευκόλυνσιν του παραμεθορίου εμπορίου.

Εντός μηνός από της ενάρξεως της ισχύος της παρούσης Συνθήκης θα διεξαχθώσι διαπραγματεύσεις μεταξύ της Γιουγκοσλαυίας και του Ελευθέρου Εδάφους ως και μεταξύ της Ιταλίας και του Ελευθέρου Εδάφους όπως συνάψωσι συμφωνίας τεινούσας να διευκολύνωσι την κίνησιν εκατέρωθεν των συνόρων, μεταξύ του Ελευθέρου Εδάφους και των γιουγκοσλαυϊκών και ιταλικών παραμεθορίων περιοχών, των τροφίμων και άλλης φύσεως εμπορευμάτων άτινα ήσαν κανονικώς αντικείμενον τοπικών ανταλλαγών μεταξύ των περιοχών τούτων, υπό τον όρο ότι πρόκειται περί τροφίμων ή εμπορευμάτων συλλεγέντων, παραχθέντων ή βιομηχανοποιηθέντων εις τα οικεία εδάφη. Αι ανταλλαγαι αύται θα διευκολύνονται διά καταλληλών μέτρων ιδίως διά της απαλλαγής από δασμών και άλλων τελωνειακών επιβαρύνσεων ως και παντός τέλους επί της εξαγωγής ή της εισαγωγής των εν λόγω προϊόντων, διά ποσότητας ή αξίας προσδιοριζομένας διά κοινής συμφωνίας όταν αι ρηθείσαι ανταλλαγαι έχουσι τοπικόν χαρακτήρα.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Χ

Οικονομικαί και δημοσιονομικαί διατάξεις αφορώσαι το Ελεύθερον Έδαφος της Τεργέστης

1. Το Ελεύθερον Έδαφος της Τεργέστης θα λάβη, άνευ πληρωμής, τας κρατικάς ή παρακρατικάς περιουσίας τας κειμένας εν τω Ελευθέρω Εδάφει.

Κατά την έννοιαν του παρόντος παραρτήματος θεωρούνται ως κρατικά ή παρακρατικά περιουσία: η κινητή και ακίνητος περιουσία του Ιταλικού Κράτους, των τοπικών αρχών, των δημοσίων ιδρυμάτων και των εταιρειών και σωματείων αίτινες είναι δημοσία ιδιοκτησία ως και η κινητή και ακίνητος περιουσία ήτις ανήκεν εις το

φασιστικόν κόμμα ή εις βοηθητικάς του κόμματος τούτου οργανώσεις.

2. Πάσαι αι μεταβιβάσεις ιταλικής κρατικής ή παρακρατικής περιουσίας κατά την έννοιαν της ως άνω παραγράφου 1, αι ενεργηθείσαι μετά την 3ην Σεπτεμβρίου 1943 θα θεωρώνται ως άκυροι και μη γενόμενοι. Εν τούτοις η παρούσα διάταξις δεν θα εφαρμόζεται επί των νομίμων πράξεων των αντιστοιχουσών εις την συνθήκη δράσιν των κρατικών ή παρακρατικών οργανισμών, εν ω μέτρω πρόκειται περί πωλήσεως, υπό κανονικάς συνθήκας, εμπορευμάτων τα οποία οι οργανισμοί ούτοι παράγουσι ή πωλούσι συνήθως εις εκτέλεσιν κανονικών εμπορικών συμφωνιών ή κατά την κανονικήν εκτέλεσιν διοικητικών ενεργειών δημοσίας φύσεως.
3. Τα υποβρύχια καλώδια τα ανήκοντα εις το ιταλικόν Κράτος ή εις ιταλικάς παρακρατικάς οργανώσεις θα υποχθώσιν εις τας διατάξεις της παραγράφου 1, όσον αφορά τας ακραίας εγκαταστάσεις και τα τμήματα των καλωδίων άτινα ευρίσκονται εντός των χωρικών υδάτων του Ελευθέρου Εδάφους.
4. Η Ιταλία θα παραδώσιν εις το Ελεύθερον Έδαφος άπαντα τα αρχεία και άπαντα τα σχετικά έγγραφα τα έχοντα διοικητικόν χαρακτήρα ή ιστορικόν ενδιαφέρον τα αναφερόμενα εις το Ελεύθερον Έδαφος ή εις περιουσίας μεταβιβαθείσας εις εκτέλεσιν της παραγράφου 1 του παρόντος παραρτήματος. Το Ελεύθερον Έδαφος θα παραδώσιν εις την Γιουγκοσλαυίαν άπαντα τα έγγραφα τα έχοντα τον αυτόν χαρακτήρα ή το αυτό ενδιαφέρον τα αναφερόμενα εις το εις την Γιουγκοσλαυίαν εκχωρούμενον έδαφος εις εκτέλεσιν της παρούσης Συνθήκης, και θα παραδώσιν εις την Ιταλίαν άπαντα τα έγγραφα του αυτού χαρακτήρος ή ενδιαφέροντος άτινα αναφέρονται εις το ιταλικόν έδαφος και ευρίσκονται τυχόν εν τω Ελευθέρω Εδάφει.
Η Γιουγκοσλαυία δηλώνει ότι είναι έτοιμος να παραδώσιν εις το Ελεύθερον Έδαφος άπαντα τα αρχεία και άπαντα τα έγγραφα διοικητικού χαρακτήρος τα αναφερόμενα εις την διοίκησιν του Ελευθέρου Εδάφους και προς τούτο μόνον αναγκαία, της φύσεως εκείνων τα οποία συνήθως φυλάσσοντο προ της 3ης Σεπτεμβρίου 1943 υπό των τοπικών αρχών εις την δικαιοδοσίαν των οποίων υπήγετο η αποτελούσα σήμερα μέρος του Ελευθέρου Εδάφους περιοχή.
5. Το Ελεύθερον Έδαφος δεν έχει υποχρέωσιν να παρέχη οιαδήποτε συνεισφοράν διά την υπηρεσίαν του δημοσίου ιταλικού χρέους, αλλά οφείλει να αναλάβη τας υποχρεώσεις του ιταλικού Κράτους έναντι των κομιστών τίτλων του χρέους τούτου οίτινες θα είναι είτε φυσικά πρόσωπα διατηρούντα την διαμονήν των εν τω Ελευθέρω Εδάφει είτε νομικά πρόσωπα διατηρούντα την έδραν των ή το κύριον αυτών κατάστημα εν αυτώ, εφ' όσον αι εν λόγω υποχρεώσεις ανταποκρίνονται εις το μέρος εκείνο του χρέους τούτου, του οποίου οι τίτλοι εξεδόθησαν προ της 10ης Ιουνίου 1940 και αντιστοιχεί εις δημόσια έργα και διοικητικάς πολιτικάς υπηρεσίας των οποίων το Ελεύθερον Έδαφος επωφελήθη, αλλά δεν αντιστοιχεί ούτε αμέσως ούτε εμμέσως εις στρατιωτικούς σκοπούς. Οιασδήποτε φύσεως δικαιολογητικά είναι δυνατόν να απαιτώνται παρά των κομιστών εν σχέσει προς την προέλευσιν των τίτλων τούτων.
Η Ιταλία και το Ελεύθερον Έδαφος θα προσδιορίσωσι διά συμφωνιών, το μέρος του δημοσίου ιταλικού χρέους το προβλεπόμενον υπό της παρούσης παραγράφου και τας εφαρμοστέας μεθόδους προς εκτέλεσιν των διατάξεων τούτων.
6. Το μελλοντικόν καθεστώς των εξωτερικών χρεών των ηγγυημένων διά προνομίων βαρυνόντων τας περιουσίας ή εισοδήματα του Ελευθέρου Εδάφους θα προσδιορισθή διά νέων συμφωνιών συνομολογηθησομένων υπό των ενδιαφερομένων μερών.
7. Η Ιταλία και το Ελεύθερον Έδαφος θα ρυθμίσωσι δι' ειδικών συμφωνιών τους όρους υπ' ους θα μεταβιβασθώσιν εις αναλόγους οργανώσεις του Ελευθέρου Εδάφους αι προς τους κατοίκους του τελευταίου τούτου υποχρεώσεις των δημοσίων ή ιδιωτικών ιταλικών οργανισμών κοινωνικών ασφαλίσεων ως και ανάλογον μέρος των συγκεντρωθέντων αποθεματικών των εν λόγω οργανισμών.
Ανάλογοι συμφωνίαί συναφθησόμεναι μεταξύ του Ελευθέρου Εδάφους και της Ιταλίας ως και μεταξύ του Ελευθέρου Εδάφους και της Γιουγκοσλαυίας θα ρυθμίσωσιν ωσαύτως τας υποχρεώσεις των δημοσίων ή ιδιωτικών οργανισμών κοινωνικών ασφαλίσεων των οποίων η έδρα κείται εν τω Ελευθέρω Εδάφει έναντι των τιλούχων ασφαλιστικών συμβολαίων ή των συνεισφερόντων των διαμενόντων αντιστοιχώς είτε εν Ιταλία είτε επί εδάφους εκχωρηθέντος εις την Γιουγκοσλαυίαν εις εκτέλεσιν της παρούσης Συνθήκης.
Το Ελεύθερον Έδαφος και η Γιουγκοσλαυία θα ρυθμίσωσιν επίσης δι' αναλόγων συμφωνιών τας υποχρεώσεις των δημοσίων ή ιδιωτικών οργανισμών κοινωνικών ασφαλίσεων των οποίων η έδρα κείται επί του εδάφους του εκχωρηθέντος εις την Γιουγκοσλαυίαν εις εκτέλεσιν της παρούσης Συνθήκης, έναντι των τιτλούχων ασφαλιστικών συμβολαίων ή των συνεισφερόντων των διαμενόντων επί του Ελευθέρου Εδάφους.
8. Η Ιταλία θα υποχρεούται να εξασφαλίση την πληρωμήν των πολιτικών ή στρατιωτικών συντάξεων των κεκτημένων κατά την ημερομηνίαν της ενάρξεως της ισχύος της παρούσης Συνθήκης, εν τη υπηρεσία του Ιταλικού Κράτους δημοτικών ή άλλων ιταλικών τοπικών αρχών, υπό προσώπων άτινα αποκτώσιν την ιθαγένειαν του

Ελευθέρου Εδάφους δυνάμει της παρούσης Συνθήκης· η υποχρέωσις αυτή εντείνεται και επί των μη απαιτητών εισέτι δικαιωμάτων συντάξεως. Η Ιταλία και το Ελεύθερον Έδαφος θα ρυθμίσωσι δια συμφωνιών τους όρους υφ' ους θα εκπληρωθή η ως άνω υποχρέωσις.

9. Αι περιουσίαι, δικαιώματα και συμφέροντα των Ιταλών υπηκόων οίτινες εγκατέστησαν την κατοικίαν των εν τω Ελευθέρω Εδάφει μετά την 10ην Ιουνίου 1940 ως και εκείνων οίτινες προέβησαν εις επιλογήν της ιταλικής ιθαγενείας δυνάμει των διατάξεων του καταστατικού του Ελευθέρου Εδάφους της Τεργέστης θα είναι σεβασταί, κατά την διάρκειαν τριετούς περιόδου από της ενάρξεως της ισχύος της παρούσης Συνθήκης, εν ω μέτρω είναι εν γένει σεβασταί αι περιουσίαι, δικαιώματα και συμφέροντα των πολιτών του Ελευθέρου Εδάφους, υπό τον όρον ότι εκτήθησαν νομίμως.

Αι περιουσίαι, δικαιώματα και συμφέροντα των λοιπών Ιταλών υπηκόων ως και των ιταλικής ιθαγενείας νομικών προσώπων, αι κείμεναι εν τω Ελευθέρω Εδάφει, εφ' όσον νομίμως εκτήθησαν, δεν θα υπόκεινται ειμή εις τας νομοθετικές διατάξεις εκείνας, αίτινες ενδεχομένως θα εφαρμόζοντο γενικώς επί των περιουσιών των αλλοδαπών φυσικών και νομικών προσώπων.

10. Τα πρόσωπα τα οποία θα προβώσιν εις επιλογήν της ιταλικής ιθαγενείας και θα εγκαταστήσωσι την διαμονήν των εν Ιταλία, θα έχωσι την άδειαν μετά την εξόφλησιν των οφειλομένων εν τω Ελευθέρω Εδάφει χρεών ή φόρων, να συναποκομίσωσι την κινητήν αυτών περιουσίαν και να μεταφέρωσι τα κεφάλαιά των, υπό τον όρον ότι η περιουσία και τα κεφάλαια ταύτα εκτήθησαν νομίμως. Η μεταφορά των κινητών δεν θα επιβαρύνηται δι' οιοδήποτε εξαγωγικού ή εισαγωγικού δικαιώματος. Τα πρόσωπα ταύτα θα έχωσι προς τούτοις την άδειαν να πωλώσι την κινητήν αυτών και ακίνητον περιουσίαν υφ' ους όρους και οι πολίται του Ελευθέρου Εδάφους.

Η μεταφορά των περιουσιών εις Ιταλίαν θα εκτελήται υπό όρους μη αντιβαίνοντας προς το Σύνταγμα του Ελευθέρου Εδάφους και κατά τρόπον ορισθησόμενον διά συμφωνίας μεταξύ της Ιταλίας και του Ελευθέρου Εδάφους. Οι όροι και αι προθεσμίαι εντός των οποίων θα πραγματοποιηθή η μεταφορά των κεφαλαίων, συμπεριλαμβανομένου του προϊόντος των πωλήσεων, θα προσδιορισθώσιν επίσης διά συμφωνίας.

11. Αι περιουσίαι, δικαιώματα και συμφέροντα τα υφιστάμενα εν Ιταλία κατά την ημερομηνίαν της ενάρξεως της ισχύος της παρούσης Συνθήκης και άτινα ανήκον εις πρώην ιταλούς υπηκόους, διαμένοντας εν τω Ελευθέρω Εδάφει και αποκτήσαντας την ιθαγένειαν του Ελευθέρου Εδάφους δυνάμει της παρούσης Συνθήκης, θα είναι σεβαστά υπό της Ιταλίας εν ω μέτρω είναι σεβασταί γενικώς αι περιουσίαι, δικαιώματα και συμφέροντα των ιταλών υπηκόων, κατά την διάρκειαν τριετούς περιόδου από της ενάρξεως της ισχύος της παρούσης Συνθήκης.

Τα πρόσωπα ταύτα θα έχωσι την άδειαν να προβώσι εις την μεταφοράν και την εκκαθάρισιν των περιουσιών, δικαιωμάτων και συμφερόντων των υπό τους υπό της ως άνω παραγράφου 10 προβλεπομένους όρους.

12. Αι Εταιρείαι αι συσταθείσαι συμφώνως προς την ιταλικήν νομοθεσίαν και των οποίων η έδρα κείται εν τω Ελευθέρω Εδάφει, αίτινες επιθυμούσι να μεταφέρωσι την έδραν των εν Ιταλία ή Γιουγκοσλαυία, δέον επίσης να τυγχάνωσι της υπό των διατάξεων της παραγράφου 10 του παρόντος Παραρτήματος προβλεπομένης μεταχειρίσεως, υπό τον όρον ότι άνω των πενήκοντα τοις εκατόν του κεφαλαίου της Εταιρείας ανήκει εις πρόσωπα διαμένοντα κανονικώς έξω του Ελευθέρου Εδάφους ή εις πρόσωπα μεταφέροντα την κατοικίαν των εις Ιταλίαν ή Γιουγκοσλαυίαν.

13. Τα χρέη προσώπων διαμενόντων εν Ιταλία ή επί εδάφους εκχωρηθέντος εις την Γιουγκοσλαυίαν προς πρόσωπα διαμένοντα εν τω Ελευθέρω Εδάφει ή τα χρέη προσώπων διαμενόντων εν τω Ελευθέρω Εδάφει προς πρόσωπα διαμένοντα εν Ιταλία ή επί εκχωρηθέντος εις την Γιουγκοσλαυίαν Εδάφους δεν θίγονται λόγω της εκχωρήσεως. Η Ιταλία, η Γιουγκοσλαυία και το Ελεύθερον Έδαφος αναλαμβάνουσι την υποχρέωσιν να διευκολύνωσι τον διακανονισμόν των υποχρεώσεων τούτων. Επί τω τέλει της παρούσης παραγράφου, ο όρος «πρόσωπα» εφαρμόζεται επί των νομικών προσώπων.

14. Αι περιουσίαι αι κείμεναι επί του Ελευθέρου Εδάφους και ανήκουσαι εις εν οιονδήποτε εκ των Ηνωμένων Εθνών ή υπηκόους αυτού, τα οποία δεν θα είχαν εισέτι ελευθερωθή της μεσεγγυήσεως ή των μέτρων ελέγχου εις α υπεβλήθησαν υπό της Ιταλίας, ούτε απεδόθησαν εισέτι εις τους ιδιοκτήτας των, θα αποδοθώσιν εις οίαν νυν ευρίσκονται κατάστασιν.

15. Η Ιταλία θα αποδώσ η τας περιουσίας αίτινες παρανόμως αφηρέθησαν εκ του Ελευθέρου Εδάφους, μετά την 3ην Σεπτεμβρίου 1943 και μετεφέρθησαν εις Ιταλίαν. Η εκτέλεσις της υποχρεώσεως ταύτης θα διέπηται υπό των παραγράφων 2, 3, 4, 5 και 6 του άρθρου 75, πλην των περιουσιών αίτινες είναι αντικείμενον άλλων διατάξεων του παρόντος παραρτήματος.

Αι διατάξεις των παραγράφων 1, 2, 5 και 6 του άρθρου 75 θα εφαρμόζονται επί της αποδόσεως υπό του Ελευθέρου Εδάφους των αποκομισθεισών περιουσιών εκ του εδάφους ενός οιοδήποτε Ηνωμένου Έθνους, κατά την διάρκειαν του πολέμου.

16. Η Ιταλία θα αποδώσει εις το Ελεύθερον Έδαφος εντός της βραχυτέρας δυνατής προθεσμίας, άπαντα τα πλοία τα κατακρατούμενα υπό του Ιταλικού Κράτους ή υπό Ιταλών υπηκόων, τα οποία, την 3ην Σεπτεμβρίου 1943, ανήκον είτε εις φυσικά πρόσωπα διαμένοντα εν τω Ελευθέρω Εδάφει και άτινα αποκτώσι την ιθαγένειαν του Ελευθέρου Εδάφους δυνάμει της παρούσης Συνθήκης, είτε εις νομικά πρόσωπα Ιταλικής ιθαγενείας τα οποία έχουσι και θα διατηρήσωσι την έδραν των εν τω Ελευθέρω Εδάφει, εξαιρουμένων των πλοίων τα οποία αποτέλεσαν αντικείμενον καλή τη πίστει πωλήσεως.
17. Συμφωνία θα συνομολογηθώσι μεταξύ της Ιταλίας και του Ελευθέρου Εδάφους ως και μεταξύ της Γιουγκοσλαβίας και του Ελευθέρου Εδάφους, προς κατανομήν κατά δίκαιον και ίσον τρόπον της περιουσίας οιασδήποτε τοπικής αρχής της οποίας το έδαφος διαιρείται υπό μεθορίου ορισθείσης δυνάμει της παρούσης Συνθήκης, και προς εξασφάλισιν της διατηρήσεως, προς όφελος των κατοίκων, των κοινοτικών εκείνων υπηρεσιών αίτινες δεν προβλέπονται ρητώς υπό άλλων διατάξεων της παρούσης Συνθήκης.
Ανάλογοι συμφωνία θα συνομολογηθώσι προς κατανομήν, κατά δίκαιον και ίσον τρόπον, του τροχαίου και άλλου σιδηροδρομικού υλικού ως και του οπλισμού των δεξαμενών και λιμένων και των σκαφών των εξυπηρετούντων αυτούς· συμφωνία θα ρυθμίζωσιν επίσης τα πάσης άλλης φύσεως εκκρεμή οικονομικά ζητήματα άτινα δεν προβλέπονται υπό του παρόντος παραρτήματος.
18. Οι πολίται του Ελευθέρου Εδάφους παρά την μεταβίβασιν της κυριαρχίας και πάσης εκ ταύτης προκυπούσης αλλαγής ιθαγενείας, θα εξακολουθώσι να απολαύωσιν εν Ιταλία απάντων των δικαιωμάτων βιομηχανικής, πνευματικής και καλλιτεχνικής ιδιοκτησίας τα οποία ηδύναντο να διεκδικήσωσιν υπό το νομοθετικόν καθεστώς το ισχύον εν Ιταλία κατά την μεταβίβασιν της κυριαρχίας.
Το Ελεύθερον Έδαφος θα αναγνωρίση τα δικαιώματα βιομηχανικής, πνευματικής και καλλιτεχνικής ιδιοκτησίας, άτινα υφίσταντο εν τω Ελευθέρω Εδάφει υπό το καθεστώς των εν ισχύϊ κατά την μεταβίβασιν της κυριαρχίας Ιταλικών νόμων ή τα οποία δέον να αποκατασταθώσιν ή να αποδοθώσι συμφώνως προς το Μέρος Α' του Παραρτήματος XV της παρούσης Συνθήκης και θα καταστήση σεβαστά τα δικαιώματα ταύτα. Τα εν λόγω δικαιώματα θα ισχύωσιν εν τω Ελευθέρω Εδάφει διά το χρονικόν διάστημα καθ' ο θα παρέμενον εν ισχύϊ υπό το καθεστώς των Ιταλικών νόμων.
19. Πάσα διαφορά ήτις θα προέκυπτεν εξ αφορμής των διατάξεων του παρόντος παραρτήματος θα ρυθμίζεται κατά το εν άρθρω 83 της παρούσης Συνθήκης προβλεπόμενον τρόπον.
20. Αι παράγραφοι 1, 3 και 5 του άρθρου 76, το άρθρον 77, η παράγραφος 3 του άρθρου 78, το άρθρον 81, το Μέρος Α' του παραρτήματος XV, το παράρτημα XVI και το Μέρος Β' του παραρτήματος XVII θα εφαρμόζωνται επί του Ελευθέρου Εδάφους της Τεργέστης καθ' ον τρόπον και επί της Ιταλίας.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ XI

Κοινή δήλωσις των Κυβερνήσεων των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής, της Γαλλίας, του Ηνωμένου Βασιλείου, της Σοβιετικής Ενώσεως περί των εδαφικών κτήσεων της Ιταλίας εν Αφρική (ίδε άρθρον 23)

1. Αι Κυβερνήσεις των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής, της Γαλλίας, του Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και της Βορείου Ιρλανδίας και της Ενώσεως των Σοβιετικών Σοσιαλιστικών Δημοκρατιών, συμφωνούσι να καθορίσωσι, δι' αποφάσεως ληφθησομένης από κοινού, εντός προθεσμίας έτους από της ενάρξεως της ισχύος της Συνθήκης Ειρήνης μετά της Ιταλίας της φερούσης την ημερομηνίαν της 10ης Φεβρουαρίου 1947, την οριστικήν τύχην των εδαφικών εν Αφρική κτήσεων της Ιταλίας, επί των οποίων η Ιταλία παραιτείται πάντων των δικαιωμάτων της και τίτλων δυνάμει του άρθρου 23 της παρούσης Συνθήκης.
2. Αι Τέσσαρες Δυνάμεις θα ρυθμίσωσι την οριστικήν τύχην των εν λόγω εδαφών και προβώσιν εις τας ενδεικνυόμενας αναπροσαρμογάς των συνόρων των, λαμβάνουσαι υπ' όψιν τους πόθους και την ευημερίαν των κατοίκων, τας απαιτήσεις της ειρήνης και της ασφαλείας, ως και τας απόψεις των λοιπών ενδιαφερομένων Κυβερνήσεων.
3. Εάν αι Τέσσαρες Δυνάμεις δεν δύναται να συμφωνήσωσιν επί της τύχης ενός οιασδήποτε εκ των εδαφών τούτων εντός προθεσμίας έτους από της ημερομηνίας της ενάρξεως της ισχύος της Συνθήκης Ειρήνης μετά της Ιταλίας, το ζήτημα θα υποβληθή εις την γενικήν Συνέλευσιν των Ηνωμένων Εθνών ίνα αύτη προβή εις σύστασιν επί του προκειμένου, και αι Τέσσαρες Δυνάμεις συμφωνούσι να δεχθώσι την σύστασιν ταύτην και να λάβωσι τα ενδεικνυόμενα μέτρα διά να την θέσωσιν εις εφαρμογήν.
4. Οι Αναπληρωταί των Υπουργών Εξωτερικών θα συνεχίσωσι την εξέτασιν του ζητήματος της τύχης των πρώην

ιταλικών αποικιών επί τω σκοπώ όπως υποβάλωσιν εις το Συμβούλιον των Υπουργών Εξωτερικών τας επί τούτου συστάσεις των. Εξ άλλου, θα αποστείλωσιν επιτροπάς ερεύνης εις ταύτην ή εκείνην εκ των πρώην ιταλικών αποικιών, ίνα τοις παράσχωσι τα αναγκαία στοιχεία επί του ζητήματος τούτου και εξακριβώσωσι ποία είναι αι απόψεις των κατοίκων.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΧΙΙ

(ίδε άρθρον 56)

Τα ονόματα των σκαφών τα μνημονευόμενα εν τω παρόντι παραρτήματι είναι τα εν χρήσει εν τω Ιταλικώ Στόλω την 1ην Ιουνίου 1946.

Α) Πίναξ πολεμικών πλοίων άτινα θα διατηρήση η Ιταλία.

Μεγάλα πολεμικά σκάφη.

Θωρηκτά:

Andrea Doria, Caio Duilio.

Καταδρομικά:

Luigi di Savoia, Duca degli Abruzzi, Giuseppe Garibaldi, Raimondo Montecuccoli, Luigi Cadorna.

Αντιτορπιλλικά:

Carabiniere, Granatiere, Grecale, Nicoloso da Recco,

Τορπιλλοβόλα:

Giuseppe Cesare Abba, Aretusa, Calliope, Ciacinto Carini, Cassiopea, Clio, Nicola Fabrizi, Ernesto Giovannini, Libra, Monzambano, Antonio Mosto, Orione, Orsa, Rosalino Pilo, Sagittario, Sirio.

Κορβέται:

Ape, Baionetta, Chimera, Cormorano, Danaide, Driade, Fenice, Flora, Folaga, Gabbiano, Gru, Ibis, Minerva, Pellicano, Pomona, Scimittara, Sfinge, Sibilla, Urania.

Επιπροσθέτως μία Κορβέτα ανελκυσθησομένη, αποπερατουμένη ή κατασκευασθησομένη.

Μικρά πολεμικά σκάφη.

Ναρκαλιεντικά R. D. No. 20, 32, 34, 38, 40, 41, 102, 103, 104, 105, 113, 114, 129, 131, 133, 134, 148, 149 ως και 16 τύπου ΥΜΣ χορηγηθέντα υπό των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής.

Άκατοι: VAS No 201, 204, 211, 218, 222, 224, 233, 235.

Βοηθητικά πολεμικά σκάφη.

Πετρελαιοφόρα

Nettuno, Lete,

Υδροφόροι:

Arno, Frigido, Mincio, Ofanto, Oristano, Pescara, Po, Sesia, Simeto, Stura, Tronto, Vipacce.

Ρυμουλκά: (μεγάλα)

Abbazia, Asinara, Atlante, Capraia, Chioggia, Emilio Gagliardo, Gorgona, Licosa, Lilibeo, Linosa, Mestre, Piombino, Porto Embedocle, Porto Fossone, Porto Pisano, Porto Rose, Porto Recanati, San Pietro, San Vito, Ventimiglia.

Ρυμουλκά (μικρά)

Argentario, Astico, Cordevole, Generale Pozzi, Irene, Passero, Porto Rosso, Porto Vecchio, San Bartolomeo, San Benedetto, Tagliamento, N 1, N 4, N 5, N 9, N 22, N 26, N 27, N 32, N 247, N 52, N 53, N 78, N 96, N 104, RLN 1, RLN 3, RLN 9, RLN 10.

Εκπαιδευτικών πλοίων:

Amerigo Vespucci.

Μεταγωγικά:

Amalia Messina, Montegrappa, Tarantola.

Πλοίων εφοδιασμού:

Giuseppe Miraglia.

Πλωτόν συνεργείων:

Antonio Pacinotti (μετατρεπτόν από συνοδού υποβρυχίων).

Υδρογραφικά πλοία:

Azio (μετατρεπτόν από ναρκοθέτιδος). Cherso.

Πλοίων εξυπηρετήσεως φάρων:

Buffoluto.

Πλοίων τηλεγρ. καλωδίων:

Rampino.

Β) Πίναξ πολεμικών πλοίων άτινα θα τεθώσιν εις την διάθεσιν των Κυβερνήσεων των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής, της Γαλλίας, του Ηνωμένου Βασιλείου και της Σοβιετικής Ενώσεως.

Μεγάλα πολεμικά σκάφη.

Θωρηκτά:

Giulio Cesare, Italia, Victorio Veneto.

Καταδρομικά:

Emmanuele Filiberto Duca d' Aosta, Pompeo Magno, Attilio Regolo, Eugenio di Savoia, Scipione Africano,

Sloop:

Eritrea.

Αντιτορπιλλικά:

Artigliere, Fuciliere, Legionario, Mitragliere, Alfredo Oriani, Augusto Riboti, Velite.

Τορπιλλοβόλα:

Aliseo, Animoso, Ardimentoso, Ariete, Fortunale, Indomito.

Υποβρύχια:

Alagi, Atropo, Dandolo, Giada, Marea, Nichelio, Platino, Vortice.

Μικρά Πολεμικά Σκάφη.

M. T. Bs (Τορπιλλοβόλα μετά κινητήρος).

MS Nos. 11, 24, 31, 35, 52, 53, 54, 55, 61, 65, 72, 73, 74, 75.

MAS Nos. 433, 434, 510, 514, 516, 519, 520, 521, 523, 538, 540, 543, 545, 547, 562.

ME Nos. 38, 40, 41.

Ναρκαλιευτικά:

RD Nos 6, 16, 21, 25, 27, 28, 29.

Κανονιοφόρος:

Illiria.

Άκατοι:

VAS Nos 237, 240, 241, 245, 246, 248.

Αποβατικά:

MZ Nos 713, 717, 722, 726, 728, 729, 737, 744, 758, 776, 778, 78, 781, 784, 800, 831.

Βοηθητικά Πολεμικά Σκάφη.

Πετρελαιοφόρα:

Prometeo, Stige, Tarvisio, Urano.

Υδροφόροι:

Anapo, Aterno, Basento, Bisagno, Dalmazia, Idria, Isarco, Istria, Liri, Metauro, Polcevera, Sprugola, Timavo, Tirso.

Ρυμουλκά: (μεγάλα)

Arsachena, Basiluzzo, Capo d' Istria, Carbonara, Cefalu, Ercole, Gaeta, Lampedusa, Lipari, Liscanera, Marechiaro,

Mesco, Molara, Nereo, PortoAdriano, Porto Conte, Porto Quieto, Porto Torres, Porto Tricase, Procida, Promontore,

Rapallo Salvo, San Angelo, San Antioco, San Remo, Talamone, Toaormina, Teulada, Tifeo, Vado, Vigoroso.

Ρυμουλκά: (μικρά).

Generale Valfre, Licata, Noli, Volosca, N 2, N 3, N 23, N 24, N 28, N 35, N 36, N 37, N 80, N 94.

Πλοίων συνοδόν:

Anteo.

Εκπαιδευτικόν πλοίων:

Cristoforo Colombo.

Ναρκοθέτις βοηθητική:

Fasana.

Μεταγωγικά:

Giuseppe Messina, Montecucco, Panigaglia.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΧΙΠ

Ορισμοί

Α' Ναυτικοί όροι

(ίδη άρθρον 59)

Εκτόπισμα κατά σύμβασιν.

Το κατά σύμβασιν εκτόπισμα πλοίου επιφανείας είναι το εκτόπισμα του σκάφους, καθ' όλα αρτίου, πλήρως επηνδρωμένου, ετοιμού προς πλουν από απόψεως μηχανών και εξοπλισμού εν γένει, συμπεριλαμβανομένου παντός οπλισμού και πυρομαχικών, του εξαρτισμού, ειδών ενδιαιτήσεως, τροφίμων και γλυκέος ύδατος διά το πλήρωμα, διαφόρων προμηθειών, εργαλείων και σκευών πάσης φύσεως άτινα δέον να φέρη επ' αυτού εν καιρώ πολέμου, αλλ' άνευ καυσίμων και άνευ του εφεδρικού τροφοδοτικού ύδατος των μηχανών και λεβήτων.

Τα κατά σύμβασιν εκτόπισμα είναι εκπεφρασμένον εις τόννους 1.016 χιλιογράμμων (2.240 αγγλικών λιβρών).

ΠΟΛΕΜΙΚΟΝ ΣΚΑΦΟΣ

Πολεμικόν σκάφος ανεξαρτήτως του εκτοπίσματός του θεωρείται:

- 1) Είτε πλοίον ειδικώς ναυπηγηθέν ή προσαρμοσθέν ως πολεμική μονάς δι' επιχειρήσεις ναυτικές, αμφιβίους ή αεροναυτικής.
- 2) Είτε πλοίον το οποίον κέκτηται εν των ακολούθων χαρακτηριστικών:
 - α) Φέρει πυροβόλον διαμετρήματος άνω των 4,7 δακτύλων (120 χιλιοστά).
 - β) Φέρει περισσότερα των 4 πυροβόλων διαμετρήματος άνω των 3 δακτύλων (76 χλσ.).
 - γ) Είναι κατεσκευασμένον ή εξοπλισμένον δι' εκσφενδόνισιν τορπιλλών ή διά πόντισιν ναρκών.
 - δ) Είναι εφωδιασμένον διά μηχανημάτων προωρισμένων δι' εκσφενδόνισιν αυτοπροωθουμένων ή οδηγουμένων βλημάτων.
 - ε) Είναι κατεσκευασμένον ίνα προστατεύηται διά θωρακίσεως πάχους άνευ του 1 δακτύλου (25 χλσ.).
 - στ) Είναι κατεσκευασμένον ή έχει αρχήθεν προσαρμοσθή κυρίως διά να θέτη εν δράσει αεροπλάνα εν θαλάσση.
 - ζ) Φέρει περισσότερας των 2 συσκευών εκσφενδονίσεως αεροπλάνων.
 - η) Είναι κατεσκευασμένον διά να αναπτύσση ταχύτητα μεγαλειτέραν των 20 κόμβων όταν φέρη πυροβόλον διαμετρήματος άνω των 3 δακτύλων. (76 χλσ.).

Πολεμικόν σκάφος της ανωτέρω κατηγορίας 1 παύει να θεωρήται ως τοιούτον μετά το εικοστόν έτος από της αποπερατώσεώς του εάν αφαιρεθή ολόκληρος ο οπλισμός του.

ΘΩΡΗΚΤΟΝ

Θωρηκτόν είναι το πολεμικόν σκάφος, πλην του αεροπλανοφόρου, του οποίου το κατά σύμβασιν εκτόπισμα υπερβαίνει τους 10.000 τόννους ή το οποίον φέρει πυροβόλον διαμετρήματος άνω των 203 χλσ. (8 δακτύλων).

ΑΕΡΟΠΛΑΝΟΦΟΡΟΝ

Αεροπλανοφόρον είναι πολεμικόν σκάφος το οποίον οιονδήποτε και αν είναι το εκτόπισμά του, είναι κατεσκευασμένον ή κυρίως διαρρυθμισμένον ίνα μεταφέρη και θέτη εν δράσει αεροπλάνα.

ΥΠΟΒΡΥΧΙΟΝ

Υποβρύχιον είναι σκάφος σχεδιασμένον προς πλεύσιν υπό την επιφάνειαν της θαλάσσης.

ΕΙΔΙΚΕΥΜΕΝΟΙ ΤΥΠΟΙ ΣΚΑΦΩΝ ΕΙΣΒΟΛΗΣ

1. Είναι πάντες οι τύποι σκαφών ειδικώς κατασκευασθέντων ή προσαρμοσθέντων δι' αμφιβίους επιχειρήσεις.
2. Πάντες οι τύποι μικρών σκαφών ειδικώς κατασκευασθέντων ή προσαρμοσθέντων ίνα μεταφέρωσιν εκκρηκτική ή εμπρηστική γόμωσιν διά προσβολήν πλοίων ή λιμένων.

ΤΟΡΠΙΛΑΚΑΤΟΣ

Τορπιλλάκατος είναι πλοίον εκτοπίσματος μικροτέρου των 200 τόννων δυνάμενον ν' αναπτύξη ταχύτητα άνω των 25 κόμβων και να κάμη χρήσιν τορπιλλών.

Β' ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗ, ΑΕΡΟΠΟΡΙΚΗ ΚΑΙ ΝΑΥΤΙΚΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΙΣ

(*ίδη άρθρα 60, 63, 65*)

1. Στρατιωτική εκπαίδευσις καθορίζεται ως: η μελέτη και πρακτική εξάσκησης εις την χρήσιν παντός πολεμικού υλικού ειδικώς προοριζομένου ή προσηρμοσμένου διά σκοπούς στρατιωτικούς ως και των σχετικών εκπαιδευτικών επινοήσεων, η μελέτη και εκτέλεσις πάσης ασκήσεως ή κινήσεων προς εκπαίδευσιν ή πρακτικήν εφαρμογήν των ελιγμών των εκτελουμένων υπό ενόπλων δυνάμεων εν μάχη και η μεθοδική μελέτη της τακτικής, στρατηγικής και επιτελικής εργασίας.
2. Στρατιωτική αεροπορική εκπαίδευσις καθορίζεται ως: η μελέτη και η πρακτική εξάσκησης εν τη χρήσει παντός πολεμικού υλικού ειδικώς προοριζομένου ή προσηρμοσμένου διά σκοπούς στρατιωτικής αεροπορίας ως και των σχετικών εκπαιδευτικών επινοήσεων· η μελέτη και πρακτική εξάσκησης πάσης ειδικής ασκήσεως συμπεριλαμβανομένης της πτήσεως εν σχηματισμώ εκτελουμένης υπό αεροπλάνων εν τη εκτελέσει αεροπορικής αποστολής· και η μεθοδική μελέτη αεροπορικής τακτικής, στρατηγικής και επιτελικής εργασίας.
3. Πολεμική ναυτική εκπαίδευσις καθορίζεται: Ως η γενική οργάνωσις, η μελέτη και η πρακτική εξάσκησης εν τη χρήσει πολεμικών πλοίων ή ναυτικών εγκαταστάσεων, ως και η μελέτη και χρησιμοποίησις πάσης σχετικής συσκευής και εκπαιδευτικής επινοήσεως, αίτινες χρησιμοποιούνται διά την διεξαγωγήν ναυτικού πολέμου, πλην εκείνων αίτινες χρησιμοποιούνται κανονικώς διά πολιτικούς σκοπούς· προσέτι η διδασκαλία, η πρακτική εξάσκησης και η μεθοδική μελέτη της ναυτικής τακτικής, στρατηγικής και επιτελικής εργασίας συμπεριλαμβανομένης της εκτελέσεως πασών των επιχειρήσεων και γυμνασίων τα οποία δεν είναι αναγκαία εις την ειρηνικήν χρησιμοποίησιν των πλοίων.

Γ' ΟΡΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΠΙΝΑΞ ΠΟΛΕΜΙΚΟΥ ΥΛΙΚΟΥ

(*ίδη άρθρον 67*)

Ο όρος «πολεμικόν υλικόν» ως ούτος χρησιμοποιείται, εν τη παρούση συνθήκη περιλαμβάνει άπαντα τα όπλα, πυρομαχικά και συσκευάς ειδικώς επινοηθείσας ή προσηρμοσμένας προς χρήσιν εν πολέμω ως απαριθμούνται κατωτέρω.

Αι Σύμμαχοι και Συνηρησόμενα Δυνάμεις επιφυλάσσουσιν εαυταίς το δικαίωμα της τροποποιήσεως του καταλόγου περιοδικώς, διά μεταβολής ή προσθήκης, υπό το φως των μεταγενεστέρων επιστημονικών εξελίξεων.

Κατηγορία I.

1. Τυφέκια, επαναληπτικά αραβίδες (carabines) περίστροφα και πιστόλια στρατιωτικού τύπου, κάνναι ανταλλακτικά διά τα όπλα ταύτα και άλλα ανταλλακτικά τεμάχια μη αμέσως προσαρμοζόμενα διά πολιτικήν χρήσιν.
2. Πολυβόλα, πολεμικά αυτόματα ή επαναληπτικά τυφέκια και υποπολυβόλα· ανταλλακτικά κάνναι διά τα όπλα ταύτα και άλλα ανταλλακτικά τεμάχια μη αμέσως προσαρμοζόμενα διά πολιτικήν χρήσιν κιλλίβαντες ή τρίποδες πολυβόλων.
3. Πυροβόλα, οβιδοβόλα, ολμοβόλα, ειδικά διά την αεροπορίαν πυροβόλα άνευ κλείστρου ή άνευ οπισθοδρομήσεως και φλογοβόλα· ανταλλακτικά κάνναι και άλλα ανταλλακτικά τεμάχια μη αμέσως προσαρμοζόμενα διά πολιτικήν χρήσιν· φορεία και κιλλίβαντες διά τα όπλα ταύτα.
4. Πυροβόλα· μηχανήματα εκτοξεύσεως και ελέγχου αυτοπροωθουμένων και κατευθυνομένων βλημάτων· κιλλίβαντες διά τα ανωτέρω.
5. Αυτοπροωθούμενα και κατευθυνόμενα βλήματα, βλήματα πυροβόλων, πύραυλοι, πυρομαχικά και φυσίγγια, πλήρη ή μη πλήρη, διά τα όπλα τα αναγεγραμμένα εις τα ανωτέρω εδάφια 1 έως 4 ως και πυροσωλήνες, εμπύρια ή συσκευαί χρησιμεύουσαι προς έκρηξιν ή λειτουργίαν αυτών. Κροτηταί και καψύλια απαιτούμενα διά πολιτικήν χρήσιν δεν περιλαμβάνονται.
6. Βομβίδες, βόμβαι, τορπίλλαι, νάρκαι, βόμβαι βυθού και εμπρηστικά υλικά ή γομώσεις πλήρη ή μη πλήρη· άπαντα τα μέσα προς έκρηξιν ή λειτουργίαν αυτών· κροτηταί και καψύλια διά πολιτικήν χρήσιν δεν περιλαμβάνονται.
7. Ξιφολόγγαι.

Κατηγορία II.

1. Τεθωρακισμένα οχήματα μάχης· τεθωρακισμένοι σιδηροδρομικοί συρμοί, μη δυνάμενοι τεχνικώς να μετατραπώσι προς πολιτικήν χρήσιν.
2. Μηχανικά και αυτοκίνητα φορεία δι' οιαδήποτε των εις κατηγορίαν I αναγεγραμμένων όπλων· πλαίσια ή στρατιωτικά αμαξώματα ειδικών τύπων εκτός των αναφερομένων εις το ανωτέρω εδάφιον 1.

3. Θώρακες πάχους μεγαλύτερου των 3 δακτύλων χρησιμοποιούμενοι διά σκοπούς προασπίσεως εν πολέμω.

Κατηγορία III.

1. Συσσκευαί επισημάνσεως και υπολογισμού διά τον έλεγχον της βολής, περιλαμβανομένων και των μηχανημάτων κανονισμού και καταγραφής της βολής· όργανα διευθύνσεως βολής· κλισιοσκόπια πυροβόλου· σκοπευτικά όργανα βομβαρδισμού· ρυθμιστήρες πυροσωλήνων· διαμετρητήρες πυροβόλων και όργανα ελέγχου της βολής.
2. Υλικόν γεφυρωμάτων εφόδου, σκάφη εφόδου και επιθέσεως.
3. Διατάξεις διά πολεμικά τεχνάσματα, συσκευαί παραπλανήσεως και παγίδων.
4. Στρατιωτική εξάρτησις ειδικής φύσεως προσωπικού ενόπλων δυνάμεων μη αμέσως προσαρμοζομένη διά πολιτικήν χρήσιν.

Κατηγορία IV.

1. Πολεμικά πλοία παντός είδους, συμπεριλαμβανομένων μετατραπέντων σκαφών και σκαφών σχεδιασθέντων ή προορισθέντων διά συνοδείαν ή υποστήριξιν των, μη δυναμένων τεχνικώς να επαναμετατραπώσι διά χρήσιν πολιτικήν ως και οπλισμός, θωράκησις, πυρομαχικά, αεροπλάνα και πας έτερος εξοπλισμός, υλικόν, μηχαναί και εγκαταστάσεις μη χρησιμοποιούμεναι εν καιρώ ειρήνης επί πλοίων άλλων εκτός πολεμικών.
2. Αποβατικά σκάφη και αμφίβια οχήματα ή εξαρτήματα αυτών πάσης φύσεως· σκάφη εισβολής ή συσκευαί παντός τύπου ως και καταπέλται ή άλλαι συσκευαί καθελκύσεως ή εκοφενδονίσεως αεροπλάνων, πυραύλων, όπλων προωθουμένων ή οιουδήποτε άλλου βλήματος, όργανον ή συσκευή είτε επηνδρωμένη είτε άνευ επηνδρώσεως, κατευθυνομένη ή μη κατευθυνομένη.
3. Καταδυόμενα ή ημικαταδυόμενα πλοία, σκάφη, όπλα, συσκευαί ή όργανα πάσης φύσεως συμπεριλαμβανομένων ειδικών σχεδιασθέντων φραγμάτων λιμένων, πλην όσων αναγκαιοσύσι διά χρήσιν ναυαγισμής, ναυαγοσωστικών εργασιών, ή άλλων ειρηνικών τοιούτων ως και συσκευών εξαρτημάτων, ανταλλακτικών, βοηθημάτων εκπαίδευσεως ή πειραματισμού, οργάνων ή εγκαταστάσεων αίτινες δυνατόν να έχωσιν ειδικώς σχεδιασθή διά την κατασκευήν, δοκιμήν, συντήρησιν ή στέγασιν αυτών.

Κατηγορία V.

1. Αεροσκάφη συνηρμολογημένα ή μη συνηρμολογημένα, βαρύτερα ή ελαφρότερα του αέρος, κατασκευασθέντα ή προσαρμοσθέντα προς αεροπορικήν μάχην διά χρησιμοποίησεως πολυβόλων, πυραυλοβόλων, πυροβολικού, ή διά την μεταφοράν και ρίψιν βομβών, ή άτινα είναι εφωδιασμένα δι' ενός οιουδήποτε εκ των εν τω κατωτέρω εδαφίω 2 περιλαμβανομένων μηχανισμών, ή άτινα λόγω του προορισμού ή της κατασκευής των δύνανται ευκόλως να εφοδιασθώσι διά τινος των μηχανισμών τούτων.
2. Κιλλίβαντες και πλαίσια αεροπορικών πυροβόλων, ενθήμια βομβών, φορείς τορπιλλών και μηχανισμών αφέσεως βομβών ή τορπιλλών, πύργοι πυροβόλων και θόλοι.
3. Εξαρτισμός ειδικώς κατασκευασθείς δι' αεραγήματα και χρησιμοποιούμενος μόνον υπ' αυτών.
4. Καταπέλται ή συσκευαί εκοφενδονίσεως, δι' αεροπλάνα επί πλοίου, αεροπλάνα ξηράς ή υδροπλάνα· συσκευαί δι' εκτόξευσιν ιπταμένων βλημάτων.
5. Αερόστατα φραγμού.

Κατηγορία VI.

1. Όλαι αι ασφυκτικαί ουσίαι, θανατηφόροι, τοξικαί ή ικανοί να θέτωσιν εκτός μάχης, προοριζόμεναι διά πολεμικούς σκοπούς ή κατασκευαζόμεναι εις ποσότητας υπερβαινούσας τας πολιτικές ανάγκας.

Κατηγορία VII.

1. Προωστικαί πυρίτιδες, εκκρηκτικαί ύλαι, πυροτεχνικόν υλικόν ή υγροποιημένα αέρια προοριζόμενα διά την προώθησιν, έκρηξιν, γόμωσιν, πλήρωσιν του πολεμικού υλικού του περιγραφομένου εις τας ανωτέρω κατηγορίας ή διά την χρήσιν εν συνδυασμώ προς το υλικόν τούτο, μη δυνάμενα να χρησιμοποιηθώσι διά πολιτικούς σκοπούς ή κατασκευαζόμενα εις ποσότητας υπερβαινούσας τας πολιτικές ανάγκας.

Κατηγορία VIII.

1. Εγκαταστάσεις και βιομηχανικά συγκροτήματα προοριζόμενα ειδικώς διά την κατασκευήν και συντήρησιν του ως άνω απαριθμηθέντος υλικού και μη δυνάμενα τεχνικώς να μετατραπώσι διά πολιτικήν χρήσιν.

Δ ΟΡΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΟΡΩΝ

«ΑΠΟΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΟΠΟΙΗΣΙΣ» και «ΑΠΟΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΟΠΟΙΗΜΕΝΟΣ»

(*Ίδε άρθρα 11, 14, 49 και άρθρον 3 του παραρτήματος VI*)

Εν τη παρούση Συνθήκη οι όροι «αποστρατιωτικοποίησης» και «αποστρατιωτικοποιημένο» θα θεωρούνται ως απαγορεύοντες επί του εν λόγω εδάφους και των συναφών χωρικών υδάτων, πάσαν ναυτικήν, στρατιωτικήν ή πολεμικής αεροπορίας εγκατάστασιν, οχύρωσιν και των σχετικών οπλισμών αυτών, τεχνητά, στρατιωτικά, ναυτικά και αεροπορικά εμπόδια· την χρησιμοποίησιν βάσεων υπό στρατιωτικών, ναυτικών ή της πολεμικής αεροπορίας μονάδων ή την μόνιμον ή προσωρινήν στάθμευσιν των αυτών μονάδων· την στρατιωτικήν εκπαίδευσιν πάσης μορφής και την κατασκευήν πολεμικού υλικού. Η απαγόρευσις αύτη δεν αφορά το προσωπικόν εσωτερικής ασφαλείας περιορισμένου αριθμού διά την εκπλήρωσιν ασφαλείας περιορισμένου αριθμού διά την εκπλήρωσιν καθηκόντων εσωτερικού χαρακτήρος και εφοδιασμένον με όπλα άτινα δύναται να φέρωνται και να χειρίζονται υφ' ενός ατόμου ως και την αναγκαίουσαν στρατιωτικήν εκπαίδευσιν τιοιούτου προσωπικού.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΧΙΥ

Δημοσιονομικά και οικονομικά διατάξεις σχετικά προς τα εκχωρούμενα εδάφη

1. Το διάδοχον κράτος θα λάβη άνευ πληρωμής τας ιταλικάς κρατικές ή παρακρατικές περιουσίας τας κειμένας επί του εκχωρουμένου δυνάμει της παρούσης Συνθήκης εδάφους, ως και άπαντα τα αρχεία και άπαντα τα οικεία έγγραφα διοικητικής φύσεως ή ιστορικού ενδιαφέροντος τα αφορώντα το εν λόγω έδαφος ή τα σχετιζόμενα προς περιουσίας μεταβιβαθείσας εις εκτελέσιν της παρούσης παραγράφου.
Κατά την έννοιαν του παρόντος παραρτήματος, θεωρούνται ως κρατικά ή παρακρατικά περιουσία: η κινητή και η ακίνητος περιουσία του Ιταλικού Κράτους, των οργανισμών τοπικής αυτοδιοικήσεως, των νομικών προσώπων Δημοσίου Δικαίου και των εταιρειών και σωματείων, άτινα είναι δημοσία ιδιοκτησία, ως και η κινητή και ακίνητος περιουσία ήτις ανήκεν εις το Φασιστικόν Κόμμα ή εις βοηθητικάς του Κόμματος τούτου οργανώσεις.
2. Πάσαι αι μεταβιβάσεις κρατικών ή παρακρατικών ιταλικών περιουσιών κατά την έννοιαν της ως άνω παραγράφου 1, αίτινες εγένοντο μετά την 3ην Σεπτεμβρίου 1943, θα θεωρούνται ως άκυροι και μη γενόμενοι. Εν τούτοις η διάταξις αύτη δεν θα εφαρμόζηται επί των νομίμων πράξεων των σχετικών προς την συνήθη λειτουργίαν των κρατικών ή παρακρατικών οργανισμών, εν ω μέτρω πρόκειται περί πωλήσεως, υπό ομαλάς συνθήκας, εμπορευμάτων τα οποία οι οργανισμοί ούτοι παράγουσιν ή πωλούσι συνήθως εις εκτελέσιν συνήθων εμπορικών συμφωνιών, ή κατά την συνήθη διεξαγωγήν διοικητικών ενεργειών δημοσίας φύσεως.
3. Τα υποβρύχια ιταλικά καλώδια τα συνδέοντα σημεία του εκχωρουμένου εδάφους, ή τα συνδέοντα σημείον του εκχωρουμένου εδάφους μετά σημείου άλλου εδάφους του διαδόχου Κράτους, θα θεωρούνται ως ιταλική περιουσία κειμένη επί του εκχωρουμένου εδάφους παρά το γεγονός ότι ωρισμένα τμήματα των καλωδίων τούτων δυνατόν να ευρίσκονται έξω των χωρικών υδάτων. Τα ιταλικά υποβρύχια καλώδια τα συνδέοντα σημείον του εκχωρουμένου εδάφους μετά σημείου κειμένου έξω της δικαιοδοσίας του διαδόχου Κράτους, θα θεωρούνται ως ιταλικά περιουσία κείμενα επί του εκχωρουμένου εδάφους, όσον αφορά τας ακραίας εγκαταστάσεις και τα τμήματα των καλωδίων τα κείμενα εντός των χωρικών υδάτων του εκχωρουμένου εδάφους.
4. Η Ιταλική Κυβέρνησις θα παραδώσιν εις το διάδοχον Κράτος άπαντα τα αντικείμενα τα έχοντα καλλιτεχνικόν, ιστορικόν ή αρχαιολογικόν ενδιαφέρον και αποτελούντα μέρος της πνευματικής περιουσίας του εκχωρουμένου εδάφους και τα οποία καθ' ον χρόνον το περί ου ο λόγος έδαφος ευρίσκετο υπό την ιταλικήν κυριαρχίαν διηρπάγησαν άνευ πληρωμής και κρατούνται υπό της Ιταλικής Κυβερνήσεως ή υπό δημοσίων ιταλικών ιδρυμάτων.
5. Το διάδοχον Κράτος θα ανταλλάξη διά του ιδίου αυτού νομίματος τα ιταλικά νομίματα τα κατεχόμενα επί του εκχωρουμένου εδάφους υπό φυσικών προσώπων διατηρούντων την διαμονήν των ή υπό νομικών προσώπων άτινα θα συνεχίσωσι την λειτουργίαν των εν τω εδάφει τούτω. Άπαντα τα δικαιολογητικά θα είναι δυνατόν να ζητηθώσι παρά των κατόχων νομισμάτων, άτινα παρουσιάζονται προς μετατροπήν, περί της προελεύσεως των κεφαλαίων.
6. Η Κυβέρνησις του διαδόχου Κράτους δεν θα έχη υποχρέωσιν να παρέχη οιαδήποτε συνεισφοράν διά την υπηρεσίαν του ιταλικού Δημοσίου Χρέους, αλλά θα οφείλη να αναλάβη τας υποχρεώσεις του Ιταλικού Κράτους έναντι των κομιστών τίτλων του Χρέους τούτου, οίτινες θα είναι είτε φυσικά πρόσωπα διατηρούντα την διαμονήν των εις το εκχωρούμενον έδαφος, είτε νομικά πρόσωπα διατηρούντα εν αυτώ την έδραν των ή το κύριον κατάστημα αυτών, εφ' όσον αι εν λόγω υποχρεώσεις θα ανταποκρίνωται εις το μέρος του Χρέους τούτου του οποίου οι τίτλοι εξεδόθησαν προ της 10ης Ιουνίου 1940 και αφορά δημόσια έργα και διοικητικά ή πολιτικάς υπηρεσίας

εκ των οποίων το ρηθέν έδαφος επωφελήθη, αλλά δεν αφορά ούτε αμέσως ούτε εμμέσως στρατιωτικούς σκοπούς.

Άπαντα τα δικαιολογητικά θα δύναται να ζητηθώσι παρά των κομιστών περί της προελεύσεως των τίτλων.

Το διάδοχον Κράτος και η Ιταλία θα προσδιορίσωσι διά συμφωνιών το μέρος του Δημοσίου Ιταλικού Χρέους το οποίον προβλέπει η παρούσα παράγραφος και τας εφαρμοστέας μεθόδους διά την εκτέλεσιν των διατάξεων τούτων.

7. Το διάδοχον Κράτος και η Ιταλία θα ρυθμίσωσι δι' ειδικών συμφωνιών τους όρους υφ' ους θα μεταβιβασθώσιν εις αναλόγους οργανισμούς του διαδόχου Κράτους αι υποχρεώσεις των ιταλικών οργανισμών κοινωνικών ασφαλίσεων, δημοσίων ή ιδιωτικών, έναντι των κατοίκων του εκχωρουμένου εδάφους, ως και ανάλογον μέρος των συγκεντρωθέντων αποθεματικών των εν λόγω οργανισμών.

Το διάδοχον Κράτος και η Ιταλία θα ρυθμίσωσιν επίσης δι' αναλόγων συμφωνιών τας υποχρεώσεις των οργανισμών κοινωνικών ασφαλίσεων, δημοσίων ή ιδιωτικών, των οποίων η έδρα κείται επί του εκχωρουμένου εδάφους, έναντι των δικαιούχων συμβολαίων ασφαλίσεων ή συνεισφερόντων διαμενόντων εν Ιταλία.

8. Η Ιταλία θα παραμείνη υπόχρεως να εξασφαλίζη την καταβολήν των πολιτικών ή στρατιωτικών συντάξεων των κεκτημένων, κατά την ημερομηνίαν της ενάρξεως της ισχύος της παρούσης Συνθήκης, εν τη υπηρεσία του Ιταλικού Κράτους, των δημοτικών ή άλλων τοπικών αρχών, υπό προσωπών αποκτώντων την ιθαγένειαν του διαδόχου Κράτους δυνάμει της παρούσης Συνθήκης· η υποχρέωσις αυτή εκτείνεται επί των μη απαιτητών εισέτι δικαιωμάτων συντάξεως. Το διάδοχον Κράτος και η Ιταλία θα ρυθμίσωσι διά συμφωνιών τους όρους υφ' ους η Ιταλία θα εκπληρώση την υποχρέωσιν ταύτην.

9. Αι περιουσίαι, δικαιώματα και συμφέροντα των ιταλών υπηκόων των κατοικούντων κατά τρόπον διαρκή εις τα εκχωρούμενα εδάφη κατά την ημερομηνίαν της ενάρξεως της ισχύος της παρούσης Συνθήκης, θα είναι σεβαστά εν ω μέτρω και τα των υπηκόων του διαδόχου Κράτους, υπό τον όρον ότι εκτήθησαν νομίμως.

Αι περιουσίαι, δικαιώματα και συμφέροντα των λοιπών ιταλών υπηκόων και των νομικών προσώπων ιταλικής ιθαγενείας, άτινα κείνται επί του εκχωρουμένου εδάφους, εφ' όσον εκτήθησαν νομίμως, δεν θα υποβάλλωνται ειμή εις εκείνας τας νομοθετικές διατάξεις αίτινες ενδεχομένως θα εφηρμόζοντο κατά γενικόν τρόπον επί των περιουσιών των φυσικών ή νομικών προσώπων ξένης ιθαγενείας.

Αι εν λόγω περιουσίαι, δικαιώματα και συμφέροντα δεν θα υπόκεινται ούτε εις παρακράτησιν ούτε εις εκκαθάρισιν δυνάμει του άρθρου 79 της παρούσης Συνθήκης· θα αποδοθώσιν εις τους ιδιοκτήτας των ελεύθερα των συνεπειών τοιαύτης φύσεως και παντός άλλου μέτρου μεταβιβάσεως, αναγκαστικής διαχειρίσεως ή μεσεγγυήσεως ληφθέντος κατά το μεταξύ της 3ης Σεπτεμβρίου 1943 και της ημερομηνίας της ενάρξεως της ισχύος της παρούσης Συνθήκης διάστημα.

10. Εις τα πρόσωπα άτινα θα κάμωσιν επιλογήν της ιταλικής ιθαγενείας και τα οποία θα εγκαταστήσωσι την διαμονήν των εν Ιταλία θα επιτρέπηται, μετά την εξόφλησιν των χρεών και των φόρων τους οποίους θα ώφειλον ενδεχομένως επί του εκχωρουμένου εδάφους, να συναποκομίσωσι την κινητήν αυτών περιουσίαν και να μεταφέρωσι τα κεφάλαια άτινα κατέχουσιν υπό τον όρον ότι η περιουσία και τα κεφάλαια ταύτα εκτήθησαν νομίμως. Η μεταφορά των περιουσιών δεν θα υπόκειται εις ουδέν τέλος εξαγωγής ή εισαγωγής. Προς τούτοις εις τα πρόσωπα ταύτα θα επιτρέπηται να πωλώσι την κινητήν και την ακίνητον περιουσίαν των υφ' ους και οι υπήκοοι του διαδόχου κράτους όρους.

Η μεταφορά των περιουσιών εις Ιταλίαν θα πραγματοποιηθή υφ' ους όρους και εντός των ορίων των συμφωνηθέντων μεταξύ του διαδόχου κράτους και της Ιταλίας. Οι όροι και αι προθεσμίαι εντός των οποίων θα πραγματοποιηθή η μεταφορά των κεφαλαίων, συμπεριλαμβανομένου και του προϊόντος των πωλήσεων, θα ορισθώσιν επίσης διά συμφωνίας.

11. Αι εν Ιταλία υφιστάμεναι περιουσίαι, δικαιώματα και συμφέροντα κατά την ημερομηνίαν της ενάρξεως της ισχύος της παρούσης Συνθήκης, αι οποίαι ανήκον εις πρώην ιταλούς υπηκόους, διαμένοντας εις τα εκχωρούμενα εδάφη και αποκτήσαντας την ιθαγένειαν άλλης χώρας δυνάμει της παρούσης Συνθήκης, θα είναι σεβασταί υπό της Ιταλίας εν ω μέτρω και αι περιουσίαι, δικαιώματα και συμφέροντα των υπηκόων των Ηνωμένων Εθνών γενικώς.

Εις τα πρόσωπα ταύτα θα επιτρέπηται να προβαίνωσιν εις την μεταφοράν και την εκκαθάρισιν των περιουσιών, δικαιωμάτων και συμφερόντων αυτών υφ' ους όρους προβλέπεται εν τη ως άνω παραγράφω 10.

12. Αι κατά την ιταλικήν νομοθεσίαν συσταθείσαι εταιρείαι των οποίων η έδρα κείται επί του εκχωρουμένου εδάφους, αίτινες επιθυμούσι να μεταφέρωσι την έδραν των εις Ιταλίαν, δέον επίσης να τυγχάνωσι μεταχειρίσεως συμφώνου προς τας διατάξεις της παραγράφου 10 του παρόντος παραρτήματος, υπό τον όρον ότι άνω των

πεντήκοντα τοις εκατόν του κεφαλαίου της εταιρείας ανήκει εις πρόσωπα κατοικούντα κανονικώς εκτός του εκχωρουμένου εδάφους, ή εις πρόσωπα, τα οποία, δυνάμει της παρούσης Συνθήκης, ποιούνται επιλογήν της ιταλικής ιθαγενείας και μεταφέρωσι την κατοικίαν των εις Ιταλίαν, υπό τον όρο ότι η δράσις της εταιρείας ασκείται κατά το μεγαλύτερον μέρος εκτός του εκχωρουμένου εδάφους.

13. Τα χρέη προσώπων κατοικούντων εν Ιταλία προς πρόσωπα κατοικούντα επί του εκχωρουμένου εδάφους ή τα χρέη προσώπων κατοικούντων επί του εκχωρουμένου εδάφους προς πρόσωπα κατοικούντα εν Ιταλία δεν θα θιγώσιν εκ της εκχωρήσεως. Το διάδοχον Κράτος και η Ιταλία αναλαμβάνουσι την υποχρέωσιν να διευκολύνωσι τον διακανονισμόν των υποχρεώσεων τούτων. Επί τω τέλει της παρούσης παραγράφου ο όρος «πρόσωπα» εφαρμόζεται επί των νομικών προσώπων.
14. Αι περιουσίαι αι κείμεναι επί του εκχωρουμένου εδάφους και ανήκουσαι εις οιονδήποτε των Ηνωμένων Εθνών ή εις υπηκόους του, αι οποίαι δεν ηλευθερώθησαν εισέτι της μεσεγγυήσεως ή των μέτρων ελέγχου εις τα οποία υπεβλήθησαν υπό της Ιταλίας, ούτε απεδόθησαν εις τους ιδιοκτήτας των, θέλουσιν αποδοθή εις οίαν νυν ευρίσκονται κατάστασιν.
15. Η Ιταλική Κυβέρνησις αναγνωρίζει ότι η συμφωνία του Βριονί της 10ης Αυγούστου 1942 είναι άκυρος και μη γενομένη. Αναλαμβάνει την υποχρέωσιν να συμμετάσχη μετά των λοιπών συμβαλλομένων της συμφωνίας της Ρώμης της 29ης Μαΐου 1923, εις οιασδήποτε διαπραγματεύσεις αποβλεπούσας να εισαγάγωσιν εις τας διατάξεις της τας αναγκαίας τροπολογίας προς εξασφάλισιν δικαίου διακανονισμού των ετησίων δόσεων τας οποίας προβλέπει.
16. Η Ιταλία θα αποδώση τας περιουσίας αίτινες αφηρέθησαν παρανόμως από των εκχωρουμένων εδαφών μετά την 3ην Σεπτεμβρίου 1943 και μετεφέρθησαν εις Ιταλίαν. Πλην αντιθέτου διατάξεως του παρόντος παραρτήματος, η εκτέλεσις της υποχρεώσεως ταύτης θα διέπηται υπο των παραγράφων 2, 3, 4, 5 και 6 του άρθρου 75.
17. Η Ιταλία θα αποδώση εις το διάδοχον Κράτος εντός των βραχυτάτων δυνατών προθεσμιών, άπαντα τα πλοία τα κατακρατούμενα υπό του ιταλικού Κράτους ή υπό ιταλών υπηκόων, άτινα την 3ην Σεπτεμβρίου 1943, ανήκον είτε εις φυσικά πρόσωπα κατοικούντα επί του εκχωρουμένου εδάφους και αποκτώντα την ιθαγένειαν του διαδόχου Κράτους δυνάμει της παρούσης Συνθήκης, είτε εις νομικά πρόσωπα ιταλικής ιθαγενείας, έχοντα και διατηρούντα την έδραν αυτών επί του εκχωρουμένου εδάφους, εξαιρουμένων των πλοίων άτινα απετέλεσαν αντικείμενον καλή τη πίστει πωλήσεως.
18. Τα διάδοχα Κράτη και η Ιταλία θα συνάψωσι συμφωνίας κατανεμούσας κατά δίκαιον και ίσον τρόπον τας περιουσίας οιονδήποτε υφισταμένου οργανισμού τοπικής αυτοδιοικήσεως ούτινος το έδαφος διαιρείται υπό συνοριακής γραμμής οριοθείσης υπό της παρούσης Συνθήκης και εξασφαλιζούσης την διατήρησιν των κοινοτικών περιουσιών εκείνων αίτινες είναι αναγκαίαι εις τους κατοίκους και δεν προβλέπονται ρυτώς υπ' άλλων διατάξεων της παρούσης Συνθήκης.
Ανάλογοι συμφωνίαι θα συναφθώσι προς κατανομήν κατά τρόπον δίκαιον και ίσον, του τροχαίου και λοιπού σιδηροδρομικού υλικού ως και του οπλισμού των δεξαμενών και των λιμένων και των εξυπηρετούντων αυτοίς πλοίων· συμφωνίαι θα ρυθμίσωσιν επίσης πάντα τα λοιπά εκκρεμή ζητήματα οικονομικής φύσεως άτινα δεν προβλέπονται υπό του παρόντος παραρτήματος.
19. Αι διατάξεις του παρόντος παραρτήματος δεν εφαρμόζονται επί των παλαιών ιταλικών αποικιών. Αι οικονομικά και δημοσιονομικά διατάξεις αίτινες θα εφαρμοσθώσιν επ' αυτών, θέλουσι συμπεριληφθή εις τας συμφωνίας αίτινες συμφώνως προς το άρθρον 23 της παρούσης Συνθήκης θα ρυθμίσωσι των τύχην των εδαφών τούτων.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ XV

Ειδικά διατάξεις αφορώσαι ωρισμένας κατηγορίας περιουσιών

Α' Βιομηχανική, πνευματική και καλλιτεχνική ιδιοκτησία.

1. α) Ετησία προθεομία από της ενάρξεως της ισχύος της παρούσης Συνθήκης θα παρασχεθή εις τας Συμμάχους και Συνησπισμένας Δυνάμεις και τους υπηκόους αυτών, άνευ καταβολής, δικαιωμάτων παρατάσεως ή άλλων οιονδήποτε κυρώσεων ίνα καταστή εις τούτους δυνατόν να εκπληρώσωσι τας αναγκαίας πράξεις διά την απόκτησιν και την συντήρησιν εν Ιταλία δικαιωμάτων βιομηχανικής, πνευματικής ή καλλιτεχνικής ιδιοκτησίας, ων η εκτέλεσις δεν κατέστη δυνατή συνεπεία της υπάρξεως καταστάσεως πολέμου.
- β) Αι Σύμμαχοι και Συνησπισμένας Δυνάμεις ή οι υπήκοοι των, αίτινες θα είχαν υποβάλει, επί του εδάφους μιας

οιασδήποτε Συμμάχου ή Συνησπισμένης Δυνάμεως, αίτησιν είτε διά την απόκτησιν διπλώματος ή την κατάθεσιν υποδείγματος χρησιμότητος δώδεκα μήνας το ενωρίτερον προ της ενάρξεως των εχθροπραξιών μετά της Ιταλίας ή κατά την διάρκειαν αυτών, είτε διά την κατάθεσιν βιομηχανικού σχεδίου, προτύπου ή σήματος βιομηχανικού το ενωρίτερον εξ μήνας προ της ενάρξεως των εχθροπραξιών μετά της Ιταλίας ή κατά την διάρκειαν αυτών, θα έχωσι το δικαίωμα, κατά την διάρκειαν δωδεκαμήνου περιόδου από της ενάρξεως της ισχύος της παρούσης Συνθήκης, να ζητήσωσιν αντίστοιχα δικαιώματα εν Ιταλία μετά δικαιώματος προτεραιότητος στηριζομένου επί της προηγουμένης καταθέσεως της αιτήσεως αυτών επί του εδάφους της εν λόγω Συμμάχου ή Συνησπισμένης Δυνάμεως.

- γ) Θα παρασχεθῆ εἰς ἐκάστην τῶν Συμμάχων ἢ Συνησπισμένων Δυνάμεων καὶ τοὺς υπηκόους αὐτῆς ετησίᾳ προθεσίᾳ ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ισχύος τῆς παρούσης Συνθήκης, κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ὁποίας θὰ δύναται νὰ προβῶσιν ἐν Ἰταλίᾳ εἰς δίωξιν κατὰ φυσικῶν ἢ νομικῶν προσώπων βαρυνομένων διὰ παράνομον προσβολὴν τῶν δικαιωμάτων βιομηχανικῆς, πνευματικῆς ἢ καλλιτεχνικῆς ιδιοκτησίας αὐτῶν μεταξύ τῆς ἡμερομηνίας τῆς ἐνάρξεως τῶν εχθροπραξιών καὶ τῆς ἐνάρξεως τῆς ισχύος τῆς παρούσης Συνθήκης.
2. Δὲν θὰ λαμβάνηται ὑπ' ὄψιν τὸ χρονικὸν διάστημα τὸ μεταξύ τῆς ἐνάρξεως τῶν εχθροπραξιών καὶ τῆς ἐκπνοῆς τοῦ δεκάτου ογδόου μηνὸς ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ισχύος τῆς παρούσης Συνθήκης διὰ τὸν προσδιορισμὸν τῆς περιόδου καθ' ἣν διπλῶμά τι εὐρεσιτεχνίας δέον νὰ ἔχῃ τύχει ἐκματαλλεύσεως ἢ πρότυπον ἢ βιομηχανικὸν σῆμα νὰ ἔχῃ χρησιμοποιηθῆ.
 3. Δὲν θὰ λαμβάνηται ὑπ' ὄψιν τὸ μεταξύ τῆς ἐνάρξεως τῶν εχθροπραξιών καὶ τῆς ἐνάρξεως τῆς ισχύος τῆς παρούσης Συνθήκης διάστημα εἰς τὸν υπολογισμὸν τῆς κανονικῆς Συνθήκης διάστημα εἰς τὸν υπολογισμὸν τῆς κανονικῆς διαρκείας ισχύος τῶν δικαιωμάτων βιομηχανικῆς, πνευματικῆς καὶ καλλιτεχνικῆς ιδιοκτησίας ἅτινα ἴσχυον ἐν Ἰταλίᾳ κατὰ τὴν ἐναρξίν τῶν εχθροπραξιών ἢ θέλουσιν ἀναγνωρισθῆ ἢ κτηθῆ ὑπο τοὺς προβλεπομένους εἰς τὸ μέρος Α τοῦ παρόντος παραρτήματος ὅρους, καὶ τὰ ὁποία ἀνήκουσιν εἰς μίαν τῶν Συμμάχων ἢ Συνησπισμένων Δυνάμεων ἢ εἰς τοὺς υπηκόους αὐτῆς. Ἡ κανονικὴ διάρκεια ισχύος τῶν δικαιωμάτων τούτων θὰ θεωρήται, συνεπῶς, ὅτι παρετάθη αὐτομάτως ἐν Ἰταλίᾳ διὰ νέας περιόδου ἀντιστοιχοῦσης πρὸς τὴν περίοδον ἣτις θὰ ἔχη ἀποκλεισθῆ οὕτω τοῦ υπολογισμοῦ.
 4. Αἱ προηγούμεναι διατάξεις αἱ ἀφορῶσαι τὰ ἐν Ἰταλίᾳ δικαιώματα τῶν Συμμάχων καὶ Συνησπισμένων Δυνάμεων καὶ τῶν υπηκόων αὐτῶν, δέον νὰ ἐφαρμόζωνται ἐπίσης ἐπὶ τῶν δικαιωμάτων τῆς Ἰταλίας καὶ τῶν υπηκόων αὐτῆς εἰς τὰ εδάφη τῶν Συμμάχων καὶ Συνησπισμένων Δυνάμεων. Ἐν τούτοις οὐδεμίαν τῶν διατάξεων τούτων θὰ παρέχῃ εἰς τὴν Ἰταλίαν ἢ τοὺς υπηκόους τῆς το δικαίωμα εὐνοϊκωτέρας μεταχειρίσεως ἐπὶ τοῦ εδάφους οιασδήποτε τῶν Συμμάχων ἢ Συνησπισμένων Δυνάμεων ἐκείνης ἣτις παρέχεται, εἰς ὁμοίᾳς περιπτώσεις, ὑπὸ τῆς Δυνάμεως ταύτης, εἰς οἰονδήποτε τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν ἢ τοὺς υπηκόους αὐτοῦ. Ἡ Ἰταλία ἐπίσης δὲν θὰ ὑποχρεούται, δυνάμει τῶν διατάξεων τούτων, νὰ παρέχῃ εἰς οἰανδήποτε τῶν Συμμάχων ἢ Συνησπισμένων Δυνάμεων ἢ τοὺς υπηκόους αὐτῆς εὐνοϊκωτέραν μεταχειρίσιν ἐκείνης τῆς ὁποίας ἡ Ἰταλία ἢ οἱ υπηκοοὶ τῆς ἀπολαύωσιν ἐπὶ τοῦ εδάφους τῆς Δυνάμεως ταύτης ἐν σχέσει πρὸς τὰ θέματα εἰς τὰ ὁποία ἐφαρμόζονται αἱ προηγούμεναι διατάξεις.
 5. Τρίτα πρόσωπα διαμένοντα ἐπὶ τοῦ εδάφους μίας οἰασδήποτε ἐκ τῶν Συμμάχων ἢ Συνησπισμένων Δυνάμεων ἢ ἐπὶ τοῦ Ἰταλικοῦ εδάφους, ἅτινα, πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ισχύος τῆς παρούσης Συνθήκης, ἀπέκτησαν καλὴ τὴ πίστει δικαιώματα βιομηχανικῆς, πνευματικῆς ἢ καλλιτεχνικῆς ιδιοκτησίας εὐρισκόμενα εἰς ἀντίθεσιν πρὸς δικαιώματα ἀποκατασταθέντα δυνάμει τοῦ μέρους Α τοῦ παρόντος παραρτήματος ἢ πρὸς δικαιώματα ἀποκτηθέντα χάρις εἰς τὴν προτεραιότητα ἣτις τοῖς παρεσχέθη δυνάμει τῶν παρουσῶν διατάξεων, ἢ ἅτινα, καλὴ τὴ πίστει, κατεσκεύασαν, ἐδημοσίευσαν, ἀνετύπωσαν, ἐχρησιμοποίησαν ἢ ἐπώλησαν τὸ ἀντικείμενον τῶν δικαιωμάτων τούτων, θὰ ἔχωσι τὴν ἀδειαν νὰ συνεχίζωσι τὴν ἀσκήσιν τῶν δικαιωμάτων τὰ ὁποία ἀπέκτησαν καλὴ τὴ πίστει καὶ νὰ ἐξακολουθήσωσιν ἢ ἀναλάβωσιν, τὴν χρησιμοποίησιν ἢ τὴν πώλησιν εἰς τὰς ὁποίας καλὴ τὴ πίστει προέβησαν, χωρὶς νὰ ἐκτίθενται εἰς δίωξιν ἐπὶ σφετερισμῷ.
Ἡ ἐξουσιοδότησις θὰ δοθῆ ἐν Ἰταλίᾳ ὑπὸ μορφήν ἀδείας ἀνεὺ ἀποκλειστικότητος ἣτις θὰ παρασχεθῆ ὑπὸ ὅρους καθορισθησομένους διὰ συμφωνίας μεταξύ τῶν ἐνδιαφερομένων μερῶν, ἢ, ἐλλείψει συμφωνίας, ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς συνδιαλλαγῆς τῆς συνιστωμένης δυνάμει τοῦ ἀρθροῦ 83 τῆς παρούσης Συνθήκης. Ἐν τούτοις, ἐπὶ τῶν εδαφῶν ἐκάστης τῶν Συμμάχων ἢ Συνησπισμένων Δυνάμεων, τρίτα πρόσωπα καλῆς πίστεως θὰ ἐπωφελοῦνται τῆς παρεχομένης εἰς ἀναλόγους περιπτώσεις προστασίας εἰς καλῆς πίστεως τρίτους, τῶν ὁποίων τὰ δικαιώματα εὐρίσκονται εἰς ἀντίθεσιν πρὸς τὰ τῶν υπηκόων τῶν λοιπῶν Συμμάχων καὶ Συνησπισμένων Δυνάμεων.
 6. Οὐδεμίαν διάταξιν τοῦ μέρους Α τοῦ παρόντος παραρτήματος θὰ δύναται νὰ ἐρμηνευθῆ ὡς παρέχουσα εἰς τὴν Ἰταλίαν ἢ τοὺς υπηκόους αὐτῆς, ἐπὶ τοῦ εδάφους μίας οἰασδήποτε Συμμάχου ἢ Συνησπισμένης Δυνάμεως,

δικαιώματα επί διπλωμάτων ή επί υποδειγμάτων χρησιμότητος δι' εφευρέσεις σχετικές προς οιονδήποτε είδος ρητώς αναφερόμενον εν τω υπό του παραρτήματος XIII της παρούσης Συνθήκης αναφερομένω ορισμώ του υλικού πολέμου, εφευρέσεις αίτινες εγένοντο ή εν σχέσει προς τας οποίας αιτήσεις καταχωρήσεως υπεβλήθησαν υπό της Ιταλίας ή υπό τινος υπηκόου αυτής, εν Ιταλία, ή επί του εδάφους άλλης Δυνάμεως του Άξονος, ή επί εδάφους κατεχομένου υπό των Δυνάμεων του Άξονος, κατά την περίοδον καθ' ην το εν λόγω έδαφος ευρίσκετο υπό την έλεγχον των στρατιωτικών δυνάμεων ή των αρχών των Δυνάμεων του Άξονος.

7. Η Ιταλία θα παρέχη επίσης το πλεονέκτημα των ανωτέρω διατάξεων του παρόντος παραρτήματος εις τα λοιπά Ηνωμένα Έθνη, πλην των Συμμάχων και Συνησπισμένων Δυνάμεων, των οποίων αι διπλωματικά σχέσεις μετά της Ιταλίας διεκόπησαν κατά την διάρκειαν του πολέμου και τα οποία θα αναλάβωσι να παράσχωσιν εις την Ιταλίαν τα πλεονεκτήματα τα παρεχόμενα εις την χώραν ταύτην δυνάμει των παρουσών διατάξεων.
8. Ουδεμία διάταξις του μέρους Α του παρόντος παραρτήματος δύναται να ερμηνευθή ως αντιβαίνουσα εις τα άρθρα 78, 79 και 81 της παρούσης Συνθήκης.

Β' Ασφάλεια.

1. Εξαιρέσει των περιορισμών οίτινες εφαρμόζοντα επί των ασφαλιστών εν γένει, ουδέν πρόσκομμα θα παρεμβάλληται εις την εκ νέου ανάληψιν υπό των ασφαλιστών οίτινες είναι υπήκοοι των Ηνωμένων Εθνών, των παλαιών χαρτοφυλακίων της επιχειρήσεως των.
2. Εάν ασφαλιστής όστις είναι υπήκοος ενός εκ τω, Ηνωμένων Εθνών, επιθυμεί να επαναλάβη την επαγγελματικήν του δράσιν εν Ιταλία και εάν η αξία των καταθέσεων εγγυήσεως ή των απαιτουμένων εν Ιταλία αποθεματικών παρά των επιχειρήσεων ασφαλίσεων διά την άσκησιν της λειτουργίας των ερειώθη λόγω της απωλείας ή της υποτιμήσεως των αποτελούντων αυτά τίτλων, η Ιταλική Κυβέρνησις αναλαμβάνει την υποχρέωσιν να δεχθή, κατά το διάστημα περιόδου δέκα οκτώ μηνών, ό,τι απομένει εκ των τίτλων τούτων ως ανταποκρινόμενον πλήρως εις τας νομικάς διατάξεις τας αφορώσας τας καταθέσεις εγγυήσεως και τα αποθεματικά.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ XVI

Συμβόλαια, παραγραφή, πιστωτικοί τίτλοι

Α' Συμβόλαια.

1. Υπό την επιφύλαξιν των εξαιρέσεων των αναφερομένων εις τας κατωτέρω παραγράφους 2 και 3, παν συμβόλαιον όπερ απήτει διά την εκτέλεσίν του σχέσεις μεταξύ συμβληθέντων οίτινες κατέστησαν εχθροί κατά την έννοιαν του μέρους Δ' του παρόντος παραρτήματος, θα θεωρηται ως ακυρωθέν αφ' ης στιγμής εν οιονδήποτε των συμβληθέντων μερών κατέστη εχθρός. Εν τούτοις η ακύρωσις αύτη θα νοηθή ως μη θιγούσα τας διατάξεις του άρθρου 81 της παρούσης Συνθήκης, ούτε θα απαλλάσση οιονδήποτε των συμβληθέντων της υποχρεώσεως να αποδώση τα υπ' αυτού εισπραχθέντα ποσά υπό τύπον προκαταβολών και διά τα οποία το ενδιαφερόμενον μέρος δεν παρέσχεν αντάλλαγμα.
2. Παρά τας διατάξεις της ως άνω παραγράφου 1, α διατάξεις παντός συμβολαίου αίτινες δύνανται να αποχωρισθώσι και των οποίων η εκτέλεσις δεν απήτει σχέσεις μεταξύ των μερών άτινα κατέστησαν εχθροί κατά την έννοιαν του μέρους Δ' του παρόντος παραρτήματος, δεν θα ακυρωθώσι και θα παραμείνωσιν εν ισχύϊ μη θιγομένων των εις το άρθρον 79 της παρούσης Συνθήκης αναφερομένων δικαιωμάτων. Εάν αι διατάξεις συμβολαίου τινός δεν δύνανται ούτω να αποχωρισθώσι, και εκ των οποίων η εκτέλεσις δεν απήτει σχέσεις μεταξύ των μερών άτινα κατέστησαν εχθροί κατά την έννοιαν του μέρους Δ' του παρόντος παραρτήματος, δεν θα ακυρωθώσι και θα παραμείνωσιν εν ισχύϊ μη θιγόμενων των εις το άρθρον 79 της παρούσης Συνθήκης αναφερομένων δικαιωμάτων. Εάν αι διατάξεις συμβολαίου τινός δεν δύνανται ούτω να αποχωρισθώσι, το συμβόλαιον θα θεωρηται ως ακυρωθέν καθ' ολοκληρίαν. Αι ανωτέρω διατάξεις νοούνται υπό την επιφύλαξιν της τηρήσεως των εθνικών νόμων, διαταγμάτων και κανονισμών των εκδοθέντων υπό εκείνης εκ των Συμμάχων ή Συνησπισμένων Δυνάμεων εις την δικαιοδοσίαν της οποίας υπάγεται το Συμβόλαιον ή εις οιοσδήποτε των συμβληθέντων, και υπό την επιφύλαξιν των όρων του συμβολαίου.
3. Ουδεμία διάταξις του μέρους Α του παρόντος παραρτήματος θα θεωρηται ως καταργούσα τας νομίμως εκτελεσθείσας συναλλαγάς συμφώνως προς συμβόλαιον συναφθέν μεταξύ εχθρών, εάν αι συναλλαγαι αύται εξετελέσθησαν κατόπιν αδείας της Κυβερνήσεως μιας των Συμμάχων ή Συνησπισμένων Δυνάμεων.
4. Παρά τας ανωτέρω διατάξεις, τα συμβόλαια ασφαλίσεως και αντασφαλίσεως θα αποτελέσωσιν αντικείμενον ιδι-

αιτέρων συμφωνικών μεταξύ της Κυβερνήσεως της ενδιαφερομένης Συμμάχου ή Συνησπισμένης Δυνάμεως και της Ιταλικής Κυβερνήσεως.

Β' Παραγραφή.

1. Άπασαι αι προθεσμιαί παραγραφής ή περιορισμού του δικαιώματος ασκήσεως ή συνεχίσεως δικαστικής αγωγής ή του δικαιώματος λήψεως συντηρητικών μέτρων αι αναφερόμεναι εις εννόμους σχέσεις αφορώσας πρόσωπα ή περιουσίας, και θίγουσαι συμφέροντα των υπηκόων των Ηνωμένων Εθνών και των ιταλών υπηκόων των Ηνωμένων Εθνών και των ιταλών υπηκόων, οίτινες λόγω της εμπολέμου καταστάσεως δεν ηδυνήθησαν να ασκήσωσιν τας αναγκαίας διατυπώσεις προς διαφύλαξιν των δικαιωμάτων των, ανεξαρτήτως του γεγονότος ότι αι εν λόγω προθεσμιαί ήρξαντο τρέχουσαι προ ή μετά την έναρξιν των εχθροπραξιών, θεωρούνται ως ανασταλείσαι κατά την διάρκειαν του πολέμου επί του ιταλικού εδάφους αφ' ενός, και αφ' ετέρου επί του εδάφους των Ηνωμένων Εθνών εκείνων τα οποία συμφώνως προς την αρχήν της αμοιβαιότητος, παρέχουσιν εις την Ιταλίαν το πλεονέκτημα των διατάξεων της παρούσης παραγράφου. Αι ανωτέρω προθεσμιαί θα αρχίσωσι τρέχουσαι από της ημερομηνίας της ενάρξεως της ισχύος της παρούσης Συνθήκης. Αι διατάξεις της παρούσης παραγράφου θα εφαρμόζονται επί των ορισθεισών προθεσμιών διά την κατάθεσιν τοκομεριδίων ή μερισμάτων, ή διά την κατάθεσιν προς πληρωμήν, κληρωθεισών αξιών, ή πληρωτέων δι' οιονδήποτε άλλον λόγον.
2. Όταν λόγω της μη εκτελέσεως πράξεως τινος ή της παραλείψεως οιασδήποτε διατυπώσεως κατά την διάρκειαν του πολέμου, ελήφθησαν επί του ιταλικού εδάφους μέτρα εκτελέσεως εις βάρος υπηκόου Ηνωμένου Έθνους, η Ιταλική Κυβέρνησις θα αποκαταστήση τα παραβλαβέντα δικαιώματα. Εάν η αποκατάστασις των δικαιωμάτων τούτων είναι αδύνατος ή ήθελεν αποβή άδικος, η Ιταλική Κυβέρνησις θα πράξη ότι δει ίνα ο ενδιαφερόμενος λάβη το αντιστάθμισμα όπερ εν τη προκειμένη περιπτώσει θα αντεπεκρίνετο εις το δίκαιον και την ισότητα.

Γ' Πιστωτικοί Τίτλοι.

1. Εις τας μεταξύ εχθρών σχέσεις, ουδείς πιστωτικός τίτλος υπογραφείς προ του πολέμου θα θεωρήται ως μη ών πλέον έγκυρος διά μόνον τον λόγον ότι δεν ενεφανίσθη εντός των απαιτουμένων προθεσμιών προς αποδοχήν ή πληρωμήν, ή διότι εντός των προθεσμιών τούτων δεν ειδοποιήθη ο εκδότης ή ο οπισθογράφος περί της μη αποδοχής ή της μη πληρωμής, ή διότι δεν εγένετο διαμαρτυρικόν εντός των ρηθεισών προθεσμιών, ή διότι οιαδήποτε διατύπωσις παρελείφθη κατά την διάρκειαν του πολέμου.
2. Εάν η προθεσμία εντός της οποίας πιστωτικός τις τίτλος ώφειλε να εμφανισθή προς αποδοχήν ή πληρωμήν, ή εντός της οποίας έδει να γίνη εις τον εκδότην ή τον οπισθογράφον αναγγελία περί της μη αποδοχής ή της μη πληρωμής, ή διαρκούσης της οποίας ο πιστωτικός τίτλος έδει να διαμαρτυρηθή, έληξε κατά την διάρκειαν του πολέμου και εάν ο οφειλών να εμφανισή ή να διαμαρτυρήση τον τίτλον ή να κάμη την αναγγελίαν περί μη αποδοχής ή μη πληρωμής, παρέλειψε να το πράξη διαρκούντος του πολέμου, θα παρασχεθή προθεσμία τριών τουλάχιστον μηνών από της ενάρξεως της ισχύος της παρούσης Συνθήκης κατά την οποίαν θα είναι δυνατόν να εμφανισή τον ρηθέντα τίτλον, να συντάξη το διαμαρτυρικόν ή να κάμη την αγγελίαν περί της μη αποδοχής ή της μη πληρωμής.
3. Εάν πρόσωπόν τι ανέλαβε την υποχρέωσιν, είτε προ είτε κατά τον πόλεμον να πληρώση πιστωτικόν τίτλον κατόπιν αναληφθείσης έναντι αυτού υποχρεώσεως υπ' ετέρου προσώπου καταστάντος μεταγενεσιτέρως εχθρού το τελευταίον παραμένει υπόχρεων, παρά την έναρξιν των εχθροπραξιών, να εγγυηθή εις το πρώτον διά τας συνεπειάς της υποχρεώσεώς του.

Δ' Ειδικαί διατάξεις.

1. Επί τω τέλει του παρόντος παραρτήματος, τα φυσικά ή νομικά πρόσωπα θα θεωρώνται ότι κατέστησαν εχθροί, από της ημερομηνίας καθ' ην πάσα εμπορική συναλλαγή μεταξύ των απέβη παράνομος, συμφώνως προς τους νόμους, διατάγματα και κανονισμούς εις τους οποίους τα πρόσωπα ταύτα ή το συμβόλαιον υπήγοντο.
2. Λαμβανομένου υπ' όψιν του νομικού συστήματος των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής, αι διατάξεις του παρόντος παραρτήματος δεν εφαρμόζονται επί των σχέσεων μεταξύ των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής και της Ιταλίας.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ XVII

Δικαστήρια λειών και δικαστικά αποφάσεις

Α' Δικαστήρια λειών.

1. Εκάστη των Συμμάχων ή Συνησπισμένων Δυνάμεων επιφυλάσσει εαυτή το δικαίωμα να εξετάση συμφώνως προς διαδικασίαν υπ' αυτής καθορισθησομένην, απάσας τας αποφάσεις ή πράξεις των Ιταλικών Δικαστηρίων Λειών αίτινες εξεδόθησαν κατόπιν δίκης θετούσης υπό αμφισβήτησιν τα δικαιώματα ιδιοκτησίας των υπηκόων αυτής και να συστήση εις την Ιταλικήν Κυβέρνησιν να μεριμνήση διά την αναθεώρησιν των αποφάσεων ή πράξεων εκείνων αίτινες δεν θα ήσαν ενδεχομένως σύμφωνοι προς το διεθνές δίκαιον.
2. Η Ιταλική Κυβέρνησις αναλαμβάνει την υποχρέωσιν να κοινοποιήση αντίγραφον όλων των εγγράφων και στοιχείων των δικών τούτων, συμπεριλαμβανομένων των εκδοθεισών αποφάσεων και πράξεων, να δεχθή απάσας τας συστάσεις τας διατυπωθείσας κατόπιν της εξετάσεως των δικών τούτων και να πραγματοποιήση τας συστάσεις ταύτας.

Β' Αποφάσεις.

Η Ιταλική Κυβέρνησις θα λάβη τα αναγκαία μέτρα ίνα, επιτρέψη εις τους υπηκόους οιοδήποτε Ηνωμένου Έθνους, εις πάσαν στιγμήν κατά την διάρκειαν ετησίας προθεσμίας από της ενάρξεως της ισχύος της παρούσης Συνθήκης, να ασκήση ενώπιον των αρμοδίων Ιταλικών αρχών αγωγήν αναθεωρήσεως πάσης αποφάσεως εκδοθείσης υπό ιταλικού δικαστηρίου μεταξύ της 10ης Ιουνίου 1940 και της ημερομηνίας της ενάρξεως της ισχύος της παρούσης Συνθήκης, επί πάσης δίκης κατά την οποίαν ο υπήκοος ενός εκ των Ηνωμένων Εθνών δεν ήτο εις θέσιν να εκθέση την υπόθεσίν του κατά τρόπον ικανοποιητικόν, είτε υπό την ιδιότητα του ενάγοντος είτε υπό την ιδιότητα του εναγομένου. Η Ιταλική Κυβέρνησις θα λάβη τα αναγκαία μέτρα ίνα, εν η περιπτώσει υπήκοος ενός εκ των Ηνωμένων Εθνών υπέστη ζημίαν λόγω οιασδήποτε ταύτης φύσεως αποφάσεως, αποκατασταθή ο υπήκοος ούτος εις ην ευρίσκετο κατάστασιν προ της εκδόσεως της αποφάσεως, ή λάβη επανόρθωσιν ανταποκρινομένην, κατά την περίστασιν, εις το δίκαιον και την ισότητα. Ο όρος «υπήκοοι των Ηνωμένων Εθνών» περιλαμβάνει τας εταιρείας και σωματεία τας οργανωθείσας ή συσταθείσας συμφώνως προς την νομοθεσίαν ενός οιοδήποτε Ηνωμένου Έθνους.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

Περί ανακοινώσεως υπογραφείσης εν Λονδίνω πανηγυρικής δηλώσεως των Ηνωμένων Εθνών.

Ο μόνιμος επί των Εξωτερικών Υφυπουργός

Ανακοινοί κατωτέρω το κείμενον και την εις την ελληνικήν μετάφρασιν της εν Λονδίνω και υπό της Ελλάδος υπογραφείσης την 5ην Ιανουαρίου 1943 πανηγυρικής δηλώσεως των Ηνωμένων Εθνών της αναφερομένης εις το άρθρον 75 της μετά της Ιταλίας Συνθήκης Ειρήνης της 10ης Φεβρουαρίου 1947 και εις τα αντίστοιχα άρθρα των περί Ειρήνης Συνθηκών μετά της Βουλγαρίας, Ρουμανίας και Ουγγαρίας.

-The Governments of the Union of South Africa; the United States of America; Australia; Belgium; China; the Czechoslovak Republic; the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland; Greece; India; Luxemburg; the Netherlands; New Zealand; Norway; Poland; the Union of Soviet Socialist Republics; Yugoslavia and the French National Committee;

Hereby issue a formal warning to all concerned, and in particular to persons in neutral countries, that they intend to do their utmost to defeat the methods of dispossession practised by the Governments with which they are at war against the countries and peoples who have been so wantonly, assaulted and despoiled. Accordingly the Governments making this declaration and the French National Committee reserve all their rights to declare invalid any transfers of or dealings with, property, rights and interests of any description what soever which are, or have been situated in the territories which have come under the occupation or control, direct or indirect, of the Governments with which they are at war, or which belong, or have belonged, to persons (including juridical persons) resident in such territories. This warning applies wether such transfers or dealings have taken the form of open looting or plunder, or of transactions apparently legal in form even when they purpot to by voluntarily effected.

The Governments making this declaration and the French National Committee solemnly record their solidarity in this matter».

Πανηγυρική Δήλωση υπογραφέα εν Λονδίνω την 5ην Ιανουαρίου 1943.

«Αι Κυβερνήσεις της Νοτιοαφρικανικής Ενώσεως, των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής, της Αυστραλίας, του Βελγίου, του Καναδά, της Κίνας, της Τσεχοσλοβακικής Δημοκρατίας, του Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και της Βορείου Ιρλανδίας, της Ελλάδος, των Ινδιών, του Λουξεμβούργου, των Κάτω Χωρών, της Νέας Ζηλανδίας, της Νορβηγίας, της Πολωνίας, της Ε.Σ.Σ.Δ., της Γιουγκοσλαβίας και η Γαλλική Εθνική Επιτροπή.

Διά της παρούσης δηλώσεως προβαίνουν εις επίσημον προειδοποίησιν προς πάντας τους ενδιαφερομένους, και ιδιαιτέρως προς τα πρόσωπα τα διαμένοντα εις ουδετέρας χώρας, ότι προτιθενται να πράξουν ότι εξαρτάται από αυτάς διά να καταστήσουν ανενεργούς τας μεθόδους τας εφαρμοζόμενας υπό των Κυβερνήσεων μεθ' ων ευρίσκονται εις εμπόλεμον κατάστασιν, εναντίον των Χωρών και των πληθυσμών, οίτινες υπέστησαν σκληράν επίθεσιν και λεηλασίαν.

Συνεπώς αι υπογράφουσαι την παρούσαν δήλωσιν Κυβερνήσεις και η Γαλλική Εθνική Επιτροπή επιφυλάσσουν εις εαυτάς παν δικαίωμα όπως κηρύξουν ακύρους πάσας τας μεταβιβάσεις συναλλαγάς τας σχετικές με την περιουσίαν, τα δικαιώματα και τα συμφέροντα οιασδήποτε φύσεως άτινα κείνται ή έκείντο εις τα εδάφη άτινα περιήλθον υπό την κατοχήν ή υπό τον άμεσον ή έμμεσον έλεγchon των Κυβερνήσεως μεθ' ων ευρίσκονται εις εμπόλεμον κατάστασιν ή άτινα ανήκουν ή ανήκον εις πρόσωπα (συμπεριλαμβανομένων και των Νομικών προσώπων) διαμένοντα εις τα διάφορα εδάφη.

Η προειδοποίησις αύτη εφαρμόζεται είτε αι τοιαύται μεταβιβάσεις ή συναλλαγαί έλαβον την μορφήν διαρπαγής ή δηλώσεως, είτε έλαβον αύται την μορφήν νομιμοφανών συναλλαγών ακόμη και όταν αύται εμφανίζονται ως εκουσίως πραγματοποιηθείσαι.

Αι προβαίνουσαι εις την Δήλωσιν ταύτην, Κυβερνήσεις και η Γαλλική Εθνική Επιτροπή λαμβάνουσι πανηγυρικός σημείωσιν της εν προκειμένω αλληλεγγύης αυτών.

Ο Μόνιμος επί των Εξωτερικών Υφυπουργός.

Π. ΠΙΠΙΝΕΛΗΣ

Αθήναι τη 14η Οκτωβρίου 1947.